

การศึกษาทัศนระต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัล

โดย
อ.ปรวัน แพทยานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2555

ปรวัน แพทยานนท์ (2555). การศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัล. วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการทำให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์ เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงเรื่องการแสดงที่ดีว่าควรมีสไตล์หรือรูปแบบการแสดงภาพยนตร์อย่างไร รวมถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงที่มีต่อการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาในการพัฒนาการแสดงภาพยนตร์ โดยใช้วิธีการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการค้นคว้าจากเอกสารปฐมภูมิและทุติยภูมิ จากสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth Interview) การสังเกตและจดบันทึก (Observation and Field Note) จากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักแสดงจำนวน 10 คน นำมารวบรวม วิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป

ผลการศึกษาพบว่าการแสดงที่ดี ต้องมีความเป็นธรรมชาติ มีความสมจริง และมีความพอดี โดยนักแสดงไทยมีจุดบกพร่องที่ความเป็นธรรมชาติ การฟังคู่สนทนา สมาธิ และการพูด นักแสดงส่วนมากมองการตัดสินรางวัลแสดงนำภาพยนตร์ว่ามีความเหมาะสมดีและการตัดสินของกรรมการเป็นที่สิ้นสุด เป็นรางวัลที่ทุกคนในวงการภาพยนตร์ยอมรับ และนักแสดงมีความเชื่อว่าการตัดสินรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมนอกจากฝีมือทางการแสดง ควรพิจารณาปลีกย่อยไปที่การเข้าถึงบทบาท การสื่ออารมณ์ที่ผู้ชมเข้าใจได้ ความง่ายของบทบาทที่ได้รับ และความเป็นธรรมชาติ

Abstract

Porawan Pattayanon (2012). *A Study of Opinions toward Acting of awarded Thai actors*. College of Social Communication Innovation Srinakharinwirot University

This research aims to examine selection criteria the awards winners in Thai movie awards. This is to distinguish good acting styles in Thai movies, and to learn about the opinions of actor/actresses through in depth interview from 10 actors and actress.

The result was that a good acting style is realistic style, and the disadvantages of Thai actors and actresses are those with an exaggeration including unconcentration and problem in diction. Most of the interviews agreed that the award is good and appropriate. However the criteria of the decision should include other factors such as plot, character, and degree of difficulty of role.

กิตติกรรมประกาศ

งานเค้าโครงวิจัยฉบับนี้ ได้สำเร็จลงด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งคณาบดี วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม คณาจารย์ในวิทยาลัยฯ และขอขอบคุณนักแสดงทั้ง 10 ท่านสำหรับการให้ ข้อมูลในการสัมภาษณ์ รวมถึงกรรมการในการให้รางวัลนักแสดง และผู้เกี่ยวข้องในวงการภาพยนตร์ทั้งหลาย ที่ท่านได้เสียสละเวลามาให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย อีกทั้งบิดา มารดา เพื่อนร่วมงานหลายท่านที่ให้กำลังใจจนทำให้ การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สารบัญ

เรื่อง

บทคัดย่อภาษาไทย
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
กิตติกรรมประกาศ

หน้า

ก
ข
ค

บทที่

1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหานำวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7

2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์	8
2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักแสดง	31
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49

3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 วิธีวิจัย	52
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
3.3 การเรียบเรียงงานวิจัย	53
3.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา	55
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล	55
3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	56

4 ผลงานวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลภาพยนตร์และรางวัลภาพยนตร์	58
4.2 ทักษะคตินักแสดงต่อการให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์	89

5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	129
5.2	ข้อจำกัด	137
5.3	ข้อเสนอแนะ	138
5.4	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	139
	บรรณานุกรม	140
	ภาคผนวก	144

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ภาพยนตร์เป็นสื่อสะท้อนเหตุการณ์ทางสังคม การเมือง และศิลปะวัฒนธรรมประเพณีของชาติในแต่ละช่วง นับได้ว่าภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องถือเป็นมรดกอันล้ำค่าต่อการศึกษาของคนรุ่นหลังเป็นอย่างมาก ในการที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้จัดให้มีการประกวดภาพยนตร์ในรางวัลต่างๆ อาทิ ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม นักแสดงยอดเยี่ยม หรือ ผู้กำกับยอดเยี่ยม เพื่อคัดเลือกสรรหาคนในวงการบันเทิงในด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมยกย่อง และให้กำลังใจแก่ผู้ทำงานด้านภาพยนตร์ รวมถึงการยกระดับภาพยนตร์ไทยให้มีคุณค่า ให้ทุกคนได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาพยนตร์ไทยที่ต้องช่วยกันส่งเสริมและร่วมกันจรรโลงตลอดไป

นับตั้งแต่ภาพยนตร์เรื่องแรก “นางสาวสุวรรณ” ที่ใช้ตัวแสดงเป็นคนไทยทั้งหมดแต่สร้างในนามบริษัท ยูนิเวอร์แซล มีนายเฮนรี แมคเรย์ เป็นผู้ดำเนินงาน โดยได้รับความร่วมมือจากกรมหลวงและกรมการรถไฟหลวงและกรมรถไฟหลวงในสมัยรัชการที่หก แล้วนำออกสู่สายตาประชาชนชาวไทยเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2466 จนถึงปัจจุบันนี้ นับเป็นเวลายาวนานถึง 84 ปีแล้วที่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยได้กำเนิดขึ้น แม้ในความเป็นจริงภาพยนตร์ไทยยังไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าประเทศแถบตะวันตก แต่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็ได้พยายามที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดมา แม้แต่สถาบันพระมหากษัตริย์ก็ให้ความสำคัญแก่ภาพยนตร์ไทยโดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้ทรงพระราชทานวันภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นวันที่ 4 เมษายน ของทุกปี อย่างไรก็ตามหลายสิ่งที่มีความสำคัญที่ชาวไทยได้รับจากการมีภาพยนตร์คือความรู้ ความบันเทิง ตลอดจนการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของคนไทยให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ซึ่งถือเป็นคุณค่าอย่างยิ่ง (คีตาเรดคอร์ด. 2535:19)

การที่ภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ สำนักนายกรัฐมนตรีโดยคณะกรรมการส่งเสริมภาพยนตร์ไทย หรือสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติได้มีการจัดประกวดภาพยนตร์ภายใต้ชื่อรางวัลต่างๆ ซึ่งมีรางวัลหลักสามรางวัลที่มีการจัดประกวดขึ้นในประเทศไทยปัจจุบัน ได้แก่ รางวัลพระสุรัสวดี(รางวัลตุ๊กตาทอง) รางวัลสุพรรณหงส์ทองคำ(รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์) และรางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง โดยรางวัลเหล่านี้ถือเป็นก้าวสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยให้เจริญรุ่งเรือง ซึ่งหมายถึงความอยู่รอด

ของวงการภาพยนตร์ไทยและความบันเทิงที่ประชาชนจะได้รับ เช่นเดียวกับทางตะวันตกที่มีรางวัลออสการ์ ซึ่งเป็นรางวัลทรงเกียรติของวงการฮอลลีวูดเช่นกัน

ในการประกาศรางวัลภาพยนตร์สำหรับคนในวงการบันเทิงแต่ละครั้งกระแสเสียงของสื่อมวลชนหลังการประกวดเสร็จสิ้น มักจะทำให้บุคคลที่ได้รับรางวัลมีชื่อเสียงมากขึ้นในทั้งแง่บวกและลบ แน่นอนว่าเมื่อมีการประกาศรางวัล รางวัลที่สื่อมวลชน คนในวงการบันเทิง และประชาชนทั่วไปจับจ้องมากที่สุดได้แก่รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม รางวัลนักแสดงยอดเยี่ยม และรางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม

จากการสัมภาษณ์นักวิชาการที่มีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการในการตัดสินการประกวด ทำให้ทราบว่าคณะกรรมการตัดสินภาพยนตร์ประกอบไปด้วยนักวิชาการ นักประพันธ์ นักวิจารณ์ นักเซนเซอร์ นักหนังสือพิมพ์ ดารา และผู้ดูภาพยนตร์เป็นประจำ โดยในการตัดสินรางวัลในแต่ละหมวดนั้น แต่ละบุคคลที่เป็นกรรมการจะต้องเสนอชื่อรายชื่อของตัวบุคคลหรือชื่อภาพยนตร์ที่คิดว่าดีที่สุด พร้อมให้เหตุผลในการเลือกอย่างมีอิสระโดยไม่มีมาตรฐานและตัวชี้วัดใดๆในการเป็นเกณฑ์การให้คะแนน ยกตัวอย่างเช่น ในหมวดของนักแสดง จะมีเกณฑ์ในการตัดสินโดย 1 การใช้วัจภาษา เช่น สายตา สีหน้า 2 บุคลิกภาพของนักแสดง 3 การวางตัวของนักแสดง 4 การใช้น้ำเสียง เป็นต้น ในปัจจุบันวิธีการคัดเลือกนักแสดงยอดเยี่ยมจะมีก็แต่เพียงเขียนเหตุผลของแต่ละคนถึงความเหมาะสมในอันที่จะคัดเลือกผู้ใดที่ได้รับรางวัล และเหตุผลที่ได้รับรางวัลเขียนคะแนนที่ควรได้รับ และนำไปประมวลเท่านั้น แต่ในการตัดสินแต่ละครั้งจะต้องมีกระแสข่าวของความไม่พึงพอใจของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมของรางวัลที่ได้รับ และหนึ่งในรางวัลที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอได้แก่รางวัล นักแสดงนำทั้งชายและหญิง

ในการแจกรางวัลทางภาพยนตร์ล่าสุด ซึ่งได้แก่รางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา มีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมของรางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม ซึ่งผู้ได้รับรางวัลได้แก่คุณมาชา วัฒนพานิช จากเรื่องแฝด ซึ่งมีความโดดเด่นคู่มา กับคุณสินจัย เปล่งพานิช จากเรื่อง รักแห่งสยาม รวมถึง การได้รับรางวัลบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยมของเรื่อง เพื่อน...กูรักมึงวะ ซึ่งเป็นหนังสือชีวิตของคนชายเพศที่สาม รวมไปถึงความสับสนของรางวัลนักแสดงนำในรางวัลสุพรรณหงษ์ในหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากประชาชนทั่วไปเกิดความคลงแคลงใจในการตัดสินของคณะกรรมการ อาทิ คุณรุ่งลาวัลย์ จากเรื่อง หนูหีนอินเตอร์ หรือ น้องเกรซ จาก เรื่องข้าวเหนียวหมูπίง ลูกสาวของคุณสมศักดิ์ (เสี่ยเจียง) เจ้าของค่ายหนังสหมงคลฟิล์ม ซึ่งสุดท้ายตัดสินใจคืนรางวัลให้แก่ทางสมาพันธ์ภาพยนตร์เนื่องจากมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมในการได้มาซึ่งรางวัล (forum.thaidvd.net: 29 มีนาคม 2551)

เห็นได้ว่า การได้มาซึ่งรางวัลของนักแสดงละครภาพยนตร์ในประเทศไทยนั้น เกณฑ์ที่นักแสดงได้รับรางวัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง กระบวนการในการตัดสินรางวัลทำให้เกิดการอ่อนด้อยของรางวัลที่ได้มา และผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสร้างตัวชี้วัดอย่างมีระบบจะเป็นการสร้าง

มาตรฐานให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น การสร้างแบบจำลองที่สามารถนำไปใช้ได้จริงจะสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อยกระดับให้รางวัลสำหรับภาพยนตร์ไทยในด้านการแสดงมีคุณค่าและได้รับการยอมรับจากประชาชนชาวไทยสู่ระดับความเป็นสากลยิ่งขึ้น แต่การปรับเปลี่ยนกระบวนการในการให้รางวัลแก่นักแสดงนำนั้นเป็นไปได้ค่อนข้างยากเนื่องจากมีบุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการให้รางวัลหลายท่าน โดยเฉพาะสมาพันธ์ภาพยนตร์ และบุคคลหลายฝ่าย อาทิ คณะกรรมการที่สมาพันธ์ภาพยนตร์เลือกมาเป็นคณะกรรมการในการตัดสิน นักแสดงที่ได้รับรางวัล นักแสดงที่ไม่ได้รับรางวัล บุคคลที่มาในงานประกาศรางวัล และบุคคลในฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลอีกเป็นจำนวนมาก

สิ่งสำคัญในการหามาตรฐานมาเป็นเกณฑ์วัดว่าผู้ใดควรได้รับรางวัลนั้นจะต้องดูจากมาตรฐานของสุนทรียะ หรือความงาม (Aesthetic Standard) ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้มองเห็นต่างกัน ทฤษฎีความงามเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมากในทางสุนทรียศาสตร์อีกอย่างหนึ่งก็คือ ตำแหน่งของความงาม หรือว่าความงามอยู่ที่ไหน ซึ่งสุนทรียะของการแสดงในกลุ่มต่างๆย่อมมีความแตกต่างกัน อาทิ ภาพยนตร์อินเดียในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเต้นและการร้องเพลง ภาพยนตร์เกาหลีเน้นการใช้วาทภาษาที่สมจริงของนักแสดง ในขณะที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเน้นอัตลักษณ์การแสดงออกทางวัฒนธรรมของชาติเป็นสำคัญ รวมไปถึงภาพยนตร์ทางแถบตะวันตกจะเน้นการแสดงที่เป็นธรรมชาติสมจริง จากการสัมภาษณ์นักแสดงหลายท่านของไทย ได้ให้ความเห็นในเรื่องของสุนทรียะทางการแสดง(Acting) ที่คล้ายคลึงกันว่า ความงามอันเกิดจากการแสดงนั้น ต้องมีความสมจริง

อาจารย์สไตส์ได้กล่าวว่า การแสดงอย่างจริงใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ว่าจะเป็นการแสดงละครในประเภทใด แนวใด และในยุคสมัยใด ข้อผิดพลาดของนักแสดงที่แสดงอย่างเสแสร้งแก้งทำนั้นมักมีสาเหตุมาจากความเข้าใจผิดว่าการแสดงคือการเสแสร้งแก้งทำ ซึ่งข้อเข้าใจผิด

ดังกล่าว จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ทำให้เกิดการแสดงชนิดที่เรียกว่า “จงใจแสดงอารมณ์” โดยปราศจากความจริงใจภายใน ซึ่งปัญหาที่ตามมาทำให้ผู้ชมจำนวนไม่น้อยก็เข้าใจผิดคิดว่าการแสดงแบบ “จงใจแสดง” เช่นนั้นเป็นการแสดงที่ถูกต้อง และตราบไต่ที่ยังไม่มีการแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความหมายของการแสดง ยังคิดกันว่าถ้าจะ “แสดง” แล้วก็ต้องเสแสร้งปั้นแต่งกิริยาขึ้น จะแสดงอารมณ์ก็ต้องแสดงให้เห็น

ความสามารถของผู้แสดง โดยไม่คำนึงถึงเรื่องราว หรือความเป็นจริงของตัวละคร การแก้ไขปัญหาที่ทำให้ นักแสดงขาดความตั้งใจในบทบาทที่จนแสดงก็ยอมเป็นไปไม่ได้ (สดีไล พันธ์มูมโกล, 2542: 4)

คุณสุทธาสินี พุทธินันท์ แสดงทัศนคติเรื่องของสุนทรียะหรือความงามทางด้านการแสดงว่า คือความ เข้าใจธรรมชาติของการเป็นมนุษย์ เวลาแสดงต้องคิดถึงหลักธรรมชาติ กฎของธรรมชาติคืออะไร แล้วความ เป็นมนุษย์ของเรามีอะไรบ้างที่เป็นสิ่งที่ธรรมชาติ ถ้าเราเข้าไปสู่คาแรคเตอร์ตัวละครตัวนั้นอย่างเป็นธรรมชาติ แล้วเข้าใจระบบความคิดเข้าใจระบบการดำเนินชีวิตการปฏิบัติ ก็จะเป็นกุญแจที่จะทำให้เราถ่ายทอดตัวละคร ตัวนั้นได้ดี คืออิงธรรมชาติ

คุณศิริลักษณ์ ผ่องโชค ได้ให้ความเห็นในเรื่องสุนทรียะของการแสดงว่า จะตอบให้เป็นคำจำกัดความก็ ยาก เพราะอะไรที่เป็นศิลปะมันไม่ได้มีสิ่งทีบอกว่าถูกหรือผิดดีหรือดีเลิศ ทุกอย่างอยู่ที่งานที่สร้างคิดและ มุมมองของคนบางคนที่จะมองเห็นสิ่งต่างๆ ความงามอยู่ที่ประสบการณ์ของคนคนนั้นหรือ test ของคนคน นั้น test คือธรรมเนียมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของคนคนนั้น จากการเห็นชิ้นงานหรือความงามจากสิ่งต่าง ๆ ถ้า จะให้บอกนิยามเป็นวิชาการก็คงไม่ได้เพราะว่าส่วนตัวเราอาจจะได้เรียน ได้รู้ถึงนิยามต่าง ๆ หรือว่า ประวัติศาสตร์ในการละครมาแต่ในการปฏิบัติจริงมันต่างกัน

คุณพรชิตา ณ สงขลา กล่าวถึงสุนทรียะการแสดงไว้ว่า ถ้าจะแสดงให้ได้ดี ให้งามต้องแสดงได้อย่าง สมจริง อะไรที่ดูสมจริงกับเรื่องนั้นๆ คือ ในแต่ละเรื่องก็มีความสวยงามต่างกัน ความเป็นเอกลักษณ์ต่างกัน

คุณอริษา พงศิริพัฒน์ นักแสดงดาวรุ่งอายุ 20 ปี กล่าวว่า การแสดงแต่ละอย่างจะงามได้ ก็ต่อเมื่อ ภาพที่ผู้ชมได้เห็น เป็นภาพที่สวยงามน่าจดจำ และก็ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วมกันไปด้วย ส่วนเรื่องของความ เชื่อ นักแสดงจะต้องมีให้ได้ ซึ่งค่อนข้างยากเหมือนกัน เพราะว่ามันไม่ใช่ตัวเรา เราจะต้องเรียนรู้ที่จะเป็นคนอื่น คือการเป็นนักแสดงที่ดี สำคัญมากเรื่องที่ต้องเรียนรู้ชีวิตคนอื่น ต้องรับรู้ความรู้สึกของคนอื่น ต้องมีมนุษย์ สัมพันธ์กับคนอื่น จะอยู่คนเดียวไม่ได้ และความงามที่จะเกิดขึ้นบนเวที หรือบนภาพที่ปรากฏ มันก็มีหลายๆ อย่างประกอบกัน

การจะได้มาซึ่งรางวัลสำหรับการแสดงที่ยอดเยี่ยมนั้น นอกเหนือจากความสามารถของนักแสดง อาจ มีปัจจัยอื่นๆที่ทำให้นักแสดงประสบความสำเร็จจนได้มาซึ่งรางวัลอันทรงเกียรติ อาทิ ตัวบทรูปร่างและบทบาท ที่ได้รับของนักแสดงมีความท้าทาย ผู้สนับสนุนในวงการบันเทิง หรือแม้แต่ภูมิหลังของนักแสดงก็อาจมีผล โดยเป็นเรื่องที่ต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

ไม่มีใครปฏิเสธว่านักแสดงหลายท่านในปัจจุบันเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีพรสวรรค์ในการแสดงอย่างดีเยี่ยมแม้ในขณะที่ยังอายุน้อย จากการศึกษาในเบื้องต้นพบว่านักแสดงที่ได้รับรางวัลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรางวัลตุ๊กตาทอง(รางวัลพระสุรัสวดี) รางวัลสุพรรณหงส์ รางวัลคมชัดลึกอวอร์ด รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง และรางวัลอื่นๆ เป็นนักแสดงที่มีความหลากหลายในแง่ของ สไตล์ของภาพยนตร์ที่เล่น การวางตัวของนักแสดง อายุของนักแสดง เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสงสัยว่าอาจมีปัจจัยใดที่เป็นปัจจัยร่วมอันจะทำให้นักแสดงประสบความสำเร็จในการคว้ารางวัลเหล่านี้มาครอง ซึ่งในการศึกษานี้ผู้วิจัยสนใจการกรรการศึกษา นักแสดงชายและหญิงที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เนื่องด้วยว่า รางวัลพระราชทานอันทรงเกียรตินี้เป็นรางวัลที่มีมานานมากกว่ารางวัลใดๆที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ในประเทศไทย และยังคงมีมาตราบจนปัจจุบัน

ในการมอบรางวัลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรางวัลตุ๊กตาทอง รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ หรือรางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง มีข้อก้ำกัในการได้มาซึ่งรางวัลนักแสดงก็เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งผลที่ออกมานั้นมีเพียงแค่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่กี่ท่านที่สามารถเข้าไปเป็นกระบอกเสียงของประชาชนทั้งหมดได้ ดังนั้นการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในภาพยนตร์ไทย: กรณีศึกษารางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ผ่านมุมมองนักแสดง จะทำให้ทราบถึงมุมมองและทัศนคติของนักแสดงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในทัศนคติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลทั้งหมด ว่าการได้มาซึ่งรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์นั้น เกณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร แล้วนักแสดงซึ่งเป็นผู้ปฏิบัตินั้นมีความคิดเห็นอย่างไรในการให้รางวัล และในทัศนคติของนักแสดงเหล่านั้นการแสดงที่ดีที่นั่นเป็นอย่างไร โดยทัศนคติของนักแสดงจะเป็นส่วนหนึ่งของการนำมาซึ่งคำตอบของการสร้างเกณฑ์ในการให้รางวัลนักแสดงนำ รวมถึงสามารถวิเคราะห์นักแสดงที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไปในอนาคต

1.2 ปัญหาคำวิจัย

การทำวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัลนี้ ต้องการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการได้มาซึ่งทัศนคติของนักแสดงในเรื่องของการแสดงที่ดีในการนำมาเป็นแนวทางในการให้รางวัลนักแสดงนำ และทัศนคติของนักแสดงต่อการให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เพื่อตอบคำถามของการวิจัยว่า การแสดงที่ดีที่นั่นควรมีสไตล์หรือรูปแบบการแสดงภาพยนตร์อย่างไรในมุมมองของนักแสดง รวมถึงมุมมองที่นักแสดงมีต่อการให้รางวัลด้านการแสดงภาพยนตร์

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์
2. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงเรื่องการแสดงที่ดีว่าควรมีสไตล์หรือรูปแบบการแสดงภาพยนตร์อย่างไร
3. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงที่มีต่อการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา เรื่องการศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัล โดยทำการศึกษานักแสดงซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัล 10 คน ในประเด็นต่อไปนี้

- 1 การให้รางวัลด้านการแสดงภาพยนตร์ของไทย
- 2 สไตล์หรือรูปแบบทางการแสดงของนักแสดงไทย ในสามบทบาท ได้แก่ตัวเอก ตัวร้าย และตัวรอง
- 3 ปัจจัยส่งเสริมอื่นๆ

โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทัศนคติดังนี้

-นักวิชาการ

-ผู้กำกับ

-นักแสดง

-บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง ว่ามีลักษณะอย่างไร มีความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ (positive or negative) ซึ่งชอบหรือไม่ซึ่งชอบ (favorable or unfavorable) หรือเห็นด้วยหรือคัดค้าน (pro or con) ซึ่งตามนิยามนี้ เป็นการมองทัศนคติในแง่ความรู้สึก หรือปฏิกิริยาทำที่ที่มีต่อวัตถุ (object)

รางวัล หมายถึง สิ่งของหรือเงินที่ได้มาเพราะความดีความชอบหรือความสามารถ เช่น รางวัลผู้มีมารยาทงาม รางวัลผู้กล้าหาญ หรือเพราะชนะในการแข่งขัน

นักแสดงนำ หมายถึง บุคคลที่เล่นบทบาทในละคร หรือ ภาพยนตร์ เป็นตัวเอกหรือตัวเด่นในเรื่อง

ภาพยนตร์ไทย หมายถึง กระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์ม แล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหว (Motion Pictures) ที่มีทีมงานและผลิตโดยคนไทย โดยภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้วเป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมาก ที่มีอิริยาบถหรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปที่ละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วงๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมาอาจเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริง หรืออาจเป็นการแสดงและสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้างก็ได้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงกระบวนการการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์
2. ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงเรื่องการแสดงที่ดีว่าควรมีสไตล์หรือรูปแบบการแสดงภาพยนตร์อย่างไรเพื่อนำไปพัฒนาการแสดงภาพยนตร์ต่อไป
3. ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มนักแสดงที่มีต่อการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมในรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ในการเป็นข้อมูลในการให้รางวัลนักแสดง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ความเป็นมาของภาพยนตร์

ตามประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ถือกันว่า ภาพยนตร์เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2438 ซึ่งเป็นวันที่มีการฉายภาพยนตร์ให้สาธารณะชนชมเป็นครั้งแรก โดยฉายขึ้นที่ร้านกาแฟในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยผลงานของ โอกุส และ หลุย ลูมิแอร์ มีทั้งสิ้นจำนวน 12 เรื่อง โดยเป็นเรื่องสั้น เรื่องละ 1 นาที เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทั่วไป โดยใช้เครื่องมือถ่ายภาพที่เรียกว่า “ซีมาโตกราฟ” แต่สำหรับในประเทศไทย ซีมาโตกราฟ ได้นำเข้ามาฉายในครั้งแรกของประเทศไทย เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน โดยเปิดการแสดงเป็นเวลา 3 วัน ที่โรงละครหม่อมเจ้าอลังการ ในราคา 2 สลึง จนถึง 10 บาท ซึ่งปรากฏว่าชาวกรุงเทพฯ ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ในวันแรกมีผู้เข้าชมถึง 600 กว่าคน (จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย 2544: 7-9)

ต่อมาเมื่อผู้สร้างภาพยนตร์จากฮอลลีวูดเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทยหลายราย แต่รายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศคือ คณะของนายเฮนรี เอ. แมคเรแห่งบริษัทยูนิเวอร์แซล หลังจากนั้นนายเฮนรี ได้ลงประกาศแจ้งความจำนงรับสมัครนางเอกภาพยนตร์ และนางเอกที่นายเฮนรีคัดเลือกมาแสดงในที่สุดคือ นางสาวเสงี่ยม นาวิเสถียร ธิดาของเสวกโท พระยานาวิวิธราชา (ยีน นาวิเสถียร) ส่วนพระเอกคือ ขุนรามภรตศาสตร์ ข้าราชการแห่งกรมมหรสพลวงเช่นกัน และผู้ร้ายได้แก่ หลวงภรตกรรมโกศล ข้าราชการแห่งกรมมหรสพลวงผู้ทำหน้าที่สมุหบัญชี โดยนายเฮนรีได้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการถ่ายทำให้วันละ 5 บาท สำหรับตัวนางเอก ได้รับค่าเสื้อผ้า 3000 บาท แม้ขุนรามภรตศาสตร์จะเคยแสดงละครมาบ้างแต่ก็ไม่คุ้นกับการแสดงบทรัก รวมไปถึงนางสาวเสงี่ยมนั้นอนุญาตให้นักแสดงชายจับมือได้เท่านั้น ตลอดระยะเวลา 6 เดือนที่มีการถ่ายทำจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของกระทรวงวังไปด้วยเสมอ รวมถึงมีคุณท้าวศรีสุนทรนาฏควบคุมไปด้วย

อย่างใกล้ชิดในฐานะที่เป็นครูและผู้ควบคุมข้าราชการสตรีของกรมหลวง ซึ่งต่อมามีเหตุการณ์ที่ทำให้ นางสาวเสงี่ยมต้องร้องไห้ เมื่อนายเฮนรีไม่ชอบที่เธอทำมัยยักด้านหน้ามีริบบิ้นคาดอย่างที่เป็นแฟชั่นในสมัย นั้น ได้ใช้มือเสงี่ยมไปข้างหลังโดยไม่คำนึงถึงประเพณีถือหัวของคนไทย ฝ่ายหลวงภรตกรรมโกศล นายเฮนรี ได้แนะนำให้ไว้หนวดเพื่อให้เหมาะสมกับบทบาท (จำเจริญลักษณะ ธนะวังน้อย 2544: 28-29)

ในส่วนของภาพยนตร์ไทยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ภาพยนตร์เรื่องแรกถ่ายทำในเมืองไทยดังที่ กล่าวข้างต้น คือเรื่อง นางสาวสุวรรณ ผู้สร้างคือ บริษัทภาพยนตร์ยูนิเวอร์ซัล ใช้ผู้แสดงทั้งหมดเป็นคนไทย ต่อมาในปี พ.ศ 2470 ภาพยนตร์เรื่องโชคสองชั้น เป็นภาพยนตร์ขนาด 35 มิลลิเมตร ขาว-ดำ ไม่มีเสียง ได้รับการยอมรับให้เป็นภาพยนตร์ประเภทเรื่อง แสดงเพื่อการค้าเรื่องแรกที่สร้างโดยคนไทย(โตม สุวงศ์ 2533:12-18)

ในช่วงหลัง พ.ศ2490 ถือเป็นยุคเฟื่องฟูของภาพยนตร์ไทย สตูดิโอถ่ายทำและภาพยนตร์มีจำนวน มากขึ้น แต่หลังจากประเทศไทยเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่สอง ก็เป็นช่วงซบเซาของภาพยนตร์ไทย เมื่อสงคราม จบลงภาพยนตร์ไทยจึงค่อยฟื้นตัวขึ้นแต่ได้เปลี่ยนไปเป็นภาพยนตร์ขนาด 16 มิลลิเมตรแทน ในหลายครั้งที่ บ้านเมืองอยู่ในช่วงที่เป็นภาวะคับขัน ภาพยนตร์ไทยหลายเรื่องได้ทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนปัญหา ทาง การเมือง ปัญหาสังคม และปัญหาเศรษฐกิจ ในช่วง พ.ศ2516-2529 ต่อมาภาพยนตร์ไทยในช่วง พ.ศ 2530- 2539 ในตอนต้นทศวรรษ ้วยุ่นก็เป็นกลุ่มเป้าหมายใหม่ รวมถึงหนังโป๊ หนังผี และหนังเกรดบีที่มีการผลิต มากยิ่งขึ้น (wikipedia.org: 1 กรกฎาคม 2552)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาพยนตร์ไทยหลายเรื่องที่ได้ถูกสร้างขึ้น มีประเภทที่หลากหลายเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย อาทิ ภาพยนตร์ประเภทต่อสู้ ภาพยนตร์ประเภทการ์ตูน ภาพยนตร์ประเภทตลก ภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์ประเภทเกย์และกระเทย ภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ ภาพยนตร์ประเภทเพลง ภาพยนตร์ประเภทชีวิต ภาพยนตร์ประเภทวัยรุ่น และภาพยนตร์ประเภทนอกกระแส โดยในปัจจุบันประเภทที่จะได้รับความนิยมมากได้แก่ ภาพยนตร์ประเภทตลก และ ภาพยนตร์ประเภทวัยรุ่น

องค์ประกอบของภาพยนตร์

1. **ภาพ** เช่น สวยงาม , สื่อความหมาย , มีผลทางอารมณ์
2. **เสียง** เช่นเดียวกับ ภาพ
3. **เพลงประกอบ** เช่นเดียวกับ ภาพ
4. **บท** สมเหตุสมผล , การเดินเรื่องที่เหมาะสม , เลือกวิธีการนำเสนอที่เหมาะสม
5. **ตัวละคร** เล่นได้สมบทบาท น่าเชื่อถือ
6. **ฉากและส่วนประกอบฉาก** รวมเครื่องแต่งกายไปด้วย มีความน่าเชื่อถือ
7. **การกำกับ** นำทุกอย่างมารวมกันอย่างเหมาะสม ลงตัว , กำกับแนวทางและอารมณ์ของหนังได้
8. **ส่วนเพิ่มเติมอื่นๆ** เช่น เทคนิคพิเศษ

(นายตุลทัต เวียงยศ. <http://202.28.94.55/web/320494/2548/Project/g26/about20pro2.html>)

ตำนานภาพยนตร์

ปี 1878 การทดลองบันทึกภาพเคลื่อนไหวครั้งแรกของโลก : อดีตผู้ว่าการรัฐคาลิฟอร์เนีย ลีแลนด สแตนฟอร์ด เจ้าของคอกม้า ได้พนันกับคู่แข่งว่า ในระหว่างที่ม้าตัวโปรดของเขากำลังวิ่ง จะมีอยู่ช่วงหนึ่งที่ขา ทั้งสี่จะลอยอยู่กลางอากาศ เอ็ดเวิร์ด มายบริดจ์ (Eadweard Muybridge) ช่างถ่ายภาพชาวอังกฤษได้รับการ ว่าจ้างให้เป็นพยานความจริงข้อนี้ เขาได้ตั้งกล้องถ่ายภาพนิ่ง 12 ตัว เรียงรายข้างทางวิ่ง แล้วชิงเชือกผูกกับ ไกซ์เตอร์ เวลาม้าวิ่งเตะเชือกชัตเตอร์ก็จะทำงาน ผลการพิสูจน์ว่า เท้าทั้งสี่ข้างของม้าลอยจากพื้นจริงๆ ความพยายามของมายบริดจ์ในครั้งนั้นได้ก่อให้เกิดการพัฒนาอุปกรณ์การถ่ายภาพและฟิล์มขึ้น

กล้องถ่ายภาพนิ่งตัวแรก : ในปี ค.ศ.1888 โทมัส อัลวา เอดิสัน กับ วิลเลียม ดิคสัน เกิดความคิดจะผลิต กล้องสำหรับถ่ายทำเรียกว่า Kinetograph แต่ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพอใจ หลังจากนั้นไม่กี่เดือนต่อมา ดิคสัน สามารถ พัฒนาเครื่อง Kinetograph ให้ใช้งานได้คล่องมากขึ้น และยังประดิษฐ์เครื่องจัดแสดงภาพเคลื่อนไหวเรียกว่า Kinetoscope (Peep-show machine) มีลักษณะเป็นตู้สูงขนาดเอว ต้องดูในแบบถ้ามองทีละคน และหยอด เหรียญครั้งละ 1 เพนนี เครื่อง Kinetoscope ออกแสดงครั้งแรกต่อสาธารณชน เมื่อวันที่ 14 เมษายน ปี 1894 หนึ่งแต่ละเรื่องที่จัดแสดงในเครื่องถ้ามอง กินเวลาเพียงไม่กี่วินาที ยุคของ Kinetograph กับ Kinetoscope เรียกกันว่าเป็นยุค Filmstrips บางทีก็เรียกว่า Pennyarcade

ภาพยนตร์ เริ่มจัดฉายครั้งแรกในโลก ที่ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. ปี 1895 ภาพยนตร์ เริ่ม ปรากฏครั้งแรกในวรรณคดีไทย เรื่องพระอภัยมณี จากคำว่า พยนตร์ แปลว่าเรือ สิ่งที่สร้างโดยเครื่องจักรให้มีชีวิต แต่กำลังเป็นที่ถกเถียงกันว่า ภาพยนตร์ มาจากคำว่า ภาพ+พยนตร์ หรือไม่

Cinema มาจากภาษากรีก Kinema หรือ Kinein = to move ส่วนคำว่า Cinema Vernite หมายถึง หนังสืยาว บันทึกรเรื่องจริง กล้องทำหน้าที่ที่เหมือนกับตากล้อง ภาวะติดสถานการณ์ ถ่ายทำแบบไม่มีการวางแผน เช่น การถ่ายทำสารคดี ข่าว เป็นต้น มีความเป็น art มากกว่า

Contempurary Cinema หมายถึง ภาพยนตร์ร่วมสมัย FilmMaking หมายถึง การทำหนัง A theatrical Film หมายถึง ภาพยนตร์บันเทิง Movie Popular Culture, Pop Culture วัฒนธรรมมวลชน (วัฒนธรรมที่คนนิยมในยุคนี้ๆ)

ประดิษฐกรรม ที่เรียกว่า Magic Lantern คือ เครื่องฉายภาพเล็กๆ ข้างในบรรจุตะเกียง มีลำแสงผ่านเลนส์ ได้รับการประดิษฐ์ขึ้น เมื่อประมาณศตวรรษที่ 17-18 ยุคนี้เป็นยุคที่เครื่องจักรกำลังเข้ามาแทนที่คน ดังนั้น บทบาทของภาพยนตร์จึงเริ่มพัฒนาขึ้นตามไปด้วย ทำให้ความหมายของภาพยนตร์ต้องขยายวงออกไปอีก Film Movie Cinema, Motion Picture หมายถึง Film is acidtate plate coat with acidtate, Negative Film. คือสิ่งที่จะนำออกไปสู่สายตาคนดู ต้องบรรจุใน Roll Film โดยเริ่มตั้งแต่การนำฟิล์มดิบ ที่จะนำไปถ่ายทำ เรียกว่า Film stock (ตัดแบ่งจาก Roll Film) สำหรับถ่ายภาพนิ่ง (Film Cheet) 4x5 in. ใช้กับกล้องถ่ายใน studio

ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเป็นองค์ประกอบของภาพยนตร์

รากเหง้าของศาสตร์ต่างๆ ที่เป็นที่มาของความคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์ คือ สุนทรียศาสตร์ (Aestherics) ซึ่งหมายถึงศาสตร์ที่ว่าด้วย ความงดงาม ดึงาม ปรัชญาเกี่ยวกับสิ่งที่มีความดึงามทั้งหลาย

ศูนย์กลางศาสตร์ทั้งหลาย มาจาก คุณวิทยา (Axiology) ซึ่งแตกแขนงออกเป็น จริยศาสตร์ (Ethics), ภาววิทยา (Ontology), ปรัชญา (Philosophy), ทฤษฎีความรู้ (Theology), เทววิทยา (Epistemology), ตรรกศาสตร์ (Theology Logics), จริยศาสตร์ (Ethics), ภาววิทยา (Ontology), ปรัชญา (Philosophy)

คุณวิทยา Axiology ศึกษาเกี่ยวกับ จริยศาสตร์ เทววิทยา ตรรกวิทยา สุนทรียศาสตร์ โดยมีพื้นฐานมาจาก Philology, Ontology และ Epistemology

ผู้ที่ให้ความหมายของ สุนทรียศาสตร์ คือ Alexander Gottlieb Baumgarten (ค.ศ. 1714 - 1762) Aesthetics มาจากคำว่า Aesthetica หรือ Aesthetics ---> Aisthesis/Aestheta (Aisthikos) = Perception

ภาพยนตร์และวิทยุโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ถูกยกให้เป็นศิลปะแขนงที่ 7 เพราะมีพลังในการสร้าง emotion ให้แก่ผู้ชมได้สูงกว่าสื่อชนิดอื่น

ศิลปะ 7 แขนง ได้แก่

1. คีตศิลป์ การร้อง เพลงดนตรี ภาพ เสียงเพลง
2. จิตรกรรม ภาพเขียน เทคนิคการใช้สีเส้นต่างๆ ให้เกิดอารมณ์
3. ประติมากรรม งานปั้น รูปสลัก
4. สถาปัตยกรรม งานออกแบบฉาก การสร้างฉาก
5. นาฏกรรม การรำ รำ ฟ้อนรำ การแสดง
6. วรรณกรรม งานเขียน บทกลอน โคลง ร้อยแก้ว ร้อยกรอง การเขียนบท
7. ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ ศิลปะที่วาดด้วยสุนทรียศาสตร์ Aestheti

ศิลปะ คืออะไร มีความจำเป็นที่จะต้องนำมาควบแน่นในความเป็นภาพยนตร์อย่างแยกขาดจากกันไม่ได้ คำว่า Imitation มาจากการเลียนแบบ (จากธรรมชาติ) อะไรหรือสิ่งใดก็ตาม ที่เป็นของจริง ถือว่าไม่ใช่ศิลปะ ดังนั้น Representations หรือ ศิลปะ (ทุกชนิดทุกประเภท) เป็นสื่อในตัวเอง

ศิลปะ ต่างจาก อนาคต อย่างสิ้นเชิง ถ้าไม่มีการตีกรอบความหมายให้ชัดเจน มักจะนำสองคำนี้มาตีความให้เป็นสิ่งเดียวกันได้ นับเป็นคำอ้างของผู้ไม่ประสงค์ดี หรือบิดเบือนความจริง ดังได้กล่าวมาแล้วว่า สิ่ง

ใดก็ตามที่เป็นของจริง ถือว่าไม่ใช่ศิลปะ นั่นเป็นความหมายโดยทั่วไป แต่กรอบความคิดเพียงเท่านั้นยังไม่พอ สำหรับความหมายในเชิงสร้างสรรค์ หรือเชิงจริยธรรม ศิลปะต้องเป็นสิ่งที่ไม่ทำลาย หรือเบียดความเจริญทาง จิตวิญญาณด้วย นั่นหมายถึงว่า ศิลปะใดๆ ก็ตามถ้าเป็นต้นตอให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเชิงลบ หรือทำลาย จริยธรรมอันดีงามของสังคม สิ่งนั้น ไม่ใช่ศิลปะอันดีมีค่า หากนำไปบรรจุไว้ในภาพยนตร์ หรือสื่อใดๆ ก็ตาม จะ ทำให้สื่อนั้นกลายเป็นสิ่งของประโลมโลก ไร้สาระ หรือนำเนา ไปทันที

อนาจาร มีสถานะเป็นของจริงก็ได้ และเป็นสิ่งที่ปรุงแต่งขึ้นด้วยวิธีการเดียวกับศิลปะก็ได้ แต่มีความหมายน้อยเฉกเท่านั้นคือ สิ่งที่ทำลายหรือเป็นศัตรูกับจริยธรรม การนำเอาสิ่งที่เป็นอนาจารมาบรรจุไว้ใน ภาพยนตร์ จึงถูกสังคมประณามอยู่ทุกยุคทุกสมัย

ประเภทของภาพยนตร์ (Film Genre)

ประเภทของภาพยนตร์ น่าจะเป็นการจำแนกประเภทภาพยนตร์ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยสำหรับคนดู อย่างน้อย ในเบื้องต้น มักก็ถูกใช้เพื่อตอบสนองความพยายามในการหาข้อสรุปสั้นๆ ว่า ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ นั้นมี ลักษณะและเนื้อหาเป็นเช่นไร

ประเภทของภาพยนตร์เป็นการจำแนกประเภทภาพยนตร์โดยยึดถือส่วนประกอบของเนื้อหาเป็นหลัก ส่วนประกอบดังกล่าว ได้แก่ ลักษณะตัวละคร ความขัดแย้ง ฉากเหตุการณ์ แบบแผนของโครงเรื่องและแก่น เรื่อง

ภาพยนตร์ที่จัดเป็นประเภทเดียวกัน คือภาพยนตร์ที่มีลักษณะร่วมกัน ในส่วนประกอบต่างๆ ดังกล่าว ข้างต้น เมื่อมีลักษณะตัวละครคล้ายกัน มีฉากเหตุการณ์อยู่ในช่วงเวลาและสถานที่ใกล้เคียงกัน และมีแบบแผนของโครงเรื่องคล้ายกัน นั้นทำให้เป็นภาพยนตร์ประเภทเดียวกัน

ประเภทของภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมมีอยู่มากมาย อาทิ ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์ นิยายวิทยาศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊เบิกตะวันตก ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์แก๊งสเตอร์ และภาพยนตร์สยองขวัญ

สมณะโพธิรักษ์ แห่งสำนักสันติอโศก อดีตครูเพลง ครูในวงการบินไทย วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งรู้จักกันดีในนาม “รัก รักพงศ์” (ปัจจุบันเป็นผู้นำในการสร้างวัฒนธรรมใหม่ ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม) ได้จัดแบ่งประเภทของสื่อวิทัศน์ สื่อภาพยนตร์ ในมิติทางศาสนา ออกเป็น 3 ประเภท คือ

- (1) ประเภทสารคดี ประกอบด้วย สาระความรู้ทั่วไป (โลกธรรม) เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ เกษตรกรรม วัฒนธรรม อาชีพ
- (2) ประเภทธรรมคดี ประกอบด้วย สาระความรู้ที่มีธรรมะแทรกไว้เกินร้อยละ 60 (โลกุตระธรรม) เช่น ประวัติศาสตร์ศาสนา เรื่องของนักบุญ เหตุการณ์ พิธีกรรม กิจกรรม กิจกรรม ทางศาสนา
- (3) ประเภทบันเทิงคดี ประกอบด้วยเรื่องราว ลีลา แสง เสียง บทบาท ที่แสดงออกไปในทางโลก โกรธ หลง ซึ่งถือเป็นเครื่องชูรสในการดู แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ
ลักษณะซาบซึ้งตรึงใจ (Romanticism) เช่น เรื่องรัก ประทับใจ (แนวโลกะจริต - ราคะจริต)
ลักษณะร้อนแรง ดุเดือด (Sadism) เช่น เรื่องบู๊ โหดเหี้ยม กำลังภายใน (แนวโทสะจริต) ลักษณะ
สัจจะสังคม (Realistic) เช่น เรื่องราวความเป็นจริงในสังคม ที่เกิดขึ้นจริง และ ลักษณะ
จินตนาการ (Idealistic) เช่น เรื่องราวที่เน้นอุดมคติ อุดมการณ์ ยึดมั่นต่อคุณความดีของมนุษย์

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกอบรมและสั่งสอนธรรมะ โดยใช้สื่อภาพยนตร์เป็นอุปกรณ์ช่วยสอน

(จากหนังสือ หลักปฏิบัติของชาวอโศก, สรรพคำ สร้างคน, กรุงเทพฯ: บจก.ฟ้าอภัย, 2542 หรือ

[http://www.asoke.info/04Agriculture/OFNT/Svita/Course/course_svita\[6\].html](http://www.asoke.info/04Agriculture/OFNT/Svita/Course/course_svita[6].html))

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีภาพยนตร์อีกหลายประเภทที่ปรากฏอยู่ที่มีลักษณะที่เป็นประเภทชัดเจนและที่มีลักษณะร่วมกับประเภทอื่น ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์สายลับ ภาพยนตร์สงคราม ภาพยนตร์ฟิล์มสวรรค์ ภาพยนตร์ชีวิตประวัติ ภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้น ภาพยนตร์เขย่าขวัญ ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์สืบสวน และ ภาพยนตร์ต่อสู้คดีในศาล เป็นต้น

เป็นเรื่องปกติ หากว่าภาพยนตร์หลายประเภทมีลักษณะร่วมกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันมาก เช่น ภาพยนตร์สยองขวัญ กับภาพยนตร์เขย่าขวัญ และภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความ หายเนะกับภาพยนตร์ต่อสู้เพื่อรอดชีวิต ภาพยนตร์สงครามกับภาพยนตร์ผจญภัย และภาพยนตร์นิยาย วิทยาศาสตร์กับภาพยนตร์จินตนาการ และเป็นเรื่องปกติเช่นกัน ถ้าหากว่าภาพยนตร์เรื่องหนึ่งจะมีลักษณะ คาบเกี่ยวอยู่หลายประเภท ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งอาจเป็นภาพยนตร์สยองขวัญ ในขณะที่เดียวกัน ก็มีลักษณะของ ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์อยู่ด้วย แต่โดยทั่วไปแล้วภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง มักอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่ง เพียงประเภทเดียว เมื่อพิจารณาถึงลักษณะเด่นที่สุดที่ปรากฏ

ประเภทของภาพยนตร์ ถูกกำหนดโดยส่วนประกอบในเนื้อหาหลายอย่าง ต่อไปนี้เป็นความพยายามใน การแจกแจงให้เห็นถึงลักษณะของภาพยนตร์สามประเภท คือ ภาพยนตร์บุกเบิกตะวันตก ภาพยนตร์นิยาย วิทยาศาสตร์ และภาพยนตร์นักสืบ เปรียบเทียบจากส่วนประกอบ 10 ประการ คือเวลาในเรื่อง สถานที่ ลักษณะตัวละครเอกที่เป็นวีรบุรุษ ตัวละครประกอบ ผู้ร้าย โครงเรื่อง แก่นเรื่อง เครื่องแต่งกาย อาวุธที่ใช้และ ยานพาหนะ

ตารางเปรียบเทียบประเภทภาพยนตร์ โดยใช้เกณฑ์ของส่วนประกอบในเนื้อหา

องค์ประกอบ สำคัญ	ภาพยนตร์ ยุคบุกเบิกตะวันตก	ภาพยนตร์ นิยายวิทยาศาสตร์	ภาพยนตร์ นักสืบ
1. เวลา	ปลายศตวรรษที่ 19	อนาคต	ปัจจุบัน
2. สถานที่	ดินแดนบุกเบิก	อวกาศ	เมือง
3. วีรบุรุษ	คาวบอย	มนุษย์ในอวกาศ	นักสืบ

4. ตัวประกอบ	ชาวบ้าน, อินเดีย	ช่างเทคนิค	ตำรวจ
5. ผู้ร้าย	พวกเหนือกฎหมาย	สัตว์ร้ายนอกโลก	ฆาตกร
6. โครงเรื่อง	จัดสร้างระเบียบใหม่	ขับไล่สัตว์ร้าย	ค้นหาฆาตกร
7. แก่นเรื่อง	ความยุติธรรม	ชัยชนะของมนุษยชาติ	การค้นพบฆาตกร
8. เครื่องแต่งกาย	หมวกควาบอย	ชุดพร้อมเทคโนโลยี	เสื้อคลุมยาวกันฝน
9. อาวุธ	ปืนลูกโมโบริด	ปืนลำแสง	ปืนพก
10. ยานพาหนะ	ม้า	ยานอวกาศ	รถยนต์

ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction Film)

โดยลักษณะของภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์ เนื้อหามักจะพาตึงถึงจิตวิทยาของปัจเจกบุคคล และสถานการณ์ของบุคคล มากกว่าที่จะเป็นเรื่องของวิกฤตการณ์ของสังคมและความเป็นไปในสาธารณะ ของเขตของเรื่องที่น่ามาเสนอ มักจะอยู่ที่อวกาศอันกว้างใหญ่ไพศาลมากกว่าจะเป็นโลกที่อาศัยอยู่ นอกจากนั้นเรื่องราวที่ค่อนข้างจะแปรเปลี่ยนอยู่ตลอด ไม่คงที่

สรุปได้อย่างรวดเร็วว่า ในขณะที่ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์ หยิบยกเอาความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากล่าวถึง ภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นตัวสื่อ ก็ได้มีการพัฒนาตัวมันเองไปพร้อมๆ กัน

ภาพยนตร์จินตนาการ (Fantasy Film)

ภาพยนตร์จินตนาการ เป็นประเภทที่ยากในการให้คำจำกัดความ หรือกำหนดขอบเขตแน่ชัด นอกจากนั้น ยังมีลักษณะที่คาบเกี่ยวกับภาพยนตร์ นิยายวิทยาศาสตร์ในหลายโอกาส และอาจจะเป็นเรื่องปรกต ถ้าหากจะนำเอาไปรวมกัน อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างกันในประเด็นหลักที่สามารถแยกแยะออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจน (แต่ลักษณะที่คาบเกี่ยวกันก็ยังคงมีอยู่ในหลายๆ ด้าน)

ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film)

เป็นภาพยนตร์ที่อยู่ในอาณาจักรเดียวกับ ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์และจินตนาการ นอกจากจะมีลักษณะร่วมกันคือ “การหลุดพ้นจากโลกแห่งความเป็นจริง” แล้ว ภาพยนตร์สยองขวัญ ยังมีต้นกำเนิดและแรงผลักดันมาจากงานในแนววิทยาศาสตร์อีกด้วย (นอกเหนือจากการได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์เกี่ยวกับสัตว์ประหลาด) นอกจากนั้นแล้ว ยังถือว่าเป็นงานที่มีแนวทางพาดพิงกับงานแนวลึกลับตื่นเต้น (mystery and suspense)

ภาพยนตร์ผจญภัย (The Adventure Film)

เป็นภาพยนตร์ประเภทหนึ่ง ซึ่งได้รับความนิยมอย่างสูงมาโดยตลอด จนอาจจะกล่าวได้ว่ามีผู้ชมชื่นชอบไม่แพ้ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์ เนื่องจากภาพยนตร์แนวผจญภัยนั้น มักมีองค์ประกอบหลายอย่างที่สามารถสนองความต้องการของคนดูได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ยังเป็นแนวที่เข้าถึงคนดูได้แทบทุกกลุ่ม และทุกระดับ (ถึงแม้ว่าคนดูที่เป็นเป้าหมายหลัก จะเป็นผู้ชายก็ตาม)

ภาพยนตร์ผจญภัย มีลักษณะของการรวบรวมแนวทางต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน แนวทางต่างๆ ที่จัดว่าอยู่ในกลุ่มผจญภัย ก็ได้แก่ภาพยนตร์สงคราม ที่เน้นการสู้รบในสมรภูมิ ภาพยนตร์เดินทางกลางป่า ภาพยนตร์ต่อสู้ฟันดาบ และภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความหายนะ เป็นต้น ถึงแม้ว่าแนวทางต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปจะมีความ

แตกต่างกันในหลายด้าน แต่เมื่อมองอย่างละเอียดถี่ถ้วนก็พบว่ามันล้วนเป็นงานที่มีลักษณะและส่วนประกอบสำคัญเชื่อมโยงกันอยู่ เช่น มีแบบแผนของเหตุการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

ภาพยนตร์ฟิล์ม noir (Film Noir)

ฟิล์ม noir หมายถึง ภาพยนตร์มืด (black/dark film) มีดีในที่นี้มีความหมายรวมถึง ลักษณะที่มีดีทั้งทางด้านเรื่องราวและองค์ประกอบทางกายภาพ โลกของฟิล์ม noir คือเมืองซึ่งเป็นเวลากลางคืน ตัวละครส่วนมากในฟิล์ม noir มักเป็นพวกโกหก หลอกดวงและฆ่าผู้อื่น สิ่งที่บรรจุอยู่ในฟิล์ม noir คือความสิ้นหวัง ความรุนแรงและความตาย ลักษณะโครงสร้างทางกายภาพ ที่ปรากฏชัดเจนก็คือการจัดแสงที่เรียกว่า low-key

ภาพยนตร์เพลงงานศิลป์แห่งภาษาเสียง (The musical)

ภาพยนตร์เพลง เป็นแนวทางที่มีลักษณะพิเศษประการหนึ่ง คือ เป็นงานที่เข้าถึงได้ง่าย ในขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อน การเป็นภาพยนตร์ที่เข้าถึงได้ง่ายก็เพราะว่า โครงเรื่องของภาพยนตร์เพลงส่วนมากมักตรงไปตรงมาไม่ยากแก่การทำความเข้าใจ ทั้งยังมีดนตรีทำคู่กันเคยในชีวิตประจำวันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แต่ที่กล่าวว่ามันเป็นงานที่ซับซ้อนก็เนื่องจากหากต้องการพิจารณาถึงประเด็นทางสังคมและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ก็พบว่า ภาพยนตร์เพลงเป็นแนวทางที่ยากจะเข้าใจชัดเจน ภาพยนตร์เพลงอาจจะเป็นเพียงแค่ความบันเทิง การแสวงหาความเพลิดเพลินจากมันจะเป็นเรื่องง่าย ทว่าการค้นหาและวิเคราะห์ความบันเทิงชนิดนี้ในเชิงวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อตระหนักถึงนัยทางสังคม จัดว่าเป็นงานที่หนักหนาพอสมควรทีเดียว

ภาพยนตร์ตลก (Comedy)

Comedy of incidents เป็นตลกที่ถือเอามุขตลกเป็นสำคัญ มีการวางโครงเรื่องเอาไว้อย่างหลวม ๆ ไม่ได้กำหนดเหตุการณ์แน่ชัด เรื่องราวล้วนเกิดขึ้นเพื่อให้ผู้แสดงได้เล่นมุขตลกเท่านั้นเอง เนื้อเรื่องแทบจะไม่มี ความสำคัญอะไรเลย ผู้ที่ทำตลกแนวนี้เชื่อว่ามุขตลกนั้นมีความสมบูรณ์อยู่ในตัวของมันเองแล้ว

Comedy of situation ถือว่าเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระเป็นประเด็นสำคัญ ใช้มุขตลกเป็นส่วนประกอบในการเดินเรื่องเท่านั้น ตลกประเภทนี้รู้จักกันดีในชื่อประเภทแรกเห็นว่ามุขตลกเป็นสิ่งที่สมบูรณ์ในตัวเอง ส่วนประเภทหลังเห็นว่ามุขใดอย่างหนึ่ง ประเภทแรกเน้นที่มุขตลก ส่วนประเภทหลังใช้มุขตลกเป็นเพียงส่วนประกอบหรือเป็นเครื่องมือในการแสดงความคิด

การแจกรางวัลภาพยนตร์

ในประเทศไทย ได้มีการมอบรางวัลให้แก่บุคคลดีเด่นในวงการภาพยนตร์ไทยที่มีผลงานในแต่ละปีที่ต่างกัน การจัดประกวดรางวัลเพื่อมอบให้บุคคลในวงการภาพยนตร์ไทยเริ่มครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2500 โดยสมาคมหอการค้ากรุงเทพ ถนนวิไลลาศ สวณลุมพินี ซึ่งถือเป็นการมอบรางวัลสำหรับภาพยนตร์ไทยครั้งแรกในประวัติศาสตร์ โดยตั้งรางวัลไว้สองประเภท ประเภทแรก

คือ รางวัลสำเนาทอง มอบให้แก่ผู้ที่ได้รับรางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม บทประพันธ์ยอดเยี่ยม บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม และการกำกับฝ่ายศิลป์ด้านต่างๆ และรางวัลตุ๊กตาทอง มอบให้แก่ ผู้แสดงนำ รวมถึงนักแสดงสมทบทั้งหญิงและชาย ต่อมา มีการออกแบบรางวัลขึ้นใหม่เป็นรูปพระสุรัสวดี จัดอยู่ได้ 8 ครั้ง แล้วหยุดไป ต่อมาได้มีการจัดขึ้นใหม่ต่อจากเดิมในปีพ.ศ 2517 โดยสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย โดยรางวัลตุ๊กตาทองหรือพระสุรัสวดีนี้ถือเป็นรางวัลที่เก่าแก่ที่สุด และยังเป็นรางวัลที่คนในวงการภาพยนตร์ยอมรับมากที่สุดอีกด้วย

การประกวดรางวัลตุ๊กตาทอง ครั้งที่ 1 ประจำปีพ.ศ 2500 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ 2500 ณ เวทีลีลาศ สวนลุมพินี จัดโดยหอการค้ากรุงเทพ โดยมีนายสงบ สนวนศิริ เป็นประธานกรรมการ การประกวดนี้จัดเป็นปี แรกทางผู้จัดจึงไม่ได้จำกัดปีของภาพยนตร์ ทำให้มีภาพยนตร์ทั้งใหม่และเก่าปะปนกัน รวมทั้งสิ้น 52 เรื่อง มี ภาพยนตร์ที่ถ่ายทำในระบบ 35 มม. เข้าประกวด 4 เรื่อง คือ ชั่วฟ้าดินสลาย จากนวนิยายภาพยนตร์ปี 2498 จอมไพร จากวิจิตรเกษมภาพยนตร์ปี 2500 ถ่านไฟเก่า ปี 2500 และสองพี่น้อง ปี 2501 จากอัศวิน ภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ที่ถ่ายทำในระบบ 16 มม. จำนวน 48 เรื่อง โดยในวันนั้นมีการชุมนุม ดาราภาพยนตร์ นักแสดง และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ มีการลีลาศชิงของรางวัล แต่สำหรับผลการ ประกวดในครั้งนี้กลับมีการตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์และนิตยสารก่อนวันงาน(wikipedia.org: 4 กรกฎาคม 2552)

ในการประกวดภาพยนตร์ชิงรางวัลตุ๊กตาทองมีแนวคิดริเริ่มมาจากบทความของนายสงบ สนวนศิริ จากนิตยสารตุ๊กตาทอง ดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งในความเป็นจริงนายสงบได้มีแนวคิดนี้มาตั้งแต่ พ.ศ 2496 ที่ จะจัดการประกวดภาพยนตร์ในปีนั้นแต่แล้วก็ได้ไม่ได้จัด แต่ในที่สุดการประกวดก็เกิดขึ้นในปี พ.ศ2500 โดยการ สนับสนุนของหอการค้ากรุงเทพ โดยเป็นส่วนหนึ่งของ “งานสัปดาห์แห่งการแสดงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม” ของหอการค้ากรุงเทพ

ที่จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม พ.ศ 2500 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน โดยมีนายสงบ สนวนศิริ เป็น ประธาน และคณะกรรมการตัดสินภาพยนตร์ ประกอบด้วย นักประพันธ์ นักวิจารณ์ นักเซ็นเซอร์ นักหนังสือพิมพ์ และผู้ที่ดูภาพยนตร์เป็นประจำ ประกอบด้วย พ.ทจง แปลกบรรจง, พ.ต.ต.ปรีชา จงเจริญ, พ.ต.ต.ประสัทธ์ ปันยารชุน, แก้ว อัจฉริยะกุล, สักดิ์เกษม หุตาคม, ระเบิด บุนนาค, ลมุล อติพิยัคฆ์, กาญจนา ศยามานนท์ และเกอวัลย์ มงคล และในครั้งนั้นผู้แสดงนำฝ่ายชายที่ได้รับรางวัลได้แก่ ลือชัย นฤนาถ จาก เรื่องเล็บครุฑ และฝ่ายหญิง ได้แก่ วิไลวรรณ วัฒนพานิช จากเรื่อง สาวเครือฟ้า ผู้แสดงประกอบฝ่ายชาย

ได้แก่ เจิม บั้นอำไพ จากเรื่อง เศรษฐีอนาถา และฝ่ายหญิงได้แก่ พงษ์ลดดา พิมลพรรณ จากเรื่อง นักสืบพราน ตอนจำเลยพูดไม่ได้ (wikipedia.org: 8 กรกฎาคม 2552)

นายสงบ สนวนศิริ ซึ่งเป็นอดีตบรรณาธิการนิตยสารตุ๊กตาทอง ได้เล่าถึงการจัดการประกวดตุ๊กตาทองครั้งแรก ไว้ในบทความ “ตุ๊กตาทองของไทย” ไว้ว่า “วันหนึ่งใน พ.ศ.2500 ซึ่งตรงกับวันที่ 25 แห่งพุทธศตวรรษพหุติ คล้ายกับว่าจะเป็นนิมิตอันดีสำหรับวงการภาพยนตร์ไทยหรืออะไรไม่ทราบ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้พบกับคุณสนอง รัตนวิชัย แห่งหอการค้ากรุงเทพ และได้สนทนากันถึงเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย คุณสนองมีความคิดที่อยากจะหาทางส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทนี้ เพราะเห็นว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้แก่รัฐมิใช่น้อย จึงควรอุปถัมภ์ค้ำชูไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ซึ่งเป็นความคิดที่ข้าพเจ้าเองก็เห็นด้วย เพราะเป็นความคิดที่ข้าพเจ้าอยากดำริให้สืบมานานแล้ว แต่ยังหาสถาบันที่จะร่วมมือร่วมใจด้วยไม่ได้ ก็เมื่อคุณสนอง ดำริขึ้นเช่นนี้ แม้ว่าจะเป็นปีที่ทางอเมริกาได้มีการแจกรางวัลตุ๊กตาทองอันมีชื่อว่า “รางวัลออสการ์” กันมาเป็นปีที่ 30 แล้วในขณะนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าแม้จะตั้งต้นช้าก็ยังดีกว่าไม่ตั้งต้นเสียเลย จึงรับปากกับคุณสนองในอันที่จะร่วมมือด้วยอย่างเต็มสติกำลัง” (สูจิบัตรงานประกวดภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยม ประจำปี 2502)

เมื่อข่าวการจัดประกวดตุ๊กตาทองกระจายออกไปได้รับความสนใจจากสื่อต่างๆ มีการนำเสนอความเคลื่อนไหว อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นถึงความหวังในการประกวดในครั้งนี้ ในฐานะของผู้สนใจคนหนึ่งแต่ไม่มีโอกาสติดตามอย่างใกล้ชิด จึงไม่ทราบว่าเป็นหลักการและวิธีการประกวด และการตัดสินมอบรางวัลแก่ภาพยนตร์เป็นครั้งแรกสำหรับประวัติศาสตร์รางวัลภาพยนตร์ แต่อาศัยเหตุผลที่ว่าครูสงบ ผู้คร่ำหวอดทางวงการภาพยนตร์เป็นประธาน คณะกรรมการและคณะดำเนินงานจัดการประกวดประกอบด้วยองค์กรการทั้งฝ่ายดำเนินงาน และฝ่ายตัดสินล้วนด้วยผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญจากศิลปกรรมนานาแขนงต่างรับหน้าที่ร่วมมือร่วมใจกันอย่างใกล้ชิด จึงทำให้สันนิษฐานไว้ก่อนได้ว่าหลักการและระเบียบการ หรือวิธีการในการประกวดจะเต็มไปด้วยความรัดกุมเป็นพิเศษ อย่างน้อยก็คงได้อาศัยหลักการและวิธีการที่ดำเนินกันอยู่ใน

สหรัฐอเมริกา ซึ่งควรเป็นที่วางใจได้ แม้งานนี้จะเป็นงานครั้งแรกในประเทศไทยก็ตามหากเกิดความบกพร่อง
ก็น่าจะได้รับการยกย่องและความเห็นใจอย่างกว้างขวางจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย(เจริญ วุฒาภิเดช 2550 : ผดุงศิลป์ ปี
ที่ 8 ฉบับที่ 23)

นอกจากรางวัลตุ๊กตาทอง ในปี พ.ศ. 2522 ได้มีการจัดการแจกรางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำ โดย
สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย จุดประสงค์ก็ไม่ต่างจากรางวัลตุ๊กตาทอง และต่อมาได้จัดไปในปี
พ.ศ. 2531 หลังจากนั้นรัฐบาลได้เห็นคุณค่าของภาพยนตร์ที่มีต่อสังคมไทยภายใต้การดูแลของสำนัก
นายกรัฐมนตรี และมีสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเป็นผู้จัดการประกวด โดยใช้ชื่อว่า “รางวัลภาพยนตร์
แห่งชาติ” และเปลี่ยนเป็น “รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์” ในภายหลัง

ในปี พ.ศ. 2533 ได้เกิดรางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิงขึ้น โดยมี นคร วีระประวัตติ เป็นประธานชมรม
มาถึงปัจจุบัน ด้วยความร่วมมือของเหล่านักวิจารณ์บันเทิงของไทย รวมไปถึงรางวัลอื่นๆอีกมากมายที่ริเริ่ม
แจกกันในภายหลัง ซึ่งมักเป็นรางวัลที่สำนักพิมพ์ นิตยสารต่างๆ

รวมไปถึง รางวัลที่เกิดจากการออกเสียงของผู้ชมภาพยนตร์ หรือเว็บไซต์-เว็บบอร์ดเกี่ยวกับภาพยนตร์ อาทิ
สตาร์ เอนเตอร์เทนเมนท์ อวอร์ด, คมชัดลึก อวอร์ด, ไปโฮสโคป อวอร์ด, สตาร์พิก อวอร์ด, เฉลิมไทย อวอร์ด
และยังมีรางวัลเชิดชูเกียรติที่มอบให้ศิลปินที่ทำงานในวงการภาพยนตร์อย่างศิลปินศิลปากรในสาขาภาพยนตร์
และศิลปินแห่งชาติในสาขาศิลปะการแสดงอีกด้วย

ภาพยนตร์ในประเทศต่าง ๆ

ภาพยนตร์จีน คือภาพยนตร์ที่พูดภาษาจีน แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ ภาพยนตร์ฮ่องกง ภาพยนตร์
ไต้หวัน และ ภาพยนตร์จีนแผ่นดินใหญ่ สำหรับในประเทศไทยภาพยนตร์จีนมักหมายถึงภาพยนตร์ฮ่องกง
ภาษาจีนในภาพยนตร์จีน ส่วนใหญ่เป็น ภาษาจีนแมนดารินและภาษาจีนกวางตุ้งซึ่งทำให้หนังทั้งสองภาษา

แตกต่างกันมากที่สุด ก็คือจุดประสงค์ในการสร้าง ขณะที่หนังแมนดารินนั้น มีเป้าหมายส่วนหนึ่งในการทำเพื่อฉายวงกว้าง ทั้งตลาดทั่วทั้งเอเชีย และอาจจะไปไกลได้มากกว่านั้นอีก เพราะศักยภาพของภาษาแมนดาริน ที่เป็นภาษาที่ใช้แพร่หลายในทั่วโลก ตรงกันข้ามหนังวางตั่งนั้นมีคนดูที่จำกัดเฉพาะอยู่ในกลุ่มผู้พูดภาษากวางตุ้ง หรือ อาจจะพูดได้ว่าเป็นหนัง ของคนฮ่องกงที่ทำเองดูเอง ก็ว่าได้ เมื่อจุดประสงค์ในการสร้างต่างกัน เงินทุน และความทะเยอทะยาน ในหนังทั้งสองแบบก็ต่างกันตามไปด้วย อุตสาหกรรมหนังฮ่องกงนั้นเริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เนื่องจากผู้สร้างหนังจากจีนแผ่นดินใหญ่ พากันอพยพหนีสงครามกลางเมือง และสงครามระหว่างจีน กับญี่ปุ่น ในช่วงปี 1946 เข้าสู่ฮ่องกง จนกระทั่ง ปี 1949 เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้รับชัยชนะในการแย่งชิงอำนาจ นั้นทำให้ศูนย์กลางหนังภาษาจีนย้ายจาก เซี่ยงไฮ้สู่ฮ่องกง แต่หลังสงครามช่วงยุค 50 ทั้งบริษัทสร้างหนังจากทั้งจีนแผ่นดินใหญ่ รวมถึง นักลงทุนจากเอเชีย เช่น มาเลเซีย และสิงคโปร์ ต่างเข้ามาลงทุนที่ฮ่องกง ภายในเวลาอันไม่นานหนังฮ่องกงกลายเป็นสินค้าที่ส่งไปทั่วโลกทั้ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี รวมถึงแทรกซึมไปสู่ชาติตะวันตก ผ่านการฉายตามไนท์ทาว์น แห่งเมืองใหญ่ต่างๆ เช่น ในนิวยอร์ก ลอนดอน ซิดนีย์

ภาพยนตร์อินเดีย หรือ ที่รู้จักในชื่อ บอลลีวูด (Bollywood) (หมายถึง ฮอลลีวูดแห่งบอมเบย์) ในแต่ละปี อุตสาหกรรมบอลลีวูด ผลิตภาพยนตร์ออกสู่ตลาดมากที่สุดในโลกประมาณ 800-1,000 เรื่อง โดยในแต่ละวัน ชาวอินเดียจะซื้อตั๋วเข้าไปหาความบันเทิงตามโรงภาพยนตร์ทั่วประเทศราว 10 ล้านคน และจากชาวอินเดียที่กระจายอยู่ทั่วโลกอีกประมาณ 20 ล้านคน ทั้งนี้ยังมีชาวต่างชาติที่นิยมชมภาพยนตร์อินเดีย ซึ่งมีให้ชมทั้งในเอเชีย ประเทศไทย ตะวันออกกลาง แอฟริกา ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมัน สเปน ฟิจิ หรือ แม้แต่รัสเซีย หนังอินเดียยุคใหม่ช่วงแรกสามารถนับได้ว่าเป็นในช่วงปี ค.ศ. 1990-1995 ภาพยนตร์บอลลีวูดส่วนใหญ่ มักนำเสนอเรื่องราวความรักที่ต้องผ่านอุปสรรคและการเสียสละ ก่อนที่จะจบลงด้วยความสมหวังหรือผิดหวัง ในแบบที่ต้องเดาว่าตอนจบนั้นเป็นอย่างไร หรือจะเรียกว่า ไคลแมกซ์ของหนังบอลลีวูดในช่วงเวลา

ดังกล่าวนี้ เป็นจุดคลี่คลายเนื้อหาทั้งหมดของเรื่อง ความน่าตื่นตาตื่นใจของ หนังสือนิยายชุดนี้ในขณะนี้ คือ การที่
คนเขียนบท สามารถคลี่คลายตอนจบ ได้นับร้อยนับพันวิธี เท่าที่ผู้เขียนได้เคยดูหนังมา ยังไม่พบตอนจบของ
หนังเรื่องใดที่ซ้ำกันเลย ทั้งๆ ที่แนวเรื่องอาจจะคล้ายๆ กันบ้างในบางเรื่อง อาจจะเรียกว่า หากตอนจบเป็นจุด
ไคลแมกซ์ของหนัง เราดูแล้วประทับใจ เราก็แทบจะไม่เชื่อแล้วว่าจะมีจุดจบของหนังที่แตกต่าง หรือ ดีไปกว่านี้
อีก แต่หากคุณมาดูหนังอินเดียจะพบว่า ตอนจบเขาทำออกมาได้หลากหลายมากๆ เสมือนกับการ มองไปที่
แหวนเพชรในตู้โชว์ ซึ่งอาจจะดูผ่านๆ แล้วเหมือนกัน แต่พอหยิบเอามาสวมแล้วกลับมีเสน่ห์ ดึงดูดต่างๆ กันไป
ในแต่ละวง หนังในช่วงปี ก่อน ค.ศ. 1990 นับได้ว่าเป็นหนังอินเดียยุคเปลี่ยนผ่าน นั่นคือ เปลี่ยนจากหนัง
อินเดียแบบดั้งเดิม เข้าสู่ยุคใหม่ ซึ่งยากต่อการระบุว่า เริ่มขึ้นเมื่อใด เพราะตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 เป็นต้นมา เริ่มมี
แนวการสร้างหนัง หลากหลายมากขึ้น คุณภาพการถ่ายทำที่หลากหลาย และผู้กำกับหน้าใหม่ก็เพิ่มมากขึ้น
ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจอาจจะกำหนดให้ละเอียดลงไปได้ว่า ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1985 –

1990 นี้ละคือยุคที่เริ่มมีการเปลี่ยนผ่านขึ้นมาจริงๆ โดยถือเอาปี 1985 เป็นช่วงเริ่มต้น ของดารานำใหม่ประจำ
ยุคร่วมสมัยกับพวกเรา เช่น การแสดงหนังเรื่องแรกของดารานักความสามารถอย่าง Govinda จากหนังเรื่อง
Ilzaam ในปี 1986 เขาเป็นพระเอกที่แสดงได้หลากหลายบทบาท ความสามารถสูง โดยเฉพาะหนังแนวตลก ซึ่งใน
ขณะนั้น พระเอกอย่าง Jackie Shroff, Anil Kapoor กำลังอิมิตัวพอดี พอเข้าปี 1988 ดาราของอีกคนของยุค
ร่วมสมัยก็กำเนิดขึ้น Salman Khan จากหนังเรื่องแรกของเขา Biwi Ho To Aisi จะเรียกว่า ซัลมาน ข่าน คือ
ผลผลิตจากยุคเปลี่ยนผ่านก็เป็นได้ เพราะปัจจุบันยังมีงานแสดงอย่างต่อเนื่อง

รางวัลออสการ์

รางวัลออสการ์ (อังกฤษ: Oscar) หรือ อคาเดมี่อวอร์ดส (อังกฤษ: Academy Awards) เป็นงานแจกรางวัลทางภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุด จัดโดยสถาบันศิลปะและวิชาการทางภาพยนตร์ (อังกฤษ: Academy of Motion Picture Arts and Sciences หรือ อังกฤษ: AMPAS) โดยเริ่มจัดตั้งแต่ปีค.ศ. 1929 โดยในปีค.ศ. 2009 ที่จะถึงนี้ จะเป็นงานประกาศผลรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 81 และจะจัดขึ้นในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ที่โกดักเธียเตอร์ ในฮอลลีวูด พิธีมอบรางวัลออสการ์ครั้งแรกจัดขึ้นแบบงานเลี้ยงอาหารค่ำเล็กๆที่โรงแรม Roosevelt ในฮอลลีวูด บัตรเข้าชมราคา 5\$ มีผู้ร่วมงานไม่ถึง 250 คน ปีต่อมาได้เปลี่ยนมาจัดที่โรงแรม Ambassador และโรงแรม Biltmore พิธีมอบรางวัลออสการ์ครั้งที่สองได้เริ่มมีการกระจายเสียงสดผ่านทางวิทยุ ต่อมาในปีค.ศ. 1953 จึงเปลี่ยนมาแพร่ภาพทางโทรทัศน์ขาวดำ มีผู้ชมหลายล้านคนในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ในปีค.ศ. 1966 พิธีมอบรางวัลได้แพร่ภาพทางโทรทัศน์สีเป็นครั้งแรก และมีการออกอากาศไปทั่วโลกตั้งแต่ปีค.ศ. 1969 เป็นต้นมา ในช่วงทศวรรษแรก ธรรมเนียมปฏิบัติในการประกาศรางวัลสู่สาธารณชนจะทำโดยนำผลการตัดสินให้กับหนังสือพิมพ์ในเวลา 23 นาฬิกาของคืนวันงาน

จนกระทั่งปีค.ศ. 1940 หนังสือพิมพ์ลอสแอนเจลิสโทมส์แอบทราบผลการตัดสินและได้นำไปตีพิมพ์สู่สาธารณชนก่อนพิธีประกาศรางวัลจะเริ่มขึ้น นับแต่นั้นมา ผลการตัดสินจึงอยู่ในซองจดหมายที่ปิดผนึก พิธีประกาศผลรางวัลออสการ์ได้จัดที่โกดักเธียเตอร์นับตั้งแต่ปีค.ศ. 2002 จนถึงปัจจุบัน ในปีค.ศ. 1949 ทางสถาบันได้เริ่มนับจำนวนรางวัลที่ได้มอบไป โดยเริ่มนับอย่างเป็นทางการที่รางวัลที่ 501[4] ตั้งแต่งานประกาศผลรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 1 จนถึงครั้งที่ 80 ได้มีการมอบรางวัลออสการ์ไปแล้ว 2,701 รางวัล [5] และมีนักแสดงที่ได้รับรางวัล รวมทั้งผู้ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศและรางวัลนักแสดงเยาวชน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 293 คน รางวัลต่างๆในปัจจุบันมีทั้งสิ้น 24 สาขา รางวัลใหญ่มี 5 รางวัล (Big Five) ได้แก่ รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Best Picture),

รางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม (Best Director), รางวัลนักแสดงนำชายยอดเยี่ยม (Best Actor), รางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม (Best Actress) และ รางวัลบทภาพยนตร์ดัดแปลงยอดเยี่ยม (Best Adapted Screenplay)

รางวัลตุ๊กตาทอง

เกิดขึ้นจากการริเริ่มของ นายสงบ สอนศิริ หรือ "สันตศิริ" บรรณารักษนิเทศสาร ตุ๊กตาทอง มีแนวคิดที่จะจัดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2496 แต่แล้วก็ไม่ได้จัด จัดขึ้นเป็นครั้งแรก ที่เวทีลีลาศ ลุมพินีสถาน สวนลุมพินี เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2500 จัดโดย หอการค้ากรุงเทพ นักแสดงนำยอดเยี่ยม จะได้รับรางวัล ละคอนรำ เป็นตุ๊กตารูปนางละคอนรำ อันเป็นที่มาของการเรียกชื่อรางวัลนี้ว่า รางวัลตุ๊กตาทอง ส่วนรางวัลอื่น จะได้รับ โล่สำเภาทอง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหอการค้าไทย ซึ่งเป็นผู้จัดงานต่อมา มีการออกแบบรางวัลขึ้นใหม่ เป็นรูปพระสุรัสวดี ซึ่งเป็นเทพีแห่งความรู้ และภาษา ของอินเดีย เป็นผู้อุปถัมภ์ การศิลปะ การดนตรี และการศึกษา ออกแบบโดยนายจิตร บัวบุศย์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเพาะช่าง โดยความเห็นชอบของนายธนิต อยู่โพธิ์ อธิบดีกรมศิลปากร จึงเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น รางวัลพระสุรัสวดี แต่สื่อมวลชน และประชาชน ยังคงนิยมเรียกว่า รางวัลตุ๊กตาทอง พิธีมอบรางวัลตุ๊กตาทอง จัดต่อเนื่องทุกปีตั้งแต่ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2500

จนถึงครั้งที่ 8 พ.ศ. 2509 ก็ได้หยุดการจัดงานเป็นเวลา 9 ปี และได้รื้อฟื้นขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. 2517 โดย สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน และ พระราชทานรางวัล ในงานประกาศผลรางวัลตุ๊กตาทอง ครั้งที่ 7 ประจำปี พ.ศ. 2507 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2508 ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2508 เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2509 ณ เวทีลีลาศ สวนอัมพร ยังความซาบซึ้งในพระมหา

กรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่อผู้จัดงาน และผู้รับพระราชทานรางวัล เป็นอย่างสูง เมื่อสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย รื้อฟื้นพิธีมอบรางวัลขึ้นมา เมื่อ พ.ศ. 2517 จึงใช้ชื่ออย่างเป็นทางการว่า รางวัลพระราชทานพระสุรัสวดี ครั้งที่ 1 จนถึงปัจจุบัน

รางวัลสุพรรณหงส์ทองคำ

หรือ รางวัลสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการผลิตภาพยนตร์ไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี โดยได้จัดให้มีพิธีมอบรางวัลนี้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2522 จัดโดยสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ด้วยความร่วมมือกับอีก 5 องค์กร คือ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย สมาคมนักประชาสัมพันธ์ ชมรมวิทยุ ชมรมนักแสดงประกอบ

พิธีประกาศผลรางวัลสุพรรณหงส์ทองคำครั้งที่ 1 ประจำปี 2521 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2522 ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร โดยนายประkob หุตะสิงห์ องคมนตรีผู้แทนพระองค์เป็นประธานมอบรางวัล โดยรางวัลที่มอบเป็นรูปหัวเรือสุพรรณหงส์

สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย จัดงานนี้จนถึงครั้งที่ 7 ประจำปี 2530 เมื่อปี พ.ศ. 2531 จึงได้เปลี่ยนองค์กรผู้จัดงานเป็น สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จัดงานเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2535 ประจำปี 2534 ใช้ชื่อว่า รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ หรือ รางวัลสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ (เรียกตามชื่อองค์กรที่จัดงาน) และได้ออกแบบรางวัลที่มอบใหม่

รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ หรือ รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ

เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการผลิตภาพยนตร์ไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี โดยได้จัดให้มีพิธีมอบรางวัลนี้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2535 ประจำปี 2534 จัดโดยสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ จัดต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ครั้งที่ 18 ประจำปี 2551

ในปี พ.ศ. 2550 ณ สวณรัก อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยมี นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เป็นประธาน

รางวัลภาพยนตร์ไทย ชมรมวิจารณ์บันเทิง (Bangkok Critics Assembly)

เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการผลิตภาพยนตร์ของไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี โดยได้จัดให้มีพิธีมอบรางวัลนี้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2534 โดยชมรมวิจารณ์บันเทิง ซึ่งประกอบด้วยนักวิจารณ์ภาพยนตร์จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ มีประธานชมรมคือ นายนคร วีระประวัตติ

การประกาศผลรางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง มีขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง ออกแบบเป็นรูปปี่รามิตบนฐานกลมและสี่เหลี่ยม มีความหมายว่าเป็น ปลายปากกา

รางวัลสตาร์เอนเตอร์เทนเมนต์ (Star Entertainment Awards)

เป็นงานประกาศรางวัล ผลงานบันเทิงยอดเยี่ยมประจำปี โดยสมาคมนักข่าวบันเทิง เริ่มจัดงานตั้งแตปี พ.ศ. 2545 รางวัลนี้เป็นการมอบรางวัลให้กับผลงานบันเทิงยอดเยี่ยมทั้งภาพยนตร์, ละคร, รายการโทรทัศน์ และเพลง โดยในปี 2550 มีการมอบรางวัล 10 สาขารางวัล (ลดลงจากปี 2549 4 รางวัล) ซึ่งโดยมากมักจัดงานในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ของทุกปี

คมชัดลึก อวอร์ด

เป็นรางวัลที่มอบให้กับบุคคลในวงการบันเทิงไทย ใน 4 สาขา คือ ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลงไทยสากล และเพลงลูกทุ่ง จัดโดย ฝ่ายข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

คมชัดลึก อวอร์ด มีพิธีมอบรางวัลเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน เป็นครั้งที่ 6

เฉลิมไทยอวอร์ด เป็นรางวัลเชิดชูผลงานแขนงศิลปะบันเทิงทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดโดยสมาชิกเว็บไซต์ พันทิปดอตคอม ไต่เฉลิมไทย (จึงเป็นที่มาของชื่อรางวัล) ริเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2547[1] เพื่อมอบรางวัลให้กับผลงานภาพยนตร์ เพลง สื่อโทรทัศน์และวิทยุ ตลอดปี พ.ศ. 2546 โดยขั้นตอนการเสนอชื่อผู้เข้าชิง และการตัดสินผู้ชนะรางวัลสาขาต่างๆ ได้จากการออกเสียงของผู้มีสิทธิ ได้แก่ สมาชิกทางการของเว็บไซต์ และสมาชิกผู้ใช้บัตรผ่าน

เฉลิมไทยอวอร์ด

แรกเริ่มนั้นได้มีรางวัลด้านงานเพลง สื่อโทรทัศน์และวิทยุ และรางวัลพิเศษอื่นๆ ด้วย แต่ภายหลังในปี พ.ศ. 2549 มีการแยกหัวข้อกระทู้เกี่ยวกับดนตรีออกจากไต่เฉลิมไทยไปยังไต่เฉลิมกรุงซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ เฉลิมไทยอวอร์ด ครั้งที่ 4 ที่จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2550 จึงลดสาขารางวัลเหลือเพียงสาขาทางด้านภาพยนตร์เท่านั้น

ไนน์เอ็นเตอร์เทน อวอร์ดส์

การจัดการประกาศผลรางวัล “ไนน์เอ็นเตอร์เทน อวอร์ดส์” เกิดจากความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งปัจจุบันสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อบันเทิงมีบทบาท และอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิต และวิถีคิดของประชาชนมากกว่าในอดีต เพราะประชาชนสามารถเข้าถึง หรือบริโภคสื่อได้หลากหลายช่องทาง และรวดเร็วยิ่งขึ้น กอปรกับการดำเนินงาน ของสื่อมีการแข่งขันสูงขึ้น ช่วงชิงความสดใหม่ทันเหตุการณ์ และไม่ยึดติดกับกรอบหรือขนบเดิมๆ จนกระทั่งบางครั้ง อาจขาดการตรวจสอบ ที่รอบคอบเพียงพอ สิ่งที่ตามมาคือ การนำเสนอข่าวสาร และสาระบันเทิงของสื่อมวลชน กลายเป็นดาบสองคมที่ให้ทั้งคุณและโทษ แก่ผู้บริโภค กล่าวคือ ขณะที่สื่อทำหน้าที่ให้ความรู้ และความบันเทิงแก่ประชาชนอยู่นั้น ในนาที

เดียวกัน สื่อก็อาจขัดแย้งแนวความคิด และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือปลูกฝังค่านิยมผิดๆ แก่ประชาชนได้ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชน ที่ยังรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และผู้ที่ไม่รู้เท่าทันสื่อมวลชน

เอกลักษณ์และสีสันของงานประกาศผลรางวัลไนน์ เอนเทอร์เทน อวอร์ดส์ คือ การที่ไม่มีการแบ่งแยกค่ายสังกัดหรือสถานีโทรทัศน์ต่างๆ โดยเปิดโอกาสให้บุคคลในวงการบันเทิงทุกคนได้มีโอกาสรับรางวัลอันทรงเกียรติ โดยหน่วยงาน บริเวณหน้าหอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ก่อนที่จะเริ่มงานภายในหอประชุม จะมีแพชั่นของบุคคลในวงการบันเทิงทั้ง ดารา นักร้อง รวมถึงคนเบื้องหลังในวงการบันเทิง บนพรมม่วง (Purple Carpet) โดยในงานประกาศผลรางวัลไนน์ เอนเทอร์เทน อวอร์ดส์ ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2552 นี้ ได้มีศิลปินกลุ่มจากประเทศเกาหลี วง ทูพีเอ็ม (2PM) มาสร้างสีสันและร่วมแสดงโชว์พิเศษบนเวทีด้วย

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงและนักแสดง

ความสำคัญของการแสดงและนักแสดงที่ดี

การแสดงเป็นศิลปะซึ่งเก่าแก่เท่าๆกับที่มีละครเพราะเป็นศิลปะส่วนแรกของงานละคร เป็นอย่างแรกที่ถูกสร้างขึ้น และเป็นสิ่งแรกที่คนได้เห็นในงานละคร ทางตะวันตกการแสดงเริ่มเมื่อ เทสปิส(Thespis) สวมบทบาทเหนือกลุ่มประสานเสียงในละครกรีก แล้วกำหนดตนเองเป็นตัวละครในอีกเรื่อง และกล่าวคำต่อคนดูว่า “ข้าคือสุริยเทพ” ซึ่งเป็นบุคคลอื่น ซึ่งทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเริ่มจากถ้อยคำและการสวมบทบาทเป็นตัวละคร ซึ่งทำให้เกิดการเขียนบท การกำกับการแสดง และการออกแบบสำหรับการแสดงต่อมา (พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ, 2543: 152-153)

การแสดงในโปรดักชั่นใดๆก็ตามจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากขาด “นักแสดง” ซึ่งเป็นตัวดำเนินเรื่องโดยเป็นนักแสดงสมัครเล่น หรือนักแสดงอาชีพก็ได้ ในโลกของภาพยนตร์บันเทิงนักแสดงเป็นเรื่องสำคัญโดยเฉพาะนักแสดงที่ได้ชื่อว่าเป็น “ดารา” และยิ่งนักแสดงสำคัญ

มากมากขึ้นเท่าไร เรื่องยุ่งก็ยิ่งตามมามากเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามดารานั้นย่อมมีความสำคัญต่อภาพยนตร์ (ปิยกุล เลาวัณย์ศิริ, 2529: 81)

มัทนี รัตตินิ ได้แสดงทัศนะว่า นักแสดงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ประเภทแรกคือนักแสดงที่แสดงออกภายนอกด้วยกิริยาท่าทาง สีหน้า และมีเทคนิค ชำนาญการ สามารถร้องไห้หรือแสดงอารมณ์ต่างๆได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ความรู้สึภายในจิตใจอาจมีน้อย หรือฉาบฉวย เราเรียกนักแสดงพวกนี้ว่า “นักแสดงมุ่งเทคนิค” ประเภทที่สอง คือนักแสดงที่สวมจิตใจเข้าไปในตัวละครและสมมุติตนเองเป็นตัวละครนั้นๆ สามารถกระตุ้นจินตนาการ กระตุ้นความรู้สึกและอารมณ์ ผลักดันไปสู่การกระทำเป็นกิริยาและสีหน้า พวกนี้เรียกว่า “นักแสดงมุ่งอารมณ์” และประเภทสุดท้ายเป็นนักแสดงที่มีความสมดุล คือ เป็นผู้ที่มีความชำนาญทางเทคนิค และยังพัฒนาอารมณ์ได้อย่างจริงใจและลึกซึ้ง (มัทนี รัตตินิ, 2546: 98-100)

ในปัจจุบันนักแสดงถือเป็นตัวอย่างของเยาวชนไทยเนื่องด้วยเทคโนโลยีและข่าวสารมีความก้าวหน้ารวดเร็วไปมาก ภาวะที่เรียกว่า “เลียนแบบดารา” จึงมีให้เห็นได้ทั่วไป อาทิ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมตามโอกาส การแสดงความรักในที่สาธารณะ หรือการเปลี่ยนคนรักบ่อยครั้ง เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเมื่อย้อนไปเมื่อสมัยคุณพ่อคุณแม่เรายังสาว นักแสดงรุ่นเก่าไม่เคยมีเรื่องเสื่อมเสียในเรื่องของความประพฤติ หรือถ้าหากมีคงจะมีจำนวนน้อยมาก

ในความสามารถทางการแสดงก็เช่นเดียวกัน นักแสดงในปัจจุบันทำให้คนดูมีความเข้าใจผิดในเรื่องของบทบาทการแสดง การแสดงที่ดีต้องมาจากความจริงใจมิใช่การแสดงที่เรียกว่า “over acting” ดังที่เข้าใจกัน บทตลกไม่จำเป็นต้องพูดคำหยาบหรือคำทอกันก็สามารถทำให้ตลกได้ บทนางเอกไม่จำเป็นต้องเอาแต่ร้องไห้ หรือแม้แต่นางร้ายก็ไม่จำเป็นต้องพูดเสียงสูง ร้องกรี๊ดๆอย่างเช่นในละครวงการบ้านเรา นักแสดงเหล่านั้นล้มไปว่าจุดประสงค์หลักของนักแสดง ซึ่งเป็น “ตัวละคร” หน้าทีคือ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว

และความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่ในบทบาทละครมาสู่ผู้ชม ดังนั้น ผู้ที่มีอาชีพนักแสดงจึงควรตระหนักถึงความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งนี้ด้วย

อาจารย์สไตน์ได้กล่าวว่า การแสดงอย่างจริงจังเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ว่าจะเป็นการแสดงละครในประเภทใด แนวใด และในยุคสมัยใด ข้อผิดพลาดของนักแสดงที่แสดงอย่างเสแสร้งแก่งทำนั้นมักมีสาเหตุมาจากความเข้าใจผิดว่าการแสดงคือการเสแสร้งแก่งทำ ซึ่งข้อเข้าใจผิดดังกล่าว จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ทำให้เกิดการแสดงชนิดที่เรียกว่า “จงใจแสดงอารมณ์” โดยปราศจากความจริงใจภายใน ซึ่งปัญหาที่ตามมาทำให้ผู้ชมจำนวนไม่น้อยก็เข้าใจผิดคิดว่าการแสดงแบบ “จงใจแสดง” เช่นนั้นเป็นการแสดงที่ถูกต้อง และตราบไต่ที่ยังไม่มีการแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความหมายของการแสดง ยังคิดกันว่าถ้าจะ “แสดง” แล้วก็ยังต้องเสแสร้งปั้นแต่งกิริยาขึ้น จะแสดงอารมณ์ก็ต้องแสดงให้เห็นความสามารถของผู้แสดง โดยไม่คำนึงถึงเรื่องราว หรือความเป็นจริงของตัวละคร การแก้ไขปัญหาที่ทำให้นักแสดงขาดความจริงใจในบทบาทที่จนแสดงก็ย่อมเป็นไปได้ (สไตน์ พันธุมโกมล, 2542: 4)

บรรจง โกศัลย์วัฒน์ กล่าวว่า คุณสมบัติของนักแสดงที่ดีควรประกอบด้วย

1.การมีร่างกายสมบูรณ์ เพราะต้องใช้ทั้งร่างกายและเสียงเป็นเครื่องมือในการนำเสนองานศิลปะต่อผู้ชม ในฐานะศิลปินผู้แสดงจึงต้องหมั่นฝึกฝนตนเองให้มีสุขภาพที่ดี พูดออกเสียงอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพพร้อมทำงานตลอดเวลา ซึ่งการมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมการใช้ร่างกายทุกส่วนให้ทำงานได้ตามความต้องการ ผ่อนคลาย มีสมาธิกับการแสดง มีความทรงจำในเรื่องอารมณ์ความรู้สึก ต้องมีความสามารถในการปรับสภาพของตนเองให้เข้ากับบุคลิกภาพและสามารถถ่ายทอดบทนั้นออกมาสู่สายตาผู้ชมได้อย่างที่ต้องการ

2. ผู้แสดงควรมีพรสวรรค์ทางการแสดง คือ รู้จักใช้จินตนาการ เนื่องจากนักแสดงต้องเป็นคนที่มีความประสพการณ์ รู้จักชีวิต และรู้สึกกับสภาพสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านี้ออกมาได้อย่างมีจินตนาการ ในขณะเดียวกันต้องมีไหวพริบ รับรู้ความรู้สึกได้

อย่างฉับไว มีความละเอียดอ่อน และมีเหตุผลในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจในเรื่องสุนทรียศาสตร์ รู้จักการควบคุมจังหวะ การเคลื่อนไหว การแสดงออกอย่างเหมาะสม ที่สำคัญต้องมีความสามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างล้าลึก และควรมีความสามารถดึงเอาพรสวรรค์มาใช้ได้ตลอดเวลา ซึ่งถือเป็นคุณสมบัติของนักแสดงที่ดี

3. การมีระเบียบวินัยและพลังในการทำงาน คือ ต้องรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและหมู่คณะ มีความขยันหมั่นเพียร หมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอ และรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ควรเป็นผู้มีพลังในการทำงาน มีความพร้อมทั้งพลังกาย พลังใจ เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว ที่จะอุทิศตนเพื่อการแสดง รวมถึงมีความตั้งใจจริงที่จะฟันฝ่าอุปสรรค และฝึกฝนตนเองทั้งทางกายและจิตวิญญาณ

4. นักแสดงที่ดีต้องมีความเข้าใจในงานศิลปะ มีรสนิยมดี มีความรู้รอบตัวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ต้องสามารถตีความและแปลความหมายจากบทออกมาเป็นการกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานมีความต่อเนื่อง ได้อารมณ์สอดคล้องสัมพันธ์ไปกับบทบาทยนตร์

5. มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในการแสดง ซึ่งหมายถึงมีจิตสำนึกที่ดีต่อวิชาชีพ ผู้แสดงต้องพร้อมที่จะทำงานพร้อมที่จะทดลองหาสิ่งใหม่ เพื่อความเป็นเลิศในผลงาน และพร้อมที่จะอุทิศตนทำงานอย่างทุ่มเทให้กับสิ่งที่ตนรัก และผู้แสดงควรเป็นผู้มองเห็นเข้าใจคุณค่าในงานสร้างสรรค์อย่างมีอุดมการณ์(บรรจง โกศัลวัฒน์

พทธี ศุภเศรษฐศิริ เชื่อว่า “นักแสดงต้องไม่สร้างภาพ แต่ทว่าต้องแสดงด้วยจิตวิญญาณโดยอาศัยร่างกายของเขาเป็นสื่อกลางในการแสดงออก” และยังเชื่อด้วยว่า นักแสดงควรต้องมีบุคลิกลักษณะ 4 ประการอยู่ในตนเอง ได้แก่

1. ต้องเป็นบุคคลที่มีอยู่ในโลกจริง นักแสดงเหล่านั้นต้องมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่างๆ ได้แสดงออกถึงความรู้สึกและได้พูดแสดงความคิดเห็นเหมือนคนทั่วไป ภาพที่นักแสดงนำเสนอก็คือภาพชีวิตมนุษย์ นักแสดงทุกคนคือคนทั่วไปซึ่งมีอาชีพแสดง ดังนั้นนักแสดงมีหน้าที่ถ่ายทอดหรือเปลี่ยนตัวเองไปสู่ชีวิตจริงตัวละครที่มีชีวิตอยู่ในบทละคร
2. นักแสดงเป็นผู้นำเสนอบุคลิกของตัวละครในโลกของละคร ซึ่งภาระสำคัญของนักแสดงก็คือ การให้ชีวิตแก่ตัวละครอันเกิดจากจินตนาการเหล่านั้น มีขั้นตอน2ขั้นคือ นักแสดงจะต้องเปลี่ยนตัวของพวกเขาให้กลายเป็นตัวละครที่ยังคงสภาพของตัวเองไว้ได้ และตัวละครในบทประพันธ์ซึ่งมีชีวิตในบทถูกเปลี่ยนสภาพสู่ชีวิตที่เป็นจริงโดยนักแสดง โดยนักแสดงจะต้องนำประสบการณ์ส่วนตัวของนักแสดงให้เข้ากับประสบการณ์ในบทละคร
3. นักแสดงต้องเป็นตัวละครที่ถูกนำเสนอและยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับตัวละครอื่นด้วย นักแสดงจะมีความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองขณะเดียวกันก็เป็นนักแสดงที่กำลังเสนอละครด้วยการนำเสนอภาพตัวละครในงานนั้นผ่านบุคลิกของคน จากตัวตนของนักแสดงเอง จากตัวละครตามบท และจากตัวละครที่เป็นผลจากการนำเสนอของตัวนักแสดงซึ่งเป็นเหมือนบุคคลที่สามที่มีพฤติกรรมพูดคุยกันอยู่
4. นักแสดงเป็นเหมือนรูปจำลองหรือแบบอย่างของคนดู นักวิชาการบางท่านเชื่อว่ายังคงเป็นบทหรือหน้าที่สำคัญของนักแสดง ภาพที่นักแสดงนำเสนอนั้นมีผลต่อสังคม ตลอดจนเป็นสิ่งที่เป็นสาเหตุของการที่นักแสดงได้รับความนิยม รวมถึงนักแสดงยังช่วยเพิ่มเติมบางสิ่งบางอย่างที่ผู้ชมโหยหาและไม่สามารถสัมผัส

ได้ในความเป็นจริง ตัวละครบางตัวสามารถดำรงชีวิตเช่นเดียวกับวิถีชีวิตในความฝันซึ่งคนเสเพลครโหยหา และไม่มีวันได้สัมผัสในความเป็นจริง (พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ 2543: 160-163)

สไตล พันธ์ภูมิภม ได้แสดงทัศนะไว้ว่านักแสดงที่ดีควรมีลักษณะดังนี้คือ

1. ต้องมีความงามของจิตใจ ที่จะสามารถถ่ายทอดความงามที่แท้จริงของศิลปะการแสดงมาสู่ผู้ชมได้ โดยจิตใจที่งดงามทางด้านการแสดง หมายถึงสำนึกที่ถูกต้องซึ่งนักแสดงมีต่ออาชีพการแสดงของตน และส่วนรวม ต้องเป็นผู้รักในการแสดงมิใช่รักความเด่นดังของตนที่ได้จากการแสดง
2. ต้องมีความพร้อมทางร่างกายและเสียง สิ่งทั้งสองสิ่งมีความจำเป็นในการเสนอผลงานแก่ผู้ชม ซึ่งความพร้อมในที่นี้หมายความรวมถึงความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อให้เคลื่อนไหวไปตามบทบาทอย่างมีประสิทธิภาพไม่ขัดเขิน การหายใจที่ถูกต้อง และความสามารถในการใช้ภาษาพูดอีกด้วย
3. ความพร้อมของอารมณ์ความรู้สึก นักแสดงที่คนดูจำได้มักเป็นนักแสดงที่มีความสามารถในการแสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับบทบาทของตัวละคร และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้แม้เมื่อการแสดงเสร็จสิ้นไปแล้ว
4. มีความพร้อมของประสาทสัมผัส ประสาทสัมผัสต้องไวและละเอียดอ่อนจนสามารถนำไปใช้ในการแสดงได้เป็นอย่างดี ดังนั้นนักแสดงที่ดีต้องหมั่นฝึกฝนประสาทสัมผัสทั้งห้าให้มีความพร้อมที่จะนำมาใช้ในการแสดงได้อย่างเต็มที่
5. นักแสดงที่ดีต้องมีสมาธิสูงมาก เพราะจะทำให้นักแสดงสามารถให้ความเข้มข้นแก่บทบาทการแสดง ทำให้คนดูเกิดความประทับใจ เชื่อและติดตามบทบาทของการแสดงด้วยสมาธิที่สูงเช่นกัน

6. นักแสดงที่ดีต้องมีความช่างสังเกตเพราะทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวนักแสดงคือครูที่สำคัญยิ่งสำหรับการแสดง นักแสดงที่ไม่ช่างสังเกตมักแสดงด้วยการเสแสร้งแก้งทำโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงเพราะการไม่เป็นคนช่างสังเกต
 7. นักแสดงที่ดีต้องมีความจำที่ดีด้วย นอกจากจำบทบาทแล้วยังต้องจำอารมณ์ความรู้สึกและทุกสิ่งทุกอย่างที่สังเกตเห็น เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์อารมณ์ความรู้สึกในการแสดงอีกด้วย
 8. ต้องมีความเข้าใจในชีวิตและมนุษย์อย่างกว้างขวาง รวมถึงการเข้าใจในตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะทำให้สวมบทบาทได้อย่างลึกซึ้งและแนบเนียน
 9. ความเชื่อในบทบาทที่ตนแสดงจะทำให้นักแสดงสามารถถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครมาสู่ผู้ชมได้ การแสดงที่จริงใจจะทำให้ผู้ชมสามารถรับความคิดที่ผู้เขียนบทละครและผู้กำกับการแสดงสื่อสารต่อผู้ชมได้อย่างเต็มที่
 10. นักแสดงที่ดีต้องมีวินัย ความตั้งใจ และความขยันหมั่นเพียร เพราะการขาดวินัยของนักแสดงคนเดียว อาจทำลายผลรวมของงานจัดแสดงละครได้ทั้งหมด
 11. นักแสดงจะต้องมีรสนิยมที่ดีโดยปลูกฝังได้จากการศึกษาให้เข้าใจถึงหลักวิชาการแสดง ทำให้ตัดสินใจได้ว่าแสดงอย่างไรมีศิลปะและแสดงอย่างไรที่เรียกว่าขาดศิลปะ
 12. ต้องมีพรสวรรค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวที่มีแต่กำเนิดซึ่งทำให้นักแสดงผู้นั้นมีความสามารถทางการแสดงมากกว่าผู้อื่น โดยคุณสมบัติดังกล่าวได้แก่จินตนาการ ความสามารถในการสร้างสรรค์ ปฏิภาณความว่องไวของประสาทสัมผัสในการรับส่งความรู้สึก การควบคุมจังหวะในการแสดง ลักษณะพิเศษที่สามารถดึงดูดผู้ชม ตลอดจนความสามารถในการเข้าถึงความรู้สึกและอารมณ์ที่ลึกซึ้งกว่าผู้อื่น (สดีไฮ พันธุมโกมล, 2534: 36-39)
- พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ ได้ทำการวิจัยในเรื่องของการศึกษาต่อลักษณะอันพึงประสงค์ขอ

นักแสดงละครโทรทัศน์ ได้ผลออกมาว่า ลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครโทรทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดห้าอันดับแรก ได้แก่ 1 เป็นคนตรงต่อเวลา 2 มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และภาระงานของตน 3 มีความอดทนและรักงานแสดง 4 มีจิตสำนึกที่ดีต่ออาชีพการแสดง และ 5 เป็นผู้มีวินัย ตั้งใจ และขยันหมั่นเพียร

สามมิติ สุขบรรจง ได้ทำการศึกษาเรื่องของการศึกษาต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครเวทีในประเทศไทย ได้ผลออกมาว่าลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครเวทีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดห้าอันดับแรก ได้แก่ 1 มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และภาระงานของตน 2 มีความตรงต่อเวลา 3 มีระเบียบวินัยและขยันหมั่นเพียร 4 มีสมาธิสูง และ 5 รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และรู้จักทำงานเป็นทีม

ศิลปะการแสดง (performing arts) คือ การแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึกและเรื่องราวต่างๆ ประกอบด้วยดนตรี นาฏศิลป์ และการแสดงประเภทต่างๆ สำหรับความหมายของศิลปะการแสดง อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีกให้ความหมายไว้ว่า "ศิลปะการแสดง คือ การเลียนแบบธรรมชาติ" และ ลีโอ ตอลสตอย ให้ความหมายไว้ว่า "ศิลปะการแสดง เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ ด้วยการใช้อำพุดถ่ายทอดความคิด และศิลปะของการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก โดยประเภทของศิลปะการแสดง เช่น ดนตรี การละคร การเต้นรำ

สุนทรียศาสตร์

สุนทรียะ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ แปลว่า ความงาม ก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์ ได้แก่ ความสุข ความเบิกบาน ความพอใจ และอิมเม็บใจแก่ผู้อื่น แบ่งเป็น ๓ ประเภท ๑. สุนทรียรูป ๒. สุนทรียลีลา ๓. สุนทรียรส

สำหรับนิยามของสุนทรียศาสตร์นั้นมีนักวิชาการและศิลปินหลายท่านได้เป็นผู้ให้คำนิยามไว้หลากหลาย อาทิ

สุนทรียศาสตร์ เป็นสาขาหนึ่งของปรัชญา ว่าด้วยเรื่องของความงามและศิลปะ ที่เป็นแนวคิดที่ดำเนินสืบเนื่องมาช้านานนับพันๆ ปี โดยที่ความหมาย สุนทรียภาพของชีวิต เป็นความซาบซึ้งที่มีคุณค่าในจิตใจของมนุษย์เพราะทุกคนปรารถนาสิ่งๆ ที่มาให้เจริญหู เจริญตา ซึ่งถือเอาหัวใจที่ได้รับจากทางหูและตา

สุนทรียศาสตร์ มาจากศัพท์ภาษาบาลีว่า สุนทรียะ “ความงาม ความดี” ศาสตร์ “วิชา” สุนทรีย + ศาสตร์ “การศึกษาเรื่องความงาม” Aesthete ผู้ที่ชอบความงาม Aesthetic เกี่ยวกับความรู้สึกต่อความงาม Aesthetics สุนทรียศาสตร์, สุนทรียภาพ Aesthatician นักสุนทรีย Aesthaticism การยอมรับความงามเป็นเอก Aesthasia ความรู้สึก ดังนั้นสุนทรียศาสตร์ก็คือ “วิชาที่ว่าด้วยความสวย ความงาม และความไพเราะ สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส เกิดความรู้สึกปิติยินดี อิ่มเอมใจ พอใจ และชื่นชมในสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาปะทะอาจจะเป็นในธรรมชาติเอง หรือที่มนุษย์ผลิตคิดค้นขึ้นโดยมีจุดประสงค์ให้มีความงาม” สุนทรียภาพ “ประสบการณ์ทางความงามเกิดขึ้นจากการได้สัมผัสกับสิ่งที่มีความงาม ความไพเราะ แล้วทำให้เกิดอารมณ์สุนทรีย เกิดความปิติสุขเพลิดเพลิน” โดยที่ประสบการณ์ทางความงามแบ่งได้เป็นสองลักษณะ ได้แก่ ประสบการณ์ตรง ซึ่งมีผลต่อการรับรู้คุณค่าสุนทรียได้มากที่สุด และประสบการณ์รอง ส่วนใหญ่ล้วนเป็นผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้นและไม่มีโอกาสได้ชมของจริง โดยที่ความสวยงามก็คือสถานภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และความชื่นชมผ่านการเข้าใจและรับรู้ถึงความสมดุล สัดส่วน และ แรงดึงดูด ของสิ่งๆ นั้น ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ ดนตรี ศิลปะ หรือ ความคิด. สิ่งตรงกันข้ามกับความสวยงามคือความน่าเกลียดน่าชัง ซึ่งมีผลกระทบอย่างตรงกันข้ามต่อผู้ที่รับรู้ ทฤษฎีเรื่องความสวยงามนั้นสามารถพบได้ตั้งแต่ยุคสมัยนักปราชญ์กรีกก่อนโสกราตีส เช่นพีทาโกรัส ซึ่งพีทาโกรัสก็ได้สันนิษฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณิตศาสตร์และความสวยงาม พีทาโกรัสสังเกตว่าสิ่งที่มีสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำ (อัตราส่วนของค่า golden ratio) การวิจัยในปัจจุบันก็พบว่ามนุษย์ที่มีหน้าตาที่สมดุลและเป็นสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำมักจะถูกมองว่าสวยงามกว่าคนอื่นๆ นี่เป็นหนึ่งในทฤษฎีหนึ่งที่อยู่บนพื้นฐานว่าความสวยงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้และไม่เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้ ทฤษฎีที่ว่าความสวยงามนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับรู้กล่าวว่า ความสวยงาม

เป็นเพียงสิ่งที่จิตใจมนุษย์ให้ค่าหรือตัดสิน ฉะนั้นความสวยงามจึงเป็นสิ่งที่จิตสร้างขึ้น และอาจเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของคนๆใดคนหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งชาวอินเดียโบราณขนานนามความสวยงามว่าเป็นสิ่งที่ใหม่อยู่เสมอ เป็นสิ่งที่น่าพาจิตใจออกจากโลกที่เต็มไปด้วยความเก่าแก่และความเบื่อหน่าย(wikipedia.org: 10 กรกฎาคม 2552)

ศาสตราจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ ให้ความเห็นว่า สุนทรียะคือความงาม งามของศิลปกรรม งามอย่างธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมถึงจิตใจงาม งามทั้งการใช้ชีวิตส่วนตัวและส่วนรวม ส่วนสุนทรียภาพคือความรู้สึกในความงาม ภาพที่งามในความคิดและในสมอง ซึ่งความงามดังกล่าวอาจมีศักยภาพในการรับรู้ที่ต่างกัน โดยความงามนั้นๆอาจเกิดจากภาพ เสียง ตัวอักษร จินตนาการ หรือประสาทต่างๆ ส่วนสุนทรียศาสตร์ คือวิชาที่เกี่ยวข้องกับความงาม เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาที่แสวงหาหรือความรักในภูมิปัญญา อาจเป็นเรื่องของความเชื่อและทัศนะ เหตุผลในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2545. 28)

พระราชวรมณี กล่าวถึงสุนทรียศาสตร์ว่า เป็นสาขาปรัชญาที่ว่าด้วยความงามทั้งศิลปะและธรรมชาติ โดยศึกษาประสบการณ์ คุณค่า และการตัดสินใจว่าจะไร้งามอะไรไม่งาม โดยการจะตัดสินคุณค่ามีสามประการ คือความสวยงาม ความติดตาติดใจ ความเลอเลิศ โดยจะตัดสินใจศิลปะที่ประกอบด้วยสามประการนั้นมีการแบ่งได้สามกลุ่ม คือ กลุ่มอารมณ์นิยม ตัดสินใจจากอารมณ์ที่เก็บกดไว้ได้จิตสำนึก กลุ่มเหตุผลนิยม การตัดสินใจเกิดจากการเห็นกลมกลืนไม่ขัดตา และกลุ่มสุดท้ายกลุ่มสร้างสรรค์ ซึ่งตัดสินจากความสามารถสร้างสรรค์ของมนุษย์(พระราชวรมณี. 2540. 16)

อีกนัยหนึ่งมีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสุนทรียะไว้ว่าสุนทรียศาสตร์ หรือ Aesthetics มีความหมายตามพจนานุกรมดังนี้ Aesthetic,aesthetical (เอสเทท'ทิก, เอสเทท'ทิกัล (adj.) เกี่ยวกับความรู้สึกต่อความงาม, เกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์, เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกที่บริสุทธิ์, ทฤษฎีหรือความคิดเห็นที่ถือความงามเป็น

ใหญ่ Aesthetics (เอสเทท'ทิกซ) (n. pl.) สุนทรียศาสตร์, สุนทรียภาพ Aesthete (เอส'ธีท) (n.) ผู้ที่ชอบความงาม (โดยเฉพาะ ของศิลปะ ดนตรี กวีและอื่นๆ) Aesthetic สุนทรียภาพ กล่าวทางศิลปะหมายถึง ความรู้สึก โดยธรรมชาติของคนเราทุกคนซึ่งรู้จักค่าของวัตถุที่งาม ความรู้สึกที่งามเป็นสุนทรียภาพนี้ ย่อมเป็นไปตามอุปนิสัย การอบรมและการศึกษาของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกรวมกันว่ารส (taste) เพราะฉะนั้น ความรู้สึกนี้จึงอาจมีแตกต่างกันได้มาก แม้ระหว่างบุคคลต่อบุคคล ซึ่งความรู้สึกเบื้องต้นของความงามที่เป็นสุนทรียภาพ ถ้าเจริญคลี่คลายขึ้นแล้วก็จะเปิดช่องให้ประสาทอินทรีย์รู้สึกชื่นชมยินดี คือรู้คุณค่าของวิจิตรศิลป์ (fine arts) ขึ้นได้ เพราะฉะนั้นความงามที่เป็นสุนทรียภาพจึงได้แก่อินทรีย์สัมผัสของบุคคล ซึ่งอาจเจริญงอกงามได้ด้วยอาศัยการฝึกฝนในการอ่าน การฟัง และการพิจารณาสิ่งซึ่งงดงามเจริญใจไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งธรรมชาติหรือเป็นศิลปะ ดังเช่น ผู้ใดได้มองหรือเห็นสิ่งที่น่าเกลียด ก็มีความรู้สึกไม่พอใจขึ้นเองโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เป็นเพราะประสาทอินทรีย์ของผู้นั้นเกิดระคายเคืองขึ้นเองจากความไม่ประสานกันของสิ่งนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้าเราได้ยินเสียงที่ไพเราะ หรือมองดูสิ่งซึ่งงาม ความรู้สึกอิมเอ็บใจก็จะเข้าครอบงำเป็นเจ้าเรือนในดวงใจของเราทันที อันที่จริงบุคคลที่มีความรู้สึกเจริญคลี่คลายดีแล้วในเรื่องรู้รสรู้ค่าของศิลปะ ไม่ว่าจะเป็เพราะมีอุปนิสัยหรือการศึกษามาดีแล้ว เมื่อได้อ่านได้ฟังหรือได้มองดูสิ่งซึ่งมีการประจักษ์ทางศิลปะอย่างสูง คือ ศิลปกรรมที่เลิศแล้วก็สามารถจะเข้าใจได้อย่างซาบซึ้งถึงความรู้สึกสะเทือนใจทางสุนทรียภาพ (aesthetic emotion) เหตุฉะนั้นสุนทรียภาพในทางศิลปะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะมีสัมพันธ์อยู่กับประสาทอินทรีย์ความรู้สึกของศิลปินและกับทั้งศิลปกรรมด้วย ยกตัวอย่าง เมื่อเราสังเกตเห็นลักษณะ การวางท่าทาง (posture) ของรูปหุ่นหนึ่ง “หยาบคาย” ไม่ละมุนละม่อม แม้รูปนั้นจะมีวิธีทำและมีการแสดงออก (expression) ทางศิลปะอย่างสมบูรณ์ แต่เราจะรู้สึกรู้ค่าในศิลปกรรมนั้นเต็มที่ไม่ได้ เพราะเส้นนอกของรูปภาพนั้นไม่เป็นสุนทรียภาพ กล่าวคือ ไม่มีความประสานกัน อีกตัวอย่างหนึ่ง รูปภาพหรือหนังสือที่ประพันธ์ขึ้น หรือการประจักษ์อย่างอื่นๆ ทางศิลปะที่ไม่สมควร ทำให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ก็คือวาดหรือพรรณนาถึงสิ่งที่หยาบคายไม่ละมุนละม่อม แม้วาดหรือพรรณนาได้ดีเท่ากับถอดเอาออกมาจากของจริง แต่โดยเหตุที่มีลักษณะในตัวของมันเองต่ำเราก็อาจ

กล่าวได้ว่า ไม่เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้มีปัญหาเกิดสนใจ ตรงกันข้าม พระพุทธรูปที่งาม หรือเทวรูปกรีก หรือศิลปกรรม
อื่นๆที่เลิศ เมื่อดู อ่าน หรือฟังแล้วย่อมโน้มมนำใจเราไปสู่ความคิดสูง ให้เรามีความรู้สึกสะเทือนใจในความงาม
ขึ้นทันที เปรียบประดุจเป็นอำนาจของแม่เหล็กครอบงำอินทรีย์ โดยความรู้สึกของเราทั้งหมด ทั้งนี้ก็เพราะ วัตถุ
ที่เราดูหรืออ่าน หรือเสียงที่เราได้ยินอยู่นั้น เข้าไปสัมพันธ์อยู่กับความปรารถนาทางจิตใจของเรา ทำให้เราเฝ
แสวงหาแต่สิ่งที่มีคุณงามความดีอันสูง แท้จริงความรู้สึกสะเทือนใจที่เกิดขึ้นในจิตใจของเรา อันเนื่องมาแต่
สุนทรียภาพที่มีอยู่ในสิ่งนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะความงามหรือความประณีตบรรจงที่มีอยู่เท่านั้นโดยลำพัง เพราะ
ศิลปกรรมที่เลิศ ซึ่งนอกจากมีองค์ประกอบและวิธีทำที่สมบูรณ์แบบแล้ว ยังต้องมีการแสดงความคิดสูง อันได้แก่
ความคิดที่ยกจิตใจของผู้พินิจ ผู้อ่าน ผู้ฟัง ผู้ดูงานศิลปกรรม

(สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น. 10 กรกฎาคม 2552

<http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=aesthetic&date=13-07-2007&group=3&gblog=1>)

ทฤษฎีความงาม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมากในทางสุนทรียศาสตร์อีกอย่างหนึ่งก็คือ ตำแหน่งของความ
งาม หรือว่าความงามอยู่ที่ไหน ความงามนั้นไม่ว่าจะเป็นจิตวิสัยหรือวัตถุวิสัยก็ยังคงเป็นสิ่งที่ให้ความเห็นไม่
ตรงกันอยู่นั่นเอง และทัศนะที่แตกต่างกันของนักสุนทรียศาสตร์เหล่านั้น ก็ก่อให้เกิดทฤษฎีทางความงามขึ้น
หลาย ทฤษฎี ดังจะยกมาพอสังเขปดังนี้

1. ความงามเป็นคุณสมบัติของวัตถุ

ผู้ที่เชื่อในทฤษฎีนี้ เชื่อว่าวัตถุต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีความงามในตัวของตัวเอง เช่น สวยเพราะสี สัน ทรวดทรง
พื้นผิว ไม่ว่าเราจะสนใจวัตถุนั้นหรือไม่ การที่เราเริ่มให้ความสนใจในวัตถุนั้น ก็เป็นเพราะความงามของวัตถุนั้น
นั่นเอง บุคคลที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ท่านหนึ่งก็คือ อริสโตเติล (Aristotle. 384-322 B.C) ท่านได้ให้
ทัศนะเกี่ยวกับความงามที่เป็นวัตถุวิสัยนี้ว่า สุนทรียธาตุนั้นมีจริง โดยไม่ขึ้นกับความคิดของมนุษย์ สุนทรียธาตุ มี

มาตรการตายตัวแน่นอนในตัวเอง ดังนั้น ความงามของวัตถุจึงเป็นความสมบูรณ์อันเกิดจากรูปร่าง รูปทรง สี สัน สัดส่วนที่ประกอบกันเข้าอย่างกลมกลืนมีความสมดุล จึงถือว่าความงามที่เป็นวัตถุวิสัยหรือสุนทรียธาตุ นั้นเป็นความงามที่สมบูรณ์แบบ

2. ความงามคือความรู้สึกเปลือยเปลือย

แนวคิดตามทฤษฎีนี้กล่าวคือ การที่เรามองเห็นคุณค่าของความงามในสิ่งใดใดก็ตามแล้ว จิตเป็นตัวกำหนดความงาม ซึ่งเพลโต นักปรัชญาชาวกรีก (Plato 472 -347 B.C) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องของความงามว่า ความงามที่แท้จริงนั้นอยู่ในโลกแห่งจินตนาการ (World of Idea) เขาเชื่อว่าความงามอยู่ที่จิตเป็นตัวกำหนด ส่วนความคิดนั้นอยู่ในห้วงแห่งจินตนาการที่อยู่นอกเหนือไปจากโลกนี้ กล่าวคือจิตต้องสร้างต้นแบบแห่งความงามขึ้น สิ่งใดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับจินตนาการในต้นแบบมากเพียงใด ย่อมถือว่าเป็นความงามเพียงนั้น ความชอบความเปลือยเปลือยในเป็นสิ่งแสดงถึงคุณค่าตามมา

3. ความงามเป็นสภาวะสัมพันธ์

นักคิดบางคนเชื่อว่าความงามไม่ใช่เป็นจิตวิสัยอย่างสิ้นเชิง และก็ไม่ใช่เป็นวัตถุวิสัยอย่างสิ้นเชิงเช่นกัน แต่เป็นสภาวะสัมพันธ์ระหว่างวัตถุกับบุคคล ทัศนะนี้ก็นับว่ามีส่วนถูกต้องอยู่ที่การยอมรับว่าทั้งบุคคลและ วัตถุมีความสำคัญด้วยกันทั้งคู่ในการตีคุณค่าทางสุนทรียะ แต่เราก็ต้องยอมรับว่าความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งสองสิ่งดังกล่าวมานั้น เป็นรากฐานรองรับคำว่าคุณค่าทางสุนทรียะ เพียงแต่ว่าตัวความสัมพันธ์เองนั้นไม่ใช่เป็นความงามหรือตัวคุณค่าทางสุนทรียะ เพราะฉะนั้นการที่จะอธิบายว่าความงามคือสภาวะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจึงเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้องนัก

ความหมายของสุนทรียภาพ (Aesthetic) สุนทรียภาพ (Aesthetic) มีความหมายของคำไว้หลายมุมมอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สุนทรียภาพ (Aesthetic) หมายถึง ความซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งที่ยาม ไพเราะ หรือรื่นรมย์ ไม่ว่าจะ เป็นธรรมชาติ หรือศิลปะ (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ. 2530 : 6)

ซึ่งความรู้สึกซาบซึ้งในคุณค่าดังกล่าวนี้ย่อมจะเจริญเติบโตได้โดยประสบการณ์ หรือการศึกษา อบรม ฝึกฝน จนเป็นอุปนิสัยเกิดขึ้นเป็นรสนิยม (Taste) ขึ้นตามตัวบุคคล และความรู้สึกนี้จึงอาจมีแตกต่างกันได้มาก แม้ระหว่างบุคคลต่อบุคคลที่ว่าสุนทรียภาพ เป็นความรู้สึกจากการรับรู้ที่บริสุทธิ์ในห้วงเวลาหนึ่งได้กลายเป็น ขอ อ่างนักปรัชญาชื่อเอมมานูเอล คานท์ (Immanuel Kant) ชาวเยอรมันที่กล่าวว่า "บางครั้งเราก็มีความรู้สึกมีความสุข เพื่อความสุขเท่านั้น" แปลความหมายได้ว่าเป็นความรู้สึกพอใจในอารมณ์ โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers) ที่ว่า สุนทรียภาพ "เป็นลักษณะของ ประสบการณ์ที่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ" นั่นก็หมายความว่า เมื่อเรามีสุนทรียภาพกับดอกกุหลาบเพราะเราเห็น ความงามของมัน ดอกกุหลาบที่เบ่งบานอยู่กับต้นทำให้เราพอใจ เพลิดเพลิน ปีติปราโมทย์ มีความสุข ถ้าเรา เด็ดดอกกุหลาบนั้นไปขาย แสดงว่าเราไม่ได้มีสุนทรียภาพเพราะเราชอบดอกกุหลาบนั้นเพียงเพื่อจะขายเอาเงิน เท่านั้น เป็นการชอบที่ไม่บริสุทธิ์ใจ เพราะผลที่ตามมาคือการทำลาย การที่จะตัดสินใจว่า ใครมีสุนทรียภาพ หรือใครไม่มีสุนทรียภาพท่านว่าให้พิจารณาที่ค่าในตัวหรือค่านอกตัวของสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมองเห็นค่าในตัวของ วัตถุนั้นแสดงว่า มีสุนทรียภาพ ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลนั้นมองเห็นค่านอกตัวของวัตถุมากกว่าค่าในตัวก็ แสดงว่าบุคคลนั้นไม่มีสุนทรียภาพ ยกตัวอย่าง ความงามของหญิงสาว เรามองเห็นหญิงสาวแล้วพอใจจนเปลอ ใจ เพราะได้มองเห็นสัดส่วนในตัวผู้หญิง ว่าช่างพอเหมาะไปหมด (ค่าในตัว) ถึงกับเปลออหุทานว่า "เธอช่าง งดงามอะไรเช่นนั้น" อย่างนี้เรียกว่า มีสุนทรียภาพ เพราะเห็นค่าในตัวของผู้หญิง แต่ถ้าในทางตรงกันข้าม เมื่อ เรามองเห็นหญิงสาวแล้วคิดต่อไปว่า ถ้าเอาไปขายจะได้ราคาดี อย่างนี้เรียกว่าไม่มีสุนทรียภาพ

เพราะมองไม่เห็นค่าในตัว แต่กลับไปเห็นค่านอกตัว คือ เงิน หรือเห็นหญิงงามแล้วเกิดความใคร่ขึ้นมาแสดงว่า เห็นค่านอกตัว คือ กามารมณ์ จัดว่าไม่มีสุนทรียภาพเช่นกัน (ทวีเกียรติ ไชยงยศ. 2528 : 3)

สุนทรียภาพ (Aesthetic) กล่าวทางศิลปะ หมายถึง ความรู้สึกโดยธรรมชาติของคนเราทุกคนซึ่งรู้จักค่าของวัตถุที่งาม ดังยกตัวอย่าง กล่าวถึงวัตถุอันเดียวกันอาจทำให้ชาวบ้านธรรมดาหรือตาดีตาสาารู้สึกว่างามไปเาะ แต่ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาและมีความรู้สึกสูงอาจรู้สึกเห็นเป็นตรงข้ามก็ได้ เช่น ตาดีตาสาชอบสิ่งที่มีสีสดฉาด ชอบเสียงดนตรีที่ตั้งจนหนวกหู ถ้าได้เห็นภาพสีที่ดีเลิศ มีองค์ประกอบเป็นสีที่ประสานกันอย่างสุขุม หรือฟังเสียงดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นโดยมีความประสานกันอย่าง “ซิมโฟนี” (Symphony) ตาดีตาสาอาจรู้สึกเฉยๆ ไม่รู้สึกว่างามหรือฟังไปเาะจับใจ ซ้ำจะเกิดระคายตารำคาญของแถมด้วยก็ได้ ซึ่งแท้จริง ความรู้ค่า (Appreciation) ต่อการประจักษ์ (Manifestation) ของศิลปะชั้นต่ำที่วามนี้ ก็เท่ากับเป็นความรู้สึกเบื้องต้นของความงามที่เป็นสุนทรียภาพ ถ้าต่อไปเจริญคลี่คลายขึ้นแล้วก็จะเปิดช่องให้ประสาทอินทรีย์ของตาดีตาสาารู้สึกนิยมยินดี คือ รู้ค่าของวิจิตรศิลป์นั่นเอง (ศิลป์ พีระศรี, 2526:17)

คุณสุทธาสินี พุทธิพันธ์ แสดงทัศนคติเรื่องของสุนทรียะหรือความงามทางด้านการแสดงว่า คือความเข้าใจธรรมชาติของการเป็นมนุษย์ เวลาแสดงต้องคิดถึงหลักธรรมชาติ กฎของธรรมชาติคืออะไร แล้วความเป็นมนุษย์ของเรามีอะไรบ้างที่เป็นสิ่งที่ธรรมชาติ ถ้าเราเข้าไปสู่คาแรคเตอร์ตัวละครตัวนั้นอย่าง เป็นธรรมชาติ แล้วเข้าใจระบบความคิดเข้าใจระบบการดำเนินชีวิตการปฏิบัติ ก็จะเป็นกุญแจที่จะทำให้เราถ่ายทอดตัวละครตัวนั้นได้ดี คืออิงธรรมชาติ

คุณศิริลักษณ์ ผ่องโชค ได้ให้ความเห็นในเรื่องสุนทรียะของการแสดงว่า จะตอบให้เป็นคำจำกัดความก็ยาก เพราะอะไรที่เป็นศิลปะมันไม่ได้มีสิ่งทีบอกว่าคุณหรือผิดดีหรือดีเลิศ ทุกอย่างอยู่ที่งานที่สร้างคิดและมุมมองของคนคนบางคนที่มองเห็นสิ่งต่างๆ ความงามอยู่ที่

ประสบการณ์ของคนคนนั้นหรือ test ของคนคนนั้น test คือรสนิยมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของคนคนนั้น จากการเห็นชิ้นงานหรือความงามจากสิ่งต่าง ๆ ถ้าจะให้บอกนิยามเป็นวิชาการก็คงไม่ได้เพราะว่าส่วนตัวเราอาจจะได้เรียน ได้รู้ถึงนิยามต่าง ๆ หรือว่าประวัติศาสตร์ในการละครมาแต่ในการปฏิบัติจริงมันต่างกัน

คุณพรชิตา ณ สงขลา กล่าวถึงสุนทรียะการแสดงไว้ว่า ถ้าจะแสดงให้ได้ดี ให้งามต้องแสดงได้อย่างสมจริง อะไรที่ดูสมจริงกับเรื่องนั้นๆ คือ ในแต่ละเรื่องก็มีความสวยงามต่างกัน มีความเป็นเอกลักษณ์ต่างกัน

คุณอริชา พงศิริพัฒน์ นักแสดงดาวรุ่ง อายุ 20 ปี กล่าวว่า การแสดงแต่ละอย่างจะงามได้ ก็ต่อเมื่อภาพที่ผู้ชมได้เห็น เป็นภาพที่สวยงามน่าจดจำ และก็ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วมกันไปด้วย ส่วนเรื่องของความเชื่อ นักแสดงจะต้องมีให้ได้ ซึ่งค่อนข้างยากเหมือนกัน เพราะว่ามันไม่ใช่ตัวเรา เราจะต้องเรียนรู้ที่จะเป็นคนอื่น คือการเป็นนักแสดงที่ดี สำคัญมากเรื่องที่ต้องเรียนรู้ชีวิตคนอื่น ต้องรับรู้ความรู้สึกของคนอื่น ต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น จะอยู่คนเดียวไม่ได้ และความงามที่จะเกิดขึ้นบนเวที หรือบนภาพที่ปรากฏ มันก็มีหลายๆอย่างประกอบกัน

2.2 ทฤษฎีที่นำมาใช้

สำหรับภาพรวมของการประกอบสร้างเป็นรางวัลนั้น นอกจากตัวกรรมการตัดสินแล้ว นอกเหนือไปจากตัวรางวัลที่เป็น signifier แล้ว ยังมีบริบทอื่นๆอีก อาทิ ตัวนักแสดงที่มาร่วมงานเพื่อต้องการพีชเชนตีความมีตัวตน นักแสดงที่เข้าชิงรางวัลในรอบสุดท้าย บริษัทที่รวบรวมคะแนน วันและพิธีการมอบ ที่ประกอบไปด้วย การแต่งกายของนักแสดงที่มาร่วมงานที่แต่งตัวสวยมาเพื่อให้นักข่าวถ่ายรูปเพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ที่ต้องการ กำหนดการในพิธีช่วงต่างๆที่ถูกกำหนดโดยฝ่ายผู้จัดงานพิธีตามที่ต้องการ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นสัญญาณที่บอกถึงความนัยในสิ่งที่มองเห็นภาพนอกทั้งสิ้น เนื่องจากความสัมพันธ์ของการศึกษางานชิ้นนี้ในเชิงสัญวิทยาไม่ได้อยู่ที่ตัวของรางวัลที่เป็น signifier หรือตัวนักแสดงที่ได้รับรางวัลที่เป็นแค่ระบบย่อยๆ หากแต่อยู่ที่การค้นหารูปแบบ การหากระบวนการของรางวัล รวมไปถึงความสัมพันธ์ที่ประกอบขึ้นเป็นรางวัลที่เป็นระบบใหญ่ขึ้นเองแต่นอกเหนือจากทฤษฎีทางด้านสัญวิทยาที่ผู้ศึกษาต้องการ

นำมาจับเป็นหลักแล้ว เรื่องของอำนาจและมายาคติที่ปรากฏในงานชิ้นนี้ยังเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการกล่าวต่อไป

Hebdige(1978) เขียนหนังสือเรื่อง Subculture: The Meaning of Style เห็นว่าลักษณะที่สำคัญที่สุดของวัฒนธรรมย่อย คือเรื่องการให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้าง(ใครเป็นผู้สร้าง) ความหมายของสไตล์ดังกล่าว หนึ่งในตย.นั้น Hebdige ใช้วิธีแบบสัญวิทยาเชิงสังคมในการวิเคราะห์สไตล์ของกลุ่มวัยรุ่น เพื่อศึกษาให้ความหมาย และกระบวนการสร้าง กล่าวคือเอาสัญยะเดิมที่มีอยู่ในสังคมเลือกตัดออกมา แล้วนำมาต่อใหม่ให้ความหมายใหม่ โดยการให้ความหมายใหม่มีลักษณะการทำทลายความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ ดังนั้นทฤษฎีสัญวิทยาไม่ได้หมายความถึงแค่เรื่องของการชกชอนหาความหมายที่ลึกซึ้งเพียงอย่างเดียว แต่หากแต่อยู่ที่การค้นหารูปแบบและกระบวนการที่ก่อให้เกิดความหมาย (ไชยรัตน์ เจริญสิน โอิฬาร: 94)

ตัวอย่างของงานเขียนทางด้านสัญวิทยาไปด้วยกันหลายเรื่อง อาทิเช่น งานวิจัยเรื่องระหัดวิดน้ำลำตะคอง: สัญศาสตร์ของเทคโนโลยีพลังน้ำพื้นบ้าน (สุริยา สมุทรคุปต์)ที่ศึกษาถึงระหัดวิดน้ำที่ลำตะคองในฐานะที่เป็นสัญยะทางวัฒนธรรมที่มีความหมายถึงการลื่นไหลและไม่หยุดนิ่ง และสื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงของชีวิตและชุมชนของสองฝั่งลำตะคองในปัจจุบัน แทนที่จะวิเคราะห์ว่าระหัดวิดน้ำเป็นภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ควรจะอนุรักษ์ รื้อฟื้น หรือพัฒนาให้มีอยู่คู่ลำตะคองต่อไป หรืออีกงานหนึ่งได้แก่งานเรื่องอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยกับความหมายที่มองไม่เห็น(มาลินี คุ้มสุภา) ที่กล่าวถึงตัวอนุสาวรีย์ในเชิงความหมายของสัญลักษณ์ รูปแบบ และชื่อ โดยเชื่อว่าส่วนประกอบของอนุสาวรีย์นั้นมีความหมายทั้งสิ้น เริ่มตั้งแต่พานรัฐธรรมนูญกลางอนุสาวรีย์ แทนที่เราจะเรียกอนุสาวรีย์รัฐธรรมนูญกลับเรียกอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยแทน หรือการที่ในบางยุคสมัยที่พานสีทองเคยถูกทาสีดำ หรือในบางยุคที่รัฐบาลต้องการลดบทบาทของสถานที่โดยการนำดอกไม้ไปวางรอบๆและประดับไฟให้ดูเป็นงานกลางคืน เป็นต้น

หากศึกษาเรื่องอำนาจในฐานะที่เป็นวาทกรรมของความรู้ ความจริง และการช่วงชิงในการสร้าง ความหมายในสังคมก็ยังมีให้เห็นทั่วไป ปัจจุบันแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ที่ได้รับการประยุกต์ใช้ในการศึกษา ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบนโนทัศน์เรื่องอำนาจปรากฏในสังคมไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังที่กล่าวข้างต้นในเรื่องของการ ตัดสิน ที่มีคณะกรรมการเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นกลุ่มที่นำเสนอโนทัศน์เรื่องอำนาจ รวมไปถึงคณะกรรมการผู้ จัดงานที่ใช้อำนาจในการเลือกคณะกรรมการเข้ามามีบทบาทในการตัดสินอีกด้วย ดังนั้นการให้ความสำคัญ ในแนวคิดเรื่องอำนาจจะทำให้เข้าใจในโครงสร้างและระบบการทำงานของกรอบสร้างกันเป็นรางวัล นั้นเอง ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบสร้างขึ้นนั้นแท้จริงแล้วเป็นมายาคติที่แสดงออกมาจนกลายเป็นธรรมชาติ หรือ ความเป็นปกติธรรมดา หรือที่บาร์ตส์ เรียกปรากฏการณ์เหล่านี้ว่า “ความชัดเจนลวง/จอมปลอม” หรือ ที่เรียกกันเป็นที่นิยมว่ามายาคติ ที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เกิดขึ้นมากกว่าเนื้อหาสาระ ดังนั้นความหมาย ของมายาคติจึงเป็นเรื่องของการสร้าง/กำหนดให้เกิดขึ้น ไม่แตกต่างไปจากความหมายของสัญญาของโซซูร์ ความหมายของมายาคติจึงเป็นเรื่องของรหัส/กฎเกณฑ์ มากกว่าเรื่องของเนื้อหาสาระของสิ่งนั้น และเมื่อ มายาคติคือระบบของการสร้างความหมาย ดังนั้น มายาคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของสัญญูวิทยานั้นเอง

ส่วนทฤษฎีทางการแสดงนั้นไม่มีกฎตายตัว แต่โดยส่วนใหญ่ผู้ทักวิชาการและนักแสดงมีการเลือกเพื่อการ แสดงที่ตื้นนั้นต้องมีการแสดงออกอย่างจริงใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ว่าจะเป็นการแสดงละครในประเภทใด แนวใด และในยุคสมัยใด ข้อผิดพลาดของนักแสดงที่แสดงอย่างเสแสร้งแก้งทำนั้นมักมีสาเหตุมาจากความ เข้าใจผิดว่าการแสดงคือการเสแสร้งแก้งทำ ซึ่งข้อเข้าใจผิดดังกล่าว จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ทำให้เกิดการ แสดงชนิดที่เรียกว่า “จงใจแสดงอารมณ์” โดยปราศจากความจริงใจภายใน ซึ่งปัญหาที่ตามมาทำให้ผู้ชม จำนวนไม่น้อยก็เข้าใจผิดคิดว่าการแสดงแบบ “จงใจแสดง” เช่นนั้นเป็นการแสดงที่ถูกต้อง และตราบใดที่ยังไม่ มีการแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความหมายของการแสดง ยังคิดกันว่าถ้าจะ “แสดง” แล้วก็ต้อง เสแสร้งปั้นแต่งกิริยาขึ้น จะแสดงอารมณ์ก็ต้องแสดงให้เห็นความสามารถของผู้แสดง โดยไม่คำนึงถึงเรื่องราว

หรือความเป็นจริงของตัวละคร การแก้ไขปัญหาที่ทำให้นักแสดงขาดความตั้งใจในบทบาทที่นักแสดงก็ยอม
เป็นไปไม่ได้ (สไตล พันธุมโกมล, 2542: 4)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กำจร หลุยยะพงศ์.(2540). ภาพยนตร์บู๊ของฮอลลีวู้ดกับการสะท้อนภาพความเป็นชาย . กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เป็นงานวิจัยเชิงสังคมและวัฒนธรรมเพื่อศึกษาลักษณะของผู้ชายในภาพยนตร์บู๊ของฮอลลีวู้ด ปี2537-
2539 โดยใช้แนวคิดหลักเรื่องภาพยนตร์สะท้อนสังคม และเป็นแบบอย่างให้กับสังคม ผนวกกับแนวคิดด้าน
สังคมวิทยา และจิตวิทยาความเป็นชาย กลายเป็นแนวคิดว่า ภาพยนตร์บู๊สะท้อนความเป็นชาย โดยผลจาก
การวิจัยได้ว่า ภาพยนตร์บู๊ทั้ง 6 เรื่องที่ศึกษา นำเสนอภาพของความเป็นชาย 2 รูปแบบ โดยรูปแบบแรกเป็น
รูปแบบที่ทั้ง 6 เรื่องนำเสนอ กล่าวคือ ผู้ชายมีลักษณะเข้มแข็ง กล้าหาญ มีอำนาจ ประสบความสำเร็จ มี
ชัยชนะ สรุปรวมเรียกว่า “ความเป็นชายแบบเก่า” และรูปแบบที่สอง เป็นภาพของความเป็นชายที่แตกต่างไป
จากเดิม ได้แนวคิดความมีอำนาจของผู้ชาย และการเก็บความรู้สึกต่างๆแบบชายสมัยก่อน เช่น ความรัก
ของพ่อลูก สามีกับภรรยา หรือความสับสนในใจของพระเอก และคำถามเรื่องอำนาจอันเต็มเปี่ยมของผู้ชาย
สรุปรวมเรียกว่า “ความเป็นชายแบบใหม่” และมีการนำเสนอภาพยนตร์บู๊อีก 3 เรื่องที่มีภาพของความเป็นชาย
ทั้งใหม่และเก่า และยังพบอีกว่าภาพของผู้ชายที่ปรากฏในฐานะผู้ชายเก่ง เข้มแข็ง ยังจำกัดเพียงผู้ชายผิว
ขาว ไม่มีผู้ชายผิวสี นอกจากนั้น เมื่อลองพิจารณาจากภาพชายจริงในสังคม ยังเห็นภาพผู้ชายที่ไม่เก่ง ไม่
มีอำนาจ หรือพวกไฮโมเชกชวล ไม่ได้อยู่ในบริบทของความเป็นชายที่สะท้อนในภาพยนตร์บู๊ ภาพยนตร์
ต้องการตอบสนองความรุนแรงของผู้ชมประเภทชอบความรุนแรง รวมทั้งอคติด้านสีผิว และพวกเบียดเบียนทาง
เพศ ทำให้ภาพยนตร์ต้องนำเสนอภาพที่เป็นชายเข้มแข็งแทนการนำเสนอภาพทั้งหมด

นิลณี หนูพินิจ(2526).ภาพยนตร์ไทยกับการสร้างอัตลักษณ์ชุมชนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาเรื่องภาพยนตร์ไทยกับการสร้างอัตลักษณ์ชุมชนภาคใต้ ต้องการสร้างการประกอบสร้างอัตลักษณ์ชุมชนภาคใต้ในภาพยนตร์ไทย และการถอดรหัสความหมายของผู้รับสารชาวดูได้เกี่ยวกับชุมชนภาคใต้ในภาพยนตร์ไทย โดยวิเคราะห์ภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่ เพื่อนสนิท และครูแก แรงรัก แรงอาถรรพ์ จากการวิจัยพบว่า การเข้าถึงรหัสความเป็นจริงของภาคใต้ของภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการประกอบสร้างชุมชนแบบทวิลักษณ์ ที่นำเสนอแงบวและแง่ลบ ขณะที่กลวิธีการประกอบสร้างนั้นมีความแตกต่างกัน คือ เรื่อง"เพื่อนสนิท"นั้นประกอบสร้างอัตลักษณ์จากสายตาคนนอกพื้นที่ใช้การสร้างความสัมพันธ์แบบชั่วคราวข้ามเพื่อเปรียบเทียบภาคใต้กับเมือง ทางด้านกายภาพและบุคลิกภาพให้แก่คนดูได้ ในขณะที่เรื่อง "ครูแกฯ" ประกอบสร้างอัตลักษณ์จากสายตาคนภายในพื้นที่ ใช้กลวิธีการวิจารณ์ตนเองเพื่อให้เห็นความหลากหลายของคนได้ในหลายด้าน ข้อสรุปอีกข้อคือการใช้ผู้รับสารถอดรหัสความหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ เรื่อง"ครูแกฯ" ผู้รับสารชาวดูได้มีการยอมรับความหมายมากกว่าการปฏิเสธความหมาย ในขณะที่เรื่อง "เพื่อนสนิท" ผู้รับสารชาวดูได้มีการต่อรองและปฏิเสธความหมายมากกว่าการยอมรับความหมาย เนื่องมาจากกระบวนการในการผลิตภาพยนตร์ที่ประกอบสร้างจากมุมมองของคนที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

พทุทธิ ศุภเศรษฐศิริ(2544).การศึกษาทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้

กำกับ การแสดงละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในเรื่องของการศึกษาต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้กำกับละครโทรทัศน์ และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้

กำกับการแสดงละครโทรทัศน์ และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้กำกับการแสดงละครโทรทัศน์ ได้ผลออกมาว่า ลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครโทรทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดห้าอันดับแรก ได้แก่ 1 เป็นคนตรงต่อเวลา 2 มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และภาระงานของตน 3 มีความอดทนและรักงานแสดง 4 มีจิตสำนึกที่ดีต่ออาชีพการแสดง และ 5 เป็นผู้มีวินัย ตั้งใจ และขยันหมั่นเพียร ลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้กำกับการแสดงละครโทรทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดห้าอันดับแรก ได้แก่ 1 มีความกระตือรือร้นและสนใจในบทละครที่จะกำกับอย่างจริงจัง 2 มีความรู้เกี่ยวกับบทละครและเรื่องที่จะกำกับอย่างดี 3 มีความคิดริเริ่มและจินตนาการ และฉับไวในการแก้ปัญหา 4 เป็นผู้วางแผนการทำงานล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมอ และ 5 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่เมื่อศึกษาทั้งทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้กำกับด้วย F Test พบว่ากลุ่มบุคคลที่ทำงานแตกต่างกัน จะแสดงทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครโทรทัศน์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจะทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้กำกับละครโทรทัศน์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนระต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยทำการศึกษาโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัล โดยเฉพาะนักแสดง ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัล โดยทำการศึกษานักแสดงซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญกลุ่มหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัล 10 คน ในประเด็นต่อไปนี้

- 1 การให้รางวัลด้านการแสดงภาพยนตร์ของไทย
- 2 สไตล์หรือรูปแบบทางการแสดงของนักแสดงไทย
- 3 ปัจจัยส่งเสริมอื่นๆ

โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทัศนระเป็นรณกลุ่มนักแสดง ทั้งสิ้น 10 คน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ ซึ่งบุคคลที่เป็นประชากรที่ต้องการศึกษาโดยการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักแสดงซึ่งเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลมากที่สุด เป็นจำนวน 10 ท่าน ดังนี้

- 1.สุทธาสินี พุทธินันท์
- 2.พรชิตา ณ สงขลา
- 3.ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

4. อธิชา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์
5. คະนึ่งนิจ จักรสมิทธานนท์
6. ชิดจันท์ รุจิพรรณ
7. ศรัณยู วินัยพานิช
8. ปองศักดิ์ รัตนพงษ์
9. โฟกัส จีระกุล
10. อภิญา สกุลเจริญสุข

นอกจากนักแสดงทั้ง 10 ท่านแล้วยังมีการเก็บ ข้อมูลทั่วไปของรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ อาทิกระบวนการในการให้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ รวมถึงปัจจัยส่งเสริมอื่นๆ อาทิ การสัมภาษณ์กรรมการตัดสินรางวัลอีกด้วย

3.3 การเรียบเรียงงานวิจัย ผู้วิจัยมีวิธีการนำเสนองานวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 บท ได้แก่

1 บทนำ

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 1.2 ปัญหำนำวิจัย
- 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.4 ขอบเขตการวิจัย
- 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์และรางวัลภาพยนตร์
 - 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงและนักแสดง
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3 วิธีดำเนินการวิจัย
 - 3.1 วิธีวิจัย
 - 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.3 การเรียบเรียงงานวิจัย
 - 3.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา
 - 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
 - 5.1 สรุปผลการวิจัย(การวิเคราะห์งาน)
 - 5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อจำกัด

5.4 ข้อเสนอแนะ

3.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา

ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมจาก 3 แหล่ง ได้แก่

- 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคล 10 คน ทั้งนักแสดงทั้งที่เคยรับรางวัล และไม่เคยรับรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยม
- 2 ข้อมูลจากเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ รางวัลแห่งชาติสุพรรณหงส์ การแสดง ตลอดจนบทความ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
- 3 ข้อมูลจากสื่อประเภทคอมพิวเตอร์ และข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ รางวัลแห่งชาติสุพรรณหงส์ การแสดง และข่าวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรางวัลภาพยนตร์และสมาพันธ์ภาพยนตร์

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่

- 1 ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารที่รวบรวมเพื่อให้มองเห็นโครงสร้างที่ชัดเจนของรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยม ได้แก่ เอกสารปฐมภูมิและทุติยภูมิต่างๆ
- 2 การสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกต ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนา การสัมภาษณ์ โดยมีการบันทึกข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งควรกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า ข้อมูลที่ได้เป็นทั้งข้อมูลเชิง

ปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วบันทึกในแบบสังเกต ซึ่งจะ
ทำรายการที่จะสังเกตกำหนดเอาไว้ โดยผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัว จะได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ แต่สามารถแปลงเป็นข้อมูล
เชิงปริมาณได้ ผู้สังเกตจะบันทึกสิ่งที่สังเกตพบ หรือเห็นลงในแบบสังเกต และมักมีการบันทึกแผนที่ หรือ
แผนผังด้วย

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6.1 การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่ผู้อื่นจัดทำไว้แล้ว อาทิ

- 1 ศึกษาจากเอกสารปฐมภูมิ เช่น วิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ เอกสารวิชาการอื่นๆ
- 2 ศึกษาจากเอกสารทุติยภูมิ เช่น หนังสือ ตำรา สารานุกรม ทัศนงานวิจัย เว็บไซต์
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยค้นคว้าจากการจัดงานมอบรางวัล เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมาพันธ์ภาพยนตร์ ซึ่งเป็น
สมาคมที่จัดงานมอบรางวัล และเอกสารเกี่ยวกับการแสดง และนักแสดงภาพยนตร์ต่างๆ

3.6.2 การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการเก็บข้อมูลในพื้นที่โดยตรง มีวิธีการเก็บข้อมูลโดย

- 1.การสัมภาษณ์ระดับลึก โดยทำการนัดหมายเพื่อเข้าสัมภาษณ์ทั้ง 10 คน และใช้คำถามที่ได้เลือกใช้
พร้อมเก็บข้อมูลโดยวิธีบันทึกเสียงและจดบันทึก รวมถึงการเก็บข้อมูลจากลักษณะจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ใน
การเก็บข้อมูล โดยนักแสดงทั้ง 10 ท่านที่ทำการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ได้แก่

- 1.สุทธาสินี พุทธินันท์
- 2.พรชิตา ณ สงขลา
- 3.ศิริลักษณ์ ผ่องโชค
- 4.อริษา พงศ์ศิลป์พัฒน์

5.คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

6.ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

7.ศรันยู วินัยพานิช

8.ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

9.ไพกัศ จีระกุล

10.อภิญา สกุลเจริญสุข

นอกจากนั้นยังมีการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นคณะกรรมการในการตัดสินรางวัล รวมไปถึงบุคคลอื่น ๆ ที่มีหน้าที่ในการตัดสินรางวัลอีกด้วย

2 การสังเกตและจดบันทึก (Observation and field note)

การสังเกตและจดบันทึกจะให้ได้การสังเกตระหว่างการสัมภาษณ์นักแสดงในการพูดคุยตัวต่อตัว เพื่อสังเกตการใช้วัจภาษา เช่น สีหน้า ท่าทาง เป็นต้น และจากการสังเกตผู้วิจัยได้จดบันทึกย่อ เพื่อป้องกันลืม และเพื่อเรียบเรียงความคิดในการวางแผนการสนทนาต่อไป จากทางนักแสดงและกรรมการ และการขอข้อมูล เช่น ประวัติส่วนตัว ข้อมูลทางสถิติต่างๆ เพื่อใช้ประกอบข้อมูลอื่นๆให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลภาพยนตร์และรางวัลภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นสื่อสะท้อนเหตุการณ์ทางสังคม การเมือง และศิลปะวัฒนธรรมประเพณีของชาติในแต่ละช่วง นับได้ว่าภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องถือเป็นมรดกอันล้ำค่าต่อการศึกษาของคนรุ่นหลังเป็นอย่างมาก ในกรณีที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้จัดให้มีการประกวดภาพยนตร์ในรางวัลต่างๆ อาทิ ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม นักแสดงยอดเยี่ยม หรือ ผู้กำกับยอดเยี่ยม เพื่อคัดเลือกสรรหาคนในวงการบันเทิงในด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมยกย่อง และให้กำลังใจแก่ผู้ทำงานด้านภาพยนตร์ รวมถึงการยกระดับภาพยนตร์ไทยให้มีคุณค่า ให้ทุกคนได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาพยนตร์ไทยที่ต้องช่วยกันส่งเสริมและร่วมกันจรรโลงตลอดไป

นับตั้งแต่ภาพยนตร์เรื่องแรก“นางสาวสุวรรณ” ที่ใช้ตัวแสดงเป็นคนไทยทั้งหมดแต่สร้างในนามบริษัท ยูนิเวอร์แซล มีนายเฮนรี แมคเรย์ เป็นผู้ดำเนินงาน โดยได้รับความร่วมมือจากกรมหลวงและกรมการรถไฟหลวงและกรมรถไฟหลวงในสมัยรัชการที่หก แล้วนำออกสู่สายตาประชาชนชาวไทยเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2466 จนถึงปัจจุบันนี้ นับเป็นเวลายาวนานถึง 84 ปีแล้วที่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยได้กำเนิดขึ้น แม้ในความเป็นจริงภาพยนตร์ไทยยังไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าประเทศแถบตะวันตก แต่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็ได้พยายามที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดมา แม้แต่สถาบันพระมหากษัตริย์ก็ยังคงให้ความสำคัญแก่ภาพยนตร์ไทยโดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารีได้ทรงพระราชทานวันภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นวันที่ 4 เมษายน ของทุกปี อย่างไรก็ตามหลายสิ่งที่มีความสำคัญที่ชาวไทย

ได้รับจากการมีภาพยนตร์คือความรู้ ความบันเทิง ตลอดจนการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์
ของคนไทยให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ซึ่งถือเป็นคุณค่าอย่างยิ่ง (คีตาเรตคอร์ด2535:19)

การที่ภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ สำนักงานรัฐมนตรีโดยคณะกรรมการส่งเสริมภาพยนตร์ไทย
หรือสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติได้มีการจัดประกวดภาพยนตร์ภายใต้ชื่อรางวัลต่างๆ ซึ่งมีรางวัลหลักสาม
รางวัลที่มีการจัดประกวดขึ้นในประเทศไทยปัจจุบัน ได้แก่ รางวัลพระสุรัสวดี(รางวัลตุ๊กตาทอง) รางวัล
สุพรรณหงส์ทองคำ(รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์) รางวัลคมชัดลึกอวอร์ด และรางวัลชมรมวิจารณ์
บันเทิง โดยรางวัลเหล่านี้ถือเป็นก้าวสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยให้เจริญรุ่งเรือง
ซึ่งหมายถึงความอยู่รอดของวงการภาพยนตร์ไทยและความบันเทิงที่ประชาชนจะได้รับ ซึ่งในการศึกษานี้ผู้วิจัย
สนใจการการศึกษานักแสดงชายและหญิงที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เนื่องด้วยว่า รางวัล
พระราชทานอันทรงเกียรตินี้เป็นรางวัลที่มีมานานมากกว่ารางวัลใดๆที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ในประเทศไทย และ
ยังคงมีมาตราฉบับปัจจุบัน เช่นเดียวกับทางตะวันตกที่มีรางวัลออสการ์ ซึ่งเป็นรางวัลทรงเกียรติของวงการฮอ
ลิวูด หรือย้อนไปเมื่อมีรางวัลแรกที่เกิดขึ้นในสมัยกรีกที่มาจากตำนานเล่าขานว่า เหล่าเทพได้แข่งขันประกวด
กันว่า จะมีเทพเจ้าองค์ใดที่สามารถสรรหาของขวัญที่มีค่ามากที่สุดให้แก่มวลมนุษย์ได้โดยให้มนุษย์เป็นผู้
ตัดสิน ดังนั้น เมื่อเทพธิดา Athena เทพแห่งสติปัญญา ทรงเลือกต้นมะกอกเป็นของขวัญ ของขวัญดังกล่าวได้
ชนะจิตใจของปวงชนอย่างสมบูรณ์ประชาชนจึงพร้อมใจ กันตั้งชื่อเมืองที่ตนอาศัยว่า เอเธนส์ (Athens) ตามชื่อ
ของเทพธิดา Athena และได้ัญเชิญพระนางเป็นเทพธิดาคู่มครองเมือง และที่ Acropolis ชาวกรีกปลูกต้น
มะกอกไว้รายรอบสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะเชื่อว่าต้นมะกอกให้ทั้งความหวัง อิศรภาพ และความปรานี แก่ผู้พบ
เห็น นอกจากนี้ชาวกรีกก็มีประเพณีปฏิบัติหนึ่งที่กระทำกันมาตั้งแต่สมัยคริสตกาล คือ นักกรีฑาที่ชนะเลิศการ

แข่งขันกรีฑา โอลิมปิก จะได้รับช่อมะกอกเป็นรางวัล ดังนั้น ความหมายของคำว่า “รางวัล” น่าจะหมายถึง สิ่งของที่ตีงามที่ให้ด้วยความชอบหรือให้เพื่อเป็นสินน้ำใจ นั่นเอง

ย้อนกลับไปเมื่อพูดถึงรางวัล โดยเฉพาะรางวัลที่ได้รับการยอมรับที่สุดในวงการภาพยนตร์ ได้แก่ รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ แต่ละครึ่งกระแสเสียงของสื่อมวลชนหลังการประกวดเสร็จสิ้น มักจะทำให้บุคคลที่ได้รับรางวัลมีชื่อเสียงมากขึ้นในทั้งแง่บวกและลบ แน่แน่นอนว่าเมื่อมีการประกาศรางวัล รางวัลที่สื่อมวลชน คนในวงการบันเทิง และประชาชนทั่วไปจับจ้องมากที่สุดได้แก่รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม รางวัลนักแสดงยอดเยี่ยม และรางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม

รางวัลสุพรรณหงส์ทองคำ เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการผลิตภาพยนตร์ไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี โดยได้จัดให้มีพิธีมอบรางวัลนี้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2522 จัดโดยสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ด้วยความร่วมมือกับอีก 5 องค์กร คือ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย สมาคมนักประชาสัมพันธ์ ชมรมวิทยุ ชมรมนักแสดงประกอบ

พิธีประกาศผลรางวัลสุพรรณหงส์ทองคำครั้งที่ 1 ประจำปี 2521 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2522 ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร โดยนายประกอบ หุตะสิงห์ องคมนตรีผู้แทนพระองค์เป็นประธานมอบรางวัล โดยรางวัลที่มอบเป็นรูปหัวเรือสุพรรณหงส์ สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย จัดงานนี้จนถึงครั้งที่ 7 ประจำปี 2530 เมื่อปี พ.ศ. 2531 จึงได้เปลี่ยนองค์กรผู้จัดงานเป็น สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จัดงานเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2535 ประจำปี 2534 ใช้ชื่อว่า รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ และได้ออกแบบรางวัลที่มอบใหม่ โดยในปัจจุบันได้มีการจัดเป็นครั้งที่ 18 นักแสดงนำชายและหญิงได้แก่ รัชวิน วงศ์วิริยะ และอนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม และภาพยนตร์ยอดเยี่ยมได้แก่ เรื่อง Wonderful Town

เริ่มจากในการแจกรางวัลทางภาพยนตร์ปี 2550 ซึ่งได้แก่รางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2550 มีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมของรางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม ซึ่งผู้ได้รับรางวัลได้แก่คุณมาช่า วัฒนพานิช จากเรื่องแฝด ซึ่งมีความโดดเด่นคู่มาพร้อมกับคุณสินจัย เปล่งพานิช จากเรื่อง รักแห่งสยาม รวมถึง การได้รับรางวัลบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยมของเรื่อง เพื่อน..กูรักมึงวะ ซึ่งเป็นหนังสือของคนชายเพศที่สาม รวมไปถึงความสับสนของรางวัลนักแสดงนำในรางวัลสุพรรณหงษ์ในหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากประชาชนทั่วไปเกิดความคลางแคลงใจในการตัดสินของคณะกรรมการ อาทิ คุณรุ่งลาวัลย์ จากเรื่อง หนูหนีอินเตอร์ หรือ น้องเกรซ จาก เรื่องข้าวเหนียวหมูปิ้ง ลูกสาวของคุณสมศักดิ์(เสี่ยเจียง) เจ้าของค่ายหนังสหมงคลฟิล์ม ซึ่งสุดท้ายตัดสินใจคืนรางวัลให้แก่ทางสมาพันธ์ภาพยนตร์เนื่องจากมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมในการได้มาซึ่งรางวัล (forum.thaidvd.net: 29 มีนาคม 2551)

ถึงแม้ว่าการให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์จะถูกโจมตีค่อนข้างมาก แต่เหล่าบรรดานักแสดงส่วนมากก็ยังคงมีความรู้สึกว่ารางวัลนี้เป็นรางวัลที่ทรงเกียรติและมีความยุติธรรม หากแต่เกณฑ์การตัดสินที่เป็นอยู่อาจจะไม่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป และมีการเปลี่ยนแปลงไปทุกๆปี ทำให้คนที่มองจากข้างนอกเกิดคำถามอยู่เสมอว่ามีการดูจากอะไรนักแสดงคนนั้นๆจึงได้รางวัล ดังนั้นจึงเป็นที่มาที่ผู้วิจัยตัดสินใจตีกรอบในการสอบถามแก่นักแสดง เนื่องจากอยากทราบจากมุมมองของนักแสดงว่าพวกกลุ่มคนเหล่านี้มีความเห็นอย่างไรกับหลักกว้างๆที่ควรนำมาพิจารณาในการให้รางวัล

รวมข่าวที่เกี่ยวข้องกับรางวัลภาพยนตร์

งานประกาศรางวัลภาพยนตร์ไทย ของชมรมวิจารณ์บันเทิงวุ่น! นักร้องลูกทุ่ง กลุ่มศิลปินข้างเผือก บุกประท้วงกลางงาน ค้านแฮปปี้เบิร์ดเดย์ หนึ่งแยะ ไม่สมควรได้สักรางวัล เข็มเกริมจวกกราดถึงรางวัลสุพรรณหงษ์ และท็อปอวอร์ด ไร้ความยุติธรรม ถามกลับเอาอะไรตัดสิน ด้าน สนั่นจิตต์ ชัดกลับ พวกอยากดัง ไม่มีราคา

ก่อนชู้ หากประท้วงสู้มั่วห้ำหั่นจับแน่ ๆ ก็เกิดจลาจลขึ้นกลางงานประกาศผล และมอบรางวัลภาพยนตร์
ไทย ปี 2551 ของชมรมวิจารณ์บันเทิง ที่จัด ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ ถนนศรีอยุธยา เมื่ออยู่ ๆ ก็มีกลุ่มคนนำโดย
เนต ปรุ้มพงศ์ วงศ์ยาธจิต นักร้องลูกทุ่ง ในกลุ่มศิลปินข้างเผือก ออกมาชูป้ายผ้าประท้วง คัดค้านรางวัลที่
ชมรมวิจารณ์ฯ ตัดสินให้แฮปปี้เบิร์ดเคย์ได้ พร้อมกับจวกและ ตัดใจเป็นหน่วยแต่ทำไมถึงได้รางวัล ก่อนชด
ไปถึงรางวัลสุพรรณหงส์ และ ท็อปอวอร์ด ไร้ความยุติธรรม พร้อมอ้างเหตุผลที่ออกมา เพราะสุดทนกับการ
ตัดสินที่ไม่โปร่งใส โดยมีข้อความประท้วงว่า “ความอดทนสิ้นสุดลง ถึงเวลาที่ต้องแฉ ความจริงที่ถูกปิดบัง การ
ตัดสินของชมรมวิจารณ์บันเทิง ความหวังที่นำเชือกถ้อยมากกว่าเวทีอื่น แต่คำคืนนี้ต้องไม่มีแฮปปี้เบิร์ดเคย์
โดยอ๊อฟ พงพัฒน์ และ อนันดา หรือรางวัลอื่น ผูกข้อมร้อย-ถอยความหลัง กับสองคำถามถึงความใสสุด และ
ยุติธรรม ของรางวัลท็อปอวอร์ด และสุพรรณหงส์18 อยู่ตรงไหน(เหตุผลหรือโดน-พิศวาส) ไฉน รางวัลผู้กำกับฯ
และนักแสดงนำชายถึงต้องเป็นอ๊อฟ-ดา เหมาะสมกระนั้นหรือแฮปปี้เบิร์ดเคย์ภาพยนตร์ฟอร์มเล็ก
ความสำคัญของการดำเนินเรื่องจิต-วูบวาบ...ตัดต่อและอื่นๆ(เกือบทั้งเรื่อง ค่อนข้างแย แต่ได้รับรางวัล!!) ขอ
แสดงความเสียใจและผิดหวังกับผลการตัดสิน จากภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง” (ข่าวจากผู้จัดการ
<http://www.hisogossip.com/>)

ด้านसनานจิตต์ บางสะพานในฐานะกรรมการตัดสินรางวัลนี้ ได้ออกมาเปิดเผยกับผู้สื่อข่าวอย่างมี
อารมณ์ว่า ได้ให้รปภ.ลากตัวออกไป และจะไม่มีกรซี้แฉแกลงข่าวเรื่องนี้แต่อย่างใด เพราะไม่มีราคาพอที่จะ
สนใจจะไม่มีการแกลงข่าวใดๆ ทั้งสิ้น เกี่ยวกับคนที่มาประท้วง ขอให้ผู้สื่อข่าวทุกคนรับทราบไว้เลย ไม่ต้อง
สนใจ ไม่ต้องให้ราคากับคนพวกนี้ เห็นชอบมาประท้วงบ่อยๆ อยาكدังหรือเปล่า ผมให้รปภ.มาล๊อคตัวออกไป
แล้ว และผมบอกคนที่มาถือป้ายว่า ให้เขายืนยันว่าเขามาจากไหน และขอถ่ายบัตรประชาชนไว้เป็นหลักฐาน
และให้ถือป้ายได้ 1 นาทีเท่านั้น ผมไปถามเขาว่ามีสังกัดหรือเปล่า ถ้าไม่มีผมแฉความจับแน่ทว่าจากการ
สอบถามมาทราบว่า แกนนนำอย่าง เนต ปรุ้มพงศ์ วงศ์ยาธจิต เป็นศิลปินรุ่นน้องของสายัณห์ สัญญา และเป็น

นักประທังที่เคຍออกมาถือป้ายเรียกร่องแบบนี้บ่อยครั้งล่าสุดก็เคຍไปปรากฏตัวที่งานศพของนักร่องลูกทุ่งยอดรัก สลักใจ ชู่ป้ายเรียกร่องให้นักร่องเคระแพะออกมาขอโทษ กรณีวิจารณ์เรื่องยอดรักไม่ได้เป็นมะเร็ง อีกทั้งยังไปให้สัมภาษณ์ว่าไม่เคยถือโทษโกรธ และพร้อมมอบโหสิกรรมให้ยอดรัก ทั้งที่คนที่สมควรพูดคำนี้ น่าจะเป็นยอดรัก ไม่ใช่ เป้า สายัณห์ จึงเป็นสาเหตุให้เจ้าตัวระดมก๊วนออกมาประທังดังกล่าว

นอกจากนั้นยังมีเรื่องรุ่น ๆ ของปัญหาสุพรรณหงส์ครั้งที่ 15 ซึ่งจัดขึ้นที่เขาหลัก จ.พังงา ปัญหาดังกล่าวเรื่องร้งมาตั้งแต่ช่วงปลายปีก่อน เริ่มจาก “ไฟว์สตาร์” ขอให้คณะกรรมการสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ชี้แจงเรื่องชื่อของนางเอกสาว มะหมี-นภคปภา นาคประสิทธิ์ ไม่ได้เข้าชิงในสาขานักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม แต่กลับไปโผล่อยู่ในสาขานักแสดงประกอบหญิงยอดเยี่ยมแทน เรื่องนี้ทำเอาสาวมะหมีอึดรันทน ไม่ได้ไปขอฟังคำชี้แจงถึงที่ประชุมสมาพันธ์ โดยสมาคมสมาพันธ์ อ้างว่า บทที่มะหมีได้รับนั้นเป็นบทนักแสดงประกอบไม่ใช่ตัวเดินเรื่อง ถัดจากนั้นไม่กี่วันก็มีข่าวว่า “ไฟว์สตาร์” ก็ถูกตัดสิทธิ์ในการไปร่วมงานสุพรรณหงส์ ด้วยเหตุผลในเรื่องของการให้ความร่วมมือกับทางสมาพันธ์

พอถึงวันงานสุพรรณหงส์ ก็มีเรื่องหวาดเสียวเหนือความคาดหมายเกิดขึ้น เนื่องจากจู่ ๆ ก็มีดาราสาวโนเนม ต้องรัก อัศวรัตน์ ทำชุดเกาะอกหลุดร่วง โชว์บัพมถัน 2 ซ้างออกมาโดยไม่เจตนา และเจ้าตัวก็ยืนยิ้มร่าให้ช่างภาพกดชัตเตอร์กันมันส์หยด เล่นเอาคนทั้งงานอึดนมกันไปถ้วนวนหน้า ชื่อของเธอเลยเป็นที่รู้จักเพียงข้ามคืน

ไฮไลต์อยู่ที่การประกาศผลรางวัล ซึ่งรางวัลที่คนจับตามองมากที่สุดใคินนั้น คือ รางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม เพราะดันมีรายชื่อนักแสดงเด็กอย่าง เกรซ-ด.ญ. นวรัตน์ เตชะรัตนประเสริฐ จากภาพยนตร์ “เอ๋อเธอ” ลูกสาวของ เสี่ยเจียง-สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ นายกสมาพันธ์ฯ ในสมัยนั้น เข้าชิงรางวัลด้วยและสุดท้ายรางวัลก็ตกเป็นของเธอ เลยกลายเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์ใหญ่โต เป็นเรื่องทอล์กออฟเดอะทาวน์ในทันที

เวลาล่วงลับไปไม่ถึงเดือนทางสมาพันธ์ภาพยนตร์ฯ ก็จัดงานประชุมวิสาหมัญประจำปี ซึ่งนายกฯ เสี่ยเจียง มีมติที่จะไม่เข้าร่วมการจัดงาน “บางกอก อินเตอร์เนชั่นแนล फिल्म เฟสติวล 2006” เนื่องจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่ได้ทำหนังสือเชิญสมาพันธ์ฯ แต่กลับไปทำหนังสือเชิญค่ายหนัง จีทีเอช, ไฟว์สตาร์ และ อาร์เอส फिल्म แทน โดยไม่ผ่านสมาพันธ์ฯ ต่อมา 3 บริษัทดังกล่าวก็ยื่นใบลาออกจากการเป็นสมาชิกสมาพันธ์ฯ แต่แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อน จู่ ๆ เสี่ยเจียงได้หลังน้ำต่ายื่นใบลาออกจากการเป็นนายกสมาคมสมาพันธ์ฯ ยุติปัญหาต่าง ๆ พอเลือกตั้งใหม่คนที่ได้ครองตำแหน่งแทนคือ ชัยวัฒน์ ทวีวงศ์ แสงทอง อดีตคนเก่าแก่จาก “ไฟว์สตาร์”

ปัญหาในสมาพันธ์ฯ ยังไม่จบ โดยก่อนหน้านี้คณะกรรมการตัดสินส่งภาพยนตร์ไทยเข้าชิงรางวัล “ออสการ์” สาขาภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยม ได้เลือกภาพยนตร์ “อินวิซิเบิล เวฟ : คำพิพากษาของมหาสมุทร” ของ “ไฟว์สตาร์” ให้เป็นตัวแทนประเทศไทย แต่ท้ายสุดก็พลิกโผ สมาคมสมาพันธ์ฯ ดันส่งหนัง “อหิงสา จีโกมีกรรม” ของ อาร์เอส फिल्म ไปแทน สร้างความงุนงงและไม่พอใจให้กับ “ไฟว์สตาร์” เป็นอย่างมาก จนถึงขั้นส่งแฟกซ์ไปตามสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ว่า สมาพันธ์ฯ หลอกลวงสื่อมวลชนทั่วโลก แต่สมาพันธ์ฯ ก็ชี้แจงกลับมาว่าเป็นการทำงานที่ล่าช้าของ “ไฟว์สตาร์” เอง จึงทำให้ต้องส่งหนังเรื่องอื่นเข้าชิงแทน (ข่าวจากเดลินิวส์ <http://new.goosiam.com/news2/html/0000325.html>)

โครงสร้างของรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์

ส่วนต่างๆรวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ มีดังต่อไปนี้

1 ประวัติความเป็นมาของรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์

รางวัลสุพรรณหงส์ทองคำ หรือ รางวัลสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการผลิตภาพยนตร์ไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี โดยได้จัดให้มีพิธีมอบรางวัลนี้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2522 จัดโดยสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ด้วยความร่วมมือกับอีก 5 องค์กร คือ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย สมาคมนักประชาสัมพันธ์ ชมรมวิทยุ ชมรมนักแสดงประกอบ พิธีประกาศผลรางวัลสุพรรณหงส์ทองคำครั้งที่ 1 ประจำปี 2521 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2522 ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร โดยนายประกอบ หุตะสิงห์ องคมนตรีผู้แทนพระองค์เป็นประธานมอบรางวัล โดยรางวัลที่มอบเป็นรูปหัวเรือสุพรรณหงส์ สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย จัดงานนี้จนถึงครั้งที่ 7 ประจำปี 2530 เมื่อปี พ.ศ. 2531 จึงได้เปลี่ยนองค์กรผู้จัดงานเป็น สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จัดงานเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2535 ประจำปี 2534 ใช้ชื่อว่า รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ หรือ รางวัลสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ (เรียกตามชื่อองค์กรที่จัดงาน) และได้ออกแบบรางวัลที่มอบใหม่

ในการประกาศรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ ครั้งที่ 18 ประจำปี พ.ศ. 2551 จัดโดยสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จัดขึ้นในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร โดยภาพยนตร์ยอดเยี่ยมที่ได้เข้าชิงรางวัลทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่

- 1 Wonderful Town (ปีอป พิคเจอร์ส)
- 2 กอด (จีทีเอช)
- 3 รัก สาม เศร้า (จีทีเอช)
- 4 สีแพรง (จีทีเอช)
- 5 Happy Birthday (โมทีฟ พัลส์)

และเรื่องที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยมเรื่องล่าสุดก็ได้แก่ Wonderful Town ตามความคาดหมาย
นั่นเอง ส่วนนักแสดงนำชายและหญิงที่ได้รับรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมได้แก่ อนันดา เอเวอริงแฮม จาก
ภาพยนตร์เรื่อง Happy Birthday และ รัชวิน วงศ์วิริยะ จากภาพยนตร์เรื่อง รักสามเศร้า นอกจากนี้นักแสดง
ทั้งสองท่านนี้ยังมีนักแสดงที่ได้เสนอชื่อเพื่อเข้าชิงรางวัล ได้แก่

ผู้แสดงนำชายยอดเยี่ยม

- 1 เกียรติกมล ล่าทา – กอด

- 2 ธนเวทย์ สิริวัฒน์ธนกุล (แปดวัน แปลกคน)
- 3 อารักษ์ อมรศุภศิริ (รัก|สาม|เศร้า)
- 4 พนม ยี่รัมย์ (องค์บาก 2)
- 5 อนันดา เอเวอริงแฮม (แฮปปี้เบิร์ดเดย์)

ผู้แสดงนำหญิงยอดเยี่ยม

- 1 ญาณิน วิสमितะนันท์ (ช็อคโกแลต)
- 2 วาสนา ชลากร (แปดวันแปลกคน)
- 3 ใหม่ เจริญปุระ (แมมโมรี่ รักหลอน)

- 4 รัชวิน วงศ์วิริยะ (รัก|สาม|เสิร์ฟ)
- 5 ฉายนันท์ มโนมัยสันติภาพ (แฮปปี้เบิร์ดเดย์)

2 ตัวรางวัล (signifier)

รูปสัญลักษณ์รางวัลชนิดต่างๆนั้นแตกต่างกันไป ตามแต่ที่ผู้คนจะให้ความหมายโดยจัดเป็นวาทะกรรม ยกตัวอย่างเช่น รางวัลออสการ์ที่โด่งดังนั้น ออสการ์ นั้นยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ กรณีแรก ในชีวประวัติของนักแสดงหญิงรางวัลออสการ์ชื่อ Bette Davis ได้อ้างว่าเธอเป็นผู้ตั้งชื่อให้กับรูปปั้นนี้ เนื่องจากด้านหลังของรูปปั้นนั้นดูคล้ายของสามีคนแรกของเธอที่ชื่อ Harmon Oscar Nelson เธอจึงใช้ชื่อกลางของเขาตั้งชื่อรูปปั้นว่า ออสการ์ ทางด้านนิตยสารไทม์ได้มีการกล่าวถึงคำว่า ออสการ์ ในบทความที่เกี่ยวกับงานประกาศผล

คาเดมีอวอร์ดครั้งที่ 6 ในปี ค.ศ. 1934[2] และกล่าวถึงการรับรางวัลของ Bette Davis ในปี ค.ศ. 1936 นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงวอลต์ ดิสนีย์ ว่าเขาได้ขอบคุณคาเดมีสำหรับรางวัลออสการ์ของเขาในต้นปี ค.ศ. 1932

กรณีที่สอง ได้มีการอ้างว่า Margaret Herrick เลขาธิการผู้บริหารของคาเดมี เป็นผู้ตั้งชื่อให้กับรูปปั้นนี้[4] ในปี ค.ศ. 1931 เธอเป็นคนแรกที่ได้เห็นถ้วยรางวัล เนื่องจากรูปปั้นนี้มีลักษณะคล้ายลูกของเธอ เธอจึงตั้งชื่อรูปปั้นนี้ตามชื่อลูกของเธอว่า ออสการ์ อย่างไรก็ตามทั้งคำว่า ออสการ์ และ คาเดมีอวอร์ดส ต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของสถาบันนี้

แจกันเดียวกับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ที่มีคนให้ความหมายและที่มาที่ไปเช่นเดียวกับรางวัลออสการ์ดังต่อไปนี้

รางวัลออสการ์

รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์

สัญลักษณ์รูปหงส์

จีน-เป็นสัญลักษณ์แห่งฤกษ์งามยามดีในวิถีชีวิตของคนจีน

มอญ-คนมอญเชื่อว่า หงส์ เป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง และสันติสุข โดยเชื่อว่า

1. หงส์จะอาศัยอยู่ในที่ซึ่งอุดมสมบูรณ์เท่านั้น
2. หงส์จะนำพาให้ผู้คนในที่นั้น ๆ มีแต่ความมั่งคั่ง ร่ำรวย
3. หงส์ในมิติของมอญ เป็นสัตว์ที่รักสงบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และไม่กินของที่มิชอบ จะดำรงชีพด้วยผลไม้ใบหญ้า และมวลหมู่แมลงที่ตายแล้วเท่านั้น

ไทย-สำหรับสัญลักษณ์หงส์ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ของรางวัลนั้น เชื่อว่าหงส์นั้นเป็นสัตว์ชั้นสูง ที่ใช้ในงานสำหรับพระมหากษัตริย์ เช่น เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ ดังนั้น การที่นำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการมอบรางวัล เพราะเชื่อว่าพิธีมอบรางวัลแรกเริ่มนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระราชินีนาถ ได้เสด็จมามอบเป็นเกียรติในพิธี จึงทำให้มีการสร้างสัญลักษณ์ของรางวัลเป็นรูปหงส์ (จากการสัมภาษณ์ อ.ศุภชัย สิงยะปัติ)

3 คณะกรรมการของสมาพันธ์ภาพยนตร์และคณะกรรมการตัดสินรางวัล

สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ อักษรย่อว่า "สมกช" ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "The Federation of National Film Association of Thailand" ใช้อักษรย่อว่า "FNFAT" การจัดตั้งสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ในวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่เกิดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพ ที่กระจัดกระจายอยู่ในวงการ ดังนั้น จึงได้มีการรวมกลุ่มกันระหว่างบุคคลในวงการภาพยนตร์ขึ้น เพื่อเป็นศูนย์รวมของความ คิดเห็น การพัฒนา การดำรงไว้ ซึ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ และเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์ จรรโลงภาพยนตร์ให้มีการเติบโตยิ่งขึ้นมั่นคงสืบไป โดยมี 11 สาขาอาชีพ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการในสาขา ผู้อำนวยการสร้าง สาขาโรงภาพยนตร์ สาขาผู้จัดจำหน่าย สาขาผู้กำกับ สาขาดารา - นักแสดง สาขาทีมงานสร้าง สาขานักพากย์ สาขาแลกเปลี่ยน สาขาผู้สื่อข่าวบันเทิง สาขานักวิชาการภาพยนตร์ สาขาผู้ผลิตและจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยมีคณะกรรมการสมาคมและคณะกรรมการบริหารสมาคม

สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เข้ามาบริหารจัดการองค์กร ให้มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยมีนายกสมาคมสมาพันธ์ ในแต่ละสมัย ดังนี้

1. นายไพจิตร ศุกวารี : เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2534 - 2537

2. นายสุพจน์ พิสิษฐวุฒินันท์ : เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2538 - 2541
3. นายคมน์ อรรถมเดช : เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2542 - 2545
4. นายสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ : เป็นนายกสมาคม 2 สมัย ปี 2546 - 2548
5. นายชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง : เป็นนายกสมาคม 1 สมัย ปี 2549 - 2550
6. นายจาตุก กัลย์จาตุก : เป็นนายกสมาคม ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน

การรวมตัวของคนในวงการวิชาชีพเป็นสมาคมฯ นั้น เพราะการรวมพลัง การตั้งมั่นที่จะผลักดัน ภาพยนตร์ไทยก้าวไกล สู่อสากลได้สำเร็จ ด้วยความเข้าใจอันดีระหว่างกันของบุคคลในวงการภาพยนตร์ เป็นความร่วมมือที่เป็นความหวังของอนาคตภาพยนตร์ไทยมากขึ้น ในอันที่จะสร้างศักยภาพและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับวงการภาพยนตร์ไทยให้เข้มแข็ง และกำกับดูแลกันเองได้ในระดับมาตรฐานสากลต่อไป และแน่นอนว่าคณะกรรมการสมาพันธ์ภาพยนตร์นั้นเป็นกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่ในการคัดเลือกคณะกรรมการตัดสิน ในสาขาต่างๆ และเป็นที่น่าสังเกตว่าประธานสมาคมในยุคต่างๆ เป็นผู้มื่อทธิพลและเป็นเจ้าของบริษัทใน วงการภาพยนตร์ตลอดมา

บุคคลกลุ่มสำคัญที่เกี่ยวข้องกับรางวัลภาพยนตร์นี้มีหลายกลุ่มด้วยกัน แต่ที่จะขาดการพูดถึงเสียมิได้ ได้แก่คณะกรรมการตัดสิน อันได้แก่บุคคลหลายฝ่าย อาทิ นักวิชาการ นักแสดง ผู้กำกับ ผู้เขียนบทละคร นักข่าว นักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น จากการสัมภาษณ์นักวิชาการที่มีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการในการตัดสิน การประกวด ทำให้ทราบว่าคณะกรรมการตัดสินภาพยนตร์

ประกอบไปด้วยนักวิชาการ นักประพันธ์ นักวิจารณ์ นักเซนเซอร์ นักหนังสือพิมพ์ ดารานักแสดง โดยในการ ตัดสินรางวัลในแต่ละหมวดนั้น แต่ละบุคคลที่เป็นกรรมการจะต้องเสนอชื่อรายชื่อของตัวบุคคลหรือชื่อ ภาพยนตร์ที่คิดว่าดีที่สุด พร้อมให้เหตุผลในการเลือกอย่างมีอิสระโดยไม่มีมาตรฐานและตัวชี้วัดใดๆใน การเป็นเกณฑ์การให้คะแนน ยกตัวอย่างเช่น ในหมวดของนักแสดง น่าจะมีกรอบในการพิจารณา เช่น การ

ใช้วัจนภาษา บุคลิกภาพของนักแสดง การวางตัวของนักแสดง การใช้น้ำเสียง เป็นต้น ในปัจจุบันวิธีการคัดเลือกนักแสดงยอดเยี่ยมจะมีก็แต่เพียงเขียนเหตุผลของแต่ละคนถึงความเหมาะสมในอันที่จะคัดเลือกผู้ใดให้ได้รับรางวัล และเหตุผลที่ได้รับรางวัล เขียนคะแนนที่ควรได้รับ และนำไปประมวลเท่านั้น แต่ในการตัดสินแต่ละครั้งจะต้องมีกระแสข่าวของความไม่พึงพอใจของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมของรางวัลที่ได้รับ และหนึ่งในรางวัลที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอได้แก่รางวัล นักแสดงนำทั้งชายและหญิง

จากการสัมภาษณ์หลากหลายทัศนะของผู้ที่เคยเป็นคณะกรรมการตัดสินนักแสดงยอดเยี่ยมได้กล่าวถึงการตัดสินไว้ว่าไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวว่าดูเรื่องอะไรเป็นพิเศษ แล้วแต่ว่าใครอยากให้ดาราคนไหนได้ แล้วมา discuss กันว่าเพราะอะไร แต่ในปีที่ตัดสินนั้นดาราที่ได้รางวัลยังไม่ตรงใจ แต่ก็ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่แย จะอยู่ในเกณฑ์กลางๆ เนื่องด้วยว่ารู้สึกว่าการแสดงที่ได้รับรางวัลนั้นเล่นมากเกินไปเหมือนละครเวที มิใช่การแสดงภาพยนตร์ทั้งที่บทเป็น Realistic ซึ่งบอกได้เลยว่ามี “มาเฟีย” ที่อยากให้โผล่ออกมาเป็นเช่นนี้ เพราะบริษัทที่เป็นผู้ประมวลผลคะแนนก็เป็นผู้ที่ประธานผู้จัดงาน (อาจารย์เรียกนายกฯ) และคณะผู้จัด โดยไม่มีการมาแจกแจงคะแนนให้ดูเมื่อเขียนรายชื่อผู้ที่อยากให้ได้รางวัลไปแล้ว กรรมการผู้ตัดสินรางวัลกลุ่มผู้จัดงานก็เป็นคนเลือก ซึ่งมีหลากหลายหน้าที่แต่ส่วนมากจะเป็นนักวิชาการ (บทสัมภาษณ์ รศ.พทุทธิ ศุภเศรษฐศิริ อดีตกรรมการตัดสินรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์) แต่การสัมภาษณ์นักแสดงกลับมีทัศนะที่

แตกต่างกันออกไป กล่าวคือนักแสดงดารารุ่ง ชิดจันทร์ รุจิพรรณ ได้กล่าวถึงทัศนะผู้ที่ได้รับรางวัลว่า เรื่องของรางวัลต่างๆที่มีการให้กับนักแสดงนั้นมีความเห็นว่าเหมาะสมดี และนักแสดงที่ได้ก็มีความสามารถสมควรได้รับรางวัลอยู่แล้ว

กลับมาที่เรื่องของคณะกรรมการตัดสินรางวัล ก็นับเป็นกลุ่มบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจอยู่ในมือ จากที่ผ่านมานายกสมาพันธ์คนเก่า ได้แก่เสี่ยเจียง ได้ลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่พอใจการท้วงท้วงแห่ง

ประเทศไทยจากการจัดงานบอลลูกอกฟิล์มเฟสติวัลที่ไม่ผ่านมาทางสมาพันธ์ภาพยนตร์ไทยไปจัดเอง และทำเรื่องเชิญไปทางค่ายหนังเองโดยให้บริษัทต่างชาติเข้ามาจัดแทนโดยอ้างว่าสมาพันธ์ไม่พร้อม ทำให้สมาชิกของสมาพันธ์เกิดความไม่พอใจยื่นใบลาออกจากสมาพันธ์ถึง 6 บริษัทได้แก่ จีเอ็มเอ็ม ไทหับ, ไฟว์สตาร์, อาร์.เอส. ฯ บ็อกซ์ออฟฟิศ และออนป้า ทำให้เสียเสียงลาออกเพื่อแสดงความรับผิดชอบที่ทำให้สมาพันธ์ต้องแตกแยก และต่อมาจนถึงปัจจุบันได้มีนายกสมาพันธ์คนใหม่เข้ามาดำรงตำแหน่งแทน ได้แก่ คุณจากรุก กัลจากรุก ประธานกรรมการบริหาร บ.กันตนา

นายกคนก่อน-เสียเจียง

เสียเจียงลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่พอใจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจากการจัดงานบอลลูกอกฟิล์มเฟสติวัลที่ไม่ผ่านมาทางสมาพันธ์ภาพยนตร์ไทยไปจัดเอง และทำเรื่องเชิญไปทางค่ายหนังเองโดยให้

บริษัทต่างชาติเข้ามาจัดแทนโดยอ้างว่าสมาพันธ์ไม่พร้อม ทำให้สมาชิกของสมาพันธ์เกิดความไม่พอใจยื่นใบลาออกจากสมาพันธ์ถึง 6 บริษัทได้แก่ จีเอ็มเอ็ม ไทหับ, ไฟว์สตาร์, อาร์.เอส.ฯ บ็อกซ์ออฟฟิศ และอนันป่า ทำให้เสียเสียงลาออกเพื่อแสดงความรับผิดชอบที่ทำให้สมาพันธ์ต้องแตกแยก

นายกคนปัจจุบัน

ประธานกรรมการบริหาร บ.กันตนา

4 นักแสดง

นักแสดงเป็นกลุ่มคนกลุ่มสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เนื่องจากเป็นรางวัลที่การันตีถึงความสำเร็จของการทำงานที่ยากลำบากของตน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่า ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับรางวัลความรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มของนักแสดง ด้วยเป็นกลุ่มคนที่เป็นผู้ปฏิบัติจริงและมีประสบการณ์ตรง และเป็นกลุ่มที่จะทราบดีที่สุดว่า "การแสดงที่ดี" จนถึงขั้นที่น่าจะได้รับรางวัลนั้นควรเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการวิจัยทัศนคติของกลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งจากประวัติที่ผ่านมานักแสดงที่เคยได้รับรางวัลนักแสดงนำภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ ได้แก่

นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม

ครั้งที่ 1 ประจำปี 2534

ปวีณา ซารีพสกุล - เวลาในขวดแก้ว

ครั้งที่ 2 ประจำปี 2535

พัชรวัดณ์ พิภพพรไชย - ผู้ชายที่ต่อต้านผู้หญิงที่อ่อนนุช

ครั้งที่ 3 ประจำปี 2536

บุษกร พรวรรณะศิริเวช - คนแซ่ลี้

ครั้งที่ 4 ประจำปี 2537

จินตหรา สุขพัฒน์ - อำแดงเหมื่อนกับนายริด

ครั้งที่ 5 ประจำปี 2538

สุทธิดา เกษมสันต์ ณ อยุธยา - โลกทั้งใบให้เธอคนเดียว

ครั้งที่ 6 ประจำปี 2539

รัชนีญา ไสภณ - คู่กรรม 2

ครั้งที่ 7 ประจำปี 2540

เฟย์ อัสเวศน์ - ฝันบ้าคาราโอเกะ

ครั้งที่ 8 ประจำปี 2541

ครั้งที่ 9 ประจำปี 2542

อมิตา ทาทายัง - รัก-ออกแบบไม่ได้

ครั้งที่ 10 ประจำปี 2543

ลลิตา ปัญโญภาส - เรื่องตลก 69

ครั้งที่ 11 ประจำปี 2544

สิริยากร พุกกะเวส - มนต์รักทรานซิสเตอร์

ครั้งที่ 12 ประจำปี 2545

อริศรา วงษ์ชาลี - 1+1 เป็นสูญ

ครั้งที่ 13 ประจำปี 2546

พิมพ์พรรณ ชลายนคุปต์ - คีนบาปพรหมพิราม

ครั้งที่ 14 ประจำปี 2547

แอน ทองประสม - เดอะเลตเตอร์ จดหมายรัก

ครั้งที่ 15 ประจำปี 2548

นวรรตน์ เตชะรัตนประเสริฐ - เอ๋อเธอ

ครั้งที่ 16 ประจำปี 2549

รุ่งลาวัลย์ โทนะหงษา - หนูหีน เดอะมูฟวี่

ครั้งที่ 17 ประจำปี 2550

มาช่า วัฒนพานิช - แผลด

ครั้งที่ 18 ประจำปี 2550

รัชนี วงศ์วิริยะ - รักสามเศร้า

ครั้งที่ 19 ประจำปี 2551

ศิริณ หอวัง - รถไฟฟ้า มาหานะเธอ

ครั้งที่ 20 ประจำปี 2552

หนึ่งธิดา โสภณ - กวน มึน โฮ

ครั้งที่ 21 ประจำปี 2553

ปิยธิดา วรมุสิก - ลัดดาแลนด์

นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม

ครั้งที่ 1 ประจำปี 2534

สุรศักดิ์ วงษ์ไทย - กะโหลกบางตายช้ากะโหลกหนาตายก่อน

ครั้งที่ 2 ประจำปี 2535

พลรัตน์ รอดรักษา - ดร. ครก

ครั้งที่ 3 ประจำปี 2536

จักรกฤษณ์ อำมะรัตน์ - คนแซ่ลี้

ครั้งที่ 4 ประจำปี 2537

สหรัถ สังขปรีชา - คู่แท้ 2 โลก

ครั้งที่ 5 ประจำปี 2538

สมชาย เข็มกลัด - โลกทั้งใบให้นายคนเดียว

ครั้งที่ 6 ประจำปี 2539

ฉานิศ ใหญ่เสมอ - เด็กเสเพล

ครั้งที่ 7 ประจำปี 2540

เรย์ แมคโดนัลด์ - ฝันบ้าคาราโอเกะ

ครั้งที่ 8 ประจำปี 2541

ครั้งที่ 9 ประจำปี 2542

เรย์ แมคโดนัลด์ - รัก-ออกแบบไม่ได้

ครั้งที่ 10 ประจำปี 2543

อำพล ลำพูน - อั้งยี่ ลูกผู้ชายพันธุ์มังกร

ครั้งที่ 11 ประจำปี 2544

ปวีศรี มงคลพิสิฐ - บางกอกแดนเจอร์ส

ครั้งที่ 12 ประจำปี 2545

นพดล ดวงพร - 15 คำ เดือน 11

ครั้งที่ 13 ประจำปี 2546

อัสนี สุวรรณ - บิวตี้ฟูลบ็อกเซอร์

ครั้งที่ 14 ประจำปี 2547

ปิติศักดิ์ เยาวนานนท์ - ไร่ฟ้า

ครั้งที่ 15 ประจำปี 2548

ฉัตรชัย เปล่งพานิช - จอมขมังเวทย์

ครั้งที่ 16 ประจำปี 2549

กฤษดา สุโกศล - 13 เกมสยอง

ครั้งที่ 17 ประจำปี 2550

อัครา อมาตยกุล - ไชยา

ครั้งที่ 18 ประจำปี 2551

อนันดา เอเวอริงแฮม - แฮปปี้เบิร์ธเดย์

ครั้งที่ 19 ประจำปี 2552

ปรเมศร์ น้อยอ่ำ - สามชุก

ครั้งที่ 20 ประจำปี 2553

อนันดา เอเวอริงแฮม - ชั่วฟ้าดินสลาย

ครั้งที่ 21 ประจำปี 2554

นพชัย ชัยนาม - ฝนตกชุกฟ้า

5 พิธีการประกาศผลรางวัล

คืนวันประกาศรางวัล เป็นการถ่ายทอดสด โดยมากจะจัดหลังจากประกาศผู้เข้าชิงรางวัล 6 สัปดาห์ ดาราที่ร้องที่เข้าร่วมงานมักจะเดินบนพรมแดง แต่งชุดอย่างสวยงาม ถือเป็นอีกหนึ่งไฮไลท์ของงาน นอกจากนี้ยังมีการมอบรางวัลต่างๆอีกด้วย โดยบรรยากาศในการจัดงานนั้น สำหรับนักแสดงที่มาร่วมในงานจะเป็นจุดเด่นที่สุดในพิธี เริ่มตั้งแต่การเดินเข้ามาในงานก็จะมีนักข่าวมารุมถ่ายภาพและสัมภาษณ์ ดังนั้น

ในงานพิธีนี้ จึงถือได้ว่าเป็นเวทีในการนำเสนอภาพลักษณ์ (present) ตนเองให้เป็นที่รู้จักแก่สื่อมวลชนอีกด้วย
ดังนั้นในวันงานจึงมีเหล่าดารานักแสดงใส่ชุดสวยงามประดับกันเป็นจำนวนมาก แต่ดูเหมือนว่างานพิธีใน
ระยะหลังนั้น ดารานักแสดงที่ถูกสื่อมวลชนให้ความสนใจจะเป็นผู้ที่แต่งตัวค่อนข้างล่อแหลม และยังเป็นเวที
ของห้องเสื้อต่างๆที่จะแสดงฝีมือโดยให้นักแสดงที่มีชื่อเสียงที่ทางห้องเสื้อได้คะเนไว้ว่าจะได้รับรางวัลมาสวมใส่
ออกสื่อ ดังภาพที่ปรากฏดังนี้

บรรยากาศงานพิธี

ภาพก่อนเข้างานพิธี

พบปะสื่อมวลชนก่อนเข้างาน

นักแสดงที่ได้รับรางวัล

การแต่งกาย

พิธีประกาศรางวัลสุพรรณหงส์

ผู้ประกาศรางวัล

6 หลังจากการตัดสินรางวัล

นอกเหนือไปจากสิ่งต่างๆที่ประกอบสร้างขึ้นมาเป็นรางวัลดังที่กล่าวข้างต้น ยังมีเรื่องของการเปลี่ยนผ่านของนักแสดงอีกเรื่องที่เป็นที่น่าสนใจ โดยเมื่อก่อนที่นักแสดงจะได้รับรางวัล เมื่อได้รับรางวัล และชีวิตหลังการได้รางวัล ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมุติฐานว่านักแสดงผู้นั้น อาจมีชีวิต การทำงาน ความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนไป เช่น ได้ค่าตัวมากขึ้น ผู้คนต่างต้องการตัวมาร่วมงาน เป็นที่จับจ้องของสื่อมวลชน ชีวิตความเป็นส่วนตัวหายไป คนทั่วไปคิดว่าประสบความสำเร็จในชีวิต และอื่นๆ ยกตัวอย่าง นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมคนหนึ่งในการประกาศรางวัลครั้งที่ 18 คุณก้อย รัชวิน วงศ์วิริยะ ที่ก่อนหน้านี้ไม่เป็นที่รู้จักนัก แต่ปัจจุบันเป็นที่รู้จัก โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น ไปที่ไหนจะโดนนักข่าวรุมสัมภาษณ์ตลอดเวลา รวมถึงรูปร่างหน้าตาที่เปลี่ยนแปลงไปจากก่อนที่ได้รับรางวัล เป็นต้น โดยสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องศึกษาค้นหาข้อมูลแบบเจาะลึกในเชิงคุณภาพต่อไป

ก้อย รัชวิน ก่อนรับรางวัล

ก้อย รัชวิน หลังรับรางวัล

4.3 ทักษะคตินักแสดงต่อการให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์

คำถามในการสัมภาษณ์นักแสดง

- 1 ประวัติส่วนตัว(ชื่อ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ)
- 2 คิดว่าสุนทรีย์ะทางการแสดงคืออะไร แสดงอย่างไรจึงเรียกว่า “งาม”(แง่ของการแสดง/แง่ภาพรวมทั้ง production)
- 3 คิดว่าความ”งาม” ดังที่กล่าวมาเกิดจากอะไร/มีองค์ประกอบอะไรบ้าง
- 4 มีวิธีการอย่างไรในการถ่ายทอดอารมณ์หรือสื่ออารมณ์ให้ไปถึงคนดู
- 5 คิดว่าบทบาทที่ได้รับมีผลต่อฟีดแบกละครหรือไม่ อย่างไร
- 6 นักแสดงที่ดีที่เรียกว่า”แสดงเก่ง”เป็นอย่างไร/คุณสมบัติอื่นๆนอกจากการแสดงต้องเป็นคนที่มีความลักษณะอย่างไร
- 7 คิดว่านักแสดงที่ดีต้องมีความรอบรู้เรื่องใดอีกหรือไม่ (เช่น ร้องเพลงได้ เต้นรำเก่ง เล่นกีฬา ขับรถ)
- 8 มีความเห็นว่านักแสดงไทยต้องฝึกฝนในด้านใดมากที่สุด(คิดว่าเป็นจุดบกพร่องที่พบมากที่สุดในการแสดงของไทยใช่หรือไม่)
- 9 คิดว่าเอกลักษณ์ในการแสดงของไทยเป็นอย่างไร การแสดงของไทยมีเอกลักษณ์หรือไม่ (ถ้าไม่นับรวม โขนละครไทย)
- 10 คิดว่าหลักในการทำงานของศิลปินที่ดีเป็นอย่างไร
- 11 คิดอย่างไรกับการให้รางวัลนักแสดงในปัจจุบัน (โดยเฉพาะรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์)
- 12 การตัดสินนักแสดงยอดเยี่ยมสมควรพิจารณาจากอะไรบ้าง

สรุปงานทัศนระของนักแสดงทั้ง 10 ท่าน

1. สุทธาสินี พุทธินันท์
2. พรชิตา ณ สงขลา
3. ศิริลักษณ์ ผ่องโชค
4. อธิชา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์
5. คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์
6. ชิดจันทร์ รุจิพรรณ
7. ศรันยู วินัยพานิช
8. ปองศักดิ์ รัตนพงษ์
9. โฟกัส จีระกุล
10. อภิญญา สกุลเจริญสุข

โดยผู้สัมภาษณ์ได้มีแนวทางของคำถามในการเจาะทัศนระของนักแสดงทั้งสี่ท่านในเรื่องของ

ประวัติการทำงาน ประวัติส่วนตัว สุนทรียะทางการแสดง การแสดงที่ดีและไม่ดี การแสดงของไทย หลักในการทำงาน และทัศนระที่มีต่อรางวัลนักแสดงนำภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ซึ่งสามารถสรุปประเด็นและเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างได้ดังนี้

สุนทรียะทางการแสดงคืออะไร / คิดว่าการแสดงที่ดีเป็นอย่างไร

สุทธาสินี พุทธินันท์

กล่าวว่าการแสดงที่ดีคือความเข้าใจธรรมชาติของการเป็นมนุษย์แล้วศึกษา Character ต้องคิดถึงหลักธรรมชาติ กฎของธรรมชาติคืออะไร แล้วความเป็นมนุษย์มีอะไรบ้างที่เป็นสิ่งที่เป็น

ธรรมชาติ แล้วมองถึง Character ที่เขากำหนดให้เราเล่นว่าเป็นอย่างไร แค่นั้นเองถ้าเราเข้าไปสู่ Character ตัวละครตัวนั้นอย่างเป็นทางการ แล้วเข้าใจระบบความคิดเข้าใจระบบการดำเนินชีวิตการปฏิบัติ มันก็จะเป็นกฎเกณฑ์ที่จะทำให้เราถ่ายทอดตัวละครตัวนั้นได้ดี คืออิงธรรมชาติ

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

กล่าวว่าศิลปะมันไม่ได้มีสิ่งทีบอกว่าคุณหรือผิดดีหรือดีเลิศ อยู่ในงานที่สร้าง การคิดและมุมมองของคนบางคน ที่จะมองเห็นสิ่งบางอย่างงามเนี่ยมันก็อยู่ที่ประสบการณ์ของคน หรือ test ของคน test คือรสนิยมที่มันเกิดขึ้นมันก็เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของคนคนนั้น จากการเห็นชิ้นงานหรือความงามจากสิ่งต่าง ๆ ถ้าจะให้บอกนิยามเป็นวิชาการก็คงไม่ได้ เข้าใจว่าสุนทรีย์ะ คือความงามแต่มันคือความดีด้วย แล้วก็ยังคงคิดว่าในละคร ละครเวทีหรือการแสดงมันไม่ได้มีแต่ความงาม ไม่ได้มีแต่ความดี มันมีตัวร้าย ตัวอิจฉา แต่ในที่สุดท้ายแล้วก็ยังพยายามหาเหตุผลไปเรื่อย ๆ เพราะตัวเองเชื่อว่าตรงนั้นมันไม่มีจุดที่สิ้นสุดหรือตายตัว อาจจะมีมองว่าไอ้เลวได้อีกของมันสุดท้ายแล้วก็จะเห็นในสังจธรรม ในสังจธรรมของตัวละครนั้น ๆ ความน่าสงสารของมัน ความที่มันไม่รู้จักพออะไรตรงนั้นเราเห็นความจริงนอกจากความงาม

พรชิตา ณ สงขลา

กล่าวว่าการแสดงที่ดีมีสุนทรีย์ะคือความสมจริง ทุกอย่างของจริงทั้งหมด อะไรที่ดูสมจริงกับเรื่องนั้นๆ และในแต่ละเรื่องก็มีความสวยงามต่างกัน มีความเป็นเอกลักษณ์ต่างกัน

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

กล่าวว่าการแสดงที่ดีนั้นก็คือความสมจริง ความเป็น Realistic เราต้องทำให้คนดูเชื่อให้ได้ว่าเราเป็นตัวละครตัวนั้น การแสดงแต่ละอย่างจะงามได้ก็ต่อเมื่อภาพที่ผู้ชมได้เห็น เป็นภาพที่สวยงามน่าจดจำ และก็ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกรวมกันไปด้วย ส่วนเรื่องของความเชื่อ นักแสดงจะต้องมีให้ได้ ซึ่งค่อนข้างยากเหมือนกัน

เพราะว่ามันไม่ใช่ตัวเรา เราจะต้องเรียนรู้ที่จะเป็นคนอื่น คือการเป็นนักแสดงที่ดี สำคัญมากเรื่องที่ต้องเรียนรู้ชีวิตคนอื่น ต้องรับรู้ความรู้สึกของคนอื่น ต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น จะอยู่คนเดียวไม่ได้ และความงามที่จะเกิดขึ้นบนเวที หรือบนภาพที่ปรากฏ มันก็มีหลายๆ อย่างประกอบกัน จริงๆ แล้วความงามของการแสดง ของการเป็นนักแสดง หรือการทำงานละคร มันก็ขึ้นอยู่กับทุกๆ คน ทีมงาน ไม่ใช่ที่ตัวนักแสดงคนเดียว ภาพรวมของทั้งหมด นักแสดง ผู้กำกับ ทีมงาน มีความพร้อมและเป็นเอกภาพ ความงามที่เกิดขึ้นที่ทำให้ผู้ชมเห็น เป็นสิ่งที่สำคัญ คือผู้ชมก็อยากได้รับสิ่งดีกลับไป ถ้าเค้าได้รับสิ่งที่ดีกลับไปและสามารถให้ข้อคิดเค้าได้ นี่คือการงามของสุทธิยะของการแสดง คือดูแล้วได้ข้อคิด ดูแล้วได้สิ่งที่ดี ความคิดที่ดี ไม่ใช่ดูแล้วอยากไปทำสิ่งไม่ดี อันนี้ไม่ใช่ความงามแล้ว ถ้าเค้าดูแล้วรู้สึกแบ่งปัน อย่างจะช่วยเหลือคนอื่น อันนี้คือสิ่งที่ดีมาก ถ้าเราทำละครแล้วคนดูดูแล้วอยากกลับไปทำสิ่งที่ดี อันนี้คือความงามที่คุณทำได้แล้ว ประสบความสำเร็จแล้ว

คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

กล่าวว่าความสมจริงต้องเกิดจากธรรมชาติที่ไม่เสแสร้ง สิ่งนี้ถือได้ว่าเป็นการแสดงที่ดี ต้องออกมาจากใจ ซึ่งส่วนประกอบที่จะทำให้การแสดงดีได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของบริบทรอบๆ ตัวที่ทำให้เกิดสมาธิบวกกับความตั้งใจของตัวนักแสดงเอง

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

กล่าวว่าสุนทรีย์ะทางการแสดงขึ้นอยู่กับมุมมองส่วนตัวของแต่ละคน แต่สำหรับตนเองนั้นคิดว่าอยู่ที่ความสมดุล ไม่ขาดไม่เกิด มองแล้วพอดี คือไม่มากเกินไป ที่เรียกว่าแสดงเกินจริง และที่ไม่น้อยเกินไปหรือที่เรียกว่า แสดงไม่ถึงบทบาท สิ่งที่สำคัญนักแสดงสมัยนี้ชอบมีความเข้าใจผิดว่าการแสดงที่ดีคือการเล่นมากใสอารมณ์เยอะๆ นางอิจฉาต้องกรีดร้อง นางเอก ต้องน้ำตาไหลพราก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด

ศรัณยู วินัยพานิช

กล่าวว่าจากประสบการณ์ที่เคยแสดงละคร โดยเฉพาะบทผู้ร้าย สิ่งที่สำคัญคือเรื่องของการใช้อวัจนภาษา เช่น สีหน้า ท่าทาง และท่าทางประกอบ ที่อาจต้องใช้ emotion recall หรือ ประสบการณ์จากชีวิตจริง หรือแม้แต่บทบาทคนนอกหัก ก็อาจต้องใช้ emotion recall จากสถานการณ์และอารมณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริง โดยสรุปก็คือเลียนแบบสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในชีวิตจริง

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

กล่าวถึงการแสดงที่ดีว่าเป็นเรื่องยากในการทำให้การแสดงนั้นสมบทบาท เนื่องจากบางครั้งบทบาทที่ได้รับเป็นเรื่องไกลตัว แต่ต้องมีวิธีการทำให้เป็น Realistic ให้ได้ วิธีการที่ใช้ได้ผลคือการศึกษาค้นคว้าก่อนแสดง เช่น ถ้าได้บทคนบ้า ต้องไปดูคนบ้าที่โรงพยาบาลศรีธัญญา เป็นต้น

ไพภัศ จิระกุล

กล่าวว่าการแสดงที่ดี คือการที่รู้สึกแล้วถึงค่อยแสดงออก ต้องไม่แสดงออกมาถ้ายังไม่เกิดความรู้สึกนั้นจริงๆ หรือต้องไม่แสร้งทำเป็นว่ารู้สึก

อภิญญา สกุลเจริญสุข

กล่าวว่าการแสดงจะดีได้ต้องขึ้นอยู่กับที่การตีความบทละครและบทบาทเป็นสำคัญ แล้วจึงค่อยแสดงออกมาด้วยความรู้สึกของตัวเองจริงๆ โดยใส่ความเป็นตัวของเราเองลงไปได้บ้างเพียงเล็กน้อย

คิดว่าความงามดังกล่าวเกิดจากอะไร/มีอะไรเป็นองค์ประกอบ

สุทธาสินี พุทธิพันธ์

ความงามเกิดจากคือความลงตัวในทุก ๆ ฝ่าย ความสมดุล อันนี้คิดถึงหลักธรรมชาติเหมือนกัน คือสิ่งที่ง่ายที่สุดของเราในชีวิตคือต้องยอมรับความจริง ว่าความจริงคืออะไรแล้วสิ่งที่เป็นธรรมชาติที่สุด เพราะเรา

หลีกเลี่ยงธรรมชาติไม่ได้เพราะฉะนั้นเราก็ยึดหลักตรงนี้ไว้ ทุกอย่างมันก็ต้องBalanceมันก็ต้องมีทั้งศิลปะแล้วก็วิทยาศาสตร์ มีเหตุและผล เพราะฉะนั้นเนี่ยอะไรที่จะทำให้งตัวทุกอย่างก็คือความ Balance ความพอดีของทุก ๆ อย่าง เมื่อทุกอย่างรวมกันให้มันเป็น balance แต่ก่อนที่ทุกอย่างจะเอาทุกอย่างมารวมกันเราก็ต้องอาศัยปัจจัยหลาย อย่าง ต้องแยกเป็นส่วนหนึ่งของเสื้อผ้าตรงนี้ ส่วนของแสงคือตรงนี้ ส่วนของเสียงคือตรงนี้ ส่วนของตัวละครคือตรงนี้ แต่สิ่งที่เป็นหลักสำคัญทั้งหมดเราก็ต้องดูว่าเรื่องราวคืออะไร แล้วตัวละครเป็นอย่างไร ซึ่งถือเป็นเมนหลักของเรื่อง แล้วเราค่อยแยกทีละนิดว่าตัวละคร เราหาตัวละครเจอแล้วเราหาเรื่องราวเจอแล้วก็ต้องดูว่าตัวละครตัวนี้ต้องแต่งตัวแบบไหนความเข้าใจชีวิตของตัวละครตัวนี้เป็นยังไงเพราะฉะนั้นเราก็ต้องดูอารมณ์ว่าความรู้สึกของตัวละคร แล้วความรู้สึกของฉากหมายถึงอะไร เพราะฉะนั้นเราก็จะมองเห็นถึงแสง ถึงเสียง ถึงเสื้อผ้าอะไรต่าง ๆ มารวมกัน ทุกอย่างมันก็จะได้ลงตัวกันไป สิ่งที่จะเอาภาพรวมมาสมดุลกันให้ได้ ส่วนของแต่ละอันก็ต้องสมดุลด้วยเหมือนกัน ภาพรวมถึงจะสมดุลด้วยมีวิธีการอย่างไร ก่อนอื่นก่อนที่เราจะส่งอารมณ์ไปถึงคนดูเราต้องรู้สึกเอง ก่อนเพราะฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่สำคัญมาก ๆ ในการแสดงก็คือถ้าเราไม่รู้สึก คนดูก็ไม่รู้สึกใช่หรือเปล่า แต่ว่าอะไรก็ตามเราอย่าไปฝืนธรรมชาติ หรือว่าพยายาม หรือไปตั้งใจมากเกินไป หรืออีโก้มากเกินไปจะกลายเป็นเบาหรือว่าพลังน้อย คือว่าทุกอย่างมันก็ต้องพอดี ซึ่งการจะหาความพอดีมีความยาก ขึ้นอยู่กับตัวเราเพราะแต่ละคนความพอดีจะไม่เท่ากัน คือ 1. เราต้องรู้จักตัวเองก่อนว่าเราเป็นใคร 2. พอเรารู้จักตัวเองได้แล้วเราจะสามารถที่จะรู้จักคนอื่นได้ แล้วการเป็นตัวละครตัวเหมือนกับจิตวิทยาว่าการที่เราจะรู้จักคนที่เรากำลังจะถ่ายทอด ต้องรู้จักชีวิตของเขา รู้จักความคิด รู้จักระบบทุกอย่างในชีวิตเขา เพราะฉะนั้นการที่เราจะถ่ายทอดออกมาแล้วจะไม่เป็นตัวเรา แต่เราก็เข้าไปอยู่ในโลกของเขา เราก็ต้องเข้าใจธรรมชาติของเขาให้มากที่สุด เราถึงจะรู้สึกอย่างธรรมชาติแบบเขา แล้วก็ถ่ายออกมาอย่างธรรมชาติโดยที่เราไม่ต้องพยายามหรือตั้งใจหรือว่าฝืนธรรมชาติเลย แล้วตรงนั้นมันจะทำให้เรามีพลังในตัวเราเองแล้วก็สามารถส่งถึงคนดูเอง แต่ว่าเราต้องรู้สึกเองจริงๆ มันจะทำเป็นว่าเรารู้สึกมันก็ไม่ได้ ก็คือทุกอย่างมันต้องเกิดขึ้นจากธรรมชาติจริง ๆ ถึงเวลาอารมณ์ของตัวละครจะมาเอง

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

ความงามเกิดจากธรรมชาติ

พรชิตา ณ สงขลา

ความงามเกิดจากความมีเอกลักษณ์

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

คิดว่าความงามเกิดจากสมาธิและความสมดุล ดังนั้นเวลาแสดงจึงต้องใช้สมาธิสูงและอยู่กับตัวเอง และยังต้องจดจ่ออยู่กับบทและคาแรคเตอร์ค่อนข้างมาก

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

กล่าวว่าเกิดจากการทำงานร่วมกันกับทุกฝ่ายที่ผสมผสานออกมาอย่างลงตัว

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

ความงามเกิดจากความเป็นสากล ที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าสวย ว่างาม ว่าดี และองค์ประกอบของมันจะต้องมาจากความลงตัวในทุกฝ่าย นอกจากการแสดง ต้องงามที่เสื้อผ้า ฉาก หน้า ผม องค์ประกอบศิลป์อื่นๆ บทละคร การกำกับ ทุกๆอย่างประกอบกัน

ศรัณยู วินัยพานิช

ไม่แน่ใจ แล้วแต่คนจะมอง แต่คิดว่าน่าจะเกิดจากความโดดเด่นที่ตัวนักแสดงมี และพลังบวกความจริงใจที่ส่งผ่านออกมาให้ผู้ชมรับรู้ได้

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

เกิดจากการปล่อยไปตามธรรมชาติ let it go คือต้องไม่ฝืนธรรมชาติ ปล่อยให้มันเป็นไป ปล่อยอารมณ์ออกไป อยากร้องไห้เมื่ออยากร้อง ถ้าไม่อยากร้องก็อย่าร้อง อย่าฝืนธรรมชาติและอย่าฝืนอารมณ์ตนเอง สมมติเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้ได้

ไฟกัส จีระกุล

สุนทรียะหรือความงามทางการแสดงน่าจะเกิดจากความเข้าใจก่อน เข้าใจในทุกอย่างของความเป็นตัวละครตัวนั้นๆ แล้วสื่ออารมณ์ความรู้สึกนั้นออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

อภิญา สกกุลเจริญสุข

เกิดจากความพอดี หรือลงตัว หากทุกอย่างหรือแม้แต่การแสดง มีความพอดี ความงามก็เกิด

มีวิธีการอย่างไรในการถ่ายทอดอารมณ์หรือสื่ออารมณ์ให้ไปถึงคนดู

สุทธาสินี พุทธิพันธ์

อย่างแรกต้องมีสมาธิ และพยายามจดจ่อกับสิ่งที่ทำ(บทบาทที่กำลังแสดง) พุทธศาสนามีหลักการทำสมาธิ ดังนั้นต้องมีสมาธิแล้วต้องมีสติอยู่ตลอดเวลา คือหลักศาสนาพุทธเรายึดหลักธรรมชาติ ธรรมชาติในการคิด การอยู่ทุกอย่างแล้วก็ให้เรารู้จักตัวเองแล้วหาจุดโฟกัสของแต่ละจุดที่เราจะต้องเข้าใจได้ง่ายขึ้น เพราะว่าการแสดงมันต้องมีสมาธิ แล้วพอเราทำสมาธิไปเรื่อย ๆ สติเรามันคงขึ้นสมาธิ ทำให้การแสดงเราดีขึ้น สามารถช่วยในการแสดง หลักธรรมชาติของศาสนาพุทธ การที่เข้าใจโลกมนุษย์ การที่เข้าใจชีวิตทุก ๆ อย่างที่เกิดขึ้นของมนุษย์เป็นยังไงความเป็นไป การที่เราจะรู้จักคนอื่นก็ต้องรู้จักตัวเองก่อน เราต้องรู้จักตัวเองอย่างชัดเจนว่าเราคือใคร คน ๆ นี้เป็นแบบนี้แล้วเราก็ต้องเปิดรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นถ้าไม่เปิดรับอะไรรอบด้านมันจะมีผลต่อการแสดง การแสดงอยู่บนเวทีเราเป็นตัวนั้น รับจากนักแสดงตัวอื่นๆ ที่จะส่งเข้ามา พอได้รับเราจึงจะส่งกลับไปให้เขาชีวิตจริง ก็เหมือนกันถ้าเราปิดเราก็ไม่สามารถที่จะทำให้คนอื่นรู้จักเรา รู้จักคนอื่นด้วย เพราะฉะนั้น

รับให้หมด เป็นจุดได้สามารถเรียนรู้คนอื่นได้ง่าย เข้าใจเขาได้มากขึ้น ถ้าเรายอมรับการเป็นมนุษย์เข้าใจโลก
ของความจริง ทุก อย่างของธรรมชาติเป็นผลที่ดีกับการแสดง

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

แต่ละครั้งที่แสดงก็รู้สึกเหมือนเวลาเราดูหนัง หรือเวลาเราอ่านการ์ตูน อ่านการ์ตูนอะไรทำไมเรายัง
ร้องให้ได้เลย นั่นคือการที่เราไม่อคติ แล้วเราเปิดใจ แล้วเราก็ปล่อยใจไปกับเรื่องราวที่เราอ่าน เราจะเข้าใจ
เนื้อหา เข้าใจเหตุและผล เข้าใจถึงแรงจูงใจ เข้าใจถึงที่มาที่ไป มันรู้เลยว่าทำไมถึงทำอย่างนั้น มันก็คงอาศัย
สมาธิแล้วกับการเปิดใจ พอเราเข้าใจแล้วเราก็แสดงออกไปมันไปของมันเองนะ เวลาที่ใครถามเมื่อก่อนก็จะตอบ
ว่าไม่รู้สิ มันไปของมันเอง เราก็กลับมาหาคำตอบว่าเป็นเพราะเราเข้าใจแล้ว แล้วเรารู้สึกได้ แต่ทำไมมันถึงพูด
คำว่าได้ ทั้งที่ใจมันบอกว่าจะไม่ ไม่เอา เราไม่ชอบ เราไม่ทำ แต่ทำไมมันต้องบอกว่าได้ คำแค่ว่าทำไมมันมี
ความหมายมากมาย

พรชิตา ณ สงขลา

พยายามเข้าใจตัวมันก่อนคืออย่างแรกที่สำคัญมากๆ คือตัวละครแบบไหนที่ผู้กำกับอยากได้เราก็ต้อง
ปรึกษาว่าต้องการตัวละครแบบไหนอยากให้ตัวละครออกมาแบบไหน และอย่ามีความมั่นใจในตัวเองมาก
เกินไป เพราะการเป็นนักแสดงเราต้องฟังความคิดเห็นของคนอื่นด้วยอย่าเอาความคิดของตัวเองเป็นใหญ่

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

ต้องเข้าใจในตัวละครและต้องลำดับเหตุการณ์ก่อน ว่าทำไมเราถึงต้องเป็นแบบนี้ คำพูดอะไร หรือว่า
เราเสียใจอยู่ ต้องลำดับเหตุการณ์ให้หมด และเรื่องบทค่อนข้างยาว เราเป็นคนความจำไม่ค่อยดี แต่เราต้องจำ
ให้ได้ และทางผู้กำกับหรือทุกคน จะบอกเราว่าอย่าท่อง เพราะท่อง เวลาพูดออกไปจะไม่ใช่ธรรมชาติ มันจะ
เหมือนเราเป็นนกแก้วนกขุนทอง คำอยากจะให้เราจำด้วยความรู้สึก จากความคิดความเข้าใจจริงๆ เวลาพูด

ออกมาจะได้ไม่ต้องมานึกว่า จะต้องพูดอะไร พอเค้าพูดจบเราต้องพูดอะไรสวนออกไป คือการเป็นนักแสดง ต้องมีการรับส่งกับ Partner เค้าพูดอะไร เราต้องฟังเค้า ไม่ใช่มีแต่มานั่งคิดว่า พอเค้าพูดจบ ต่อไปเราต้องพูดอะไร พอเค้าพูดจบเราพูดต่อ มันก็จะกลายเป็นว่าไม่รู้สักอะไร ว่างเปล่า และนี่เป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งของนักแสดงใหม่ๆ ที่จะต้องเจอกันทุกคน เพราะเราก็จะห่วงกับการท่องบท อยากจะท่องบทให้ได้แม่นยำเพื่อที่จะไม่ต้องลำบากในกองถ่าย วาบทก็ยังไม่ได้ เล่นก็ยังไม่ได้ เราก็เลยไปเน้นที่บทให้มันได้ก่อน เรื่องเล่นก็จะไปรับในหน้า Set อีกทีหนึ่ง

คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

ต้องเข้าใจบทบาทและอารมณ์ของตัวละครให้ถ่องแท้เสียก่อน และเมื่อถึงเวลาเริ่มต้นแสดงต้องลิ้มทุกสิ่งทุกอย่าง หันมาเอาใจไปใส่ในตัวละครตัวนั้นเพียงอย่างเดียว และมุ่งความสนใจไปที่คู่สนทนาเท่านั้น

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

ต้องฟังสิ่งที่ตัวละครของเราพูด ถึงจะรับ ส่งอารมณ์ได้อย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติ เพราะปัญหาของนักแสดงหลายคนคือไม่ฟังคู่สนทนา ใจคิดแต่จะต้องท่องบทนั้นออกไปเพราะกลัวลืม แต่หารู้ไม่ว่าการไม่ฟังคู่สนทนาพูดจะทำให้อารมณ์ไม่ต่อเนื่องและการแสดงดูไม่สมจริง

ศรัณยู วินัยพานิช

การถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครไปให้คนดูนั้นเป็นเรื่องยาก แต่เชื่อว่าการใช้สมาธิจดจ่อก็จะสามารถส่งอารมณ์ไปได้ดี

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

จะถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี ถ้าต้องมีคนแสดงกับเราต้องทำความเข้าใจกับนักแสดงคนนั้นเสียก่อน ต่อมาต้องจินตนาการให้ได้ว่านักแสดงคนนั้นเป็นตัวละครตัวที่สวมบทบาทอยู่ หลังจากนั้นจินตนาการต่อเนืองว่าตัวเราเป็นตัวละครตัวนั้นจริงๆ แล้วเอาทุกอย่างดังกล่าวมาประกอบกัน ก็จะทำให้ถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี

โฟกัส จีระกุล

อย่างที่บอกเสมอ จะถ่ายทอดเรื่องราว บทละคร ตัวละครให้ได้ดี ต้องเข้าใจอย่างแท้จริงก่อนถึงที่มาที่ไปของตัวละคร ถ้าอ่านแล้วยังวิเคราะห์ไม่ได้ ผู้กำกับหรือแอดคิงได้ชจะเป็นคนช่วยเราในตอนนี้ ถ้าเข้าใจแล้วว่าตัวละครนั้นมีภูมิหลังอย่างไร คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ทำพไมถึงพูดประโยชนั้นออกมา การแสดงก็จะประสบความสำเร็จในแง่ของการถ่ายทอดสู่ผู้ชม

อภิญา สุกุลเจริญสุข

ต้องอาศัยหลายปัจจัยด้วยกัน ต้องเข้าใจ ต้องมีสมาธิ และต้องมีสติว่าคู่สนทนาพูดอะไรเป็นสำคัญ

นักแสดงที่ดีที่เรียกว่า”แสดงเก่ง”เป็นอย่างไร / คุณสมบัติอื่น ๆนอกจากการแสดงต้องเป็นคนที่มีลักษณะอย่างไร

สุทธาสินี พุทธินันท์

ต้องสามารถเข้าใจคนที่เขาต้องสวมบทบาทนั้น แล้วก็ถ่ายทอดออกมาเป็นคนนั้นเลยซึ่งไม่ใช่ตัวเขา ซึ่งไม่ได้สวมตัวเขาอยู่ในบทบาทนั้น เพียงแต่หน้าตาลักษณะท่าทาง เหมือนตัวเขาจริง ๆ แต่ถ้ามองโดยรวมมาแล้วไม่ใช่เขาเลยเป็นคาแลคเตอร์อีกคนนึง การแสดงการเล่นออกมา เล่นเฉพาะหน้าแต่เล่นทั้งตัว ตั้งแต่หัวจรดปลายเท้า คือน้ำหนักสมดุลกัน บางทีเคยถูกสอนมาว่าบางทีเล่นแค่หน้า ตัวอื่นมันจะแข็ง คือตามความจริงของคนเราทุกคน เวลาเราพูดเราก็จะไปทั้งตัว ไม่ได้ไปเฉพาะหน้า ทุกอย่างมันก็ต้องอิงธรรมชาติไว้ทั้งหมดเลย ตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า คาแลคเตอร์เคลื่อนไหวอย่างไร ถ่ายทอดไม่ว่าจะอารมณ์เศร้า หัวเราะ หรือ

สนุกสนานก็มีการเคลื่อนไหวทั้งตัว เพราะฉะนั้นคนเราก็ต้องมี body language ด้วย แล้วก็ faced expression ด้วย

คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดก็คือต้องมีวินัยมาก ๆ ในการทำงาน ก่อนอื่นเราต้องรู้ว่าตัวเองมีความสามารถทางด้านไหนทำอะไรได้แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ต้องมีวินัยในการทำงาน ยกตัวอย่างง่าย ๆ จากตัวเอง คือแต่ละคนจะเก่งไม่เหมือนกัน แล้วก็รู้ไม่เหมือนกัน ความเป็นธรรมชาติ แล้วไม่ให้ป่วย แล้วอย่างงานการแสดงไม่ใช่งานของเราแต่เป็นงานของทุก ๆ คน เพราะฉะนั้นถ้าเกิดอะไรขึ้นมา เป็นอะไรขึ้นมาปุ๊บคนอื่นก็จะถูกเอฟเฟกต์ไปด้วย งานมันก็จะออกมาไม่ได้เท่าที่ควร ก็ไม่ไปดีกว่า แล้วก็ทานอาหารเราเป็นนักร้อง ร้องเพลง น้ำแข็ง แต่ที่จริงมันมีข้อห้ามที่เยอะมาก บางทีคิดมากไปก็ไม่ดีนะค่ะ บางทีมากไปก็ปวดหัวเป็นโรคจิต ก็พยายามทำให้มันพอดีที่สุด ระวังให้มากที่สุดว่าน้ำแข็งไม่ควรทาน เพราะว่าเดี๋ยวคอจะแห้งเสียงจะไม่ดี น้ำตาล นม ทานไปจะทำให้มีเสมหะ เพราะฉะนั้นอะไรที่หวานนิดหน่อยคาเพ็นอะไรนิดหน่อยเดี๋ยวจะกรดไหลย้อน มันจะเป็นเอฟเฟกต์กับคอ บริรักษามอหลายมอ สิ่งที่เราสนใจที่สุดของร่างกายเราคือเสียงกับคอเพราะฉะนั้นเราต้องระวังอย่างเราใช้เสียงเป็นอาชีพ ถามว่ามันลำบากจริง ๆ เลย มันจะเหนื่อย ถามว่ามันสนุกไหมมันก็สนุก แต่ว่ามันเหนื่อยเพราะว่าซ้อมยกเว้นมันเยอะ แต่ว่าถามว่าถ้างานเราออกมามีทุกคนแฮปปี้แล้วก็ส่วนรวมทุกคนมีความสุขแล้วก็งานออกมามีคุณภาพเราก็ยอม เราก็แค่ยอมลำบาก ลำบากไปก่อนแล้วค่อยสบาย

นักแสดงที่ดีไม่ใช่มีวินัยอย่างเดียว แต่ว่าก็ต้องตรงต่อเวลา แล้วก็ต้องมีความตั้งใจมีความพยายาม คิดว่าการแสดงหรือการร้องเพลง หรือว่าความสามารถของเรามีวันจบสิ้น คือไม่ใช่ว่าเราเก่งวันนี้ แล้วก็ต้องท่องไว้เลยในหัวว่าไม่มีอะไรเที่ยง ไม่มีอะไรเที่ยงหนอ ไม่มีอะไรแน่นอนในชีวิต หรืออีกไม่กี่เดือนที่เราร้องเพลงมา ร้องดี แสดงดีแต่ว่าวันนี้ไม่ได้ร้องดีเหมือนวันนั้น เพราะว่าเราอาจจะร้องดีกว่าก็ได้หรือเราอาจจะร้องแยกว่าก็ได้ อันนี้ไม่รู้จริง ๆ มันขึ้นอยู่กับว่า ณ วินาทีนั้นอะไรมันจะเกิดขึ้นอย่างนั้นเราก็ต้อง Aware ทุกอย่าง ก็ต้องคอยรักษาสิ่งที่ดีไว้ ความสามารถที่ดีไว้ แล้วการรักษาสิ่งที่ดีเป็นเรื่องยากมากแล้วเราก็ต้องคอยพัฒนาตัวเองเสมอ

เพราะฉะนั้นทุกอย่างย่อมมีวันจบสิ้นของก็จะมีวันจบสิ้น วันทำไม่ดี ถ้าการร้องเพลงของเราดีก็ควรจะพัฒนาไป
ด้วย แล้วยิ่งเราร้องไปเรื่อย ๆ มันก็จะยิ่งดีขึ้น เพราะอย่างการแสดงมีการกำหนด เพราะฉะนั้นเราสามารถแสดง
ตรงนี้ได้แต่อย่าคิดว่าอย่าประมาท อย่าชะล่าใจว่าเราดีที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นเราสามารถดีขึ้นได้อีก
เพราะฉะนั้นทุกอย่างเรื่องความสามารถคิดว่าต้องทำไปเรื่อย ๆ จนเราคิดว่าเราทำได้ดีที่สุดแล้ว อย่างน้อยเราก็
จะภูมิใจว่าเราได้พยายามทุกอย่างแล้วนะ แล้วเพื่อจะทำให้เรา เพื่อให้คิดไปเรื่อย ๆ นะคะ เพราะถ้าเกิดความ
ประมาทหรือความชะล่าใจ เราก็จะหยุดอยู่แค่นี้ เชื่อว่า คนเก่ง ๆ มีเยอะมาก ตลอดเพราะฉะนั้นก็ต้องรักษา
ตัวเองไว้เพื่อไปได้ยาวที่สุด อันนี้ที่สำคัญเรื่องพัฒนาตัวเอง นอกจากนั้นเราก็ต้องดูแลตัวเองให้ดีด้วย และที่
สำคัญควรจะคนดีด้วย เพราะว่าการแสดงเป็นการทำงานร่วมกับคนอื่น ไม่ใช่อยู่ตัวคนเดียวเพราะฉะนั้นก็
ต้องมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกับคนอื่น ต้องรู้จักแบ่งปันเพราะฉะนั้นการแสดงของเราสามารถแบ่งปัน
ให้คนรอบข้างได้ และในขณะที่เดียวกันเราก็สามารถเรียนรู้ ความสามารถของคนอื่นมาใช้กับแสดงการทำงาน
ของเราได้ด้วย อีกอย่างหนึ่งคือเราต้องออกกำลังกาย คือทำให้ร่างกายเราฟิตและแข็งแรงอยู่เสมอให้สม่ำเสมอ
อย่างเช่น อาทิตย์ละครั้งก็ได้คือคนเราทำอะไรก็ตามต้อง ถ้าเราทำงานหนักเราก็ต้องพักผ่อนเยอะเหมือนกัน
ไม่ใช่ว่าร่างกายเราทำงานทำงานไปเรื่อย ๆ แล้วไม่ต้องพัก ตอนแรกเราอาจจะแสบก็ได้ แต่พอเราอายุมากขึ้น
ไปเรื่อย ๆ ทุกอย่างมันก็ต้องมีการเสื่อมไปเราก็ต้องมีการพักเพื่อให้มันซ่อมแซมสิ่งที่เราใช้ไป เพราะฉะนั้นทุก
คนจะรู้ว่าชีวิตของแต่ละคนตรงไหนคือความพอดีเพราะฉะนั้นเราก็ต้องให้รู้จักตัวเองให้ได้มากที่สุดเราถึงจะ
ได้รู้ว่าอะไรคือดีกับเราอะไรคือไม่ดีกับเรา ก็คือต้องให้ร่างกายเราดีอยู่เสมอ เราจะมีพลังและกำลังในการ
ทำงาน ไม่งั้นกำลังตกไป แล้วกว่าจะกู้กลับมาและยากพอสมควร แล้วก็ทานอาหาร ในการดูแลตัวเอง
อะไรต่าง ๆ ต้องมีประโยชน์ทุกอย่างก็ต้อง เสด็จค่ะ สิ่งสำคัญคือ ภายนอกและภายในต้องให้ดูดีอยู่เสมอของ
แพทไซค์ดีเป็นคนที่อ้วนยากแต่ทานเยอะเพราะว่า ยอมนะค่ะอย่างเล่นละครเนี่ย ยอมไม่สวยแต่เอางานดีนะค่ะ
ดีกว่ายอมสวยแล้วงานไม่ดีค่ะ อย่างนั้นไม่เอา เพราะฉะนั้นอย่างน้อย ถ้าเราทำงานออกมาดี ชัดเจน ถ้าเรา
อ้วนขึ้นแต่ก็ไม่ใช่อ้วนจนรับไม่ได้อะไรอย่างเราอ้วนขึ้นหน่อยแต่งานดีคิดว่าคนจะเห็นผลงานมากกว่า แต่ว่า

Look ก็สำคัญ ไม่ใช่ว่าไม่สำคัญ เพราะคนเราก็ต้องมีทั้ง Look และก็มีความสามารถด้วยแต่ถ้าเราต้องเลือกอะไรอย่างก็เลือกงานก่อน

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

ต้องให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตาม รู้สึกว่าตอบสนองความต้องการของเราในการดู บางครั้งคนคนเดียวกันที่คนอื่นมองว่าดี ว่าเก่ง แต่ตัวเองไม่เคยมองว่าดี ว่าเก่งเลย แต่บางครั้งมองว่าเขาเป็นครูคือมันจบมันรวมอยู่แล้วไม่ต้องไปบอกว่าเขาดีหรือเก่ง สามารถหยิบความพิเศษงานของเขา มาประยุกต์หรือว่ามาดูเพื่อเป็นสิ่งที่สอนเราเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาตัวเอง กำลังจะบอกว่านักแสดงแต่ละคนที่เล่น แสดงงานชิ้นนั้นๆ อาจจะดี แต่อีกชิ้นหนึ่งเรากับรู้สึกทำไมเราไม่ได้อะไรเราไม่รู้สึกละอะไรเลย ถึงบอกว่าไม่มีนักแสดงที่บอกว่าดี แล้วเก่งในทุก แต่ถึงบอกว่าบางคนแวนี่เล่นดีมาก แต่อีกแวนี่ไม่ได้เลย มันถึงบอกว่ามันไม่มีสูตรสำเร็จจริง

นอกจากทักษะหลาย ๆ ด้านที่จะใช้ในการถ่ายทอดบทบาทของตัวเอง มันก็ต้องมีเรื่องวินัยของการทำงาน วินัยของการทำงานก็คือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การตรงต่อเวลา คือ การรู้และเข้าใจของคำว่าทีมเวิร์ค ไม่ใช่เหมือนเมื่อกี้ที่บอกว่าที่พิจารณาตัวเองทันที แม้แต่เขาจะบอกว่า มาซ้อมแค่นี้เพียงพอแล้ว แต่เรากลับต้องพิจารณาตัวเอง เราต้องรู้และประมาณตัวเองว่ามันงานไหนที่เราต้องไปจัดการตัวเองที่บ้าน แล้วงานไหนที่เราต้องแบบเข้ามากับทีมเวิร์คมากแค่ไหน และยังต้องรู้ว่าตัวเองเป็นนักแสดง ตัวเองไม่ใช่ดารา ดาราใครก็ไม่ได้ แค่คุณมีชื่อเสียงภายในข้ามวันด้วยเหตุผลอะไรก็ตามที่คุณสามารถถึงความสนใจได้ ถึงได้มีคำว่า สตาร์ กับคำว่าซูเปอร์สตาร์ ระหว่างคำว่าสตาร์ กับคำว่าซูเปอร์สตาร์มันคนละชั้นกัน ถูกหรือเปล่า สตาร์ ใครก็ไม่ได้ แต่ไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นอะไรนอกจากนักแสดง ก็เลยคิดว่าเป็นจุดสำคัญที่ทำให้ความที่เรารู้ตัวเสมอว่าเราเป็นนักแสดงมันจะไม่มีอะไรอย่างอื่นมาดึงสมาธิเราหรือมาทำให้เราแบบมาทอนโฟกัสของเราว่าเราจะแสดง ไม่งั้นเราจะไม่กล้าที่จะทำอะไรที่แบบผิด LOOK ที่คนมองเดี๋ยวอันนี้ไม่สวย มันคืออุปสรรคที่ใหญ่มาก อีกอย่างคือ เรื่องวินัยการแสดง เรื่องการทำงานแบบทีมเวิร์ค เรื่องที่ต้องพยายามฝึกฝน อีกอันหนึ่งที่ยังเป็นข้อ

ถกเถียงกันอยู่ในหัวคือเรื่องมนุษยสัมพันธ์ มันไม่มีข้อกำหนดว่ามากน้อยแค่ไหน แล้วบางทีในการทำงานทีมเวิร์คได้ตลอดมาเป็นระยะเวลาานาน เรียกว่ามีมนุษยสัมพันธ์ดีหรือเปล่า ไม่รู้แต่บางทีรู้สึกว่ามีโลกส่วนตัวมากพอสมควร เพราะว่าเราทำงานแบบนี้หรือเปล่า อันนี้เป็นเรื่องเดียวที่เวลาเห็นใครพูดเรื่องมนุษยสัมพันธ์แล้วรู้สึกว่ายังหาเหตุผลไม่เจอ ยังหาข้อสรุปไม่เจอ เพราะสังเกตดูได้ว่าหลายคนที่ถูกยกย่องว่าเป็นศิลปินเขาก็จะมีโลกส่วนตัว แต่ว่าเขาก็สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่อันนั้นต้องเป็นทีม เลยไม่รู้ว่ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมันต้องมีมากน้อยแค่ไหน เพราะว่าสังคมไทยมีความต้องการของคนรอบข้างมันมากเกินไป มากจนบางทีตัวเราเองก็รู้ว่าการทำงานที่เราทำงานกับคนหมู่มาก งานที่เราทำเป็นทีมมาตลอดก็ปีทำได้ตลอดแต่ก็ยอมรับว่าตัวเองนอกเวลาทำงานก็มีโลกส่วนตัวสูง หรืออาจจะอยู่เฉพาะครอบครัวเรา เป็นเรื่องเดียวที่ยังหาคำตอบต่อไป ด้วยสังคมของเราด้วย

พรชิตา ณ สงขลา

ต้องแสดงให้คนดูเชื่อว่าเป็นละครตัวนั้นๆ จริงไม่ว่าคุณจะมาเล่นเป็นอย่างไรก็ตาม นักแสดงที่ดีต้องมีความรับผิดชอบสูงคืออย่างแรกเลย และต้องพยายามเปิดตัวเองมากๆ รับฟังคนอื่น และต้องพยายามคุยกับคนอื่นเยอะๆ รู้จักคนมากๆ ลักษณะตัวละครเป็นแบบ อย่างเพื่อนเรา 5 คน ก็นิสัยไม่เหมือนกัน อย่างน้อยเราก็รู้ว่าตัวละครมันเป็นแบบนี้เราเคยเจอมาแล้วนะ เราต้องมีการทำการบ้านเยอะๆ เพื่อที่จะได้รู้ว่าคนบุคลิกแบบนี้เป็นแบบไหน มันขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของแต่ละคนซึ่งส่วนใหญ่ บางทีเราสามารถอาจจะถามผู้กำกับได้ถ้าเราไม่รู้จริงๆ

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

การจะเป็นตัวละครนั้นๆ ได้เราจะต้องพยายามถอดตัวเองออกก่อน อย่าเอาตัวเองมาเล่น ทำตัวเองเหมือนเป็นแก้วเปล่า ซึ่งสามารถจะใส่น้ำได้ทุกชนิด และเราก็สามารถกลับมาเป็นตัวเราเอง ไม่ใช่ว่ายึดติดกับตัวละครตัวนั้น ตามสำคัญคือเชื่อ และสมาธิสำคัญมาก คือเวลาเราอยู่ในกองถ่าย จะมีอะไรมาจุกจิก

ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเสียงวอร์ เสียงผู้กำกับ เสียงรถ เสียงอะไรอย่างนี้ มันจำทำลายสมาธิเรา เพราะฉะนั้น การที่เราจะเป็นตัวละครตัวนั้นได้ ความเชื่อและสมาธิเป็นอะไรที่สำคัญมากคะ ทุกอย่างต้องสื่อออกมาทาง สายตา อวัจนภาษา การเป็นนักแสดงต้องทำหลายๆ อย่างเยอะ ต้องตีบท และมีรายละเอียดอีกเยอะมาก ถ้า แสดงดี แสดงเก่ง ก็ควรจะทำให้คนดูเชื่อได้ในสิ่งที่เราแสดง ให้คนดูรู้สึกตาม อย่างตอนร้องไห้ คนดูรู้สึกสงสาร หรืออยากร้องไห้ตาม ไม่ใช่คนดูแล้วหมั่นไส้ มันจะมีหลายแบบ คือคนดูดูแล้วจะอินตาม โดยปกตเป็นคน ร้องไห้ยาก ไม่ค่อยได้เจอกับเรื่องเศร้าในชีวิต เป็นคนเข้มแข็งมาก หลายคนจะบอกว่าเป็นคนแข็งแกร่งต่าง เป็น คนที่จิตใจแข็ง ไม่อ่อนโยน และไม่ Sensitive มีคนเค้านอกว่า ทำไมเป็นคนอื่นเค้าร้องไห้ไปแล้วถ้าเจอแบบนี้ แต่ทำไมตัวเองไม่ร้อง คือความรู้สึกเรา คิดว่า แค่นี้ทำไมต้องร้องไห้ มันดูเกินไป แต่พี่เค้าก็จะบอกว่า เราต้อง อ่อนโยนนะ ต้อ Sensitive เค้าก็จะพยายาม build เราช่วยส่งอารมณ์ให้เราโดยการที่เค้าจะแสดง หรือเล่นแรง เล่นจริง ให้เรารู้สึก อย่างฉากตบ ก็ตบจริงเลย เจ็บน้ำตาไหลเลย กลับที่ต้องตบหลอกๆ ให้เราหันซ้ายหันขวา แล้วเราไม่รู้สึก มันก็จะไม่ร้อง เค้าเลยช่วยส่งอารมณ์ และก็ผู้กำกับด้วยช่วยกัน build ถ้าจะร้องให้ตามบทบาท ของตัวละครไม่ได้จริงๆ ก็จะไปหาเรื่องอื่นช่วย เรื่องในชีวิตจริง คือก่อนแสดงผู้กำกับกับนักแสดงจะคุยกันก่อน คุยแบบตัวต่อตัว นั่งคุยกันเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว ครอบครัวเป็นยังไง คุยกันละเอียดมากเลย ใช้เวลาคุยกัน ทั้งหมด 5 ชั่วโมง กับผู้กำกับก่อนที่เราจะทำงานเลย เค้าจะได้จับประเด็นได้ว่า เรามีปัญหาทางัดสนไหน และมี ส่วนไหนที่เค้าจะดึงมาใช้ในละครเพื่อเพื่อที่จะ build เราได้ มันก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้กำกับเอามาใช้ build เรา พอ เราชองให้ก็จะ 5 4 3 2 1 action เข้าฉาก

การฝึกสมาธิก็มีความสำคัญสำหรับนักแสดงที่แสดงได้เข้าถึงบทบาท สำหรับตนเองจะมีการนั่งสมาธิ มีเดินจงกรมและก็มีกรรมแผ่เมตตา มีวิปัสสนา การที่เข้าทางธรรมก็จะทำให้เรามีจิตใจที่สะอาดและสามารถที่จะ แสดงเป็นตัวละครอะไรก็ได้สามารถที่จะแสดงหรือสวมบทบาทเกี่ยวกับตัวละครตัวนั้นได้ไม่ใช่เราจะไปเป็นตัวเขา แต่เราต้องเอาตัวเขาเข้ามาใส่ตัวละครตัวนั้นอาจมีจริงหรือไม่จริงแต่เราก็จะต้องเป็นตัวละครตัวนั้นให้ได้

เพราะฉะนั้นเรื่องสมาธิเป็นเรื่องที่สำคัญและจะต้องฝึกหัดการนั่งสมาธิและวิปัสสนาก็สำคัญถ้ามีโอกาสก็จะหาเวลาไป

รวมถึงนักแสดงที่ดีต้องมีเรื่องความรับผิดชอบ เรื่องการตรงต่อเวลา อันนี้สำคัญมาก ถ้ารักที่จะเป็นนักแสดงต้องมีความรับผิดชอบ เพราะว่ากองถ่ายหรืออะไรก็ตามเค้าจะยกมาก่อน จะเสียค่าใช้จ่ายเป็นแสน ถ้าเราไม่รับผิดชอบ หรือไม่ตรงต่อเวลา ทำให้เค้าต้องช้าเรื่อยไป มันก็จะความผิดติดตัวเลย เพราะเค้าจะมองว่า ทำไมเราไม่รับผิดชอบ คุณรักที่จะทำหน้าที่นักแสดงต้องมีความรับผิดชอบ ทำการบ้าน ใต้บทมาต้องตีบทอย่างตัวเบส การทำการบ้านของเบสคือการอ่านบท ดี sub text ความหมายใต้คำพูด ว่าคำนี้มีความหมายว่ายังไง พุดออกไปเค้ารู้สึกแบบนั้นจริง หรือประชด พุดไปให้อีกฝ่ายรู้สึกอะไร ก็จะเขียนไว้ ได้ dialog และบางที่การถ่ายทำก็จะถ่ายไม่ต่อเนื่อง ซีนี่มาก่อนซีนี่ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมานั่งย้อน ย้อนเหตุการณ์ อย่างเช่นฉาก 17 เรายังต้องเขียนไว้เลยว่าก่อนหน้านี้เกิดอะไรขึ้นมา เรายังรู้สึกยังไงกับตัวละครตัวนี้ ถ้าเกิดว่าเราไม่ทำการบ้านมาก่อน เวลาที่เราพุดหรือเข้าฉาก เรายังจะงงว่าก่อนหน้านี้อันเกิดอะไรขึ้นมา แล้วพอคนดูเค้าก็จะบอกว่า ทำไมอารมณ์ไม่ต้องเนื่อง เรายังจะไปอ้างไม่ได้ว่า มันถ่ายกันคนละวัน คนละเดือน เพราะเราเป็นนักแสดงต้องสามารถปรับตัวเองได้ตลอดเวลา แล้วเรื่องตรงต่อเวลาก็เหมือนกัน มาสายนิดหนึ่งก็ไม่ได้ เป็นนักแสดงที่ดีต้องมาก่อนครึ่งชั่วโมง

คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

แสดงเก่งก็ต้องเรียกว่าตีบทแตก แสดงว่าคนต้องเชื่อว่าเค้าเป็นตัวนั้นจริงๆ ยกตัวอย่างเหมือนที่ตอนนี้ พลอย ไกลา บุญยศศักดิ์ เล่นละครเรื่อง น้ำตาลไหม้ เป็น คุณเนียน ตอนนี้ไปไหนคนก็จะเรียก เนียนเนียน และคนก็หมั่นไส้กันทั่วบ้านทั่วเมือง แสดงว่าพี่พลอยเล่นถึงบทบาท ทำให้คนดูเชื่อถือล้อยตามไปด้วย นอกจากนั้นนักแสดงที่ดี สำหรับตัวเองคิดว่าต้องเป็นคนรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา เพียงสองอย่างนี้ก็จะทำให้อยู่ในวงการได้นาน

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

ต้องให้คนดูเชื่อในสิ่งที่เห็นให้ได้ แต่ก็ต้องทำความเข้าใจกับอารมณ์หรือบทนั้นให้อ่องแท้เสียก่อน เข้าใจความต้องการของตัวละครให้ได้ ทุกอย่างต้องมีที่มาที่ไป ร้องให้เพราะอะไร อาจมีที่มาว่าเพราะโดนผู้ชายทิ้ง เพราะญาติสนิทเสีย เป็นต้น ถ้าไม่สามารถหาที่มาที่ไปของการกระทำได้ ก็จะไม่สามารถแสดงออกมาได้ดี สรุปก็คือต้องเข้าใจในบทบาทถึงจะแสดงออกมาได้เก่ง ได้ดี ส่วนคุณสมบัติของนักแสดงที่ดีนอกจากแสดงดีคิดว่าต้องวางตัวได้ดี ไม่ทำตัวให้เป็นข่าวในทางเสียหายด้วย

ศรัณยู วินัยพานิช

การแสดงเก่งคือการเข้าถึงบทบาท และเล่นได้ทุกบท เป็นธรรมชาติและคนเชื่อที่เล่นในทุกบท ไม่ติดบทใดบทเดียว และนักแสดงที่ดีอย่างแรกเลยต้องมีวินัย มีวินัยในตนเองและมีวินัยกับการทำงาน และยังต้องใกล้ชิดกับเพื่อนร่วมงาน ต้องมนุษยสัมพันธ์ดีไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานก็จะทำให้งานออกมาดีตามไปด้วย

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

แสดงเก่งก็คือถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี มีไอดอลเป็น พี่นก ฉัตรชัยที่คิดว่าแสดงได้เก่ง และเล่นสมบทบาท เชื่อในตัวละครที่พี่นกเล่นเสมอ และได้รับการชื่นชมตลอดจากคนรอบข้างและสื่อมวลชน

ไพภัส จิระกุล

พูดถึงคุณสมบัติก่อนว่าต้องเป็นคนมีมานะ ต้องมีความพยายาม พยายามทำความเข้าใจกับบท พยายามรักษาสมาธิ พยายามทุกอย่างรวมกัน และยังต้องมีความเป็นทีมเวิร์ค เป็นนักแสดงไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ คิดว่าสำคัญที่ต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับคนในกองถ่ายด้วยงานถึงจะบรรลุ ส่วนการแสดงที่เรียกว่าแสดงเก่ง ก็ต้องแสดงแล้วผู้ชมเชื่อในสิ่งที่แสดงออก แสดงเก่งอย่างเดียวก็ไม่พอ ต้องมีเรื่องของวางตัวมาเกี่ยวข้องด้วย

อภิญา สกฤเจริญสุข

แสดงดีคือการแสดงออกแล้วคนเข้าใจ รวมทั้งเป็นธรรมชาติ ส่วนคุณสมบัติของนักแสดง ที่สำคัญคือ ต้องตรงต่อเวลา และมีวินัย

คิดว่านักแสดงที่ดีต้องมีความรอบรู้เรื่องได้อีกหรือไม่ (เช่น ร้องเพลงได้ เต้นรำเก่ง เล่นกีฬา ขับรถ)

สุทธาสินี พุทธินันท์

ขึ้นอยู่กับว่าเราจะทำอะไร อย่างบางคนชอบในการแสดงแต่ว่า บางคนอาจจะชอบแคทิวี แต่บางคนก็ชอบแคเรียเตอร์ หรือบางคนก็อาจจะชอบทั้งหมดเลย เราก็ต้องดูว่าสิ่งที่เขาอยากจะทำแล้วจะมีอะไรบ้าง ถ้าคิดว่าทำแล้วไม่เสียหาย ถ้าเราแบบว่ารู้อย่างอื่นเยอะเพราะมันก็ช่วยในการเข้าใจชีวิตมากขึ้น ช่วยในการสามารถของเรามากขึ้น เพราะฉะนั้นคิดว่าอะไรที่เป็นความรู้ ถ้าเรารู้ได้ก็ดี นอกจากที่เราทำตรงนี้ได้ ก็อย่าไปฝันมัน ก็คือบางอันเราอาจจะทำตรงนี้ได้ เราเองตรงนี้เราก็หาวิธีพัฒนาตัวเองให้มันดีขึ้นก็ได้ เราอาจจะไม่ได้เก่งเหมือนบางคน เพราะว่าความสามารถของแต่ละคนก็ต่างกัน ความต้องการของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน ว่าเราเหมาะกับอะไรไม่เหมาะกับอะไร

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

มันอยู่ที่สังคมนั้น แล้วก็การแข่งขันในการที่จะได้รับคัดเลือกในการที่จะทำงานใด ๆ อันนั้นจะจำเป็น เช่นถ้าคุณทำงานกับต่างประเทศหรือฮอลลีวูดจะต้องถามคุณเลยมีใบขับขี่สากลไหม ว่าย่น้ำได้หรือไม่ เรารู้ว่าสังคมนี้มันเป็นแบบนี้ไปแล้ว มันง่ายไปหมดแล้ว น้องมีสังกัดหรือยังแล้วรีบตั้งตัวเป็นผู้จัดการ มันมากจนมันเคลือบคิดปะ ไปมาก เราก็ไม่ได้ยกย่องว่าต่างประเทศดี คนต่างประเทศก็ไม่ได้ต่างกัน ยกตัวอย่างในบทเรื่องตำรวจที่ทำร้ายประชาชน ในขณะที่เดียวกันคุยกับเพื่อนที่อยู่อเมริกาก็ว่าตำรวจเหมือนกัน ฉันไม่ได้ผิด

อะไรเลยตำรวจจับ ฉันกำลังฟ้องตำรวจกลับมันไม่ได้มีอะไรที่บอกว่าต่างชาติดีกว่าแต่วิธีการทำงานมันอาจจะต่างกันในเรื่องนี้ของเรา เขาอาจจะมองว่าเป็นงานที่ผ่านมาผู้จ้างเราอาจจะมองว่าเราทักษะอย่างอื่นของเราอาจจะพัฒนาต่อไปได้ น่าจะเรียนอันนี้เพิ่มเติม โอเคเขาเลือกเราก็เป็นการให้โอกาสเราก็ไปเรียนเพิ่มแล้วเราก็ค่อยมาทำงาน ซึ่งต่างประเทศเขาก็อาจจะไม่มีแบบนี้ก็ได้แต่ที่เรามีประสบการณ์เอง เขาจะถามเราว่าอันนี้คุณทำได้ไหม อันนี้ทำเป็นอยู่ไหม ก็เลยไม่รู้ว่าจะตอบว่าโดยแบบสากลว่าจำเป็นไหมที่นักแสดงจะต้องมีความสามารถรอบด้าน ไม่รู้ ตอบไม่ได้ แต่ว่าถ้าอย่างบ้านเราเป็นคนละแบบมันคือการวางตัวว่าจะให้ใครเล่นมันตอบโจทย์ของธุรกิจถูกไหม แม้ว่าดาราคคนนั้นจะไปเรียนแล้วก็ยังไม่ได้ แต่ต้องการนักแสดงผู้นี้เพราะว่าสปอร์นเซอร์ต้องการ สปอร์นเซอร์เข้าเราต้องการชายคนนี้ คนนี้กำลังมีชื่อเสียง

พรชิตา ณ สงขลา

เป็นพลพลอยได้ ถ้าไม่ได้ก็ไม่เป็นไร แต่ถ้ามีก็ดีเพราะเราไม่รู้ว่ามีวันหนึ่งเราจะได้เล่นบทนั้นเมื่อไหร่ก็ควรจะมีไว้บ้าง

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

ถ้ามีได้ หรือมีความสามารถพิเศษได้ก็จะดีมาก เพราะมันก็เป็นตัวช่วยเรา อย่างในกองถ่ายถ้าเกิดเราทำอะไรได้ ก็จะสะดวกเค้าในเรื่องของเวลา คือทางผู้กำกับหรือกองถ่ายไม่ได้มานั่งสอน คือเช่นถ้าเราเดินได้ ก็แค่มาปรับนิดหน่อยให้เป็นในทิศทางแบบนี้ คือเรามีความสามารถไป ก็เป็นข้อได้เปรียบ ทำให้เราทำงานได้รวดเร็ว และทุกคนก็รู้สึกมีความสุข กับเราที่เราทำงานแล้วสามารถทำงานได้ อย่างบางคนขี่ม้าได้ ขับรถได้ ถ้าเราทำได้ ก็จะสมบทบาท ไม่ต้องมานั่งหลอก อย่างบางซีนต้องมานั่งหลอกว่าขับรถ แต่จริงๆ แล้วขับรถไม่เป็นตอนขับก็ insert หน้าเรา แต่ตอนขับก็ให้คนอื่นขับแล้วก็ไปถ่ายรถอะไรแบบนี้ ถ้าเราทำได้เองจริงมันก็จะดีมาก ก็จะสมจริงมากขึ้น และก็สะดวกในการทำงาน

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

น่าจะไม่จำเป็น เพราะเดี๋ยวนี้อัปเดตอินทนาการได้หมดทุกอย่าง เหมือนเวลาที่เมล์ไปถ่ายโฆษณาแซมพู ก็ไม่ได้ใช้ผมเมล์ ใช้ผมคนอื่นบางฉาก เดี๋ยวนี้น่าจะเป็นแบบนี้หมดแล้ว เหมือนหนังช่อง 7 ที่เวลาถ่ายฉาก เล่นเปียโนแล้วให้คนอื่นมาเล่น ถ่ายแค่นี้เค้า แต่ก็เหนื่อยมาก เพราะช่อง 7 เป็นแบบถ่ายวันนี้ออกวันนี้ ไม่ใช่ละครที่สต็อกไว้เหมือนช่อง 3 ที่เคยถ่าย

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

มีความจำเป็น ส่วนมากละครที่ถ่ายจะเป็นช่อง 3 ที่จะให้นักแสดงเล่นเอง แต่จะใช้เอฟเฟคช่วย เช่น ฉากสีซอ พलयจะสีจริง แต่ใช้ sound ที่คนอื่นดี เป็นต้น

ศรันยู วินัยพานิช

แล้วแต่ ถ้าทำไม่ได้กองถ่ายคงไม่ว่า ผู้กำกับคงไม่ถึงกับว่ากลัว บางทีอาจต้องใช้เวลาหัด เช่น ซี่ม้ เล่นกอล์ฟ แต่ถ้าเร่งด่วนจริงๆทางกองก็ใช้แสดงอินทนาการได้

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

มีความสามารถพิเศษก็ดี ตัวละครตัวนั้นคงสมจริงขึ้น แต่ถ้าเวลาจำกัด ก็ต้องหาคนเล่นแทนซึ่งเดี๋ยวนี้น่าไม่ยาก อยากรู้นักแสดงที่มีความสามารถพิเศษอะไรก็บอกทางโมเดลลิ่งได้ ทางโมเดลลิ่งก็จัดหา มาให้ในเวลาที่กำหนดทันทีและทันเวลาจากประสบการณ์ที่เคยเจอ

ไพกัศ จิระกุล

สมัยนี้คงไม่จำเป็น เทคนิคและมุกกล้องช่วยได้

อภิญา สกุลเจริญสุข

ก็น่าจะดี เพราะบางบทบาทต้องการคนที่มีความสามารถพิเศษ เช่น ขับรถ ซี่ม้า ส่วนมากจะเจอใน
บทละครบ๊อย

**มีความเห็นว่าคุณนักแสดงไทยต้องฝึกฝนในด้านใดมากที่สุด(คิดว่าเป็นจุดบกพร่องที่พบมากที่สุดในการ
แสดงของไทยใช่หรือไม่)**

สุทธาสินี พุทธินันท์

บางที่เราเห็นเบื้องหน้าเป็นแบบนี้ เบื้องหลังอาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง คิดว่าคุณนักแสดงทุกคน
เก่งหมดแต่ถ้าผู้กำกับ คนนั้นต้องการแบบไหนมากกว่า เทรนมาแบบไหน เราจะพุดยากเพราะว่าขอยกคำพูด
หนึ่งของช่างหลังภาพ “ไม่ใช่ทุกคนหรอกที่จะเห็นว่าอะไรสวยหมดเพราะทุกคนมีความเห็นความคิดต่างกัน
มองอะไรต่างกัน เราก็ไม่ควรไปดูถูก” อย่างคนนี้ออกว่าสวย แต่เราคิดว่าไม่สวยเราก็ไม่ควรไปว่าเขา
เพราะว่าเราไม่รู้ว่าเบื้องหลังของสิ่งตรงนั้นกว่าจะออกมาเป็นอย่างไร เขาอาจจะชอบแบบนั้น แต่เราอาจจะไม่
ชอบแบบนั้น บางทีสิ่งที่เค้าชอบเราอาจจะไม่ชอบก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นคิดว่าเราควรจะให้เกียรติกับ
ความคิด ให้อิสระในความคิดความชอบของแต่ละคน อย่างละครก็เหมือนกัน การแสดงของคนบางคนบางคน
อาจจะมองว่าดี บางคนอาจจะมองว่าไม่ดี ผู้กำกับบอกต้องแสดงอย่างนั้นเพราะภาพที่เขามองเป็นแบบนั้น
เพราะฉะนั้นคิดว่าตรงนี้เป็นสิทธิส่วนบุคคลมากกว่า บวกกับปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้นในช่วงหลัง อาจจะ
เวลาน้อย ถ่ายได้น้อย เทคโนโลยีน้อย หรือเราเล่นเทคโนโลยีแต่คนติดต่ออาจจะไปติดต่ออีกเทคโนโลยีที่เขาชอบ เราก็ไม่
สามารถเห็นความจริงได้ ว่ามันคืออะไร ก็เลยไม่รู้จะพุดอะไร แต่ว่าความจริงก็คืออยากให้ทุกอย่างออกมาเป็น
ธรรมชาติที่สุด realistic ที่สุด

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

นักแสดงของเราน่าสงสาร เพราะว่านักแสดงของเราก็สืบเนื่องมาจาก Business เมื่อที่ว่าธุรกิจว่า น้องมีสังกัดหรือยังคะ ยุคที่เหมาะสมแล้วก็เริ่มมีการส่งเสริมกันเริ่มมีการผลักดันกันให้เข้าสู่เรื่องราวต่าง ๆ นี้ให้ พุดของให้รู้เหอะว่าไม่ได้มีการดูถูกเลยเพราะตัวเองเป็นคนที่ศรัทธามาก แล้วก็รู้สึกเสียใจ และน้อยใจกับเรื่องนี้ มากเหลือเกิน ว่าเด็กเอามาให้เขาเล่นเลย แล้วเราไม่โทษเขาเลยที่ว่าทำไมที่ขอได้ขนาดนี้เลย ไม่โทษเขาเลยเข้าใจ ทำไม ที่ขอได้ขนาดนี้ เราก็สงสารเขา เราไม่ได้ว่าเขาเลย ว่าทำไมเล่นอย่างนี้เราไม่ได้ว่าเขาเลย แต่ว่าสงสารว่า ทำไมเมื่อผู้ใหญ่จะให้โอกาสเด็กแล้ว หรือว่าคุณอยากจะทำธุรกิจกับ คุณต้องลงทุนหน่อย คุณต้องเทรนดีเขา คุณต้องให้เวลาเขา คุณต้องให้ความรู้ แล้วคุณต้องฝึกฝนเขา พัฒนาก่อนแล้วถึงมาเล่น แล้วไม่ว่าคุณอยากจะ ส่งเสริมเขาด้วยใจบริสุทธิ์หรือว่าคุณทำธุรกิจกับเขาคุณทำได้มากกว่านี้แน่นอน แล้วได้อีกนานด้วย คนดูเขาก็ได้ไ้ นะ ไม่ใช่ทำละครตลาด คนดูเขาไม่ได้ไ้ ดูออก แต่ยอมดูไปเขาแค่ต้องการความบันเทิง แต่ดูไปก็บ่นไป นักแสดงยังขาดผู้ที่สนับสนุนอย่างจริงจัง มีแต่ผู้ใช้ประโยชน์ แต่ถ้าจะตำหนิเฉพาะตัวนักแสดงเองในเมื่อตัวเอง รู้ว่าตัวเองมาทำอะไร ก็ควรจะต้องค้นคว้าด้วยตัวเองด้วย ต้องรู้ว่านักแสดงควรทำอะไรหน้าที่รับผิดชอบมี อะไรบ้าง แล้วคุณขาดตรงไหนแล้วคุณเติมแล้วหรือยัง ก่อนที่คุณจะมาลงสนามต้องรับผิดชอบด้วย ถ้าเขาไม่มี เวลาหรืออะไรให้เรามาก คือทุกอย่างบีบไปหมดว่าเราไม่พร้อมเราไม่ทำ

พรชิตา ณ สงขลา

คือถ้ารุ่นใหญ่ ๆ ไม่ค่อยมี แต่ถ้ารุ่นเด็กจะมีปัญหาเยอะเหมือนกัน คือเค้าไม่ค่อยฟัง เพราะการแสดง เล่นละครมันต้องฟังคนอื่นด้วย เวลาคนถามเราต้องฟังเสร็จก็คิด และก็ตอบ แต่เด็กสมัยนี้จะไม่ค่อยฟังกัน เท่าไหร่คิดเพียงแค่ว่าเราจะพูดไหนดีเมื่อคิดว่าจะเล่นแบบนี้เข้ามาก็มาเล่นแบบนี้ จะมีปัญหาเยอะมาก ส่วนใหญ่เด็ก ๆ จะเป็นกันทุกคนเป็นกันหมดเลย เรื่องของการพูดการออกเสียงก็มีแต่พูดให้ฟังรู้เรื่องก็พอ ถ้า จะบังคับให้เค้าพูดภาษาไทยให้ชัดเจนทุกคนคงจะเป็นไปไม่ได้หรอก แต่ถ้าพูดรู้เรื่องก็ดีแล้ว

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

ที่เห็นชัดเลย ก็คือเรื่องความเชื่อ และสมาธิ อาจจะเป็นเพราะคนไทยถูกเลี้ยงมาแบบว่ารีบเร่ง เลยทำให้ไม่มีสมาธิกัน ถ้าสังเกตเด็กรุ่นใหม่ จะเห็นได้ว่า สมาธิสั้นมาก เพราะฉะนั้นเวลาอยู่ในกองถ่ายหรืออะไรก็ตาม มันจะต้องมีสมาธิ ทั้งเสียงวอร์ เสียงอะไรหลายๆ อย่าง อย่างตัวเบสเองก็มีปัญหาแรกๆ เพราะจะมีเสียงผู้กำกับสั่งโน้นสั่งนี่ คนโน้นคนนี้ พอเราเข้ามาฉาก สมาธิเราก็หลุดเพราะเราไปฟังเสียงพวกนั้นหมดเลย ก็คือวอกแวก อะคะ เพราะมีทุกอย่างเข้ามา เพราะฉะนั้นก็คือนักแสดงไทยก็จะมีเรื่องของความเชื่อ บางทีเล่นเนี่ยยังไม่เชื่ออะ บางทีเป็นตัวละครนั้น 50% ละ แต่อีก 50% ยังไม่ใช่ หลายคนเล่นละครมา 10 กว่าปี ก็ยังเล่นละครเป็นตัวเค้าอยู่แบบนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ถ้ามองว่าเค้าเล่นแข็งใหม่ เค้าเล่นไม่แข็ง เป็นธรรมชาติ แต่เค้าไม่สามารถเล่นเป็นตัวละครตัวนั้นได้ เห็นได้ชัดหลายคน เล่นเป็นตัวเองตลอดเลย ขนาดเล่นบ๊วยๆ ก็ยังมีความเป็นตัวเองอยู่ นักแสดงไทยยังค่อนข้างจะเป็นแบบนี้ และหลุดออกจากตัวเองยาก ความเชื่อค่อนข้างน้อย

ในเรื่องของการออกเสียงละครก็มีทั้งเด็กและเยาวชนดู มันก็เป็นตัวอย่างที่ดี และไม่ดีให้กับเด็ก ถ้าเราพูดชัด ช ส แต่ถ้าพูดชัด มันก็จะเป็นตัวอย่างที่ดี เด็กก็จะเห็นว่า พี่ที่เค้าเล่นยังพูดชัด ทำไมเราพูดไม่ชัด ก็จะไม่ปรับตัวเอง แต่ถ้าเรามีพฤติกรรมพูดไม่ชัด พูด ร เรือ อะไรแบบนี้ไม่ชัด เด็กก็จะบอกว่า เค้าก็พูดไม่ชัด สมัยนี้เค้าก็พูดไม่ชัดกันทั้งนั้น เรียกว่ามันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี มันมีผู้ชมทุกเพศทุกวัย ถ้าเราสื่อออกไปไม่ดี คนรับก็รับสิ่งที่ไม่ดีด้วย

รวมถึงเรื่องOver acting จะเห็นได้ชัดเลย คือ ตัวร้ายจริงๆ ไม่ต้องพูดเลยก็รู้แล้วว่าตัวร้าย แต่ก็เล่นover acting อย่างหรีตา กัดปาก ใช้อวัจนภาษาเยอะ จนคนดูบอกว่า ไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้เนาะ แค่ว่าพูดคุณ การสื่อทางสายตาคุณ ก็รู้แล้วว่าคุณร้าย ไม่จำเป็นต้องแบบว่า วิดว้าย กรีดกร๊าด เดี่ยวต้องตบกัน ละครไทยจะติดภาพแบบนี้ ที่ว่าต้องมีพระเอก นางเอก ตัวร้าย ทุกเรื่องจะต้องมี ซึ่งถ้าเป็นต่างประเทศจะไม่มีแบบนี้ เค้าจะดูโครงเรื่อง เค้าจะไม่เน้นว่าต้องมีสีสันของเรื่อง จะต้องเป็นตัวร้ายวิดว้าย over acting คนไทยชอบดู

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

คิดว่าปัญหาคือเรื่องของการไม่ค่อยมีสมาธิเมื่อเริ่มถ่าย ส่วนมากสมาธิจะมาที่หลังตอนเครื่องติดแล้ว เพราะฉะนั้นแรกๆจะค่อนข้างต้องเทคบอยเพราะไม่มีสมาธิ เลยคิดว่านี่น่าจะเป็นปัญหากับนักแสดงทุกคน อีกอย่างการไม่เข้าถึงบทน่าจะใช่ด้วย เพราะแรกๆนักแสดงจะจินตนาการไม่ได้ ถ่ายไปต้องอยู่กับตัวเองแล้วก็ไม่สูงส่งกับคนอื่นมาก เดียวจะหลุดจากบท

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

มีคิดเห็นที่น่าจะเป็นเรื่องของการพูด การใช้ภาษา การใช้คำควบกล้ำ ร ล ว ที่มีปัญหา มากนักแสดงรุ่นใหม่พูดไม่ชัด ไม่ใช่ลูกครึ่ง แต่พูดเป็นสำเนียงฝรั่งหมด หลายท่านเป็นแบบนี้ โดยเฉพาะนักแสดงวัยรุ่น บางครั้ง ต้องคอยระวังเรื่อง diction หรือการพูด

ศรันยู วินัยพานิช

คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องของการแสดงออกที่ติดจะ over acting นักแสดงหน้าใหม่จะแสดงเกินจริงไปมาก fake ตลอด การทำให้เป็นธรรมชาติที่ควรจะเป็นกลับเป็นเรื่องยาก

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

เรื่องสมาธิสั้นเป็นอันดับแรก เพราะเวลาถ่ายหนึ่ง ถ่ายละครมีคนอยู่ในฉากมาก ตั้งแต่ตากล้อง ช่างไฟ ผู้ช่วยผู้กำกับ คนเทรนการแสดง และอีกมากมาย จนยากที่จะมีสมาธิ ดังนั้นจึงต้องทำจิตใจให้สบาย เป็นอย่างแรก รีแรกซีให้มากที่สุด อยู่กับตัวเองและบทละคร แล้วสมาธิจะมาเอง นี่มักเป็นวิธีที่ทำ อยากให้นักแสดงทุกคนแก้ไขตรงนี้ให้ได้ก่อน

โฟกัส จีระกุล

คิดว่าเป็นเรื่องความสมจริง หรือ ความเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นธรรมชาติได้ ก็ต้องฝึกฝนและอยู่ที่มีสมาธิ นอกจากนั้นยังมีเรื่องของการพูด นักแสดงปัจจุบันพูดไม่ค่อยชัด ควบกล้ำหายหมด หรือพูด ส ลิ่น ออกมานอกปาก เป็นสิ่งที่เห็นบ่อย

อภิญญา สกุลเจริญสุข

หลายเรื่อง อาทิ การแสดงจะเกินจริงไปนิด หรือที่ตัวเองเป็นคือเรื่องของสมาธิ บางฉากต้องการความต่อเนื่องของอารมณ์ ถ้าไม่มีสมาธิก็แสดงออกมาอารมณ์ไม่ต่อเนื่อง ต้องเทคตลอด

คิดว่าเอกลักษณ์ในการแสดงของไทยเป็นอย่างไร การแสดงของไทยมีเอกลักษณ์หรือไม่ (ถ้าไม่นับรวมโซนละครไทย)

สุทธาสินี พุทธิพันธ์

อย่างอินเดียไม่น่าจะเป็นที่การแสดง แต่น่าจะเป็น culture มากกว่า พูดว่าเป็น culture จะดีกว่าที่ต้องวิ่งๆ ด้วยความที่ถูกเชื่อว่าเป็นแบบนั้นผู้กำกับเลยต้องบอกนักแสดงว่าต้องแสดงแบบนั้น อย่าง culture ของไทยตอนนี้ที่เห็นก็คงจะเป็นตบจูบ และด้วย Target ที่คนดูละคร ดูหนังไทย เราจะเห็นชัดเจนว่าบางทีก็จะมีรุนแรงและชอบอะไรก็แบบสุดๆ ไปเลย ซึ่งมันอาจจะเกินความจริง ถ้าธรรมชาติของความจริงของมนุษย์เรามันอาจจะไม่ขนาดนั้น แต่ถ้าเกินความจริง ซึ่งอันนั้นมันก็เป็น Marketing การทำงานของแต่ละคนมากกว่า ซึ่งเราก็ไปออกความคิดเห็นอะไรไม่ได้เพราะเป็นทางเลือกของเขา แต่ถ้าจะพูดถึงเอกลักษณ์ก็คงจะเป็นสไตล์นี้ จะอาศัยความรุนแรงมากกว่า

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

กิริยาท่าทาง หรือคำพูด การเคลื่อนไหวหรือการต่อเนื่อง การแสดงที่ผู้กำกับวางไทยมาก อย่างเกาหลี เขาก็จะมีเงียบให้เวลา แล้วของเราคืออะไรแล้วสมัยก่อนก็อาจจะมีเรื่องตบจูบ ถ้าปัจจุบันก็เรื่องผ้า เมีย ตบจูบ ไม่มีไม่ได้ นางร้ายที่กรี๊ด ๆ มันต้องมี อย่างขณะที่เราดูฮอลลีวูด แบบว่านางร้ายมันจะนำไขมันจะแบบว่ามันจะมีรายละเอียดเยอะแยะมากมาย

พรชิตา ณ สงขลา

ของเราเองก็เป็นแบบHappy Ending แม่สามีลูกสะใภ้ ตบจูบ

อธิชา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์

ของไทย ถ้าคนต่างชาติดูก็จะเป็นเรื่องของรำไทย เรื่องจีน เรื่องรามเกียรติ์ แบบนี้มากกว่า แต่ถ้าเป็นในเรื่องของ acting คิดว่าไม่มีนะคะ คือไม่มีเอกลักษณ์อะไรที่โดดเด่น ที่เห็นแล้วว่า นี่คือ acting ของไทย คนไทยก็เรียนแบบเค้ามีอีกที เท่าที่สังเกตดู reference ก็จะเป็นหนังฝรั่ง หนังญี่ปุ่น หนังเกาหลี แล้วก็เลียนแบบเค้าที่จะทำตามเค้า ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง หรือ เพลงประกอบอะไรก็ตามเลียนแบบเค้ามาทั้งหมด คือคนไทยจะไม่ค่อย idea อะไรที่สร้างสรรค์อะไรใหม่ๆ ถามว่ามีไหม มีคะ แต่ว่าค่อนข้างน้อย

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

ปกติลักษณะของคนไทยก็เป็นเอกลักษณ์อยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นหนังเป็นละครก็คงเป็นเรื่องของละครน้ำเน่า แบบแม่สามีลูกสะใภ้ ใช้ความรุนแรง แล้วสมัยนี้ก็ต้องมีตลกด้วย แบบตลกร้าย ชอบใช้อะไรตีหัวเหมือนที่ตลกชอบทำ หรือไม่ก็หนังผีตลกที่ตอนนี้กระแสดีมาก

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

คิดว่าเป็นลักษณะตัวละครที่เป็นแบบ type character มากกว่า ที่ทุกเรื่องเหมือนกัน นางร้ายต้องตบ นางเอกต้องอ่อนแอ พระเอกต้องไม่ฉลาด เพื่อนพระเอกเพื่อนนางเอก ต้องเป็นตัวคลี่คลายเรื่อง ซึ่งลักษณะพวกนี้เป็นเมโลดราม่า หรือ soup opera ของพวกฝรั่ง ถ้าละครเรื่องไหนไม่มีลักษณะแบบนี้ ดำเนินเรื่องเรียบง่าย ใกล้เคียงความเป็นจริง คนไทยจะไม่ดู จนจะกลายเป็นวัฒนธรรมในการบริโภคของคนไทยไปแล้ว

ศรัณยู วินัยพานิช

หนังไทยชอบเป็นเรื่องที่ยุงเหยิง ชีวิตรันตด แต่มีความสุขตอนจบที่คงเป็นเอกลักษณ์ที่พบในหนังทุกเรื่อง

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

ที่เห็นทั่วไปน่าจะเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ อย่างที่ตอนนี้อยู่จัดมักทำ plot เรื่องที่เป็นหนังผี ตื่นเต้น สยองขวัญเสียส่วนมาก เป็นยุคหนังผีกำลังดัง หรือโรงหนังตอนนี้อยู่ที่ฉายในไทยช่วงนี้มีแต่หนังประเภทนี้ หรือเป็นเพราะใกล้วันฮาโลวีนก็เป็นได้ แต่ไม่แน่ใจว่าอาจอยู่ได้ไม่นาน น่าจะเป็นพักๆ เหมือนที่บางช่วงหนังวัยรุ่นมา ปีที่แล้วหนังรักมา บางทีหนังแนวดราม่าชีวิตมา

ไพรัช จิระกุล

ที่ต่างและมีเอกลักษณ์คงเป็นเรื่องบทละคร ที่ตอนจบต้องลงเอย มีความสุข ตัวร้ายละเอียดของเรื่องไม่มี ก็ตลก หรือแนววัยรุ่นไปเลย 3 แบบที่เห็นทั่วไป

อภิญา สกฤญสุข

คงเป็นเรื่องราวที่น่ารำ ร้ายแบบชัดเจน ตัวละครเป็นตัวแบบมากกว่าตัวกลมที่เห็นชัดเจน

หลักในการทำงานของท่านเป็นอย่างไรในวงการการเสดงนี้

สุทธานี พุทธินันท์

หลักในการทำงานก็คงจะเหมือนการทำงานทั่วไป แต่แต่ละคนแต่ละแบบ จะต่างกันก็ตรงที่ การแสดงต้องมีความตั้งใจ มีวินัยมาก ๆ ในการทำงาน ตรงนี้ ตนเองจะคิดเองเสมอว่า ถ้าเลือกที่จะทำอะไรแล้ว ก็ต้องทำให้ดีที่สุด และให้รู้จริงกับสิ่งที่เราทำตรงนี้เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเรารู้จริงแล้ว คืองานที่เราทำตรงนี้เป็นงานของประชาชน พอเรารู้จริงและเราถ่ายทอดให้ประชาชนดู ประชาชนก็จะได้รับสิ่งที่เป็นความจริงจากเรา เราไม่รู้ไม่จริงเราไม่รู้ไม่ลึกพอ รู้แค่นี้ ๆ หน่อย ๆ ทำงานออกไปและส่งให้เขาเราก็จะได้รับประมาณหนึ่ง ซึ่งตรงนี้สำคัญมาก ๆ ก็คิดว่าเราไม่ได้ทำเพื่อตัวเองแต่เราทำเพื่อส่วนรวม เพราะฉะนั้นทำอะไรก็ตามอยากให้ออกมาดี ๆ สำหรับแพทนะ เพราะฉะนั้นก็ต้องใช้เวลาพิจารณาไตร่ตรองนานพอสมควรกว่าจะได้ กว่าทำอะไรออกมา คิดเยอะเหมือนกัน คือแพทนะที่มีผลงานออกมาทีละนิด ๆ ค่อยเป็นค่อยไปและอยากให้ออกมาดีทั้งหมดมากกว่าที่จะทำอะไรก็ได้ทั้งหมดแต่ไม่ดีสักอย่าง เพราะฉะนั้นก็ขอเลือกทำทีละนิด และทุกอย่างค่อยเป็นค่อยไป บางทีไม่ต้องรีบก็ได้ถ้าเรามีเวลามา เราก็ใช้เวลาตรงนั้นให้มากที่สุด ในการทำอะไรแต่ละชิ้น และต้องทำด้วยความตั้งใจจริง ๆ และก็ทำด้วยใจบริสุทธิ์ รู้จริง ๆ และซื่อสัตย์ด้วยกับสิ่งที่เราทำ ตรงนั้นแล้วก็พยายามหาความรู้และพัฒนาตัวเองให้มีสิ่งที่ดีและคุณภาพที่เราอยากให้มีมันมีขึ้นเรื่อย ๆ และเราจะสามารถทำอะไรได้หลาย ๆ อย่างมากขึ้น

มีหลักอีกอย่างคือยึดหลักความจริงเพราะคิดว่า Nobody's perfect และจำว่าเราทำดีที่สุด ถ้าวันนี้ ออกมาดี พอใจก็มีความสุข แต่ถ้าเราทำแล้วออกม่น้อยลงหน่อยแต่ถ้าเราทำดีที่สุดแล้วก็รับได้ トラบไต่ที่

เราคิดว่าเราทำได้ดีที่สุดแล้ว และไม่สามารถทำได้มากกว่านี้แล้ว แต่ถ้าวันไหนเราคิดว่าทำและไม่ตั้งใจไม่ดี อันนั้นเราต้องเสียใจ เพราะว่าเราไม่พยายามเอง เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามต้องทำให้ดีที่สุด ตอนนั้น เท่าที่เราจะทำได้ และผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็ได้แต่ตอนนั้นที่จะออกมาเพราะเราไม่สามารถที่จะ กำหนดอะไรได้และเราต้องคิดว่าไม่มีอะไรแน่นอนเสมอ หรือไม่เที่ยง เราเคยทำได้แต่มาวันนี้เราอาจจะทำไม่ได้ หรือเราอาจจะทำดีกว่าตอนนั้นก็เป็นได้ จริงๆ ถ้าคิดแบบนั้น เราก็สบายใจขึ้นมีสติขึ้น สิ่งที่เราทำก็พอแล้ว และอีกอย่างหนึ่งการอยู่ในวงการ ก็คือเหมือนภาพรวมที่เราต้องรู้จักตัวเองก่อนอื่น ว่าเราเหมาะกับอะไร และ อะไรที่ไม่เหมาะกับเรา เราทำอะไรได้ไม่ได้ พิจารณางาน การตัดสินใจด้วย และอะไรก็ตามคิดว่าถ้าทำไม่ได้ก็ จะไม่ทำเลย และอยากจะแนะนำคนอื่นด้วยถ้าเราคิดว่าเราทำตรงนี้ได้ดีก็ขอให้ระวังกับตรงนี้ต่อไป แต่ถ้าคิด ว่าไม่ดีไม่ทำไม่ว่าก็อย่าทำเลยก็จะมีผลเสียกับเรา อันนี้ก็ถือเป็นการดูแลตัวเองเหมือนกันทั้งภายในและ ภายนอกด้วยทุกอย่างทำให้เรารักษาสິงที่ดี ๆ ไว้ให้ได้มากที่สุดให้ยาวนานที่สุด และก็คอยพัฒนาตัวเองอยู่เรื่อย ๆ คอยหาความรู้ในสิ่งที่เราจะทำหรือต้องการทำ เพราะฉะนั้นคนเก่ง ๆ จะตามมาอีกเยอะ เวลาของเราอาจจะ สิ้นลง สิ้นลงทุกที เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทำตัวให้มันคงที่สุด อันนี้ก็ถือเป็นการดูแลรักษาตัวเองไว้ให้มันคง

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

เข้าใจในสิ่งที่เราจะถ่ายทอด แล้วทุกขณะที่ทำงานต้องมีสมาธิ สมาธิเป็นอย่างเดียวที่ทำให้งาน ออกมาดีหรือไม่ดี สมาธิ สำหรับหน้าที่นักแสดงนะ สมาธิอย่างเดียวเลย บางวันก็ร้องไห้ไม่ได้เลย แล้วรู้เลยว่าตัวเอง ทุกอย่างว่าทำสมาธิ ต้องเรียกสมาธิ ต้องหาสมาธิให้ตัวเองให้ได้ พอหาสมาธิไม่ได้เรารู้สึกว่าจะเสียเวลาเขา ไหมนี่มันยิ่งทำลายสมาธิ มันทำไม่ได้เราต้องพยายามตัดทุกอย่างไม่ต้องไปคิด คือรอให้มันรอไป มันต้องมี บางอย่างมาช่วยตัวเอง ต้องมีสมาธิแล้ว เรียกสมาธิกลับมา ลำดับเรื่องของตัวนี้ใหม่ ยกตัวอย่างคำพูดบางคำที่ ก็น่าสนใจในบทหลายครั้งที่เราสะดุดเวลาต้องเอาบทมาดู ขอบทมาดู คนที่ทำงานด้วยกันใหม่ บางคนคิดว่าจะดู อะไรบาทไม่มีพูดอะไรเลย ตอนหลังเขาก็จะเริ่มเข้าใจ บางทียื่นเฉย ๆ ความคิดก็ไม่นิ่ง ต้องหาจุดที่มันจะมาถึง

เราจะต้องอยู่ตรงนี้อย่างเดียวที่จะทำให้สามารถเข้าถึงอารมณ์ มันยากมากแต่พอมันจับสมาธิได้เข้าใจแล้วถึงบอกว่าการจัดการด้วยตัวเราเองคนเดียว ไม่มีสิ่งรับมาก่อน แล้วมันก็ไม่ใช่ละครเวทีที่แบบดำเนินไปเรื่อยๆ เราต้องเรียกสมาธิใหม่อีกครั้ง

การทำงานผู้กำกับใหญ่ที่สุด คนจ้างเขาไม่ใหญ่เท่าผู้กำกับ มุมมองในความคิดของนักแสดง ต้องคิดเสมอว่าผู้กำกับใหญ่ที่สุด ไม่ว่าผู้กำกับคนนั้นจะประสบความสำเร็จมากหรือน้อยไปกว่าเรา เพราะฉะนั้นการทำงานเป็นทีมเราต้องมองว่าผู้กำกับมองทิศทางไหนแม้ว่าเขาจะมองชัดกับเราก็ตาม เราก็ต้องหาเหตุผลให้ได้ที่จะคิดแบบเขา มีบางครั้งที่ถือว่าการทำงานจะต้องทะเลาะกันก็ทะเลาะแต่ว่าเรากำลังสร้างงาน ต้องคุยถึงแม้ว่าเขาจะไม่ชอบหน้าก็ไม่เป็นไร นั่นคือผู้กำกับที่เขาให้เกียรตินักแสดง แต่บางอันก็มีทำไม่พืดคิดอย่างนี้ หนูคิดได้แต่แบบนั้น ขอเหตุผลหน่อยได้ไหม คือไม่มีเหตุผล ประเด็นคือไม่ใช่รับไม่ได้กับความคิด แต่ว่ามันไม่สามารถทำออกไปได้ ต้องคุย เราต้องเข้าใจก่อนว่ามันเป็นเพราะอะไร เพราะผู้กำกับเขาทิศทางแบบนี้ แนวเรื่องเขาไปอย่างนี้ เราจะคิดต่างมันไม่ได้ เราทำงานเป็นทีม ดังนั้นผู้กำกับคือเป็นผู้นำทางออกจากทางตัน เราต้องให้เกียรติเขา

พรชิตา ณ สงขลา

ต้องไม่ซีเกียจ และศึกษาบทที่เราต้องทำงานให้เยอะๆ มากๆ ให้เข้าใจให้รู้ว่าไปมาอย่างไร ตอนแรกๆ เราอาจจะงงก็ต้องทำความเข้าใจมากๆ อาจจะไปสอบถามคนอื่นได้ มีความรับผิดชอบ ไปตรงเวลา ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนลำบาก และส่วนหนึ่งที่เป็นแบบแทบจะต่างกับคนอื่นเลยก็ว่าได้คือเป็นคนไม่ห่วงสวย ชุดต้องสวย เมื่อไหร่ฉันเป็นคนใช้ฉันก็เป็นคนใช้ เมื่อไหร่ฉันสวยฉันก็สวยแต่คนอื่นต้องสวยตลอดเวลา จะพยายามเปลี่ยนตัวเองแบบไม่ค่อยสวยค่ะ ซึ่งนักแสดงไทยจะไม่ค่อยเป็นเท่าไรส่วนใหญ่ต้องสวยไว้ก่อน

อธิชา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์

คิดว่า การมีความรับผิดชอบ กับการตรงต่อเวลา ขยันท่องบท ศึกษาตัวละคร และตีความตัวละครตัวที่
ต้องแสดง

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

ต้องเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เราอายุยังน้อย คนในวงกรส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ พี่ๆสื่อมวลชนก็เป็น
ผู้ใหญ่กว่าเราหมด เพราะฉะนั้นต้องมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไปลามาไหว้ ไม่เย่อหยิ่ง เพราะเราอยู่ได้ด้วย
บุคคลเหล่านี้เหมือนกัน พุดจาให้สัมภาษณ์ก็ต้องพุดดี และที่สำคัญต้องรักษาภาพลักษณ์ของเราอยู่เสมอ
เช่น ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ไปกินเหล้าเมายา ไม่ไปถ่ายภาพที่เสี่ยงต่อการที่จะเป็นภาพหลุดในภายภาคหน้า
เป็นต้น สำหรับตัวเอง การมีภาพลักษณ์ที่ดีสำคัญและมีผลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก

ชิตจันทร์ รุจีพรรณ

การตรงต่อเวลา ความอดทน และมนุษยสัมพันธ์ ทั้งสามอย่างคิดว่าสำคัญเท่ากัน การทำงานถ้าไม่
ตรงต่อเวลาจะทำให้ทุกคนในกองต้องมารอเราเพียงคนเดียว งานจะเสียหายได้ ความอดทนก็สำคัญ บางที
ถ่ายหนึ่งเป็นวันไม่ได้พัก แต่ก็ต้องผ่านไปให้ได้ เพราะเข้าใจว่าหากเลื่อนการถ่ายออกไปต้องมีค่าเสียหาย
ตามมาอีกมาก และสุดท้ายเรื่องของมนุษยสัมพันธ์ ทำตัวให้คุ้นเคยกับเพื่อนนักแสดงด้วยกัน และคนใน
production ก็สำคัญ เพราะจะทำให้งานขับเคลื่อนไปได้ดี

ศรัณยู วินัยพานิช

น่าจะมาจากขยันและอดทน บางครั้งมีข่าวไม่ได้ทั้งที่ไม่ได้ทำ ก็ต้องอดทน และยังต้องอดกลั้นไม่ไป
ต่อความยาวสาวความยืดด้วย มิเช่นนั้นจะไม่จบ ความขยันก็ต้องมี บางทีต้นสังกัดให้ทำอะไรเราก็ต้องทำ
ไม่งั้นจะมีผลต่อสัญญา และชื่อเสียงของเราเอง

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

เป็นเรื่องของการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ การแสดงจะดีได้ส่วนหนึ่งอยู่ที่การฝึกฝน ฝึกฝนอย่างตั้งใจ ด้วย ต้องมีความตั้งใจมาอีก ไม่มีใครที่ทำอะไรในครั้งที่ 100 แยกกว่าครั้งที่ 1 ดังนั้นถ้าหมั่นฝึกฝน หมั่นสังเกตตัวเอง สังเกตการแสดง งานก็จะดีขึ้นเรื่อย

ไพภัศ จิระกุล

ก็ต้องขยัน ขยันท่องจำบท ขยันซ้อม นอกจากนั้นต้องอ่อนน้อมถ่อมตน โดยเฉพาะผู้ใหญ่ และกับนักข่าว เพราะเรามีทุกวันนี้ได้ คนรอบข้างมีส่วนช่วย

อภิญญา สกุลเจริญสุข

เป็นเรื่องของการมีวินัย ทำในสิ่งที่รับผิดชอบให้ถูกล่วง และต้องหมั่นเรียนรู้เทคนิคใหม่ๆเพิ่มเติม หาความรู้ใส่สมองตนเอง

มีความรู้สึกอย่างไรเวลาที่สวมบทบาทเป็นคนอื่น/เป็นตัวละครตัวนั้น

สุทธาสินี พุทธิพันธ์

มันเป็นอย่างละครึ่งครึ่ง 50/50 แน่แน่นอนว่าต้องมีความเป็นตัวของตัวเองไม่สามารถตัดได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องระลึกละสติให้รู้ตลอดเวลาว่าเราสวมบทบาทเป็นใครอยู่ คำถามนี้จริงๆตอบยาก อยู่ที่สถานการณ์นั้นๆมากกว่า บางครั้งเวลาที่รับบทที่ยากและหนักมากๆ ก็ยังให้ความรู้สึกเป็นครึ่งครึ่ง เพราะจะคิดเสมอว่าถ้าเป็นเรา เราจะทำแบบนี้ แสดงแบบนี้ในตัวละครตัวนั้น ฟังแล้วอาจจะเข้าใจยาก ต้องลงมือปฏิบัติแล้วจะเข้าใจ

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

ต้องลิ้มทุกสิ่งอย่าง ลิ้มความเป็นตัวเองด้วย ต้องเอาใจเราไปใส่ในตัวละคร

พรชิตา ณ สงขลา

ไม่รู้รู้สึกอย่างไร เล่นไปตามบทบาท ตามตัวละคร ตามอารมณ์ ณ ขณะเวลานั้น ต้องไม่มีความเป็นเราเหลืออยู่

อธิชา พงศ์ศิลป์พัฒน์

ได้กล่าวถึงเรื่องของการแสดงที่น่าสนใจไว้ว่าการสวมบทบาทเป็นผู้อื่นนั้น เมื่อขณะสวมบทบาทจะรู้สึกถึงความเป็นตัวเองอยู่ รวมถึงไม่สามารถตัดบริบทรอบตัวทั้งผู้กำกับ ช่างไฟ ช่างกล้องและอื่นๆได้ ยังมีความรู้สึกถึงกลุ่มคนเหล่านี้เมื่อขณะแสดงอยู่ หากจะพูดถึงความรู้สึกก่อนและหลังแสดงนั้นดาราสาวกล่าวว่าไม่ตีความรู้สึกหรือภาพขณะแสดงออกมาเลยแม้แต่น้อย และหากได้รับบทบาทที่ไกลตัวส่วนมากจะไม่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาก่อน แต่จะใช้วิธีปรึกษา Acting Coach ถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมทั้งลักษณะทางกายภาพภายนอกเช่นเดียวกับนักแสดงที่สัมภาษณ์ท่านแรก

คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

ได้กล่าวถึงการสวมบทบาทเป็นผู้อื่นนั้น เมื่อขณะสวมบทบาทจะรู้สึกถึงความเป็นตัวเองเพียงเล็กน้อย แต่จะมีสมาธิจดจ่ออยู่กับตัวละครที่สวมบทบาทอยู่มากกว่า ส่วนบริบทรอบตัวทั้งผู้กำกับ ช่างไฟ ช่างกล้องและอื่นๆก็มีความรู้สึกถึงกลุ่มคนเหล่านี้ว่าอยู่ ณ ขณะนั้นๆเมื่อขณะแสดงแต่ไม่ได้จดจ่ออยู่กับพวกเขา เพียงแค่รับรู้ถึงความมีตัวตน หากจะพูดถึงความรู้สึกก่อนและหลังแสดงนั้นดาราสาวกล่าวว่าบางครั้งตี Character นั้นๆจากบทบาทออกมาบ้าง เช่น การพูด การเดิน เป็นต้น และหากได้รับบทบาทที่ไกลตัวส่วนมากจะไม่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาก่อน แต่จะใช้วิธีปรึกษา Acting Coach ถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมทั้งลักษณะทางกายภาพภายนอก

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

การสวมบทบาทเป็นผู้อื่นนั้น เมื่อขณะสวมบทบาทแทบจะรู้สึกถึงความเป็นตัวเองอยู่ และสามารถตัดบริบทรอบตัวทั้งผู้กำกับ ช่างไฟ ช่างกล้องและอื่นๆได้ สามารถตัดสิ่งรอบตัวและมีสมาธิในขณะที่แสดงอยู่ หากจะพูดถึงความรู้สึกก่อนและหลังแสดงนั้นดาราสาวกล่าวว่าจะไม่ติดความรู้สึกหรือภาพขณะแสดงออกมาเลย แม้แต่น้อย เมื่อแสดงเสร็จก็จะกลับมาเป็นคนเดิม และหากได้รับบทบาทที่ไกลตัวส่วนมากจะไม่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาก่อนเช่นเดียวกับดาราคคนอื่นๆ ที่ใช้วิธีปรึกษา Acting Coach ถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมทั้งลักษณะทางกายภาพภายนอกเช่นเดียวกัน

ศรัณยู วินัยพานิช

ช่วงแรกของอาชีพการเป็นนักแสดง มีปัญหาเรื่องของการใช้สมาธิและมีสติให้สามารถจดจ่อกับบทที่ได้รับ ยังคงมีความรู้สึกถึงความเป็นตนเองอยู่ แม้กระทั่งปัจจุบันก็ยังไม่สามารถตัดความเป็นตัวเองอยู่ จะทำได้ก็แค่บางขณะ บางครั้งครวญเพียงเท่านั้น

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

เมื่อสวมบทบาทจะไม่คิดถึงตัวเองเลย เพราะจะทำให้เอาคาแรคเตอร์ความเป็นตัวเราใส่ไปในตัวละคร โดยไม่รู้ตัว ดังนั้นจึงต้องจดจ่อกอยู่ที่ตัวละครตัวที่เราเล่นเท่านั้น จะกลับมาเป็นตัวของเราเองก็ต่อเมื่อผู้กำกับสั่ง "คัท" ก็จะผ่อนคลายและค่อยๆกลับมาเป็นตัวเอง แต่หลายครั้งก็จะติดกับบท เช่นเล่นร้ายมาก บางทีช่วงนั้นคนรอบตัวจะบ่นว่าฉุนฉียวขึ้น หรือบางทีเล่นบทเสียใจต้องร้องไห้ กลับมาบ้านอารมณ์นั้นจะยังติดมาด้วย ทำให้เกิดความรู้สึกเครียดและเศร้าหมอง หน้าที่ที่นักแสดงต้องทำให้ได้คือแยกแยะอารมณ์ มีนักแสดงที่รู้จักเป็นเด็กที่อารมณ์ค้างประจำ สั่ง "คัท" ไปแล้วก็ไม่หยุดร้องไห้ ยังคงร้องต่อไปเรื่อยๆ นานมากกว่าจะสงบ ซึ่งเป็นสิ่งที่บั่นทอนจิตใจนักแสดง จะต้องควบคุม

โฟกัส จีระกุล

แรกๆไม่เข้าใจว่าการสวมบทบาทเป็นคนอื่นจะเป็นได้อย่างไร เนื่องด้วยเข่าวงการมาตั้งแต่อายุน้อย แต่โตขึ้นถึงได้เข้าใจว่า ถ้าเราเข้าใจตัวละคร คิดได้อย่างตัวละคร เราก็จะสามารถสวมบทบาทได้ดี การพยายามตัดตัวเองไปตัดได้ แต่อย่างไรก็ตัดไม่หมดอยู่แล้ว ก็ใส่ความเป็นตัวเองได้ แต่ต้องให้ความสำคัญกับตัวละครมากกว่า

อภิญา สกุลเจริญสุข

เป็นคนสมาธิสั้น บางครั้งแยกตัวละครกับตัวเราลำบาก ก็จะใช้วิธีสร้างจินตนาการว่าเรามีหน้าต่างอีกแบบเวลาสวมบทบาท ก็จะช่วยให้ แต่พอสังคัท ทุกอย่างก็จะกลับมาเป็นเราเหมือนเดิม มีบ้างที่บางที่สวมบทบาทนานๆ อาการอารมณ์ค้างจะมา บทเครียดกลับบ้านไปไม่เกรนขึ้นก็มี

มีความเห็นอย่างไรกับการให้รางวัลนักแสดงในปัจจุบัน (โดยเฉพาะรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์) และคิดว่าการตัดสินนักแสดงยอดเยี่ยมสมควรพิจารณาจากอะไรบ้าง

สุทธาสินี พุทธินันท์

เป็นรางวัลที่มีเกียรติ ถ้าตัวเองได้ก็คงภูมิใจมาก ถือเป็นรางวัลที่จัดว่าสูงสุดของชีวิตการเป็นนักแสดง ภาพยนตร์ รางวัลอื่นๆก็เช่นเดียวกัน ถ้าการันตีจากทางสมาพันธ์ หรือสมาคมที่มีกลุ่มคนในวงการภาพยนตร์ ทำงานก็ถือว่ารางวัลมีมาตรฐาน อย่างที่มีข่าวออกมาว่านักแสดงคนนั้นคนนี้ไม่สมควรได้รับรางวัล คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาในวงการบันเทิง เพราะคงไม่มีใครเห็นตรงกัน 100 เปอร์เซ็นต์ทั้งหมด มีคนชอบก็ต้องมีคนไม่ชอบเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าคนส่วนใหญ่เห็นตรงกันก็ถือว่าน่าพอใจ ตัวเองอยู่ในวงการนี้มานานบางครั้งก็เข้าใจว่ากรรมการคงตัดสินลำบาก บางคนที่ได้อยู่ที่บทยละครด้วย อย่างถ้ามีความหลากหลาย ทำหลาย มีซีนอารมณ์ให้เล่นเยอะ ก็อาจมีสิทธิ์ในการได้รับรางวัลมากกว่านักแสดงที่รับบทบาทราบเรียบ ดำเนินเรื่องไปเรื่อยๆ

ส่วนสิ่งที่นำมาพิจารณาน่าจะเป็นเรื่องของการส่งอารมณ์ให้คนดูเข้าใจ และสื่อไปให้ได้ว่าตัวละครต้องการอะไร คิดอะไรน่าจะเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวโดยสรุปก็คือต้องเข้าถึงบทบาทและตัวละครตัวนั้นๆ

ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

เคยได้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมมาแล้ว ตอนนั้นอายุน้อย จำได้ว่ามีงานฉลองแบบสามวันสามคืน เป็นความชื่นชมยินดีมาจนวันนี้ เชื่อว่าคณะกรรมการมีความโปร่งใส เพราะคัดคนมีความรู้มาให้รางวัลแทบทุกสาขาอาชีพ เพียงแต่การมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไปในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมตัดสินยังไม่มีส่วนเกณฑ์ที่ควรพิจารณาก็ต้องดูว่าเล่นสมบทบาทหรือไม่ สื่ออารมณ์ให้คนดูเข้าใจหรือไม่ อันหนึ่งที่สำคัญคือความเสถียรของตัวละคร ก็คือสมบทบาทได้คงที่หรือไม่ อย่างบางคนต้นเรื่องเป็นอีกอย่าง ทำยเรื่องเปลี่ยนไปโดยไม่มีสาเหตุ

พรชิตา ณ สงขลา

ดีแล้ว คณะกรรมการมีหน้าที่ตัดสินก็ตัดสิน เราเป็นนักแสดงก็มีหน้าที่ทำให้ดีที่สุด ส่วนสื่อจะว่าอย่างไร ใครวิจารณ์อย่างไรก็แล้วแต่ เราก็มีจุดยืนของเรา สิ่งที่ต้องดูก่อนให้รางวัลน่าจะเป็นเรื่องของบทบาทว่าตัวละครสมบทบาทได้เหมาะสม ลบภาพความเป็นตัวเองทิ้งไปได้หมดหรือไม่

อธิชา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์

น่าจะดูจากบทบาทที่ได้รับ ว่าดูแล้วเชื่อสนิทใจหรือไม่เป็นหลักมากกว่า แต่เบสว่าคนที่มีความเสียหายก็ไม่ควรได้ ในสังคมไทยยังแคร์เรื่องชีวิตส่วนตัวอยู่ เช่น ถ้ามีคลิปโป๊หลุดแล้วยังได้รับรางวัลก็ไม่ควรได้ เพราะเด็กๆจะเอาอย่าง แต่เรื่องการตัดสินคิดว่าดีอยู่แล้ว อาจทำให้ถูกใจใครทุกคนไม่ได้ เพราะคนเราคิดต่างกัน นักแสดงที่ชอบของแต่ละคนก็ต่างกันอีก ก็อาจเป็นไปได้ในเรื่องการไม่พอใจที่นักแสดงที่ตนชื่นชอบไม่ได้รับรางวัล เป็นธรรมชาติ นานาจิตตัง การ Bi-as เกิดขึ้นได้เสมอในวงการบันเทิง

คะนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

คิดว่าเหมาะสมอยู่แล้วกับการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้อง เพราะมาจากสมาพันธ์ภาพยนตร์ แต่ก็รู้สึกกังวลใจเหมือนกันช่วงที่มีข่าวว่าลูกเสียใจจึงได้รางวัลเมื่อตอนที่พ่อดำรงตำแหน่งประธานสมาพันธ์ภาพยนตร์อยู่ แต่พอการแสดงของน้องเกรซก็ไม่ได้เลวร้ายอะไร จัดได้ว่าแสดงอยู่ในเกณฑ์ที่พัฒนาได้ ส่วนสิ่งที่ต้องพิจารณาเวลาตัดสินใจก็ต้องดูที่การเข้าถึงบทบาท กับตัวบทที่นักแสดงได้รับ เพราะนักแสดงที่เข้ารอบมาทั้ง 5 คนนั้น ไม่ได้เล่นบทเดียวกัน ทีนี้จึงต้องพิจารณาความยากง่ายของบทที่นักแสดงได้รับด้วย

ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

เรื่องของรางวัลต่างๆที่มีการให้กับนักแสดงนั้นมีความเห็นว่ามันเหมาะสมดี และนักแสดงที่ได้ก็มีความสามารถสมควรได้รับรางวัลอยู่แล้วจากที่มีการให้รางวัลมา เรื่องของการพิจารณาพลอยว่าก็ต้องเล่นแล้วคนดูเชื่อ แต่ก็อยู่ที่บทที่ได้รับอีก ว่าบทส่งนักแสดงด้วยหรือไม่ อย่างปีที่ผ่านมาก็พี่ก้อย รัชวิน ได้รางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมจากรักสามเศร้า บทที่ส่งพี่เค้ามาก เรียกว่าครบรส มีทั้งแอบรักแฟนเพื่อน โดนข่มขืน เล่นเป็นแม่ลูกอ่อน ซินทะเลาะกับเพื่อน สารพัดอารมณ์ที่จะมีในชีวิตคนคนหนึ่งได้ พอบทส่งปุ๊บการแสดงก็ออกมาดี แต่ก็ต้องบวกกับการแสดงของพี่เค้าด้วย และยังต้องมี acting coach ที่เทรนดีได้ดีเข้ามาเกี่ยวข้อง แล้วยังมีบริบทอื่นๆประกอบกันเป็น production อีก ไม่ใช่ว่าอยู่ที่ตัวนักแสดงคนเดียว แต่ก็ชื่นชมในความสามารถและยอมรับนักแสดงทุกคนที่ได้รับรางวัลมาก ไม่อยากจะให้คิดว่าได้เพราะมีเส้นสายหรือเพราะต้องการโปรโมทหนังของค่ายใดค่ายหนึ่ง เพราะเชื่อว่ากรรมกรมีความยุติธรรมอยู่แล้ว เรื่องของการพิจารณาเรื่องการแสดง คิดว่าน่าจะดูที่แสดงออกมาได้ดี ได้เก่งขนาดไหน ดีเก่งก็เหมือนที่ถามตอนต้นไป คือสำหรับพลอยก็คือต้องให้คนดูเชื่อในสิ่งที่เห็นให้ได้ คือแสดงเป็นธรรมชาติ แต่แค่เรื่องแสดงไม่พอ คิดว่านักแสดงที่ดีต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีด้วย โดยเฉพาะกับเยาวชน เพราะเดี๋ยวนี้เยาวชนทำอะไรจะมีดารารับไปอดอล แต่งตัวตาม เทียวตาม กินอาหารตาม ก็เลยคิดว่าต้องประพฤติตนให้ดี เป็นแบบอย่างด้วย

ศรัณยู วินัยพานิช

คนส่วนมากไปให้ความสำคัญกับการแสดงดีหมด แต่ไม่ค่อยดูที่ตัวนักแสดง คงต้องอยู่ที่การวางตัวด้วย ถ้างานดีแสดงดีมาก แต่พูดจาไม่ดี มนุษย์สัมพันธ์แย่มากก็ไม่ได้ คงต้องดูคู่กันไป แต่รางวัลที่แจกส่วนมากก็ดีอยู่แล้ว นักแสดงก็ทำไปตามหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด รางวัลเป็นผลพลอยได้ ที่ถ้าได้ก็หายเหนื่อย

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

สิ่งที่ควรพิจารณาสำหรับรางวัลนักแสดงก็ต้องเป็นเรื่องของการแสดงเป็นหลัก แสดงดีก็ต้องเข้าถึงบทบาท แสดงแล้วคนเชื่อ แสดงแล้วสมจริง คนอินกับบทนั้นๆ ฟังดูเหมือนง่าย แต่ทำจริงๆ ยากมาก เห็นได้เลยว่านักแสดงที่ได้รับรางวัลจะเป็นนักแสดงที่มีประสบการณ์ อยู่วงการมาพักใหญ่ๆ มีประสบการณ์แสดงมาเรื่อยๆ เพราะการแสดงนี่พัฒนากันได้ แต่จริงๆ ไม่ควรไปกะเกณฑ์ว่าดูอะไรบ้าง แค่ในความรู้สึกแสดงออกมาแล้วพอดีก็น่าจะเพียงพอ

ไพฑูริย์ จิระกุล

เคยได้รางวัลนักแสดงสมทบ ก็เชื่อว่าคณะกรรมการต้องมีการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี เพราะเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอยู่แล้ว เวลาให้ดูเป็นหลักก็ต้องเป็นดูเรื่อง Acting

อภิญา สกลเจริญสุข

คิดว่าดูการแสดงอย่างเดียวอาจไม่พอ คณะกรรมการคงต้องดูความยากง่ายของบทบาทที่ได้รับ ดูการวางตัวของนักแสดงด้วย เนื่องจากเยาวชนอาจเลียนแบบพฤติกรรมได้ง่าย ส่วนการให้รางวัลก็ต้องยอมรับมีบ้างที่คนบางกลุ่มอาจไม่พอใจ แต่คิดว่าเป็นธรรมดาที่มีพอใจก็ต้องมีบ้างที่ไม่ชอบ เป็นสังขารธรรม

รศ.พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ (อดีตกรรมการตัดสินรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์)

ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการตัดสินรางวัลนักแสดงยอดเยี่ยมโดยสรุปว่าไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวว่าดูเรื่องอะไรเป็นพิเศษ แล้วแต่ว่าใครอยากให้ดาราคอนไหนได้ แล้วมา discuss กันว่าเพราะอะไร แต่ในปีที่ตัดสินนั้น ดาราที่ได้รางวัลยังไม่ตรงใจ แต่ก็ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่แย่ จะอยู่ในเกณฑ์กลางๆ เนื่องด้วยว่ารู้สึกว่ามันนักแสดงที่ได้รับรางวัลนั้นเล่นมากเกินไปเหมือนละครเวที มิใช่การแสดงภาพยนตร์ทั้งที่บทยเป็น Realistic ซึ่งบอกได้เลยว่ามี “มาเฟีย” ที่อยากให้เกิดออกมาเป็นเช่นนี้ เพราะบริษัทที่เป็นผู้ประมวลผลคะแนนก็เป็นผู้ที่ประธานผู้จัดงาน(อาจารย์เรียกนายกฯ) และคณะผู้จัด โดยไม่มีการมาแจกแจงคะแนนให้ดูเมื่อเขียนรายชื่อผู้ที่อยากให้ได้รางวัลไปแล้ว กรรมการผู้ตัดสินรางวัลกลุ่มผู้จัดงานก็เป็นคนเลือก ซึ่งมีหลากหลายหน้าที่แต่ส่วนมากจะเป็นนักวิชาการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัลนี้ ต้องการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการได้มาซึ่งทัศนคติของนักแสดงในเรื่องของการแสดงที่ดีในการนำมาเป็นแนวทางในการให้รางวัลนักแสดงนำ และทัศนคติของนักแสดงต่อการให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ เพื่อตอบคำถามของการวิจัยว่า การแสดงที่ดีนั้นควรมีสไตล์หรือรูปแบบการแสดงภาพยนตร์อย่างไรในมุมมองของนักแสดง รวมถึงมุมมองที่นักแสดงมีต่อการให้รางวัลด้านการแสดง ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบที่จะอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติต่อการแสดงของนักแสดงไทยที่ได้รับรางวัล โดยวิธีวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ วิธีวิทยาในการศึกษาปรากฏการณ์นี้ในวงการภาพยนตร์ โดยเจาะลึกที่นักแสดงภาพยนตร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลผู้วิจัยจึงใช้วิธีศึกษาโดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำราต่างๆ รวมถึงการใช้เทคนิคในการสัมภาษณ์ระดับลึก การสังเกตและการจดบันทึก ข้อมูลที่ได้จากบริบทอื่นๆ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปที่ค้นพบดังนี้

5.1 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า โครงสร้างของรางวัลนักแสดงนำภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์นั้นประกอบด้วย

1 ตัวรางวัล (signifier)

รูปสัญลักษณ์รางวัลชนิดต่างๆนั้นแตกต่างกันไป ตามแต่ที่ผู้คนจะให้ความหมายโดยจัดเป็นวาทะกรรมที่จะมีผู้คนให้คำนิยาม รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ก็มีคนให้ความหมายและที่มาที่ไปไว้เกี่ยวกับสัญลักษณ์หงส์ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ของรางวัลนั้น เชื่อว่าหงส์นั้นเป็นสัตว์ชั้นสูง ที่ใช้ในงานสำหรับพระมหากษัตริย์ เช่น เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ ดังนั้น การที่นำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการมอบรางวัล เพราะเชื่อว่าพิธีมอบรางวัลแรกเริ่มนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯและสมเด็จพระราชินีนาถ ได้เสด็จมามอบเป็นเกียรติในพิธี จึงทำให้มีการสร้างสัญลักษณ์ของรางวัลเป็นรูปหงส์ แต่ในทัศนะของสมาพันธ์ภาพยนตร์นั้นเชื่อว่าตัวรางวัลมีรูปแบบและลวดลายรูปสุพรรณหงส์ ซึ่งสื่อถึงความเป็นไทย เป็นสิ่งที่สูงค่าของคนไทย จึงเรียกชื่อ

รางวัลว่า รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ "สุพรรณหงส์" และได้นำสัญลักษณ์นี้มาเป็นตราสัญลักษณ์ของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติด้วย ตั้งแต่นั้นมา

2 คณะกรรมการของสมาพันธ์ภาพยนตร์และคณะกรรมการตัดสินรางวัล

บุคคลกลุ่มสำคัญที่เกี่ยวข้องกับรางวัลภาพยนตร์นี้มีหลายกลุ่มด้วยกัน แต่ที่จะขาดการพูดถึงเสียมิได้ ได้แก่คณะกรรมการตัดสิน อันได้แก่บุคคลหลายฝ่าย อาทิ นักวิชาการ นักแสดง ผู้กำกับ ผู้เขียนบทละคร นักข่าว นักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น จากการสัมภาษณ์นักวิชาการที่มีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการในการตัดสินการประกวด ทำให้ทราบว่าคณะกรรมการตัดสินภาพยนตร์ประกอบไปด้วยนักวิชาการ นักประพันธ์ นักวิจารณ์ นักเซนเซอร์ นักหนังสือพิมพ์ ดารา และผู้ดูภาพยนตร์เป็นประจำ โดยในการตัดสินรางวัลในแต่ละหมวดนั้น แต่ละบุคคลที่เป็นกรรมการจะต้องเสนอชื่อรายชื่อของตัวบุคคลหรือชื่อภาพยนตร์ที่คิดว่าดีที่สุดพร้อมให้เหตุผลในการเลือกอย่างมีอิสระโดยไม่มีมาตรฐานและตัวชี้วัดใดๆในการเป็นเกณฑ์การให้คะแนน ยกตัวอย่างเช่น ในหมวดของนักแสดง น่าจะมีกรอบในการพิจารณา เช่น การใช้ฉวิภาษา บุคลิกภาพของนักแสดง การวางตัวของนักแสดง การใช้น้ำเสียง เป็นต้น ในปัจจุบันวิธีการคัดเลือกนักแสดงยอดเยี่ยมจะมีก็แต่เพียงเขียนเหตุผลของแต่ละคนถึงความเหมาะสมในอันที่จะคัดเลือกผู้ใดให้ได้รับ

รางวัล และเหตุผลที่ได้รับรางวัล เขียนคะแนนที่ควรได้รับ และนำไปประมวลเท่านั้น แต่ในการตัดสินแต่ละครั้งจะต้องมีกระแสข่าวของความไม่พึงพอใจของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสมของรางวัลที่ได้รับ และหนึ่งในรางวัลที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอได้แก่รางวัล นักแสดงนำทั้งชายและหญิง

จากการสัมภาษณ์หลากนานาทศนะของผู้ที่เคยเป็นคณะกรรมการตัดสินนักแสดงยอดเยี่ยมได้กล่าวถึงการตัดสินไว้ว่าไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวว่าดูเรื่องอะไรเป็นพิเศษ แล้วแต่ว่าใครอยากให้ดาราคนไหนได้ แล้วมาdiscussกันว่าเพราะอะไร แต่ในปีที่ตัดสินนั้นดาราที่ได้รางวัลยังไม่ตรงใจ แต่ก็ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่แย

จะอยู่ในเกณฑ์กลางๆ เนื่องด้วยว่ารู้สึกว่ามีนักแสดงที่ได้รับรางวัลนั้นเล่นมากเกินไปเหมือนละครเวที มีใช้การแสดงภาพยนตร์ทั้งที่บทเป็น Realistic ซึ่งบอกได้เลยว่ามี “มาเฟีย” ที่อยากให้โผล่ออกมาเป็นเช่นนี้ เพราะบริษัทที่เป็นผู้ประมวลผลคะแนนก็เป็นผู้ที่ประธานผู้จัดงาน(อาจารย์เรียกนายกฯ) และคณะผู้จัด โดยไม่มีการมาแจกแจงคะแนนให้ดูเมื่อเขียนรายชื่อผู้ที่อยากให้ได้รางวัลไปแล้ว กรรมการผู้ตัดสินรางวัลกลุ่มผู้จัดงานก็เป็นคนเลือก ซึ่งมีหลากหลายหน้าที่แต่ส่วนมากจะเป็นนักวิชาการ (บทสัมภาษณ์ รศ.พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ อดีตกรรมการตัดสินรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์) แต่การสัมภาษณ์นักแสดงกลับมีทัศนคติที่ต่างหากออกไป กล่าวคือนักแสดงดาวรุ่ง ชิดจันทร์ รุจิพรรณ ได้กล่าวถึงทัศนคติที่ได้รับรางวัลว่า เรื่องของรางวัลต่างๆที่มีการให้กับนักแสดงนั้นมีความเห็นว่าเหมาะสมดี และนักแสดงที่ได้ก็มีความสามารถสมควรได้รับรางวัลอยู่แล้ว

เรื่องของคณะกรรมการตัดสินรางวัล ก็นับเป็นกลุ่มบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจอยู่ในมือ จากที่ผ่านมาหลายสมาพันธ์คนเก่า ได้แก่ เสี่ยงเจียง ได้ลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่พอใจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจากการจัดงานบอลลูกอกฟิล์มเฟสติวลที่ไม่ผ่านมาทางสมาพันธ์ภาพยนตร์ไทยไปจัดเอง และทำเรื่องเชิญไปทางค่ายหนังเองโดยให้บริษัทต่างชาติเข้ามาจัดแทน

โดยอ้างว่าสมาพันธ์ไม่พร้อม ทำให้สมาชิกของสมาพันธ์เกิดความไม่พอใจยื่นใบลาออกจากสมาพันธ์ถึง 6 บริษัท ได้แก่ จีเอ็มเอ็ม ไทหับ, ไฟว์สตาร์, อาร์.เอส.ฯ บ็อกซ์ออฟฟิศ และออนป้า ทำให้เสี่ยงเจียงลาออกเพื่อแสดงความรับผิดชอบที่ทำให้สมาพันธ์ต้องแตกแยก และต่อมาจนถึงปัจจุบันได้มีนายกสมาพันธ์คนใหม่เข้ามาดำรงตำแหน่งแทน ได้แก่ คุณจตุก กัลจตุก ประธานกรรมการบริหาร บ.กันตนา

หากศึกษาเรื่องอำนาจในฐานะที่เป็นวาทกรรมของความรู้ ความจริง และการช่วงชิงในการสร้างความหมายในสังคมก็ยังมีให้เห็นทั่วไป ปัจจุบันแนวทางวาทกรรมวิเคราะห์ที่ได้รับการประยุกต์ใช้ในการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบนโนทัศน์เรื่องอำนาจปรากฏในสังคมไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังที่กล่าวข้างต้นในเรื่องของการ

ตัดสิน ที่มีคณะกรรมการเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นกลุ่มที่นำเสนอโมโนทัศน์เรื่องอำนาจ รวมไปถึงคณะกรรมการผู้
จัดงานที่ใช้อำนาจในการเลือกคณะกรรมการเข้ามามีบทบาทในการตัดสินอีกด้วย ดังนั้นการให้ความสำคัญ
ในแนวคิดเรื่องอำนาจจะทำให้เข้าใจในโครงสร้างและระบบการทำงานของกรอบสร้างกันเป็นรางวัล
นั่นเอง ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบสร้างขึ้นนั้นแท้จริงแล้วเป็นมายาคติที่แสดงออกมาจนกลายเป็นธรรมชาติ
หรือ ความเป็นปกติธรรมดา หรือที่บาร์ตส์ เรียกปรากฏการณ์เหล่านี้ว่า “ความชัดเจนลวง/จอมปลอม” หรือ
ที่เรียกกันเป็นที่นิยมว่ามายาคติ ที่ให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เกิดขึ้นมากกว่าเนื้อหาสาระ ดังนั้นความหมาย
ของมายาคติจึงเป็นเรื่องของการสร้าง/กำหนดให้เกิดขึ้น ไม่แตกต่างไปจากความหมายของสัญญาของโซซูร์
ความหมายของมายาคติจึงเป็นเรื่องของรหัส/กฎเกณฑ์ มากกว่าเรื่องของเนื้อหาสาระของสิ่งนั้น และเมื่อ
มายาคติคือระบบของการสร้างความหมาย ดังนั้น มายาคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของสัญวิทยา

3 นักแสดง

นักแสดงเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อการให้รางวัลนักแสดงนายอดเยี่ยม เนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติ
หลัก จากหลักฐานที่ปรากฏที่ผ่านมามีการให้รางวัลนักแสดงนายอดเยี่ยมทั้งชายและหญิงนั้นมีมาตั้งแต่การ
ประกาศรางวัลในครั้งที่ 1 จนกระทั่งล่าสุดเป็นการประกาศรางวัลครั้งที่ 21 เป็นระยะเวลายาวนานกว่า
สามสิบปี โดยรางวัลนี้เป็นรางวัลที่มีเกียรติแก่ผู้ที่ได้รับ การประกาศรางวัลในครั้งแรกนั้นพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จมามอบรางวัลด้วยพระองค์เอง แต่จากข้อมูล
ที่ปรากฏนักแสดงที่ได้รับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์นี้ ก็ยังอาจได้รับรางวัลอื่นๆได้ ไม่มีข้อจำกัดว่า
ได้รางวัลจากสมาคมนี้แล้วไม่สามารถไปรับรางวัลนักแสดงนายอดเยี่ยมจากเวทีอื่นได้ ซึ่งข้อสังเกตในส่วนนี้จะ
มีความแตกต่างจากเวทีอื่นๆ เช่นเวทีการประกวดนางงาม หรือเวทีการประกวดเดินแบบ เป็นต้น ด้วยเหตุที่
ตัวนักแสดงเองเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญกับภาพยนตร์จึงทำให้ต้องมีการพัฒนาฝีมือการแสดงอยู่เสมอ ซึ่งจะ
สรุปในทัศนะของนักแสดงต่อไปในช่วงท้ายของการศึกษา

4 พิธีการประกาศผลรางวัล

หลังจากประกาศผู้เข้าชิงรางวัล 6 สัปดาห์ ดาราจักร้องที่เข้าร่วมงานมักจะเดินบนพรมแดง แต่งชุดอย่างสวยงาม ถือเป็นอีกหนึ่งไฮไลท์ของงาน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมมอบรางวัลต่างๆอีกด้วย โดยบรรยากาศในการจัดงานนั้น สำหรับนักแสดงที่มาร่วมในงานจะเป็นจุดเด่นที่สุดในพิธี เริ่มตั้งแต่การเดินเข้ามาในงานก็จะมีนักข่าวมารุมถ่ายภาพและสัมภาษณ์ ดังนั้นในงานพิธีนี้ จึงถือได้ว่าเป็นเวทีในการนำเสนอภาพลักษณ์ (present) ตนเองให้เป็นที่รู้จักแก่สื่อมวลชนอีกด้วย ดังนั้นในวันงานจึงมีเหล่าดารานักแสดงใส่ชุดสวยงาม ประชันกันเป็นจำนวนมาก แต่ดูเหมือนว่างานพิธีในระยะหลังนั้น ดาราจักร้องที่ถูกสื่อมวลชนให้ความสนใจจะเป็นผู้ที่แต่งตัวค่อนข้างหล่อแหลม และยังเป็นเวทีของห้องเสื้อต่างๆที่จะแสดงฝีมือโดยให้นักแสดงที่มีชื่อเสียงที่ทางห้องเสื้อได้คะเนไว้ว่าจะได้รับรางวัลมาสวมใส่ออกสื่อ

ภาพรวมของการประกอบสร้างเป็นรางวัล นอกเหนือไปจากตัวรางวัลที่เป็น signifier คณะกรรมการตัดสินแล้ว ยังมีบริบทอื่นๆอีก อาทิ ตัวนักแสดงที่มาร่วมงานเพื่อต้องการพิธีเซนต์ความมีตัวตน นักแสดงที่เข้าชิงรางวัลในรอบสุดท้าย บริษัทที่รวบรวมคะแนน วันและพิธีการมอบ ที่ประกอบไปด้วย การแต่งกายของนักแสดงที่มาร่วมงานที่แต่งตัวสวยมาเพื่อให้นักข่าวถ่ายรูปเพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ที่ต้องการ กำหนดการในพิธีช่วงต่างๆที่ถูกกำหนดโดยฝ่ายผู้จัดงานพิธีตามที่ต้องการ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นสัญญาณที่บอกถึงความนัยในสิ่งที่มองเห็นภาพนอกทั้งสิ้น เนื่องจากความสัมพันธ์ของการศึกษางานชิ้นนี้ยังเป็นไปในเชิงสัญวิทยาที่ไม่ได้อยู่ที่ตัวของรางวัลที่เป็น signifier หรือตัวนักแสดงที่ได้รับรางวัลที่เป็นแค่ระบบย่อยๆ หากแต่อยู่ที่การค้นหารูปแบบ การหากระบวนการของรางวัล รวมไปถึงความสัมพันธ์ที่ประกอบขึ้นเป็นรางวัลที่เป็นระบบใหญ่นั้นเองแต่นอกเหนือจากทฤษฎีทางด้านสัญวิทยาที่ผู้ศึกษาต้องการนำมาจับเป็นหลักที่ปรากฏในงานชิ้นนี้ยังเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องศึกษาต่อไป

5 หลังจากการตัดสินรางวัล

นอกเหนือไปจากสิ่งต่างๆที่ประกอบสร้างขึ้นมาเป็นรางวัลดังที่กล่าวข้างต้น ยังมีเรื่องของการเปลี่ยนผ่านของนักแสดงอีกเรื่องที่เป็นที่น่าสนใจ โดยเมื่อก่อนที่นักแสดงจะได้รับรางวัล เมื่อได้รับรางวัล และชีวิตหลังการได้รับรางวัล ผู้ศึกษาพบว่านักแสดงที่ได้รับรางวัลจะมีชีวิต การทำงาน ความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนไป เช่น ได้ค่าตัวมากขึ้น ผู้คนต่างต้องการตัวมาร่วมงาน เป็นที่จับจ้องของสื่อมวลชน ชีวิตความเป็นส่วนตัวหายไป คนทั่วไปคิดว่าประสบความสำเร็จในชีวิต และอื่นๆ โดยเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาค้นหาข้อมูลแบบเจาะลึกในเชิงคุณภาพต่อไป

เรื่องทัศนคติของนักแสดงต่อ “การแสดงที่ดี” และ “การให้รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์ของนักแสดง” นั้น ผู้วิจัยพบว่า

- 1 การแสดงที่เรียกว่า “แสดงดี” หรือ “แสดงเก่ง” ในทัศนะของเหล่านักแสดงนั้น หมายถึง
 - การแสดงที่เป็นธรรมชาติ
 - การมีtestดี ซึ่งมาจากประสบการณ์
 - ความสมจริง/ Realistic/ การไม่เสแสร้ง
 - การมีความสมดุล ความพอดี ไม่มากไม่น้อย ไม่ขาด ไม่เกิน
- 2 ความงามที่เกิดจากการแสดงที่ว่าดีเกิดจากสิ่งต่อไปนี้
 - เกิดจากความลงตัวของทุกฝ่ายที่ร่วมมือกัน ไม่ใช่แค่นักแสดงเพียงคนเดียว
 - เกิดจากสมาธิที่มาจากตัวนักแสดง
 - เกิดจากความมีเอกลักษณ์ของนักแสดง
 - เกิดจากการที่สากลกำหนดว่าดี/หลายคนเห็นพ้องต้องกันว่าดี/งาม
 - เกิดจากการที่นักแสดงไม่ฝืนธรรมชาติ

- เกิดจากความหลากหลาย ความแตกต่าง ที่แล้วแต่คนจะมอง

3 วิธีการที่จะถ่ายทอดอารมณ์/สื่ออารมณ์ออกไปสู่ผู้ชมทำได้โดย

- มีสมาธิจดจ่อเป็นอันดับแรก

- ไม่อคติและเปิดรับสิ่งที่ดีต้องเป็นแล้วถ่ายทอดอารมณ์ออกไป

- เข้าตัวเอง เข้าใจสิ่งที่เป็น แล้วถ่ายทอดออกไป

- พยายามเข้าใจตัวละคร เข้าใจบทบาท และเข้าใจผู้กำกับในสิ่งที่ตัวละครและผู้กำกับต้องการ

- ใช้จินตนาการในการสร้างตัวละคร และพยายามถ่ายทอดจินตนาการนั้นออกไป

4 คุณสมบัติของนักแสดงที่ดี นอกเหนือจากการแสดงเก่ง/แสดงดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- มีวินัยในการทำงาน

- ตรงต่อเวลา

- มีความตั้งใจ/มีความพยายาม

- รู้จักแบ่งปันให้คนรอบข้าง

- มีทีมเวิร์คที่ดี

- มีมนุษยสัมพันธ์

- สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

- ดูแลตัวเอง/ไม่ทำตัวให้เป็นข่าวในทางลบ

5 นักแสดงที่ดีอาจต้องมีความรอบรู้ในเรื่องอื่นๆ เช่นการเล่นดนตรี กีฬาบางประเภท แต่ถ้าไม่

สามารถทำได้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ไม่ได้ เนื่องจากสามารถใช้แอสตันท์แทนได้ในปัจจุบัน

6 จุดบกพร่องของนักแสดงไทยที่ควรแก้ไขมากที่สุด ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้

- ความเป็นธรรมชาติ

- ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างดีก่อนแสดง

- ฟังคู่สนทนา
- สماعิสนั้
- การพูด เช่น คำควบกล้ำ การออกเสียง
- การเล่นไม่เป็นธรรมชาติ/ over acting

7 เอกลักษณะในการแสดง(acting)ของไทยที่เห็นเด่นชัด ได้แก่

- บทบาทในละครที่เป็นวัฒนธรรมที่ต้องมี เช่น การวิ่ง การตบจูบ
- กริยา ท่าทาง คำพูดของตัวละคร
- เป็น type character นางอิจฉาร้ายมาก นางเอกใสซื่อมาก พระเอกไม่ฉลาด ในทุกเรื่องการแสดง
- ตอนจบต้องจบแบบมีความสุข (happy ending)

8 หลักการทำงานในวงการบันเทิง

- ต้องมีวินัย
- พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- ความเป็นทีมต้องมาก่อน
- ความรับผิดชอบสำคัญที่สุด

9 ความรู้สึกที่สวมบทบาทเป็นตัวละครที่ไม่ใช่ตนเอง นักแสดงให้ความเห็นแตกต่างกัน

นักแสดงบางคนบอกว่าสามารถลืมความเป็นตัวเองได้ 100 เปอร์เซ็นต์ นักแสดงส่วนหนึ่งตอบว่าเป็นตนเอง 50/50 มีความรู้สึกเป็นตัวเองอยู่บ้าง มีความรู้สึกถึงบริบทรอบข้าง เช่น ตากล้องช่างไฟ ผู้กำกับ แต่ก็ยังสามารถควบคุมให้ตัวละครดำเนินต่อไปตามบทบาทได้

10 นักแสดงส่วนมากมองการตัดสินใจรางวัลนักแสดงนำภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงษ์ว่ามีความเหมาะสมดี และการตัดสินใจของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิถือเป็นที่สุด และรางวัลนี้เป็นรางวัลที่คนภาพยนตร์ยอมรับอยู่แล้ว

11 นักแสดงมีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจนักแสดงยอดเยี่ยมควรพิจารณาจากสิ่งดังต่อไปนี้

- การเข้าถึงบทบาทของตัวละครตัวที่ถ่ายทอด
- การสื่ออารมณ์ให้คนดูเข้าใจและรับรู้
- การสวมบทบาทได้คงที่ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
- ความเป็นธรรมชาติ (Realistic)
- ความยากง่ายของบทบาทที่ได้รับ

ผู้วิจัยเชื่อว่าทัศนคติทั้งหมดของนักแสดงนั้น เป็นทัศนคติที่มีต่อแสดงและการให้รางวัลนักแสดง ซึ่งอาจนำไปสู่เกณฑ์การพิจารณาการตัดสินใจรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยมต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นข้อมูล que ผู้วิจัยรวบรวมเป็นเพียงทัศนคติของนักแสดงที่มีต่อการแสดงและรางวัลเท่านั้น การที่จะสร้างเกณฑ์ในการพิจารณา ยังต้องรับฟังจากทัศนคติของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจด้วย

5.2 ข้อจำกัด

1 ข้อจำกัดของผู้ให้ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลส่วนหนึ่งที่เป็นการสัมภาษณ์ และกลุ่มประชากรที่สัมภาษณ์นั้นเป็นนักแสดง ดังนั้นจึงมีข้อจำกัดในเรื่องการให้เวลาในการสัมภาษณ์ที่นักแสดงนั้นมีเวลาในการสนทนาไม่มากนัก จะได้สนทนากันแค่ประมาณ 15 นาที ถึง 1 ชั่วโมงเท่านั้น ดังนั้นเมื่อเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตัวต่อตัวไปแล้ว ด้วยเวลาที่รีบเร่งเพราะมีข้อจำกัดทางด้านเวลา ทำให้บางครั้งข้อมูลที่สอบถามไปมีตกหล่นไปบ้าง และได้ตามไปเก็บข้อมูลในบางประเด็นใหม่โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ทำให้ไม่ได้เจอตั้นักแสดง

ตลอดเวลา สิ่งก็ตามมาคือไม่เห็นและสังเกตภาษากายของนักแสดง จึงไม่แน่ใจในข้อมูลที่ได้รับจากการฟังเสียงเพียงอย่างเดียวว่า ผู้พูดมี

ความรู้สึกอย่างไร และสิ่งที่ตอบข้อซักถามมานั้นตอบด้วยความจริงใจหรือไม่ แต่เหตุผลที่เลือกสัมภาษณ์นักแสดง 8 คนนี้เนื่องจากข้อมูลที่ได้มานั้นค่อนข้างคงที่แล้วจึงหยุดแต่เพียงเท่านี้ โคนตอนแรกนั้นมีแผนที่จะสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 10 คน

2 ข้อจำกัดของตัวผู้วิจัย

สำหรับตัวผู้วิจัยเองข้อจำกัดหลักได้แก่เรื่องของเวลาและการวางแผนการทำงาน เนื่องจากการเก็บข้อมูลกลุ่มนักแสดงนั้นทำได้ลำบาก เนื่องด้วยนักแสดงมีเวลาไม่มากและมีการยกเลิกการสัมภาษณ์หลายครั้ง เมื่อลองให้ตอบข้อมูลทางอีเมลล์ ทำให้พบว่าเป็นวิธีที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเก็บข้อมูลนัก เนื่องจากนักแสดงที่เวลาการทำงานค่อนข้างรัดตัวอยู่แล้วจะตอบได้สั้นมาก อาจเพราะไม่สันทัดในการเขียนและไม่อยากใช้เวลาในการเขียนมาก ผู้วิจัยจะใช้วิธีสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์แล้วทำการอัดเสียงไว้จะทำให้ได้ข้อมูลได้มากกว่าการพบกันแบบเห็นหน้า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่อการทำงานไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดก็จะทำให้การทำงานที่สรุปออกมาเป็นรูปเล่มล่าช้ากว่าที่กำหนดไปค่อนข้างมาก จึงเป็นอุปสรรคในการวางแผนการทำงานในการวิจัยครั้งหน้าว่าต้องหาแผนสำรองไว้เสมอในกรณีที่นักแสดงติดธุระไม่สามารถมาได้จริงๆ ต้องใช้กลวิธีในการที่มี connection ส่วนตัวให้นักแสดงมาให้สัมภาษณ์ให้ได้เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา พบว่ากระบวนการในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจวางแผนวิทยานิพนธ์นั้น คณะกรรมการที่เป็นกลุ่มคนที่เข้ามาตัดสินใจมาจากหลากหลายหน้าที่ในวงการบิน อาทิ นักวิชาการ

นักแสดง ผู้เขียนบทละคร แต่ก็ยังขาดผู้มีความรู้ความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ผู้กำกับ นักแสดงรุ่นใหม่ ผู้เทรนการแสดง และประชาชนทั่วไป ที่ควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยสมาพันธ์ภาพยนตร์นั้นต้องมีการจัดเลือกที่มีความหลากหลาย เช่น ไม่ควรเอานักวิชาการในมหาวิทยาลัยเดียวกันเกิน 1 คน หรือ ไม่ควรเอาบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือ เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ที่เข้ารอบมาตัดสิน เพราะจะทำให้เกิดความเอนเอียงได้ ผู้วิจัยมีความเข้าใจดีว่าการตัดสินใจให้เป็นไปตามที่ทุกคนต้องการนั้นเป็นไปได้ยาก แต่เมื่อตัดสินออกมาแล้วทุกอย่างต้องโปร่งใส ความโปร่งใสคือ การที่สามารถตรวจสอบได้ เพราะจากข้อมูลของการสัมภาษณ์กรรมการตัดสิน ได้กล่าวว่า ได้มีบริษัทรวบรวมคะแนนที่ทางสมาพันธ์ภาพยนตร์ได้แจ้งให้เข้ามา แต่เมื่อรวมคะแนนเรียบร้อยแล้ว ควรมีการประกาศให้กรรมการรับรู้ก่อนเพื่อ ปรีกษากฎเดียวกันก่อนที่จะประกาศ การประกาศออกไปเลยโดยที่คณะกรรมการตัดสินยังไม่ทราบนั้นเป็นการข้ามขั้นตอนที่โปร่งใส

ส่วนของการแสดงจัดว่ามีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นผู้ที่ปฏิบัติจริงและเป็นผู้ที่รู้วิธีเทคนิคต่างๆ ในการแสดงได้ดี ดังนั้นสัดส่วนของผู้ที่ตัดสินรางวัลนักแสดงนำยอดเยี่ยม น่าจะเป็นกลุ่มของนักแสดงที่มีจำนวนมากที่สุด ไม่ใช่กลุ่มคนในอาชีพอื่นดังที่ปฏิบัติต่อกันมา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

สำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป หากมีระยะเวลาในการทำวิจัย เรื่องของการเก็บข้อมูลจะต้องทำให้ครบวงจรสำหรับคนที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการให้รางวัลทั้งหมด เช่น สัมภาษณ์คณะกรรมการของสมาพันธ์ภาพยนตร์ คณะกรรมการตัดสินในสาขาต่างๆ ประชาชนทั่วไป คนทำรางวัล ผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในประวัติศาสตร์ของรางวัลนี้ในช่วงต้น รวมถึงนักแสดงที่ได้รับรางวัลและไม่ได้รับรางวัลในสัดส่วนที่เท่ากัน เป็นต้น

บรรณานุกรม

แหล่งข้อมูลประเภทหนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ(2536). **มายาพินิจ1**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจนเดอร์เพรส

กาญจนา แก้วเทพ(2537). **มายาพินิจ2**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจนเดอร์เพรส

กาญจนา แก้วเทพ(2545). **เมื่อสี่สอองและสร้างวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาลา

แดง

กาญจนา แก้วเทพ(2536). **สี่สอองวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นท์ติ้ง

คีตาเรตคอร์ด(2535).**การประกวดภาพยนตร์แห่งชาติ**.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์พอให้มา

จำเริญลักษณ์ ฐนะวังน้อย(2544).**ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสมัย**

สงครามโลกครั้งที่สอง.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โดม สุขวงศ์(2539).**กำเนิดหนังไทย**.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โดม สุขวงศ์(2533).**ประวัติภาพยนตร์ไทย**.กรุงเทพมหานคร:องค์การค้าของคุรุสภา

บรรจง โกศลวัฒน์(2545).**ศิลปะการแสดงภาพยนตร์ โทรทัศน์ และละคร**.กรุงเทพมหานคร:

รามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ(2544).**การศึกษาทัศนต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้**

กำกับการแสดงละครโทรทัศน์.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤษณี ศุภเศรษฐศิริ.มศว ศิลปะวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปีที่2 ฉบับที่1(2541).

นักแสดง:บทบาทและภาพลักษณ์.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มูลนิธิชุมชนวิจิตรมาตรา(สง่า กาญจนาคพันธุ์)(2541).**หนังไทยในอดีต ของ ชุมวิจิตรมาตรา**

(สง่า กาญจนาคพันธุ์).กรุงเทพมหานคร:บริษัทวีซีเอ็นทีการพิมพ์

เยาวนันทน์ เขมสุวรรณ(2534).**ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์**.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ ณ ฌาน

สดใส พันธุมโกมล(2538).**ศิลปะของการแสดง(ละครสมัยใหม่)**.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนั่น ปัทมะทิน(2525). **การประกวดภาพยนตร์ไทย**. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ(2544).**บันทึกหนังไทย2543-2544ประกาศผลรางวัล**

ภาพยนตร์แห่งชาติสุพรรณหงส์ พ.ศ2544.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ

โรฒ

สามมิติ สุขบรรจง(2546).**การศึกษาทัศนศาสตร์ต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงละครเวที**

ในประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุนนมาลย์ นิมนต์พันธ์(2532). **การละครไทย**. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ

โรคม

หนึ่งเดียว(2549). **พิพิธภัณฑ์หนังไทยฉบับประวัติการณ์ที่สุดหนังไทย**. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์POPCORN

แหล่งข้อมูลประเภทเว็บไซต์

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. **การแจกรางวัลภาพยนตร์**. 15 กันยายน 2552 จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. **ภาพยนตร์ไทย**. 10 สิงหาคม 2552 จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>

วิมลรัตน์ อรุณโรจน์สุริยะ. **ตุ๊กตาทอง ตุ๊กตาล้มลุกของการประกวดหนังไทย**. 2 ตุลาคม 2552

จาก <http://www.thaifilm.com/articleDetail.asp?id=7>

สดีไต้ พันธุ์มโกล. **นักแสดง...หัวใจของการแสดงละคร**. 27 กันยายน, 2552 จาก

<http://www.geocities.com/pr452002/dramaa.htm?200827>

แหล่งข้อมูลประเภทสัมภาษณ์

นักแสดงที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทั้ง 10 ท่าน ได้แก่ 1.สุทธาสินี พุทธินันท์

2.พรชิตา ณ สงขลา

3.ศิริลักษณ์ ผ่องโชค

4.อริษา พงศ์ศิลป์พิพัฒน์

5.คะเนิงนิจ จักรสมิทธานนท์

6.ชิตจันทร์ รุจิพรรณ

7.ศรันยู วินัยพานิช

8.ปองศักดิ์ รัตนพงษ์

9.โฟกัส จีระกุล

10.อภิญา สกุลเจริญสุข

ภาคผนวก

สุธาสินี พุทธินันท์ (แพท)

ประวัติ

สุธาสินี พุทธินันท์ (ชื่อเล่นว่า "แพท") เกิดเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2518 เป็นนักร้องและนักแสดงชาวไทย เป็นบุตรสาวของ นางอรุยา พุทธินันท์และนายเรวัต พุทธินันท์ ผู้ก่อตั้งบริษัท แกรมมี่ เอนเตอร์เทนเมนท์ หรือ จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ร่วมกับ ไพบูลย์ ดำรงชัยธรรม มีผลงานการแสดงและะการขับร้องเพลงที่หลากหลาย ปัจจุบันสมรสกับ มาร์ค แก้วโรดิริเกส นักธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ชาวอเมริกันแล้ว^[1]

สุธาสินีสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ผลงาน

- โฆษณาได้ก

- เพลง "กล่อมพ่อ" จาก คอนเสิร์ต เพื่อน พี่ และน้อง แต่ เจ๊วดี พุทธินันท์
- ปี 2544 BANGKOK SHOW CAFE ON STAGE
- ปี 2544 พากย์เสียงภาพยนตร์ เรื่อง THE LORD OF THE RINGS (พากย์เสียงตัวละครชื่ออาร์เวน แสดงโดย ลีฟ ไทเลอร์)
- ปี 2545 ละครเวที บัลลังก์เมฆ เดอะมิวสิคัล (รับบท ปานวาด)
- ปี 2548 ละครเวที ทวิภพ เดอะมิวสิคัล (รับบท เมนีหรือแม่เมณี)
- ปี 2549 ละครเวที ทวิภพ เดอะมิวสิคัล (รับบท เมนีหรือแม่เมณี)
- ปี 2551 ละครเวที ข้างหลังภาพ เดอะมิวสิคัล (รับบท คุณหญิงกิริติ) คู่กับ สุกฤษฎี วิเศษแก้ว (ปี เดอะสตาร์)
- ปี 2553 ละครเวที หงส์เหนือมังกร เดอะมิวสิคัล (รับบท หลิว) คู่กับ ปรีดี บารมีอนันต์ (แบงค์ วง Clash)

รางวัลที่ได้รับ

- ปี 2547 ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ ในฐานะแกนนำในการรณรงค์ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาโรคเอดส์

ศิริลักษณ์ ่องโชค (จอย)

ประวัติ

ศิริลักษณ์ ่องโชค ชื่อเล่น **จอย** นักแสดงและนักร้องชาวไทย เกิดเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2520 เข้าสู่วงการบันเทิงตั้งแต่อายุ 7 ขวบ เข้าร่วมกิจกรรมของรายการสโมสรฝั่งน้อย ด้วยการมีผลงานเพลงชุด "โบว์สีชมพู" ชุดที่ 1-2 และ เคยเป็นผู้ประกาศข่าว เกี่ยวกับเด็กในรายการ "จิวแจ้วแจ๊ะโลก" เป็นดีเจรายการ "เนชั่นจูเนียร์สุดสัปดาห์" และเคยแสดงละครเรื่อง "ขมื่นกับปุ่น" รับบทเป็น ปัทมา (ตอนเด็ก) จากนั้น นพพล โกมารชุน แห่งบริษัท ยูม่า กำลังมองหาคนที่จะมาแสดงบท เจ้าจ้อย ในละครโทรทัศน์ทางช่อง 3 เรื่อง "โสมส่องแสง" จึงได้มอบบท เจ้าจ้อย ให้เธอ และทำให้มีชื่อเสียงมาตั้งแต่บัดนั้น จอย ศิริลักษณ์ ถือเป็นนักแสดงคนหนึ่งที่ได้แสดงบทบาทที่หลากหลาย ทั้งร้องจิวใน(เสน่ห์นางจิว) ร้องลูกทุ่ง(สาวน้อยคาเฟ่) ร้องหมอลำ(ราชินีหมอลำ) ร้องลำตัด (เรือนรัก เรือนทาส) และพลิกบทบาทครั้งสำคัญในละครเรื่อง ตลาดอารมณ์ ในบทร้ายครั้งแรก จนคว้ารางวัล เมขลา ครั้งที่ 24 สาขา นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยมไปครอง

การศึกษา

- อนุบาล 1- ป.6 : โรงเรียนสุจิตต์วัฒนา
- ม.1- ม.3 : โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม
- ม.4 - ม.6 : โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
- ปริญญาตรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เอกการแสดงและกำกับการแสดง) เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2543

- ปริญญาโท : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาการบริหารงานยุติธรรม

วิทยากรพิเศษ

- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว
- วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มศว
- โรงเรียนจิตรดา

เทรนเนอร์

รายการเดอะเทรนเนอร์ ปี2"ปั่นฝัน...สนั่นเวที" ร่วมรายการโดยเป็น "เทรนเนอร์"ให้กับน้อง มิณทร์ ยงสุวิมล (มิน)(ปัจจุบันเป็นศิลปิน ในสังกัด อาร์เอส)ได้รับรางวัลชนะเลิศ โดยพิจารณาจาก ผลคะแนนจากคณะกรรมการ และผลคะแนนโหวตจากประชาชน ทางช่องโมเดิร์นไนน์ทีวี (ปี2553)

ผลงานเพลง

- อัลบั้ม "โบว์สีชมพู"
- อัลบั้ม "JOY TAKE# 1"
- อัลบั้ม "รวมเพลงประกอบภาพยนตร์ คู่กรรม 2"
- อัลบั้ม "สาวน้อยคาเฟ่ Vol.1"
- อัลบั้ม "สาวน้อยคาเฟ่ Vol.2" จะมาไหว..มัยพี่
- อัลบั้ม "สาวน้อยคาเฟ่ รมิกซ์"
- อัลบั้ม "สาวน้อยคาเฟ่.. ชุด สวยไปหมด"
- อัลบั้ม "ใสด..ไม่ได้ตั้งใจ"
- อัลบั้ม เพลงประกอบละคร "ราชินีหมอลำ"
- อัลบั้ม "H.M.BLUES"

ผลงานละครโทรทัศน์

ปี	ละคร	แสดงคู่กับ	รับบทเป็น	ออกอากาศทางสถานี

2533	ขมิ้นกับปูน	-	ปัทมา (ตอนเด็ก)	ช่อง 7
2537	โสมส่องแสง	พงศ์พัฒน์ วชิรบรรจง	เจ้านางรอยคำ (เจ้าจ้อย)	ช่อง 3
2538	นางอาย	จอนนี่ แอนโฟเน่	อภिरดี (นาง)	ช่อง 3
	เยาวราชในพายุฝน	ศุภกิจ ตังทัตสวัสดิ์	เหิงม่วย	ช่อง 3
	ฝนปลายฟ้า	จักรกฤษณ์ อำมะรัตน์	นาตาลี	ช่อง 3
	คือความรัก	สิทธิพร นิยม	ลัดดา	ช่อง 3
2539	รักเดียวของเจนจิรา	วิลลี่ แมคอินทอช	เจนจิรา (เจน)	ช่อง 3
	ดอกไม้ในป่าหนาว	ธนากร โปษยานนท์	ดวงลดา	ช่อง 5
	รักเธอเสมอ (เรือ)	นันทวัฒน์ อาศิรพจนกุล	ไอยรา	ช่อง 3
	เลดี้จำแลง	จักรกฤษณ์ อำมะรัตน์	กุสุมา	ช่อง 3
2540	นิทรา-สายันท์	วรุฒ วรธรรม	เอี่ยมพร	ช่อง 3
	คุณพ่อจอมซ่าส์	เพ็ญเพชร เพ็ญกุล	แสนแก้ว	ช่อง 3
2541	อีแตน	วรุฒ วรธรรม	แตน	ช่อง 3

	ดวงยิวหา	ศรัณยู วงศ์กระจ่าง	ดวงยิวหา (หาวา)	ช่อง 3
	นางสาวแสนแก้ว	เพ็ญเพชร เพ็ญกุล	แสนแก้ว	ช่อง 3
2542	เสน่หานางจิว	รวิษฎ์ เทิดวงศ์	บงกช (บัว)	ช่อง 3
	สามี่	พล ตันทเสถียร	ม.ร.ว.รลิกา ประกาศเกียรติ (หญิงอ้าย)	ช่อง 3
2543	ดอกฟ้าทะเลโมนกับโจรกระจอก	วิสุทธ์ แครี่	ฟ้าใหม่	ช่อง 3
	สาวน้อยคาเฟ่	นิธิ สมุทรโคจร	ธิดา ธิดาทพ (นิดา ,ธิดา)	ช่อง 3
2544	ขมึ้นกับปูน	นิธิ สมุทรโคจร	ปัทมา (ปัท)	ช่อง 3
	สามี่เงินม่อน	พล ตันทเสถียร	อนุศยา	ช่อง 3
2546	ใยเสน่หา	รวิษฎ์ เทิดวงศ์	การะบุหนิง (คุณคนเล็ก)	ช่อง 3
2547	ภพเสน่หา	เคลลี่ ธนพัฒน์	เจ้านางซ้อเอื้อง (ม่อนแก้ว)	ช่อง 3
	มัจจุรีพักร้อน	เคลลี่ ธนพัฒน์	มัจจุรี	ช่อง 3
	แดงสากับอาตี๋	อภิวัฒน์ ประเสริฐวัฒนกุล	แดงสา	ช่อง 3
2548	ราชินีหมอลำ	ภัทรพล ศิลปาจารย์	ซ้อฟ้า เสียงสวรรค์ (ค่านาง)	ช่อง 3

2549	สะไม้พัรท์ไทม์	ฉัตรชัย เปล่งพานิช	ณภัทร	ช่อง 3
	เรือนรักเรือนทาส	ชาคริต แย้มนาม	จำลอง ,จำเรียง	ช่อง 3
2550	กงจักรลายดอกบัว	อชิชาติ ชุมนานนท์	ปรางค์งาม	ช่อง 3
2552	รักนี้เคียงตะวัน	ธนา สุทธิกมล	เดือนเต็ม	ช่อง 7
	มนต์รักบ้านทุ่ง	สหรัถ สังคปรีชา	จำปา มุ่งพัฒนา	ช่อง 9
2554	ตลาดอารมณ์	ชาคริต แย้มนาม / ปิยธิดา วรมุสิก	ชโลธร ลีลาทิพย์ (นางร้าย)	ช่อง 5
2555	คู่หมัดค่า	ภัทรพล ศิลปาจารย์ / จีรนนท์ มะโนแจ่ม	เมทินี กรวิก (นางร้าย)	ช่อง 7

ผลงานภาพยนตร์

- "เพราะว่าฉันรักเธอ" นำแสดงโดย ลลิตา ปัญโญภาส กับ เสกสรร ชัยเจริญ รับบทเป็น ลูกศิษย์ของ หมิว ลลิตา ซึ่งมาสอนพิเศษ จอย ที่บ้าน เข้าฉายปี พ.ศ. 2531
- "หยุดไม่ได้ถ้าหัวใจจะซิ่ง" เข้าฉายเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2538
- "คู่กรรม 2" รับบท ศราวณี นักศึกษาสาวที่เรียกร้องประชาธิปไตยในเหตุการณ์ 14 ตุลา กับภาพยนตร์เรื่อง "คู่กรรม 2" เข้าฉายเมื่อ 27 กันยายน พ.ศ. 2539

ผลงานโฆษณา

- "ซูปเปอร์ก๊อตตราสก็อต"
- โฟมล้างหน้า "ไบโอนิคเจนเทิล"
- ยาสระผม "คลินิก" ปี พ.ศ. 2536
- รถจักรยานยนต์ "SUZUKI FD110 LOVE # Wonder Love" ปี พ.ศ. 2538

- นมเปรี้ยว "ดัชมิลค์" ปี พ.ศ. 2543
- "ผงซักฟอก เปา" กันยายน พ.ศ. 2544 คู่กับหนุ่ม ศรราม เทพพิทักษ์

ผลงานพิธีกร

- รายการเกี่ยวกับเด็ก "จิ๋วแจ๋วเจาะโลก"
- รายการ "ไซเบอร์เกม" คู่กับ วรุฒ วรธรรม ออกอากาศทุกวันเสาร์ เริ่ม 4 มกราคม 2540
- ต้นปี พ.ศ. 2541 รายการไซเบอร์เกม เปลี่ยนรูปแบบรายการใหม่และ เปลี่ยนชื่อรายการเป็น "ขอบคุณ ครับ" คู่กับ โจ จิรายุส วรรณะสิน ออกอากาศทุกวันเสาร์ จนถึงต้นปี พ.ศ. 2542
- รายการ ผันที่เป็นจริง
- รายการ มิติมืด
- รายการ ทำพิสูจน์
- เป็นพิธีกรรายการ "ลุ้นรหัสลับ"
- รายการ "ผู้หญิงถึงผู้หญิงสวย" เป็นรายการสด ออกอากาศทุกวันเสาร์-อาทิตย์ คุยเป็นพิธีกรเฉพาะ วันเสาร์ เวลา 8.30 - 10.30 น. ทำรายการครั้งแรกวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2548

ผลงานเขียน

- ปี พ.ศ. 2538 หนังสือกลอนเล่มแรก ชื่อว่า "เจ็บไม่เท่าไร หายได้ก็ละกัน" ใช้นามปากกาว่า "วัดขึ้น" * 24 กันยายน 2543...คลอตหนังสือ กลอนเล่ม 2 ออกมาอีกภายใต้ชื่อว่า "เขียนความทรงจำ ตกย่ำใครบางคน"
- เคยเขียนเรื่องสั้น "เล่าเรื่องรัก" ให้กับนิตยสาร ผู้หญิงวันนี้

ผลงานพากย์เสียง

- พากย์หนังการ์ตูนเรื่อง "ปีเตอร์แพน" ของวอลดิสนีย์
- เรื่อง "EVER AFTER" พากย์เป็นแดเนียล นำแสดงโดย ดรูว์ แบร์รีมอร์
- พากย์เป็นเด็กหญิงตัวเดินของภาพยนตร์ IMAX เรื่อง "T-REX"
- พากย์เสียง "ราชินีอมิตาลา แสดงโดยนาตาลี พอร์ตแมน กับสาวใช้ แพตแม่" ในภาพยนตร์ฮอลลีวูด เรื่อง "สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 1 : ภัยซ่อนเร้น"

รางวัลที่ได้รับ

- รางวัลพระสุรัสวดี (ตุ๊กตาทอง) ครั้งที่ 20 ประจำปี พ.ศ. 2539 จากเรื่อง "คู่กรรม 2"
- RVS CHART 93.5 สาขา นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม ประจำปีเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 จากละครโทรทัศน์เรื่อง "ใยเสน่หา"
- รางวัลเทพทอง ของสมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขาบุคคลดีเด่นด้านวิทยุโทรทัศน์ ปี พ.ศ. 2548 โดยเข้ารับพระราชทานรางวัล "เทพทอง" ครั้งที่ 7 เมื่อวันอังคารที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2549 ณ ศาลาสหทัยสมาคม พระบรมมหาราชวัง
- รางวัลโทรทัศน์ทองคำ สาขานักแสดงนำหญิงดีเด่นจากละครโทรทัศน์ เรื่อง "ราชินีหมอลำ" งานประกาศผล รางวัลโทรทัศน์ทองคำ ครั้งที่ 20 ประจำปี 2548 เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549
- รางวัลพระกนิฐี คนดี คิดดี สังคมดี ตามรอยพระยุคลบาท งานประกาศผล พระกนิฐี ครั้งที่ 2 ประจำปี 2555 เมื่อ วันที่ 31 มกราคม 2555 ที่กรมประชาสัมพันธ์
- รางวัลเมขลาเมฆานิยมแห่งปี สาขาดาราสมทบหญิงดีเด่นยอดเยี่ยม จากละครโทรทัศน์ เรื่อง "ตลาดอารมณ์" จากงานประกาศรางวัลเมขลา ครั้งที่ 24 ประจำปี พ.ศ. 2554 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2555 ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร

พรชิตา ณ สงขลา (เบนซ์)

ประวัติ

พรชิตา ณ สงขลา (ชื่อเล่น : เบนซ์) เกิดเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2523 เป็นน้องสาวคนเดียวของพี่ชาย 2 คน สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาการแสดงและกำกับการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เริ่มต้นเข้าสู่วงการบันเทิงโดยเริ่มจากเป็นนางแบบโฆษณา แชมพูเวลล่า ชั้นนี้ดรอปร และแสดงละครจักรๆ วงศ์ๆ ของดาราวิดีโอ เมื่ออายุเพียง 13 ปี ต่อมาจึงได้แสดงละครแนวดราม่าอีกหลายเรื่องจนถึงปัจจุบัน โดยงานละครชิ้นเอกของเบนซ์คือเรื่อง เมียหลวง โดยรับบทเป็นเมียน้อย ซึ่งเป็นการพลิกบทบาทครั้งสำคัญ จนได้รับรางวัลเมขลา ผู้แสดงนำหญิงดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2542

ปัจจุบันพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 25/213 หมู่บ้านสี่ชัยทอง ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา

- ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จาก สาขาการแสดงและกำกับการแสดง จาก (มศว ประสานมิตร) แชมพูเวลล่า ชั้นนี้ดรอปป, พิตเน่, Mc Donald (Mc ส้มตำ), รถยนต์โตโยต้า, ยาแก้ไอเฟลมเม็กซ์, Bense, ตะวัน, โยเกิร์ตบีทาแก่น, 7-11 ชุดเชิดชูครู, กรุงเทพประกันภัย Gain 1st และ ยาสีฟันคอลเกต ชุดเกลือสมุนไพร และแสดงละครจักรๆ วงศ์ๆ ของดารา วีดีโอ และมีผลงานสร้างชื่อในละครเรื่อง เมียหลวง โดยรับบทเป็นอรอินทร์ ซึ่งทำให้ได้รับรางวัลเมขลาประจำปี 2542 และจากละครเรื่อง สะใภ้ไร้ศักดิ์นา ในบท ปลิวลม ทำให้ได้รับรางวัลโทรทัศน์ทองคำ ในปี 2544 และได้รางวัลสตาร์เอนเทอร์เทนเมนต์อวอร์ด ดาราหญิงขวัญใจสื่อมวลชน ในปี 2549

นอกจากนั้นยังมีผลงานละครเรื่อง บัวแก้วบัวทอง, มิติมหัศจรรย์, กว่าจะมีวันนี้, นางาย, ทะเลแปร, ฟ้าสาบที่กลางดง, ผันใต้ตะวัน, ทรายย่อมนสี, ตำรับรัก, พิษน้ำผึ้ง, เมียหลวง, ไม้เมือง, ตามจับตามจับ, ไม้แปลกป่า, เรือนนพเก้า, สะใภ้ไร้ศักดิ์นา, ลายมนุษย์, เจ้าสาวสองเงา, ทับตะวัน, คู่กรรม ฯลฯ สำหรับผลงานภาพยนตร์มี กอจ้อย 501 (ริมแดง), นางแบบ, แจ๋ว และ แซ่บ ส่วนงานพิธีกรก็มีรายการ นะคะ, หนูดีมีเรื่องเล่า, แฟนซีโดน, พยศรัยสายสมร, ซิงฝันปั้นดาว, ตะลุยเรื่องเด็ด, เดอะเกมส์-กีฬามหาสงู, เกมประชาชน, ผู้หญิงถึงผู้หญิงสวย, ยอดมนุษย์น้อย, The Album อยากบอกต้องออกเทป และ กับข้าวเข้านี้ และยังมีผลงานเพลงประกอบละคร คือ สะใภ้ไร้ศักดิ์นา, เจ้าสาวสองเงา, อย่าบังคับข้าให้ใหญ่, ลมหวน, เทพธิดาชนน และ ดาวจรัสฟ้า และผลงานเพลงชุด แจ๋ว อีก 1 ชุด นอกจากนั้น ยังมีงานแสดงละครเวทีปี 2541 เรื่องกุหลาบสีเลือด ในบทสีฟ้า ปี 2542 เรื่อง อลหม่านหลังบ้านทรายทอง ในบทของพจมาน ปี 2550 เรื่องชายกลาง โศกนาฏกรรมในจังหวัดพะเยา ปี 2553 มนต์รักสองฝั่งคลอง รวมทั้งยังมีการแสดงสด แม่น้ำของแผ่นดิน ในบทธิดาแห่งสายน้ำ ในปี 2545 และยังมีตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งเป็นแบบละครเวทีที่มี กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับ มูลนิธิ เฉลิมกรุง และ มูลนิธิสวัสดิการนักแสดงอาวุโส สร้างสรรค์ผลงานออกมาให้เราชม และได้รับบทเป็น มณีจันทร์ 17 พ.ย.-27 พ.ย.2554

นอกจากงานงานแสดง เป็นซีเคยมีธุรกิจเครื่องสำอางของตัวเองในชื่อ เบนเซ่ (Bense) ทางด้านงานสังคมพรชิตา ณ สงขลา ได้รับการแต่งตั้งเป็น รองโฆษกกระทรวงวัฒนธรรม (ฝ่ายการเมือง) ประสานงานในด้านครอบครัว จากกระทรวงวัฒนธรรม ปี 2554 ได้รับรางวัลทูตวัฒนธรรม ด้านการพูด สัมมาวาจา จากกระทรวงวัฒนธรรม เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2554 รางวัลระฆังทอง บุคคลแห่งปี ครั้งที่ 4 ประจำปี 2554 เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2554 และรางวัลเกิดอวอร์ด ครั้งที่ 1 เกิดได้ใจ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2555

ปัจจุบัน พรชิตา ณ สงขลา คบหาคู่ใจกับ บรมวุฒิ หิรัญย์ขจรจิติ ดารา นักแสดงชายในสังกัดช่อง 3

ผลงานการแสดง

ละครโทรทัศน์

ปี พ.ศ.	เรื่อง	แสดงคู่กับ	สถานีโทรทัศน์	รับบทเป็น	สร้างสรรค์โดย	วันออกอากาศ	หมายเหตุ
2536	บัวแก้วบัวทอง	ศาสตรา ศรีวิไล	ช่อง 7	พระธิดาแก้วกนิรี	บริษัท สามเศียร จำกัด	เสาร์-อาทิตย์	
2537	มิดิมหัตศจรรย์	ปริญญา ปูนสกุล	ช่อง 7	ทิพย์มณี ,ทิพย์อัปสร(ชาติก่อน)	บริษัท สามเศียร จำกัด	เสาร์-อาทิตย์	
	กว่าจะมีวันนี้	นันทวัฒน์ อาศิรพจนกุล	ช่อง 7		บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด		
	ครูชอนกลิ่น	ภราดร ทวีวัฒน์สมบุญ	ช่อง 7	ญาติ	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	อาทิตย์	
2538	นางอาย	จอนนี่ แอนโฟเน่	ช่อง 3	สินีนางู			
2539	จงรัก	พีท ทองเจือ	ช่อง 5	จีฟาน	บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด		
2540	ทะเลแปร	พีท ทองเจือ	ช่อง 3	แท้	บริษัท มาสเดอรัวัน วีดีโอ โปรดักชั่น จำกัด	พุธ-พฤหัสบดี	
	ฟ้าสว่างที่กลางดง	รวีชญ์ เทิดวงศ์	ช่อง 3	ทิมทอง		ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์	

2541	ฝิ่นใต้ตะวันออก	เจสัน ยัง	ช่อง 3		บริษัท ชลลัมพี จำกัด		
	พรายคารณี	ศุภกิจ ตังทัตสวัสดิ์	ช่อง 3				
	ทรายย้อมสี	ชาเลต ฮิลเดอบรานด์	ช่อง 3		บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	พุทธ-พฤษ	
2542	ตำรับรัก	วรรณะ กัมทรทิพย์	ช่อง 3		ชลลัมพี		
	พินน้ำผึ้ง	ยุทธพิชัย ชาญเลขา	ช่อง 3	อ้อม	บริษัท มาสเตอร์วัน วีดีโอ โปรดักชั่น จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	เมียหลวง	จอนนี่ แอนโฟเน่	ช่อง 3	อรอินทร์(อร) (นางร้าย)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2543	ไม้เมือง	แอนดริว เกร็กสัน	ช่อง 3	ทอใหม่(ใหม่)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	ตามจับตามจับ	ดอม เหตระกูล	ช่อง 3		บริษัท ชลลัมพี จำกัด	จันทร์-ศุกร์	
2544	ไม้แปลกป่า*	พล ตัณฑเสถียร	ช่อง 3	เหลือ	บริษัท มาสเตอร์วัน วีดีโอ โปรดักชั่น จำกัด	พุทธ-พฤษ	
	เรือนนพเก้า	ชาคริต แย้มนาม	ช่อง 3	นิชา/ก้อยกึ่ง	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	สะใภ้ไรค์คินา	เคลลี่ ธนพัฒน์	ช่อง 3	ปลิวลม(ปลิว)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์	

	ลายมณูษย์	ชาคริต แย้มนาม	ช่อง 3	ปานวาด	บริษัท มาสเตอร์วัน วีดีโอ โปรดักชั่น จำกัด	พุทธ-พฤษ	
2545	เจ้าสาวสองเงา	เพ็ญเพชร เพ็ญกุล	ช่อง 3	ปานไพลิน	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุภร์-เสาร์-อาทิตย์	
2546	ทับตะวัน	อริชาติ ชูมนานนท์	ช่อง 3	แสงหล้า	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2547	คู่กรรม	ศรธรรม เทพพิทักษ์	ช่อง 3	อังสุมาลิน/ฮิเดโกะ	บริษัท เรด ดราม่า จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	คู่กรรม 2	ศรธรรม เทพพิทักษ์	ช่อง 3	อังสุมาลิน (บทแม่)	บริษัท เรด ดราม่า จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	อย่าบังคับข้าให้ใหญ่	อัมรินทร์ นิติพน	ช่อง 3	แต่มขวัญ	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุภร์-เสาร์-อาทิตย์	
	เขมมะริกัน	แอนดริว เกร็กสัน	ช่อง 3	เดือน	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุภร์-เสาร์-อาทิตย์	
2548	นางบาป	-	ช่อง 3	หยด (นางร้าย)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	สะใภ้กาฝาก	วิลลี่ แมคอินทอช	ช่อง 3	เรนนี่	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุภร์-เสาร์-อาทิตย์	
2549	ลมหวน	อริชาติ ชูมนานนท์	ช่อง 3	วกุล	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	ศุภร์-เสาร์-อาทิตย์	

2550	จอมใจ	ภัทรพล ศิล ปาจารย์ ธนากร โปษยา นนท์	ช่อง 3	กลืนแก้ว(แก้ว)	บริษัท ยู แอนด์ ยู จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	เทพธิดาชนน	ณัฐพล ลีะวะนิต	ช่อง 3	ปลาย้อ(อ้อ) (นางร้ายกลับ ตัวเป็นคนดี)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	พุธ-พฤหัสบดี	
	ว้ายริษยา	อริชาติ ชูมนานนท์	ช่อง 3	ปาลิดา (นางร้าย)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	พุธ-พฤหัสบดี	
2551	พยัคฆ์สาวแซบ อีหลี	ภัทรพล ศิล ปาจารย์	ช่อง 3	อากิโกะ(อากิ)/อิงอร	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เท นเมนท์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	ทองเนื้อแท้	สหรัถ สังคปรีชา ธนากร โปษยา นนท์	ช่อง 3	นวลทอง(นวล)	บริษัท โกคอน เอ็นเตอร์เท นเมนท์ จำกัด	ศุกร์-เสาร์- อาทิตย์	
	ดาวจรัสฟ้า	พัชฎะ นามปาน ทฤษฎี สหวงษ์	ช่อง 3	ดาวใจ(ดาว)	บริษัท ยู แอนด์ ยู จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2552	ลูกไม้เปลี่ยนสี	พัชฎะ นามปาน ชาติโยดม หิรัณย์ ฐิติ	ช่อง 3	น้ำทิพย์(ทิพย์)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	พุธ-พฤหัสบดี	
	สู้ยิบตา	อริชาติ ชูมนานนท์	ช่อง 3	อุษา	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2553	รุ่งริ้ว	วิทยา วสุไกร	ช่อง 3	พอรุ่ง(รุ่ง)	บริษัท มาสเตอร์วัน วีดีโอ โปร	พุธ-พฤหัสบดี	

		ไพศาล			ดักชั้น จำกัด		
	สะใภ้เจ้าสัว	เกียรติกมล ล่าทา	ช่อง 3	ฟ้าใส(ฟ้า)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-ศุภร์	
	เพลงรักริมขอบฟ้า	วรินทร์ ปัญหกาญจน์	ช่อง 3	กิดาการ(ดา)	บริษัท มาสเตอร์วัน วีดีโอ โปรดักชั่น จำกัด	ศุภร์-เสาว-อาทิตย์	
	คู่เดือด	ณัฐวุฒิ สกิดใจ	ช่อง 3	แก้วตา(แก้ว)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2554	สะใภ้ไม่ไร้ศักดิ์นา	-	ช่อง 3	ปลิวลม(ปลิว) (บทแม่)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-ศุภร์	
	เมียแต่ง	พัชฎะ นามปาน นิธิ สมุทรโคจร	ช่อง 3	ปรุงฉัตร(ปรุง) (นางร้ายกลับตัวเป็นคนดี)	บริษัท เมคเกอร์ เจ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
2555	ขุนศึก	นำเดี่ยว	ช่อง 3	ดวงแข (นางร้ายกลับตัวเป็นคนดี)	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	จันทร์-อังคาร	
	สาวพระเพ็ง	พัชฎะ นามปาน วิทยา วสุไกร ไพศาล	ช่อง 3	คฑารัตน์ หรือ วิกกี้	บริษัท เป่าเงินจิง จำกัด	-	
	มนต์จันทร์ธา	-	ช่อง 3	-	บริษัท ทีวีซีน แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด	-	

ละครซีทีคอม

- หลวงตามหาชน รับบท เพ็ญนภา (อาผิง) คู่กับ โกสินทร์ ราชกรม ปี 2553 - เม.ย. ปี 2554

ละครเวที

- กุหลาบสีเลือด ปี 2541 ในบท สีฟ้า แสดงร่วม สิริยากร พุกกะเวส สร้างโดย แดส เอ็นเตอร์เทนเมนท์
- อลหม่านหลังบ้านทรายทอง ปี 2542 ในบท พจมาน/อ้อม แสดงร่วม นิธิ สมุทรโคจร สร้างโดย แดส เอ็นเตอร์เทนเมนท์
- ชายกลางโศกนาฏกรรมในจังหวัดพะเยา ปี 2550 (21 ก.ค.-29 ก.ค.) ในบท พรหมพรภรณ์ สร้างโดย เวิร์คพอยท์ ร่วมกับ ไต่ะกลมการละคร
- มนต์รักสองฝั่งคลอง ปี 2553 (27 ก.พ.-3 มี.ค.) แสดงร่วม ไชยา มิตรชัย
- สมเด็จพระนเรศวรมหาราช 2554 (17 พ.ย.-27 พ.ย.) ในบท มณีจันทร์ แสดงร่วม ศราราม เทพพิทักษ์ , เศรษฐา ศิระฉายา , นพพล โกมารชุน , พิศมัย วิไลศักดิ์ สร้างโดย กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับ มูลนิธิเฉลิมกรุง และ มูลนิธิสวัสดิการนักแสดงอาวุโส

ภาพยนตร์

- กองร้อย 501 (ริมแดง) นักแสดงนำ แอนดริว เกร็กสัน , สุวนันท์ คงยิ่ง ปี พ.ศ. 2536
- นางแบบ ไท เอ็นเตอร์เทนเมนท์ ปี พ.ศ. 2540
- แจ๋ว นักแสดงนำ พนาลักษณ ฦ ลำปาง , สมชาย ศักดิกุล ปี พ.ศ. 2549
- แซ่บ นักแสดงนำ เมทนี บุรณศิริ , เกริก ซิลเลอร์ , บอล เชิญยิ้ม , ชูศรี เชิญยิ้ม ผู้กำกับ นະติ พันธ์มณี สร้างสรรค์โดย ห้า สี สาม สอง แอ็คชั่นฟิล์ม ปี พ.ศ. 2550

การแสดงสด

- แม่น้ำของแผ่นดิน ในบทธิดาแห่งสายน้ำ ในปี 2545

โฆษณา

- แชมพูเวลล่า ชั้นนี้ดรอป
- ยาสีฟัน ออรัลเมด
- ฟิตเน่
- กระทรวงสาธารณสุข (ชุดออกกำลังกาย)
- Mc Donald (Mc ส้มตำ)
- รถ Toyota

- ยาแก้ไอเฟลมเม็กซ์
- Bense
- ขนมหะวัน
- โยเกิร์ตบีทาแก่น
- 7-11 (ชุดเซ็ดชูครู)
- กรุงเทพฯประกันภัย Gain 1st ปี 2551- พ.ค.2554
- ยาสีฟันคอลเกต (ชุดเกลือสมุนไพร & ชุดเกลือเพชร+วิตามิน) ปี 2554-ปัจจุบัน

มิวสิควีดีโอ

- เพลง ลมสวาท ศิลปิน ต้อม พีระพงษ์ พลชนะเรนโบว์
- เพลง แค่ดิน ศิลปิน ทช ญ ตะกั่วทุ่ง
- เพลง ยั่งยืนดีครับเพื่อน ศิลปิน UHT/ดูดีดี...นะเพื่อน
- เพลง พุดลาสักคำ ศิลปิน ไมเคิล สวัสดิ์เสวี
- เพลง ฟังฉัน ศิลปิน ชรัส เฟื่องอารมณ์/Contemporary Charas
- เพลง อยากรากก็ตอบ ศิลปิน เบิร์ด-ธงชัย แมคอินไตย์/Volume 1
- เพลง เงินล้าน ศิลปิน ป๊อด-โมเดิร์นด็อก/ทิงนองนอย

พิธีกร

- รายการ หนูดีมีเรื่องเล่า
- รายการ แฟนซีไดโน
- รายการ พยัคฆ์ร้ายสายสมร
- รายการ ชิงฝันปั้นดาว
- รายการ ตะลุยเรื่องเด็ด
- รายการ เดอะเกมส์-กีฬามหาสนุก
- รายการ เกมประชาชน
- รายการ ผู้หญิงถึงผู้หญิงสวย
- รายการ ยอดมนุษย์น้อย
- รายการ The Album อยากรบออกต้องออกเทป

- รายการ กบขาวเข้านี้ by ชิมไปบนไป
- รายการ ดาราการ์ตูน
- รายการ เรื่องเล่าเข้านี้ (ครอบครัวบ้านเทิง) เริ่ม จันทร์ที่ 6 มิถุนายน 2554 (ทุกวันอังคาร)

การพากย์เสียง

- Charlie's Angels (นางฟ้าซาลี) ให้เสียงพากย์ Dylan ซึ่งรับบทโดย Drew Barrymore พ.ศ. 2543

ผลงานเพลง

ผลงานอัลบั้ม (เดี่ยว)

อัลบั้ม แจ๋ว

- เพลง ขบวนการแจ๋ว
- เพลง เมื่อไหร่จะถึงซักที
- เพลง แจ๋วผู้ตาย
- เพลง น้ำปลา
- เพลง ฟ้องแม่
- เพลง อยากรเป็นหมวย
- เพลง ตาร์ออน
- เพลง ญาติดู
- เพลง ผู้ปกครอง
- เพลง โสณสะเดา

เพลงประกอบละคร

- ละคร สะใภ้ไร่ศักดินา
 - เพลง ไตเวมี
 - เพลง กินจู้บจิบ
 - เพลง เธอไม่รู้หรอก
 - เพลง อยากรมีใครสักคน

- เพลง ไปดีคาบหน้า
- เพลง เราสู้กันอยู่สองคน ร้องคู่กับ เทห์ อุเทน
- เพลง ฝนตกแดดออก
- เพลง ชั้นไม้ไผ่หยาดเพชร
- เพลง ได้ร่มมลลิว ร้องคู่กับ เทห์ อุเทน

- ละคร เจ้าสาวสองเงา
 - เพลง ขอได้ไหม
 - เพลง ขอไฟหน่อย
 - เพลง Under the sea
 - เพลง สองมือหนึ่งใจ
 - เพลง ลืมไม่ลง
 - เพลง อีกหน่อยค่อยยอม
 - เพลง เป็นอย่างฉันบ้างไหม
 - เพลง เพื่อนรัก ร้องคู่กับ กอล์ฟ เบญจพล

- ละคร อย่างบังคับซ้ำให้ใหญ่
 - เพลง คนเฝ้าอะไร
 - เพลง ขอบคุณคนดี
 - เพลง ขออยู่ด้วยคน ร้องคู่กับ อ๋า อัมรินทร์
 - เพลง นกอีกแล้ว ร้องคู่กับ อ๋า อัมรินทร์

- ละคร สะใภ้กาฝาก
 - เพลง คนใจดำ

- ละคร ลมหนาว
 - เพลง แก้วตาดวงใจ

- ละคร เทพธิดาชนนก
 - เพลง จะบินให้สูงที่สุดฝัน
 - เพลง นักร้องงานเลี้ยง

- เพลง น้ำตาดาว
- เพลง พอได้
- เพลง ฟ้ายาคงเดิม
- เพลง ไม้รู้ ไม้ชี้ ไม้สน

- ละคร ร้ายวิเศษยา
 - เพลง ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

- ละคร พยัคฆ์สาวแซบอีหลี
 - เพลง ฉันทเคยผิดพลาดมา
 - เพลง ฟ้ายาไม่เกี่ยว
 - เพลง ฟังเสียงหัวใจเต้น
 - เพลง ขอได้ไหม (จาก เจ้าสาวสองเงา)
 - เพลง เป็นอย่างฉันบ้างไหม (จาก เจ้าสาวสองเงา)

- ละคร ดาวจรัสฟ้า
 - เพลง เปิดฝ้าม่านกั๊ก
 - เพลง ยักที่ต้องจากลา
 - เพลง ดอกสะแบงบานไกลต้น
 - เพลง ยอมทนเจ็บคนเดียว
 - เพลง หัวใจมีไร่แห้ว
 - เพลง เกือบฮักแฟนเขา

- ละคร สะใภ้เจ้าสัว
 - เพลง บ่แม่นของหวาน ร้องคู่กับ ตู๋ย เกียรติกมล

เพลงประกอบละครเวที

ละครเวที ชายกลางโตกนาฏกรรมในจังหวัดพะเยา

- เพลง โลกใบนั้น

ละครเวที มนต์รักสองฝั่งคลอง

- เพลง มนต์เสียงเพลง ร้องร่วมกับ ไชยา มิตรชัย , เจ๊ียบ เป็นต่อ, อัม นันทิยา
- เพลง ที่รักเรารักกันไม่ได้
- เพลง รักข้ามคลอง ร้องร่วมกับ ไชยา มิตรชัย , เจ๊ียบ เป็นต่อ, อัม นันทิยา

เพลงร่วมกับศิลปินอื่น

อัมบั้ม รักทน รักนาน

- เพลง รักทน รักนาน ร่วมร้องกับ ฮาย อาภาพร, พาเมล่า และ ลูกนก สุภาพร, ออฟ ศุภณัฐ
- เพลง หนูเมื่อกี้เหงา สาวก็โสด ร้องคู่กับ ออฟ ศุภณัฐ [แก้] งานกรรมการตัดสิน
- รายการ ราตรีสโมสร ประกวดทำเต็มเพลงประกอบละครพยัคฆ์สาวแซบอีหลี 2007
- รายการ ไทยแลนด์ก็อตทาเลนต์ พอร์สเวิร์ค บันดาลชีวิต 2011 ออกอากาศ ออ.6 มี.ค.2554 - ออ.29 พ.ค.2554
- รายการ ไทยแลนด์ก็อตทาเลนต์ แค้กล้าก็ชนะแล้ว 2012 ออกอากาศ ออ.3 มี.ย.2555 - ออ.19 ส.ค. 2555

รางวัลที่ได้รับ

- รางวัลเมขลา ดารานำหญิงยอดเยี่ยม ปี 2542 จากละครเรื่อง เมียหลวง โดยรับบทเป็น อรุณิธร
- รางวัลโทรทัศน์ทองคำ ดารานำหญิงยอดเยี่ยม ปี 2544 จากละครเรื่อง สะใภ้ไร้คักดินา ในบท ปลิวลม
- รางวัลสตาร์เอนเทอร์เทนเมนต์อวอร์ด ดาราหญิงขวัญใจสื่อมวลชน ในปี 2549
- รางวัลพระราชทานพระสุรัสวดี ครั้งที่ 28 สาขารางวัลบุคคลในวงการภาพยนตร์ไทยส่งเสริมการต่อต้านยาเสพติดในรอบปี 2549
- รางวัลทูตวัฒนธรรม ด้านการพูด สัมมาวาจา ปี 2554 กระทรวงวัฒนธรรม
- รางวัลพระราชทาน รัชชังทอง บุคคลแห่งปี ครั้งที่ 4 ประจำปี 2554
- รางวัล seventeen Teen Choice Awards 2011 สาขา Saventeen Choice Star Icon 2011
- รางวัล เกิด อวอร์ด ครั้งที่ 1 เกิดได้ใจ จากละครเรื่อง เมียแต่ง ในบท ปรงฉัตร

คอนเสิร์ต

- แขกรับเชิญ คอนเสิร์ต "เปิดสไมล์ คลับ" เบิร์ด ธงไชย 2 ธันวาคม 2544 แสดงที่ อิมแพค อารีนา เมืองทองธานี
- คอนเสิร์ตถูกใจคนไทย ร่วมใช้สินค้าถูกกฎหมาย ร้องเพลงเดี่ยว และร้องร่วมกับ เบิร์ด ธงไชย และ ลูกนก สุภาพร เมื่อวันที่ 17-18 สิงหาคม 2545 แสดงที่ สนามหลวง
- คอนเสิร์ต ชมดาว 008 (สมาคมชมดาวครบรอบ 8 ปี) แสดงที่ อิมแพค อารีนา เมืองทองธานี
- คอนเสิร์ต ครบรอบ 34 ปี ไทยทีวีสีช่อง 3 แสดงที่ สนามรัชมังคลาก็ฟ้าสถาน วันที่ 27 มีนาคม 2547 ร่วมร้อง กับ หนู่ม ศรธรรม เทพพิทักษ์
- คอนเสิร์ต สวัสดิ์ 10 ปี แกรมมี่ โกลด์ ชุดที่ 1 แสดงที่ อิมแพค อารีนา เมืองทองธานี อัลบั้ม release date วันที่ 26 ตุลาคม 2005

อริชา (ชนิดาภา) พงศ์ศิลป์พัฒน์ (เบส)

ชนิดาภา พงศ์ศิลป์พัฒน์ หรือชื่อเดิม **อริชา** (ชื่อเล่น: เบสท์) เป็นนักแสดงชาวไทย เกิดเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 เริ่มเข้าวงการตั้งแต่อายุ 16 ปี จากการชนะเลิศประกวดสาวฉิวน้ำนม ของผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก เบบี๋มายด์ หลังจากนั้นก็เริ่มมีงานถ่ายแบบลงนิตยสารวัยรุ่น และโฆษณา รวมถึงเป็นนางเอกมิวสิกวิดีโออีกนับไม่ถ้วน ปัจจุบันสังกัดค่ายละครโทรทัศน์ เอ็กแซ็กท์ ช่อง 5 และจบปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกการแสดงและกำกับการแสดง โทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานและรางวัลที่ได้รับ

- ชนะเลิศตำแหน่ง 'สาวฉิวน้ำนม' ของ Babi mild
- ชนะเลิศตำแหน่ง 'สาววีต้า' ของ Vita
- ชนะเลิศตำแหน่ง 'Miss Fresh IDOL' ของ Ac'cess
- ชนะเลิศตำแหน่ง 'ขวัญใจสื่อมวลชน' ของ Vivite
- รับโล่รางวัล 'คนดี ศรีนครินทร์' ของ มศว
- รางวัล 'เรียนดีและประพฤติดี' ของ คณะศิลปกรรมฯ มศว
-

มิวสิควิดีโอ

- หัวใจที่หายไป, ความเหงา (Pianismo)
- แลกทั้งใจแค่ได้รักเธอ (ดิว เดอะสตาร์ 5)
- รักกันครั้งหนึ่ง...คิดถึงตลอดไป (เต้-วิทย์สิทธิ์)
- Someone, ปากหนัก (สุกฤษฎี วิเศษแก้ว)
- นานแล้วนะ (แอนดี้ เขมพิมุก)
- MV Karaoke Series (แดน-ป๋ม)
- ไม่มีวันอยู่แล้ว, เขียด, ปิดๆ เปิดๆ (ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร)
- ขอเจ็บแทน (Clash)
- ใจไม่รักดี (พีรพลย์)
- ความดีที่ไม่อยากทำ, ผู้ชายบ้านนอก (ลาบานูน)
- กลัว (โมโนโทน)
- เด็กแนว (Quantum)
- ฉันยังเป็นคนรักของเธอทุกวัน (แหลม-25 hours)

โฆษณา

- ปลาสุวรรณค์ TARO V-plus (2551)
- เครื่องสำอางค์ CAMELLA (2551)
- เครื่องเรียนรู้ภาษา Magic Talker's (2550)
- มอเตอร์ไซด์ M BIKE (2550)
- โปรโมชันโทรศัพท์ TT&T (2550)

ภาพยนตร์

- รักแห่งสยาม รับบท โดนัท (2550)

ละครเวที

- มนต์รักทรานซิสเตอร์ : มศว (2553)
- พรवाद : มศว (2554)

ผลงานละคร

พ.ศ.	ละคร	รับบท	แสดงคู่กับ	ผลิตโดย
2551	ความลับของ Superstar	ปาน	ปฏิภาณ ปฐวีกานต์	เอ็กแซ็กท์
2553	จับตายวายร้ายสายสมร	ลิลี่	ณัฏฐ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	เอ็กแซ็กท์
2554	ตลาดอารมณ์	มัทนา	ศุภกิจ บัวงาม	เอ็กแซ็กท์
	คนเถื่อน	ชบา	ณัฏฐพงษ์ ชาติพงษ์	เอ็กแซ็กท์
2555	มารยาธิษยา	ฝ้าย	รัชชานนท์ สุขประกอบ	เอ็กแซ็กท์
	สาวน้อย	แก้ว	รัชชานนท์ สุขประกอบ	เอ็กแซ็กท์

ซีทีคอม

- รับเชิญในละคร "นัดกับนัด" ตอน รักมากมาย/ตอน นี่คือเหงา..นี่แหละเหงา (รับบท : กี่)
- รับเชิญในละคร "เป็นต่อ" ตอน เอาคืน (รับบท : วิน)
- รับเชิญในละคร "บางรักซอย 9" ตอน HUG (รับบท : เอื้อง)
- รับเชิญในละคร "บ้านนี้มีรัก" ตอน ดอกฟ้ากับหมาซี้ร้อน (รับบท : เตย)
- รับเชิญในละคร "ผู้กองเจ้าเสน่ห์" ตอน หมูตะกายฟ้า/ตอน หมูสะท้านฟ้า/ตอน วาเลนไทน์กระหายรัก/
ตอน รักนะคะคนดีของผม (รับบท : พยาบาลฟ้า)

คะนึ่งนิจ จักรสมิทธานนท์ (รถเมล์)

ประวัติ

คะนึ่งนิจ จักรสมิทธานนท์ หรือ รถเมล์ นักแสดง และ พิธีกรชาวไทย คะนึ่งนิจเกิดเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529 ที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน มีพี่น้องรวมกัน 3 คน คะนึ่งนิจจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ แผนกวิทย์-คณิต และปัจจุบันได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาเอกออกแบบ (เกียรตินิยม อันดับ 1) คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.61

ผลงานละคร

พ.ศ.	ละคร	รับบท	แสดงคู่กับ	ผลิตโดย	วันและเวลาออกอากาศ / ช่อง	หมายเหตุ
2549	ต่างฟ้าตะวันเดียว	อรวิดา (หญิงอร)	ธนภุตพานิชวิทย์	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด	พุธ - พฤหัสบดี 16 สิงหาคม - 10 ตุลาคม 2550 ช่อง 3	

	คมรัก...คม เสนาหา	ใบบัว	ธนกฤต พานิชวิทย์	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	เสาร์ - อาทิตย์ พ.ศ. 2549 - 2550 เวลา 17.00 น.ไอทีวี	
	อยากจะรักเดี่ยว จัดให้	หมวย	รังสิต ศิรนา นนท์	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ศุกร์ - เสาร์ - อาทิตย์ 24 พฤศจิกายน 2549 - 24 ธันวาคม 2549 เวลา 20.30 น. - 22.30น. ช่อง 7	
	อกิมหิมามหา เศรษฐี	นวลปราง	รังสิต ศิรนา นนท์	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ศุกร์ - เสาร์ - อาทิตย์ 21 เมษายน 2550 - 27 พฤษภาคม 2550 เวลา 20.30 น. - 22.30น. ช่อง 7	
2550	น้องเหมียวเขี้ยว เพชร	มาริสสา	ธีรวิทย์ อัครวิ ชัย	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ศุกร์ - เสาร์ - อาทิตย์ 19 สิงหาคม 2550 - 29 กันยายน 2550 เวลา 20.30 น. - 22.30น. ช่อง 7	
	ดั่งดวงหฤทัย	เจ้า หญิงมณีสรา เทวี	วงศกร ปรมัตถากร	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ศุกร์ - เสาร์ - อาทิตย์ 21 ธ.ค.2550 - 19 ม.ค. 2551 เวลา 20.30 น. - 22.30น. ช่อง 7	
2551	คู่ก๊ิกพริกกะเกลือ	กิมบ๊วย	รังสิต ศิรนา นนท์	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	ทุกวันอาทิตย์ 27 เม.ย. 2551 - ปัจจุบัน เวลา 11.15 น. - 12.00 น. ช่อง 7	

2552	บ่วงร้ายพ่ายรัก	ไบเตย	รับเชิญ	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด	จันทร์ - อังคาร 12 ต.ค. 2552 - 15 ต.ค. 2552 เวลา 20.30 น. - 22.30 น. ช่อง 7
	แก้วจอมแก่น	ครูสุมน	เมธัส ตีร์รัตนวาริสิน	บริษัท วรการ โปรดัคชั่น	เสาร์ - อาทิตย์ 7 มีนาคม - 20 มิถุนายน 2552 เวลา 10.40 - 11.05 น. ช่อง 9
2553	หัตถดาวบุษยา	เจ้าแสงคำ	ธนกฤต พานิชวิทย์	บริษัท เวพมีเดีย โปรดัคชั่น	ศุกร์ - เสาร์ - อาทิตย์ 14 กุมภาพันธ์ 2553 - 21 มีนาคม 2553 20.30 น. - 22.30 น. ช่อง 3
	โทรศอก	เด่นดาว	ภูริ หิรัญพฤกษ์	บริษัท โนพรอบเล็ม จำกัด	พุธ - พฤหัสบดี 12 พฤษภาคม 2553 - 8 กรกฎาคม 2553 20.30 น. - 22.30 น. ช่อง 3
	เธอกับเขาและรักของเรา	คุณหญิง	อัศนัย เทียนทอง	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด	จันทร์ - อังคาร 29 พ.ย. 2553 - 7 ก.พ. 2554 เวลา 20.30 น. - 22.30 น. ช่อง 7
2554	วนาลี	คุณแหวน-สุดถนอม	เรืองศักดิ์ ลอยชูศักดิ์	บริษัท เวพมีเดีย โปรดัคชั่น	จันทร์ - อังคาร 12 เม.ย. 2554 - 30 พ.ค. 2554 เวลา 20.30 น. - 22.45 น. ช่อง 3

2555	ชิงนาง	วงเดือน (นางเอก)	อรรคพันธ์ นะมาตร์	บริษัท โพลีพลัส เอ็น เตอร์เทนเมนท์ จำกัด	จันทร์ - อังคาร 23 ก.ค. 2555 - เวลา 20.30 น. - 22.30 น. ช่อง 7
------	--------	---------------------	----------------------	---	---

ภาพยนตร์

- รักสุดท้าวป้ายหน้า (พ.ศ. 2555) รับบท สา
- วัยอลวน 4 : ต้ม-โอ้ รีเทิร์น (พ.ศ. 2548) รับบท...ใบตอง
- เก้า..เก้า (พ.ศ. 2549) รับบท...สตรอเบอรี่
- เฟค โทกทั้งเพ (พ.ศ. 2544) รับบท...เปรี้ยว

รายการโทรทัศน์

- พิธีกรรายการ "ตลาดสดสนามเป้า" (ช่อง 5)

มิวสิกวิดีโอ

- เพลง **บอกรัก** ของ บรรเจิด สินธุ
- เพลง **คงเดิม** ของ เอ็น จินตภัทร
- เพลง **ลิมชะ** ของ เอ็น จินตภัทร
- เพลง **คนน่ารัก** ของวง I-ZAX
- เพลง **เรื่องธรรมดา** ของ เจมส์ เรื่องศักดิ์ ลอยชูศักดิ์^[3]
- เพลง **เพื่อเธอคนเดียว** ของ จิระศักดิ์ ปานพุ่ม
- เพลง **เวลาที่ดีที่สุดที่ฉันเคยมี** ของ เสาวลักษณ์ ลีละบุตร
- เพลง **ไม่คิดเลยว่าจะรักเธอ** ของ ธนกฤต พานิชวิทย์ (ว่าน AF2)
- เพลง **ฤดูออกหัก** ของ Calories Blah Blah
- เพลง **Bye bye** ของ ฟรายเดย์
- เพลง **หากความรักฟังอยู่** ของ เต๋ สันต์
- เพลง **รอแล้วได้อะไร** ของ นิ่ว จิว
- เพลง **คนขี้แพ้** ของ Basketband

โฆษณา

- Tipco ice green tea
- ดาร์ลี่
- โอลีย์
- True Move^[4]
- แชมพู Pantene
- กาแฟ Moccona

รางวัลต่างๆ

- สาขาบ็อบ Da'vance จากสถาบันกวดวิชาดาวรุ่งค์
- รางวัลไนน์เอ็นเตอร์เทน อวอร์ดส์ ครั้งที่ 4 (2554)
 - รางวัลพิธีกรแห่งปี จากรายการตลาดสดสนามเป้า
- รางวัลเมขลา ต่อด้านยาเสพติดฝ่ายหญิง ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2554

ชิตจันท์ รุจิพรรณ (พลอย)

ชิตจันท์ รุจิพรรณ หรือ **พลอย** เกิดเมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2531 เป็นชาวจังหวัดเชียงใหม่ เข้ามาในวงการบันเทิงด้วยประกวดเวทีดีซีซีปี 2004 และเป็นหนึ่งในกลุ่มพาวเวอร์ทรี และแสดงภาพยนตร์คือเรื่อง รับน้องสยองขวัญ และในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2553 มีข่าวออกมากว่าพลอยแอบชู้มไปแต่งงานสายฟ้าแลบกับหนุ่มนอวงวงการ พร้อมกับการประกาศอำลาวงการบันเทิงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

โดยในวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2553 พลอย ชิตจันท์ พร้อมมารดา และสามี นายเคน สูง อายุ 29 ปี ชาวฮ่องกง ได้ออกมาแถลงข่าวถึงเรื่องราวทั้งหมด โดย พลอย ชิตจันท์ กล่าวว่า ตอนนี้นั่นเองท้องได้ 7 เดือนแล้ว และได้ไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลเชียงใหม่รามและตนก็ได้ไปได้อัลตราซาวด์ทราบว่าลูกเป็นผู้ชาย และได้ตั้งชื่อลูกไว้แล้ว ชื่อ "ทาซิโน" คลอดเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 นายเคน สูง ประกอบอาชีพทำธุรกิจค้าลำไยอบแห้งส่งออก ซึ่งตนและสามีก็คบหาใจกันมาได้ 4 ปีแล้ว โดยได้หมั้นกันเมื่อ 2 ปีก่อน และได้แต่งงานกันเมื่อปลายปีที่ผ่านมาที่ฮ่องกง

การศึกษา

- อนุบาล : โรงเรียนบ้านเด็ก จังหวัดเชียงใหม่
- ประถมศึกษา : โรงเรียนเรยีนาเซลิวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

- มัธยมต้น : โรงเรียนเวียงนาเซลิวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
- มัธยมปลาย : โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลสวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
- ปริญญาตรี : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงาน

ละคร

- โคนมังกกร
- ลิขสิทธิ์หัวใจ
- ห่วงอ้ายหนี่...ขอหยุดใจไว้ที่เธอ
- เทใจรักนักวางแผน
- เจ้าหญิงของทาน
- ปีก่อนนางหงส์
- ยมโลกไซไซตี้
- พริกไทยกับใบข้าว
- ทองเนื้อแท้
- มนต์รักข้าวต้มมัด รับบท ฟองดาว
- แม่ค้าขนมหวาน
- ลำผีปอบ
- บัวเลี้ยงน้ำ

ภาพยนตร์

- รับน้องสยองขวัญ
- สวยลากได้

มิวสิควีดีโอ

- เพลง ไว้ใจได้กา ของ ลานนา คัมมินส์
- เพลง ผู้หญิงธรรมดา ของ ลานนา คัมมินส์

ผลงานพิธีกร

- รายการผู้หญิงถึงผู้หญิงสวย (วัยทีนส์)

ผลงานเพลง

- อัลบั้ม รวมดาว 2007 โดยร้องในเพลง บทเรียนก่อนวิวาร์ และ มนต์รักดอกคำใต้

ผลงานโฆษณา

- นมเปรี้ยวดัชเมลค์
- โยเกิร์ตดัชเมลค์

รางวัลที่ได้รับ

- รางวัล Rising Star จากการประกวดหนุ่มสาวดัชชี 2004

ศรัณยู วินัยพานิช (ไอซ์)

ประวัติ

ศรัณยู วินัยพานิช (ชื่อเล่น: ไอซ์) เกิดวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2527 เป็นนักร้องชาวไทย ที่ผู้คนจดจำได้จากการเป็นแชมป์ First Stage Show ปี 2003 ไอซ์จบการศึกษาระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลชัยนาท และระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ก่อนจะเข้าศึกษาต่อในคณะศิลปกรรมศาสตร์เอกการแสดงและกำกับการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยไอซ์ได้สำเร็จการศึกษาในปี 2548

นอกจากนี้ ไอซ์ ศรัณยู มีความกว้างเสียงถึง 3.7 Octave [E2-B5]

ประวัติการทำงาน

ไอซ์ เริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงด้วยการรับบทเป็นฟรีเซนต์เตอร์กับสวนส้มทรายทอง ซึ่งเป็นผลงานชิ้นแรกแต่ก็ยังไม่ทำให้ไอซ์เป็นที่รู้จักมากนัก ขณะเดียวกันไอซ์ได้ให้กับรายการของแกรมมี่ และเป็นจังหวะเดียวกันที่ สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา มีโปรเจกต์ First Stage Show ไอซ์จึงเข้าร่วมแข่งขันและได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในการแข่งขันนั้น และได้ทำการปล่อยซิงเกิ้ลแรก *คนมันรัก* ต่อมาไอซ์ได้มีโอกาสร่วมโปรเจกต์ร้องเพลงในอีกหลายอัลบั้ม จนในที่สุดจึงได้ออกอัลบั้มเดี่ยวของตนเองอัลบั้มแรกภายใต้ชื่อ **ไอซ์ ศรัณยู** มีเพลงดังประจำอัลบั้มคือ *คนใจง่าย* ซึ่งภายหลังถือว่า *คนใจง่าย* เป็นเพลงประจำตัวของไอซ์ก็ว่าได้

ไอซ์ยังได้เข้าโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี ซึ่งทำให้ไอซ์ได้มีโอกาสเปิดอัลบั้มแรก
ที่ประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

ภายหลังจากออกอัลบั้มชุดที่ 2 มีเพลงที่คนรู้จัก คือ "คนมันรัก" "เพื่อนสนิทคิดไม่ซื่อ" และ "แก้ปัญห
ตัวเองไม่ได้" ไอซ์ได้ร่วมกันทำโปรเจกต์พิเศษกับเพื่อนร่วมค่ายอีกสองคนคือ เบ็ก ผลิตโชค และอ็อฟ ปองศักดิ์
ในชื่อ Peck Aof Ice: Together และได้ปล่อยซิงเกิ้ล "แค่คนโหด" เป็นซิงเกิ้ลเปิดตัว

ในอัลบั้มที่ 3 มีชื่ออัลบั้มว่า "Be With U" ซึ่งในอัลบั้มนี้ไอซ์มีเพลงที่ได้ปล่อยออกมาให้ฟัง คือเพลง "I
See U" "คนน่าสงสาร" "ขอเป็นคนเจ้าชู้" และ "เธอยิ่งเหงาฉันยิ่งเจ็บ" ซึ่งในเพลงที่ 2 ไอซ์ได้ไปถ่ายทำ MV ใกล้เคียง
ประเทศญี่ปุ่นและภายหลังการโปรโมทอัลบั้มแล้ว ไอซ์ได้มีคอนเสิร์ตใหญ่ของตัวเองเป็นครั้งแรกด้วย

ไอซ์เปิดตัวอัลบั้มชุดที่ 4 ICE FESTA หลังจากห่างหายจากวงการเพลงไปเกือบ 2 ปี โดยมีซิงเกิ้ล
เปิดตัวคือ "หอม" และยังได้มีเพลงคัฟเวอร์ใหม่อย่าง "ขอเป็นคนของเธอ" ซึ่งเคยขับร้องโดยศิลปิน โบ สุณิตา

ในปี 2011 ไอซ์ได้ร่วมโปรเจกต์พิเศษ Jump & Play ซึ่งมีเพลง *น่ารักเกิน* และเพลงประกอบการ์ตูน
ซูปเปอร์ฮีโร่ หล่อช่วยได้ คือเพลง *อะไรก็ได้เพื่อเธอ*

ต้นปี 2012 ไอซ์ได้ปล่อยเพลงแรกของอัลบั้มชุดที่ 5 ด้วยเพลง Double Love โดยได้ นำชา ชีรณัฐ
มาร่วมร้องในเพลงนี้ โดยได้เริ่มวิเคแพร่ตั้งแต่วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2012 และเพลง "อย่าไว้ใจความเหงา" ใน
วันที่ 24 เมษายน โดยมีวิคีวีดีโอถูกปล่อยออกมาในวันที่ 1 พฤษภาคม 2012

ผลงาน

อัลบั้ม

รายละเอียดอัลบั้ม	รายชื่อเพลง
ICE Saranyu <ul style="list-style-type: none">วันวางจำหน่าย: 30 พฤษภาคม 2549สังกัด: จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่	รายชื่อเพลง <ol style="list-style-type: none">คนใจง่ายคนดีๆทำไม่รักเข้าข้างตัวเอง

<ul style="list-style-type: none"> รูปแบบ: ตลับเทป, ซีดี, ดาวนโหลด 	<ol style="list-style-type: none"> 4. หวงเพราะห่วง 5. กลับมาได้ไหม 6. ร้อน 7. อีคนานไหม 8. น้อยใจตัวเอง 9. ทำไมต้องทรมาณตัวเอง 10. Hi-5(รูปเธอ) 11. คนมันรัก 12. หมอนสองใบกับใจเหงาๆ
<p>Party on Ice</p> <ul style="list-style-type: none"> วันวางจำหน่าย: 24 กรกฎาคม 2550 สังกัด: จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ รูปแบบ: ซีดี, ดาวนโหลด 	<p>รายชื่อเพลง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อย่าเล่นตัว 2. เพื่อนสนิทคิดไม่ซื่อ 3. แก้ปัญหาตัวเองไม่ได้ 4. อยากเป็นหมอน 5. ยอมให้เธอดี 6. หางตา 7. ให้ความรักโอบกอด 8. ผิดคนหรือเปล่า (Featuring วิน วงโปเตโต้) 9. นั้ดเดทตัวเอง 10. ใจซ้าๆ
<p>ICE with U</p> <ul style="list-style-type: none"> วันวางจำหน่าย: 14 ตุลาคม 2551 สังกัด: จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ รูปแบบ: ซีดี, ดาวนโหลด 	<p>รายชื่อเพลง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I see U 2. คนน่าสงสาร 3. มั่งง่าย (Featuring โก้ มิสเตอร์แซ็กแมน) 4. ชอบคนเจ้าชู้

	<ol style="list-style-type: none"> 5. Memory Heart 6. คำถามของคนอ่อนไหว 7. เธอยิ่งเหงาฉันยิ่งเจ็บ 8. ยักษ์ 9. ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว 10. ทฤษฎี (Featuring โรส ศิรินทิพย์) 11. รักแรกพบ 12. Beat Bang! Bang!! (Featuring SHION และ nawii)
<p>ICE Festa</p> <ul style="list-style-type: none"> • วันวางจำหน่าย: 29 ตุลาคม 2553 • สังกัด: จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ • รูปแบบ: ซีดี, ดาวน์โหลด 	<p>รายชื่อเพลง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หอม (Featuring โอลิฟส์) 2. แพ้แล้วพาล 3. หน้าทีของคนรอ 4. รักจริง เจ็บจริง 5. ไม่ลองไม่รู้ (Featuring หนุณา หนึ่งธิดา) 6. ถ้าหัวใจพูดได้ 7. ไม่เสียน้ำตา 8. ขอเป็นคนของเธอ 9. แพ้แล้วพาล (Minus 1) (CD Bonus Track)

[แก้] อัลบั้มพิเศษ

- อัลบั้ม First stage Project 1 เพลง คนมันรัก
- อัลบั้ม First stage Project 2 เพลง บอกได้ไหม
- อัลบั้ม Sleepless Society 1 เพลง หมอนสองใบกับใจเหงาๆ
- อัลบั้ม One Man Story 2 เพลง คนวางฟอร์ม และเพลงเพื่อนาที่ให้เธอ
- อัลบั้ม Left : The Celebration Album 25 ปี นิติพงษ์ ห่อนาค เพลงบอกว่าอย่าน่ารัก และเพลงทุกนาที่ให้เธอ

- อัลบั้ม THE LOST LOVE SONGS บทเพลงที่หายไป เพลงเพียงสบตา
- อัลบั้ม Together - Peck - Aof - Ice
- อัลบั้ม Jump & Play เพลงน่ารักเกิน และ เพลง อะไรก็ได้เพื่อเธอ

อัลบั้ม ภาษาญี่ปุ่น

- THAI MUSIC DVD (MOS-ICE-PECK 15Films)
- 日本 (ICE)
- セカンド・アルバム 『パーティー オン アイス (party on ice)
- 『踊ろうよ』 マキシシングル(อัลบั้มพิเศษ)
- BEAT ☆ BANG!!BANG!! (with Shion and Nawii)

เพลงประกอบละคร

- เพลง ลำเคี้ยวกัน ประกอบละครพ่อแก่แม่จ๋า
- เพลง กงจักรลายดอกบัว ประกอบละครกงจักรลายดอกบัว
- เพลง ใจซ้าๆ ประกอบละครกงจักรลายดอกบัว
- เพลง รักแรกพบ ประกอบละครสะใจลูกทุ่ง
- เพลง Perhaps Love (ภาคภาษาไทย) ประกอบละครซีรีส์เกาหลี Princess Hours เจ้าหญิงุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา (Featuring ไรส ศิรินทิพย์)
- เพลง อย่างไรก็ตามก็รักเธอ ประกอบละคร ตีตระกุกซ่ง
- เพลง "อะไรก็ได้เพื่อเธอ" ประกอบการ์ตูน ซุปเปอร์ฮีโร่ หล่อช่วยได้

เพลงเพื่อสนับสนุนโครงการ

- เพลง ขอเรื่องเดียว ในโครงการรณรงค์ ใช้น้องปลอดภัย โดย สสส.
- เพลง SWU บทเพลงเพื่อการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยร่วมร้องกับ กิฟซ่า Girlyberry , Neko Jump, นิวเคลียร์ G20, เป็ก เปรมนัส, เต๋ย จรินทร์พร, นุกนิค AF6, อาร์ม Rookie BB, แอร์ ออม มินท์ สตอปอริซี้ส์เค้ก, และ แม็ก เดอะสตาร์ 4

ละคร

รับเชิญในละคร น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์

- รับเชิญในละคร พ่อแก่กับแม่ฉัน
- ด้วยแรงแห่งรัก (คู่กับ มรกต กิตติสาระ)
- กงจักรลายดอกบัว (คู่กับ พิตต้า ณ พัทลุง)
- ซีรีส์เรื่อง Yes sir! ของประเทศมาเลเซีย
- sitcom: วงษ์คำเหลา ตอน ความจำเสื่อม

คอนเสิร์ต

- รับเชิญในคอนเสิร์ต *The Show Must Go on by Golf-Mike & Friends*
- รับเชิญในคอนเสิร์ต *Snow Kim* ของเจนนิเฟอร์ คิม
- รับเชิญในคอนเสิร์ต 25 ปี นิตยพงษ์ ห่อนาค
- แสดงในคอนเสิร์ต เอเชีย มิวสิค เฟสติวัล ที่เกาหลีใต้ ปี 2550 และ ปี 2551
- คอนเสิร์ต *Peck Aof Ice : We are One* (แสดงร่วมกับ เป็ก ผลิตโชค และ อ้อฟ ปongsakdi)
- คอนเสิร์ตรวมมิตรใส่น้ำแข็ง วาไรตี้ไลฟ์ คอนเสิร์ต บาย ไอซ์ ศรัณยู คอนเสิร์ตเดี่ยวครั้งแรกของตัวเอง โดยมีแขกรับเชิญพิเศษคือ โรส ศิรินทิพย์, กอล์ฟ-ไมค์, พัชรศรี เบญจมาศ, สาวิกา ไชยเดช, หยาดทิพย์ ราชปาล, ภัทรศยา เครือสุวรรณศิริ และ ปานวาด เหมมณี
- แสดงคอนเสิร์ตที่ Thai Festival ใน ญี่ปุ่น, นาโกย่า
- แสดงคอนเสิร์ต Bam's Love Song โดยแสดงร่วมกับ กัน เดอะสตาร์, อ้อฟ ปongsakdi, โบว์ สุนิตา, แอม เสาวลักษณ์, นิโคล เทริโอ และว่าน ธนกฤต

คอนเสิร์ตในต่างประเทศ

- 2007 ทัวร์คอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่น
- 2008 ทัวร์คอนเสิร์ตอเมริกา
- 2009 ทัวร์ยุโรป 9 ประเทศ อาทิ เดนมาร์ก , สวิตเซอร์แลนด์ , สวีเดน , ฝรั่งเศส ฯลฯ

รางวัล

- รางวัลชนะเลิศ MC Search
- Champ of The Year รายการ First Stage Show ประจำปี 2546
- รางวัลลูกกตัญญูประจำปี 2551 ในวันแม่แห่งชาติ ของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- ASIAN BOY ประเทศญี่ปุ่น : รางวัลนักร้องต่างชาติที่ประสบความสำเร็จในญี่ปุ่น อันดับที่ 1
- THE BEST ASIAN ARTIST AWARD ประเทศเกาหลี

ฟรีเซนเตอร์

- เป็นฟรีเซนเตอร์ให้กับกาแฟมอคโคน่า ทรีโอ เอ็กซ์เพรสโซ่
- เป็นฟรีเซนเตอร์ให้กับทูมิวสิค ซิม
- เป็นฟรีเซนเตอร์ให้กับคนออร์คัฟแจ๊ก
- เป็นฟรีเซนเตอร์ให้กับผงซักฟอกออกอล

พากษ์เสียงการ์ตูน

- ให้เสียงภาษาไทยเป็น ไชม่อน ในภาพยนตร์เรื่อง Alvin and the Chipmunks

ปองศักดิ์ รัตนพงษ์ (อ้อฟ)

อ้อฟ - ปองศักดิ์ รัตนพงษ์ เกิดวันที่ 22 มีนาคม นักร้องและนักแสดง ที่แจ้งเกิดจากรายการ เรียลลิตี้โชว์ ทู อคาเดมี่ แฟนเทเชีย ปี 1 (ในขณะนั้นยังเป็น ยูบีซี อคาเดมี่ แฟนเทเชีย) ปัจจุบันเป็นเจ้าของผลงานเพลงที่ได้รับความนิยมมากมาย ภายใต้สังกัด จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่

เรียนระดับประถมศึกษา ที่ โรงเรียนเทพสัมฤทธิ์วิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน และจบการศึกษาระดับ ปวช. จาก โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่

อ้อฟเริ่มประกวดร้องเพลงตั้งแต่ 9 ขวบ เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากเวทีต่าง ๆ มานักต่อนัก เคยขึ้นเวที Acoustic Contest ที่เชียงใหม่ ได้รางวัลวงดนตรีดีเด่น และป๊อปปูล่าร์โหวต เขาได้รับแรงบันดาลใจในการร้องเพลงจากพี่สาวผู้เคยอยู่ใน KU Band

กลางปี พ.ศ. 2547 อ้อฟได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 12 นักร้องนำ เจ้าของรหัส V6 ผ่านเข้าสู่โครงการ ยูบีซี อคาเดมี่ แฟนเทเชีย ปี 1 ซึ่งมีรูปแบบเป็นรายการ เรียลลิตี้โชว์ ที่ผู้ชมสามารถชมชีวิตนักร้องนำได้ตลอด 24 ชั่วโมง และสามารถร่วมโหวตให้กับเหล่าบรรดานักร้องนำ เพื่อให้สามารถอยู่ในโครงการได้ครบจำนวน 9 สัปดาห์ ซึ่งในแต่ละสัปดาห์ผู้ชมจะได้รับชมคอนเสิร์ต ที่นักร้องนำจะมาร้องเพลงตามโจทย์เพลงที่เปลี่ยนแปลงไปทุกสัปดาห์ ซึ่งอ้อฟก็แสดงความสามารถจนชนะใจแฟน ๆ โหวตให้อ้อฟอยู่ถึงนัดชิงชนะเลิศ และได้ตำแหน่งรองอันดับ 2 ไปครอง

ภายหลังจากความสำเร็จของรายการ ยูบีซี อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ปี 1 บริษัท ยูบีซี จึงเห็นสมควรมอบหมายให้ จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ บริหารนักร้องทั้งหมด 11 คน และได้ออกอัลบั้มเดี่ยวพร้อมๆ กับเพื่อนกลุ่ม V friends ซึ่งประกอบไปด้วย ออฟ -วิทย์ -จิ้น -ซีแนม -ปอ -น้ำตาล เมื่อ 14 ธันวาคม 2547

โดยอัลบั้มแรกของออฟ ใช้ชื่อว่า AOF : V Friends เพลง "จากคนรักเก่า" และ "Would U Please" เป็นเพลงสร้างชื่อของออฟในฐานะศิลปินหน้าใหม่ ส่งผลทำให้ออฟได้รับรางวัล ศิลปินหน้าใหม่ยอดเยี่ยม แชนแนลวีไทยแลนด์^[1] ครั้งที่ 4 เมื่อ 17 พฤษภาคม 2548

เพลงสร้างชื่อเสียงต่อมาคือเพลง "ตะวันยังมีให้เห็น" จากอัลบั้มพิเศษ A3 Music Project และเพลง "อย่าใกล้กันเลย" เพลง cover จากอัลบั้ม Gift

อัลบั้มที่ 2 ใช้ชื่อว่า To Be Continued^[2] มีเพลงที่เป็นที่นิยม คือเพลง "หยุดไม่ได้...ขาดใจ"^[3] และเพลง "คำถามที่ต้องตอบ"^[4] เป็นเพลงที่ออฟถ่ายทอดอารมณ์เพลง และแสดงมิวสิกวิดีโอเป็นคนบ้าได้เป็นอย่างดี

อัลบั้มที่ 3 Offering Love เพลง "ของที่เขาไม่รัก" เป็นเพลงฮิตเพลงแรก ตามด้วยเพลง "แทงข้างหลัง... ทะลุถึงหัวใจ"^[5] ด้วยเนื้อเพลงที่โดนใจ การถ่ายทอดบทเพลง รวมถึงมิวสิกวิดีโอภาคต่อคนบ้าที่ออฟแสดงออกมา จนเป็นข่าวดังว่าชักนำคนฆ่าตัวตาย?^[6] ส่งผลให้เพลงนี้ได้อันดับชาร์ตเพลงตามคลื่นวิทยุต่างๆ อย่างรวดเร็ว

ผลงานเพลงอัลบั้มเดี่ยวชุดที่ 4 ใช้ชื่อว่า This is...Aof^[7] มีเพลงที่เป็นที่นิยม คือเพลง "เหตุผล 108" "ผิดทั้ง 2 คน" "เขาไม่รัก" รวมทั้งเพลงสุดฮิต "จุดอ่อนของฉันอยู่ที่หัวใจ" เพลงประกอบละครดัง "สวรรค์เบี่ยง" ทางช่อง 3 จนติดอันดับครองแชมป์อันดับ 1^[8] มากมาย

ผลงานเพลงอัลบั้มเดี่ยวชุดที่ 5 Life is Colorful มีเพลงที่เป็นที่นิยม คือเพลง คือเธอหรือยัง อยากให้รู้...รักไม่มีวันเปลี่ยน ผู้ชายคนนี้ก็กำลังหมดแรง และผู้เฒ่าของ พร้อมกับมีผลงานเพลง "เธอคือดวงใจของฉัน" เพลงประกอบละคร "ดวงใจฉันนี่" ทางช่อง 3

ปัจจุบันมี single ล่าสุดชื่อ เจ็บแต่จบ เรื่องจริงจากรายการ Club Friday โดย เอ็น พิชะดา

ไฟกัศ จีระกุล (กัศ)

ประวัติ

ไฟกัศ จีระกุล (ชื่อเล่น: กัศ) นักแสดงหญิงชาวไทย ซึ่งมีชื่อเสียงจากภาพยนตร์เรื่อง แฟนฉัน เมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยรับบทเป็น น้อยหน้า ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536 ที่ กรุงเทพมหานคร เป็นบุตรสาวของ นายณภาพล จีระกุล ซึ่งปัจจุบันเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขต บางกอกน้อย เข้าศึกษาชั้นประถม ที่โรงเรียนวัดอมรินทราราม และศึกษาระดับมัธยม ที่โรงเรียนเบญจมราชา ลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยยังได้เข้าร่วมโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น เป็น เวลา 1 ปีด้วย ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนคริน ทรวิโรฒ

ผลงานแรกที่เข้าวงการบันเทิงคือ ภาพยนตร์โฆษณาห้างค้าส่งเทสโก้โลดิส เมื่อปี พ.ศ. 2542 ขณะอายุ ได้ 6 ปี กระทั่งอายุ 10 ปี ได้เริ่มแสดงภาพยนตร์เรื่อง แฟนฉัน ต่อมาจึงมีผลงานแสดงภาพยนตร์และละครอีก หลายเรื่อง

ผลงาน

ภาพยนตร์

- แฟนฉัน พ.ศ. 2546 - น้อยหน้า
- เก้า..เก้า พ.ศ. 2549 - หนูมาลี

- Charlotte's Web พ.ศ. 2550 - ให้เสียงไทย เด็กหญิงเฟิร์น อราเบิ้ล
- ผีเลี้ยงลูกคน พ.ศ. 2550 - แพร
- ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น 20 มี.ค. 2551 - โอ้เล็ก

ละครโทรทัศน์

- หนึ่งตะวันพันดาว : ช่อง 7
- ครูหัวใจร้าย : ช่อง 3
- แก๊งค์สี่ป 07 : ช่อง 7
- วัยรุ่นคนมหัศจรรย์ : ไอทีวี
- UFO ครอบครัวยุคใหม่ : ช่อง 7
- พระอาทิตย์คืนแรม : ไทยพีบีเอส
- บ้านที่กรรม ตอน BB : ช่อง 3
- ตัดหางปล่อยวัด (รับเชิญ) : ช่อง 3
- ศิล 5 คนกล้าท้าอธรรม (รับเชิญ) : ช่อง 5
- ซิทคอม ยมบาลเรียกพี่ : ไทยพีบีเอส

มิวสิกวิดีโอเพลง

- ผิดไปแล้ว
- จวบ ของ จ๊าก ชวิน จิตรสมบุญ
- ได้ยินไหม ของ ดา Endorphine
- รอเธอหันมา (ร้องเอง) เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น

โฆษณา

- ห้าง เทสโก้โลตัส
- ยาสีฟัน ไกล้ชิดคู่กับซาลี ไตรรัตน์
- คุณ้ำ

- สบู่และโฟมล้างหน้า ดร.มนตรี
- เซเว่น อีเลฟเว่น

รางวัล

ปี พ.ศ.	รางวัล	สาขา	ผล	ภาพยนตร์
2546	เฉลิมไทยอวอร์ด	นักแสดงหญิงในบทนำจากภาพยนตร์ไทยแห่งปี	ได้รับรางวัล	แฟนชั่น
	แฮมเบอร์เกอร์อวอร์ด	นักแสดงหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
2551	คมชัดลึกอวอร์ด	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว่าวุ่น
	สตาร์พิक्सอวอร์ด	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
	รางวัลสุพรรณหงส์	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
	รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
	แฮมเบอร์เกอร์อวอร์ด	นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
	รางวัลสตาร์เอนเตอร์เทนเมนต์	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	ได้รับรางวัล	
	เฉลิมไทยอวอร์ด	นักแสดงหญิงในบทสมทบจากภาพยนตร์ไทยแห่งปี	เสนอชื่อเข้าชิง	

อภิญา สกุลเจริญสุข(สายป่าน)

ประวัติ

อภิญา สกุลเจริญสุข ชื่อเล่น สายป่าน เกิดเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 เป็นนักแสดงภาพยนตร์ชาวไทย เริ่มเป็นที่รู้จักจากการเป็นนางเอกภาพยนตร์เรื่อง *พลอย* และอดีตหนึ่งในพิธีกรรายการ "สตาร์เบอร์รี่ซี้ดเค้ก" เข้าศึกษาระดับอนุบาล-ประถมฯ จาก ร.ร.ชินวร ระดับมัธยมต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ระดับมัธยมปลาย ร.ร. เซนต์เทเรซา(ม.4 แล้วดรอป) ใอบีเอส 3 (Interkids Bilingual School) เคยเข้าศึกษาต่อที่ วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบันศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรังสิต คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

สายป่าน เข้าสู่วงการบันเทิงครั้งแรกด้วยผลงานถ่ายโฆษณา เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2548 พ่อแม่ตั้งชื่อเล่นให้ว่าสายป่าน แต่เห็นว่ายาวไปจึงเรียกตัวเองว่า "ป่าน" เฉยๆ แต่เมื่อเป็นพิธีกรรายการสตาร์เบอร์รี่ซี้ดเค้กซึ่งมีคนชื่อป่านอีกเหมือนกัน จึงกลับมาเรียกตนเองว่า "สายป่าน" และถ่ายโฆษณา จนได้แสดงภาพยนตร์เรื่อง *พลอย* ทำให้เป็นที่รู้จัก และถูกเสนอชื่อเข้าชิงในงาน เอเชียันฟิล์มอวอร์ดส (Asianfilmawards 2008) ในสาขา Best Supporting Actress ต่อมาจึงมีผลงานแสดงอย่างต่อเนื่อง อาทิ ภาพยนตร์เรื่อง *สี่แพร่ง*, *เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน*, *บุญชู 9* ละครโทรทัศน์เรื่อง *สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว* เป็นต้น^[2]

ในงานมอบรางวัลสยามดารา สตาร์ ปาร์ตี้ 2008 จัดโดยหนังสือพิมพ์สยามดารา สายป่านได้รับดาวรุ่ง
มาแรงหญิง

ผลงาน

ละครโทรทัศน์

- ซิทคอม นัดกับนัด ปี 1 - 2 รับเชิญในบท อ้น (ช่อง 9)
- ซิทคอม ระเบิดเถิดเทิง รุ่น 3 รับบท เพนท์ (ช่อง 5)
- ส้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว (ช่อง 7 สี)
- ซิทคอม ท่าประชา รับบท น้ำ

ภาพยนตร์

- พลอย รับบท พลอย (2550)
- สีแพ้ง รับบท พิงค์ (ยันต์สังตายน) (2551)
- เฟรนด์ชิพ...เธอกับฉัน รับบท มิถุณา (ตอนสาว) (2551)
- บุญชู 9 รับบท นิ่ง (2551)
- ผีน-หวาน-อาย-จูบ รับบท หวาน (ตอนสาว) (2551)
- หอแต่่วแตกแหกกระเจิง รับบท ศรีชฎา (2552)
- Same Same But Different (ภาพยนตร์เยอรมัน) รับบท ศรีแก้ว (2552)
- 32 ธันวาคม รับบท เมย์ (2552)
- After School รับบท มะนาว (2553)
- เชี่ยวอาสาต รับบท ปาย (2553)
- บุญชู จะอยู่ในใจเสมอ รับบท นิ่ง (รับเชิญ) (2553)
- สุดเขตเสลดเป็ด (รับเชิญ) (2553)
- เลิฟ จูลินทรีย์ รักมันใหญ่มาก (2554)
- ขอบคุณที่รักกัน (2554)
- หมาแก่ อันตราย (2554)
- ส.ค.ส. สวีทตี้ รับบท นางฟ้า (2554)
- วาเลนไทน์ สวีทตี้ รับบท นางฟ้า (2555)

- รักฉันอย่าคิดถึงฉัน รับบทหมอบี (2555)
- ปาดังเบซาร์ I Carried You Home

โฆษณา

- รถจักรยานยนต์ฮอนด้า
- ขนบโป๊วโป๊ว
- มิสเตอร์โดนัท
- ดินสอสี เฟเบอร์คาสเทล
- ดีแทค ชูด ฟอคนดีฝั่งใน (แฮปปี้), All Star
- ฮานามิ (ชูดฮากลิ้ง)

มิวสิกวิดีโอ

- แอม ซอวี
- ยืนยัน (แคลอรี บลาห์ บลาห์)
- ไม่เหงาไม่มาใช่ไหม (แอม ไฟน์)
- แต่คนข้างฝัน เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่องพลอย (จ๊อบ บรรจบ)
- กลัว เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่องสี่แพร่ง (โดม ปกรณ์ ลัม)
- จะได้เจออีกไหม (ตรัย ภูมิตน) (เพลงประกอบภาพยนตร์ เฟรนด์ชิพ เธอกับฉัน)
- หากฉันตาย (สล็อต แมชชีน)
- รู้มั๊ยว่า...Love (แอนดี้ เขมพิมุก Feat. มด กัลยา)
- ฝัน หวาน อาย จูบ (August Band (ออกัส) Feat. พลอย ณัฐชา สวัสดิ์รักเกียรติ)
- อ้อมกอดที่ไม่เหมือนเดิม (ตัก ศิริพร อยู่ยอด)
- เราเป็นคนไทย (เพชร โอสถานุเคราะห์)
- เริ่มต้นที่ตอนจบ (มะตูม mono music)

รางวัล

ปี พ.ศ.	รางวัล	สาขา	ผล	ภาพยนตร์
2551	รางวัลสุพรรณหงส์	ผู้แสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง	พลอย
	รางวัลเอเชียนฟิล์ม	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง ^[3]	
	สตาร์พิกส์อวอร์ด	นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง	
	รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง	ผู้แสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง	
	เฉลิมไทยอวอร์ด	นักแสดงหญิงในบทสมทบจากภาพยนตร์ไทยแห่งปี	เสนอชื่อเข้าชิง	
	สตาร์เอนเตอร์เทนเมนต์อวอร์ดส	ผู้แสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง	
	สยามดารา สตาร์ ปีรตี้ 2008	ดาวรุ่งมาแรงฝ่ายหญิง	ได้รับรางวัล	
2553	สยามดารา สตาร์ ปีรตี้ 2010	ผู้แสดงนำหญิงยอดเยี่ยม	เสนอชื่อเข้าชิง	32 ธันวาคม